

Edebiyat Defteri

eğitimci/yazar -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
1 Mayıs 2023 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kùltür ve Sanat Platformu

TARİHİN KARA LEKESİ

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

e-mail: kazimozturk@yenikonya.com.tr

TARİHİN KARA LEKESİ

Ne zaman okusam, ne zaman söz konusu edilse gözyaşlarıma hakim olamıyorum! "olamaz böyle bir rezillik! Olamaz böyle bir ihanet! İnsanın gözü bu kadar dönemez!..." demekten de kendimi alamıyorum. Umarım aşağıdaki yazıyı okuyunca siz de gözyaşlarınızı tutamayacaksınız!

İDAMLARA TANIKLIK EDEN MUZAFFER ERKAN, 51 YIL SONRA İLK KEZ KONUŞTU.

Fatin Rüştü Zorlu ve Hasan Polatkan'ın, 27 Mayıs cuntacıları tarafından Yassıada'da yargılanıp İmralı'da 16 ve 17 Eylül 1961 yılında idam edilmelerinin üzerinden tam 51 yıl geçti.

Bugüne kadar korkusundan hiç konuşmayan ve üç infazda da görevli bulunan asker Muzaffer Erkan, 51 yıllık suskunluğunu bozdu.

"GÜNLERCE YEMEK YİYEMEDİM"

Muzaffer Erkan, idamlara üzüldüğünü ve asımları gördükten sonra günlerce yemek yiyemediğini söylüyor: "O anlar, gözlerimin önünden gitmedi, çok zor oldu benim için. Rüyalarıma girdi. Kabus görüyordum hep." diyen Erkan, o günleri konuşurken, dönemin fotoğraflarına bakarken yine heyecanlıydı ve anlatırken ister istemez sesi titriyordu.

66 TANE MEZAR YERİ KAZILMIŞTI

Bütün duruşmalara katılan ve Yassıada'dan İmralı'ya gemiyle infaz için götürülen Menderes, Zorlu ve Polatkan'ı koruyan dört askerden birisi olan Muzaffer Erkan, İmralı'da mahkemeden önce 66 tane mezar yeri kazıldığını söylüyor.

HASAN POLATKAN MİLLETE SİTEM EDİYORDU

Yassıada'dan İmralı'ya infaz için getirilen Menderes, Zorlu ve Polatkan'ın idamına kadar sürekli yanında bulunan ve her olayın canlı şahidi olan Erkan, Hasan Polatkan'ın infaz için götürülürken hücumbotta ağladığını ve millete sitem ettiğini söylüyor. O sırada ona nasihat veren Celal Bayar'ın kendisinin asılmayacağını yüzde yüz bildiğine emin olduğunu belirten Erkan, Fatin Rüştü Zorlu'nun abdest alarak idam sehpasının yanında iki rekat namaz kıldığını ve cellada lüzum duymadan kendi kendini astığını kaydediyor. Yazılanların aksine, boyu uzun geldiği için tam ölmeyen ve ayakları masada kalan Zorlu'nun masasına celladın tekme vurduğu iddiasını ise yalanlıyor.

MENDERES'İ İDAMA GÖTÜRÜRKEN BURNUNA MERHEM SÜRDÜLER

İdam günü ayağa kalkamayacak derecede hasta olan Adnan Menderes'in burnuna ve ağzına bir merhem sürülerek canlandırıldığını söyleyen Muzaffer Erkan "Menderes'i İstanbul'a hastaneye götürüyoruz diyerek hücumbota bindirdiler. 'Ne mutlu bana, kurtuldum. Ver bana bir sigara,' diyerek teğmenden bir Hanımeli sigarası alarak içti. İdam öncesinde misafir odasında bir parça şeftali yedi. İdam edildiğinde şeftalinin suyu beyaz kefeninin önüne aktı." diyor.

"YA MENDERES, GÖRDÜN MÜ NERELERE KADAR DÜŞTÜN"

Başsavcı Altay Ömer Egesel'in idam fermanını okuduktan sonra dalga geçer gibi "Ya Menderes, gördün mü nerelere kadar düştün?" dediğini belirten Erkan, Adnan Menderes'in idam sehpasındaki son sözlerinin ise şunlar olduğunu ifade ediyor: "Türkiye'ye 10 sene başbakanlık yaptım. Sekiz senemi Türk tarihi yazacak, iki senemi de dalkavuklarım. Oğlum Yüksel'in devlet tarafından okutulmasını istiyorum. Kaleminden altın damlasın. Bizim gibi olmasın."

MENDERES'İN SON SÖZLERİ

Muzaffer Erkan'ın aktardığı Menderes'in bu son sözleri hiçbir yerde yer almıyor. Birçok kitap, gazete yazısı ve internet sitelerinde Menderes'in idamdan önce son sözünün "Hayata veda etmek üzere olduğum şu anda, devletim ve milletime ebedi saadetler dilerim. Bu anda, karımı ve çocuklarımı şefkatle anıyorum." olduğu yazılıyor. Ancak bu ifadelerin Menderes'in son sözleri değil, Yassıadada'da iken yazdığı son mektuptan alıntılanan cümleler olduğunu ifade edelim. Aynı zamanda Menderes'in idamını Yassıada komutanı Tarık Güryay, MBK üyeleri ve 100 subayın izlediği bilgisinin de yanlış olduğunu, idam anında 11-12 kişi bulunduğunu iddia ediyor.

"BU AYAKKABILAR BENİM OLACAK"

Ve belki de insanın kanını donduran bir ayrıntı daha. Aksiyon'un haberine göre, idam edilen Menderes'in başında 45 dakika beklediklerini belirten Erkan, celladın ipte sallanan Menderes'e doğru yaklaşarak, onun rugan ayakkabılarına baktığını ve şöyle söylediğini anlatıyor: "Bu ayakkabılar benim olacak!"

Allah bu millete bir daha, darbe yaşatmasın! Ülkesine hizmet edenlere karşı böylesine rezilce bir son nasip etmesin! O bakımdan milletimin bu tür olaylardan ibret alması gerekir. (19 EYLÜL 2012)

REFERANSIMIZ: KUR'AN OLMALI!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
Eğitimci/ yazar

e-mail: kazimozturk@yenikonya.com.tr

REFERANSIMIZ: KUR'AN OLMALI!

Sık sık gündeme getiriyorum; “Dünyada barışın, kardeşliğin, sevginin, huzurun yolu TÜRK-İSLÂM ÜLKELERİ BİRLİĞİ'NDEN GEÇER. Şimdiye kadar batı bu birliğin kurulmaması için elinden ne geliyorsa yaptı hala da yapıyor! Bize; ne AB, ne ABD, ne Batı tandanslı birlikler, ne de bir zamanların Komünist Rusya'sının da içinde bulunduğu KOMÜNİST BLOK birlikler fayda verir. Bugün bağımsızlığını ilan eden; Azerbaycan, Tataristan, Türkmenistan, Çeçenistan...ve diğerleri birer birer Komünizm belasından kurtulmuş, inancını, özgürlüğünü, insanlığını rahatça yaşamının huzuruna ermişlerdir. Ama yeterli mi? Hayır. “Müslüman'ım” demekle işin bittiğini sanıyoruz!

MÜSLÜMANLIK; uygulama ister, aksiyon adamı olmayı gerektirir. “bir kötülük gördüğün zaman elinle, dilinle ve kalben gidermeyi” emreden ilkelere uymak icap etmez mi? “niçin yapmadığınızı söylersiniz?” talimatı bağlamıyor mu? “Müslüman, Müslüman'ın kardeşidir” hatırlatması bize bir şey söylemiyor mu?

Kur'an dışı uygulamalarla hareketin zamanı geçti. Kurân, hukuk demek, Kur'an; adalet demek. Artık hukuksuzlukla dünyada varlığını sürdüren ülke kalmadı. Hiç bir insan ve hiç bir ülke; demir yumrukla yönetilemiyor. Eğer bu mümkün olsaydı Tunus bu hale gelmezdi. Mısır'da halk ayaklanmaz, Mübarek yönetimine karşı isyan bayrağını çekmezdi. Önümüzdeki günlerde bu ateş, diğer Arap ülkelerini de yakacağa benziyor.

Zaman, İslâm ülkelerinin birlikte hareket etme zamanıdır. Zaman; “armudun sapı, üzümün çöpü var” deme zamanı değildir. Yıllarca böyle bir hareket tarzı izlendi de ne oldu? Şimdiye kadar hangi İslâm ülkesi, hangi zor durumdaki ülkelerin yarasına merhem oldu? 31 Mayıs 2010'da İsrail'in, Mavi Marmara gemisine yaptığı insanlık dışı saldırı sonucunda Mısır'a gitmek isteyen Filistinlilere sınır kapısını kapattı Hüsnü Mübarek! Yıllardır Filistin, Gazze yanıyor, hangi Arap ülkesinden İsrail'e karşı; “bu saldırıyı durdur, değilse karşında bizi bulursun” deme durumunda kaldı? Hep İsrail ile, zalimlerle kol kola girmediler mi? Her zaman Müslümanlar ezilmedi mi? Ezilmiyor mu? Hep Haçlılara karşı sıcak ilgi içine girilip, Kur'anı yar, Allah'ı dost edenlere şaşkınlık bakılmadı mı? Yıllarca BAAS PARTİSİ-ki Rusya tandanslı parti- içindekiler Arap ülkelerinin yöneticiliğini yapmadı mı? Hala yapmıyor mu? Irak'ı kan gölüne çeviren Saddam, Baas partisi mensubu değil miydi? Suudi Arabistan, ABD yanlısı değil mi?

Bugün dünyada; fakir, muhtaç, kimsesiz, yoksul insanlar varsa-ki sayısı çok fazla- Afrika'da açlıktan ölen binlerce insan varken hiçbir şey olmamış gibi davranmak İslâm ülkelerine yakışmıyor. Eğer; “İslâm ülkeleri bu ülkelere yardım ediyor” denirse, pekiyi o zaman bu ıstırap, bu gözyaşı neyin nesi? Diye sormayacak mıyız? İslâm ülkeleri zekâtını tam ve zamanında verirlerse, fakirler, muhtaçlar gözetilirse dünyada aç ve açık kalmaz.

Bakıyorum İslâm ülkesi yöneticileri lüks ve israf içinde! Bir elleri yağda, bir elleri balda. Halbuki İslâm dini böyle mi emrediyor? Hz.Muhammed (SAV), Hz. Ömer ve dört halife böyle mi yaptı? Saadet asrı dediğimiz asır; insanların adalet, hukukun üstünlüğü ve insan haklarının zirve yaptığı bir asırdı!

Lafla olmuyor, güzel söz söylemekle İslâm hayat dini olma özelliğini insanlara gösteremiyor. Kur'an, sayfalar arasında kalıp, kılıf halinde yükseklerde muhafaza edilerek, okumaksızın, anlamı üzerinde düşünmeksizin, hayatımıza hakim kılmaksızın insanlığa yarar sağlamıyor! Kur'ana sahip olmadıkça, Kur'anın dediğini yapmadıkça dünyada; huzuru, barışı, kardeşliği, sevgiyi, insanlığı yakalamamız mümkün olmayacak, cehennem gibi bir dünya bizi bekleyecektir! (27 EYLÜL 2012)

"KURTARIN! YOKSA OĞLUM CANLI BOMBA OLACAK"

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

e-mail. kazimozturk@yenikonya.com.tr

"KURTARIN! YOKSA OĞLUM CANLI BOMBA OLACAK"

BU FERYAT, OĞLU YASADIŞI SOL ÖRGÜT TARAFINDAN KANDIRILAN BABA AİT...

İsmail Ercan, oğlundan 9 aydır haber alamıyor. Ercan, 2 yıl önce yaz kampında yasa dışı sol örgüt tarafından akli çelinen oğlunun canlı bomba olarak kullanılabilceği korkusunu yaşıyor.

Baba İsmail Ercan, "Hergün ölüp ölüp diriliyorum. Acaba çocuğumdan kötü bir haber mi gelecek?" diyor.

Baba Ercan, Örgüt Üyelerinden Dayak Yedi

Baba uzun süre çocuğunu takip etti. İstanbul'da çocuğunun kaldığı eve giden İsmail Ercan, orada örgüt üyelerinden dayak yedi.

İsmail Ercan, "Bunlar bana hakaretler küfürler, ağza gelmeyecek şeyler ve ite kaka beni oradan, mahalleden atmaya çalıştılar. Ben de buna direnince aramızdaki arbedede tansiyon ve şeker hastası olduğum için kalp hastası olduğum için orda rahatsızlık geçirmişim ve gözlerimi hastanede açtım" diye konuştu.

Evet şimdi bu sözler üzerine derin derin düşünmemiz ve eğitim sistemine yeni giren; Kur'an ve siyer" derslerinin ne kadar önemli olduğunu idrak etmemiz gerekir. Yine bazılarının bu derslere tepki gösterme sebebini de yavaş yavaş anlamamız lazım.

Sık sık gündeme getirdiğim, "gençliğe din eğitimi verilmeli" sözümün ne kadar geçerli olduğu ve Başbakanın da, "dindar gençlik" diyerek üstüne basa basa konuştuğu ve de savunduğu meselenin ne kadar yerinde olduğu ortaya çıkmaktadır.

Yine diyorum ve durmadan da diyeceğim; gençliğimizi kaybetmek istemiyorsak, canavarlaşmış nesillere sahip olmaktan uzak kalmak istiyorsak mutlaka ama mutlaka "DİNDAR NESİLLER" yetiştirmek zorundayız. Bunun yolu, sadece İmam hatip okulları açarak ve sayılarını artırarak olmaz. elbette İmam hatiplere de ihtiyaç var. onların da olması gerekli, hem de çok gerekli. Ama asıl olan, diğer okullarda okuyan gençlerimizin de; dinini, imanını, Kur'anın, Allah'ını, Peygamberlerini bilmesi, ahlaklı, topluma, ülkeye ve bütün insanlara yararlı işler yapacak gençlerin yetişmesinin yollarını aramak mecburidir.

EĞER YAPMIYORSAK, DEVLET BU KONUDA PROBLEMİ ÇÖZMEK İÇİN ELİNİ ÇABUK TUTMAZSA, YUKARIDAKİ BABANIN; ""KURTARIN! YOKSA OĞLUM CANLI BOMBA OLACAK" FERYADI GİBİ FERYATLARI ÇOK DUYARIZ! HUZURLU, SAYGILI, ÜLKESİNE YARARLI, İNSANLARA KARŞI HOŞGÖRÜLÜ BİR NESİL İÇİN; DİN EĞİTİMİ DİYORUM. HATTA BUNU BENDENİZ DEĞİL ÖNCELİKLE ALLAH İSTİYOR. O'NUN İSTEKLERİ BOŞUNA OLUR MU? O, KULLARINI, KULLAR İSTEMEDİKÇE TEHLİKEYE ATAR MI? BU KONUDA KUR'AN-I KERİM ŞÖYLE DER. "KENDİ ELLERİNİZLE KENDİNİZİ TEHLİKEYE ATMAYIN." (28 EYLÜL 2012)

ŞEMS-İ TEBRİZİ'DEN ON ÖĞÜT!

ŞEMS-İ TEBRİZİ'DEN ON ÖĞÜT!

1. Alah'ı tanıdığınızı iddia ediyor, fakat ona olan borcunuzu vermiyorsunuz. Bu borcu, fakir ve muhtaçlara ihsanda bulunarak ödeyin.
2. Kur'an-ı Kerim'i okuyorsunuz fakat hüküm ve kurallarından haberiniz yok. Okuduklarınızı uygulayın.
3. Şeytanın, düşmanınız olduğunu iddia ediyor, fakat ona itaat ediyorsunuz. Onun tekliflerini geri çevirin.
4. Kendinizi Muhammed (SAV) ümmetinden sayıyor, fakat sünnetini uygulamaya çalışmıyorsunuz.
5. Cennete girmek istediğinizi söylüyor, fakat ona girmek için gerekli hiçbir ameli işlemiyorsunuz.
6. Ateşten kurtulmak istiyor, fakat günahlarınızı ve kötü amellerinizle kendinizi durmadan ona doğru sürüklüyorsunuz.
7. Ölümün herkese geldiğini biliyor, fakat ona hiçbir hazırlıkta bulunmuyorsunuz.
8. Bütün din kardeşlerinizin kusurlarını görüyor, fakat kendi kusurlarınızı görmüyorsunuz.
9. Allah'tan gelen bütün nimetleri şükretmeden yiyor ve kullanıyor, fakat O'na olan minnettarlığınızı size verdiği nimetlerden muhtaçlara tasadduk ederek göstermiyorsunuz.
10. Ölülerinizi, aynı sonun sizin de başınıza geleceğini bile bile, ibret almadan, gömüyorsunuz.

Mevlana'nın Tefekkür Anlayışı

Mevlana'nın Tefekkür Anlayışı

Mevlana Tefekkürünün temelinde aşk vardır. Mevlana'ya göre Allah'a ulaşmak için gerekli olan en önemli şey aşktır. Bir bitki ve hayvan da sevebilir; ancak, hem bedeniyle, hem bilinciyle, hem düşüncesiyle, hem de mantığıyla sevebilen tek varlık insandır. Mevlana bir kadına duyulan aşkı yüceltir; çünkü bir başkasını seven insan kendisini, tüm insanlığı, evreni ve Allah'ı sevebilir. Mevlana, tüm insanlığa derin bir sevgi beslemiştir. "İnsan bir hamur teknesi boyundadır ama herşeyden, her varlıktan yücedir." diyen Mevlana, insan sevgisini bir aşka, tutkuya dönüştürmüştür. Mevlana, insanı yüceltmiş ve buna temel olarak insanın yaratıcı hürriyetini ve yapıp-edici iradesini göstermiştir. Mevlana insana verdiği önemi Divan-ı Kebir' deki şu gazeliyle anlatmıştır

" Nice dileklerin var, bağış istemedesiniz; bir kendi gelin
gelin artık, bağışın ta kendisi sizsiniz. Gece gündüz kavuşup buluşma aşkıdasınız; fakat kavuşmanın da ışığı sizsiniz,
buluşmanın da; bundan haberiniz yok, bunu anlamıyorsunuz."
Mevlana'nın sevgisi evrenseldir, ırk, din, dil ayrımı yapmadan tüm insanları kapsar. O tasavvuf inancını sadece bir nazariye olarak benimsememiş, günlük hayatına da mal

etmiştir. Mevlana, çocuklara, hastalara, kadınlara, yoksullara saygı gösterir, vefa duyar. Mesela kadına büyük önem vermekte, "Sizler kadının kapanmasını istedikçe, herkeste onu görme isteğini kamçılımış olursunuz. Bir erkek gibi, bir kadının da yüreği iyiye, sen hangi yasağı uygulasan da o iyilik yoluna gidecektir. Yüreğin kötüye, ne yaparsan yap, onu hiçbir şekilde etkileyemezsin" diyerek erkekle eşit olduğunu savunmaktaydı.. Mevlana, sevgisini diğer din ve ırklardan olanlara da göstermiştir. Nitekim öğrencileri arasında Müslümanlar, Yahudiler, Hıristiyanlar, Rumlar, İranlılar, Araplar, Ermeniler, Türkler bulunmaktaydı. Mevlana, tüm dinleri bir görmekte, dinler arası ayrılığın Allah ile bağdaşmayacağını düşünüyordu. Sonuçta asıl mesele insandı ve dinler, felsefeler ve ahlak sistemleri insanı daha mutlu, daha değerli yapma yolundaki vasıtalarlardır. O'na göre tüm insanlar, Allah'ın bir görüntüsüydü. İnsanlar arasında ayırım yapmak, Allah'a saygısızlıktan başka birşey değildi. Mevlana, bu düşüncelerini Mesnevi adlı eserinde toplamıştır:

" Beri gel, daha beri, daha beri
Bu yol vuruculuk nereye dek böyle?
Bu hır-gür, bu kavga nereye dek?
Sen bensin işte, ben benim işte
Ne diye bu direnme böyle?
Ne diye aydınlıktan kaçır aydınlık, ne diye?
Topumuz bir tek olgun kişiyiz, bir tek
Ne diye böyle şaşmış olmuştuz, ne diye?
Zengin yoksulu hor görür, ne diye?
Sağ soluna yan bakar, ne diye?
İkisi de senin elin, ikisi de
Peki kutlu ne, kutsuz ne?"

.....

Dünyada nice diller var, nice diller
Ama hepsinde de anlam bir
Sen kapları, testileri hele bir kır
Sular nasıl bir yol tutar gider
Hele birliğe ulaş, kavgayı, hır-gürü bırak
Can nasıl koşar, bunu canlara iletir."

Mevlana, bu dizelerle tüm insanlığı barışa ve birliğe davet etmektedir. Mesnevisinde zengin- fakir gibi ayrımların anlamsızlığına dikkat çekmiş, kavgaların bitmesiyle insanların birleşeceğini vurgulamıştır. O'na göre bütün illetlerin devası sevgidir ve insanların en hayırlısı insana ve insanlığa faydası olandır. Mevlana'nın bu yüce sevgisi insanlara hoşgörülle yaklaşmasını sağlamıştır. Bu hoşgörüsünü şöyle ifade etmiştir:

" Gel ne olursan ol, gel
İster tanrı tanımaz, ister ateşe tapar,
İster bin kez tövbeni bozmuş ol
Bizim derğahımız umutsuzluk derğahi değil,
Gel ne olursan ol, gel "

Mevlana bu sözleriyle insanların yüreğine ışık saçmış, insanlar arası her türlü ayrımı ortadan kaldıran felsefesiyle

Yürekleri fethetmiştir.

Mevlana tefekkürünün bir başka özelliği de mala ve mülke önem vermemesiydi. Ne var ki bu düşüncenin temelinde maddeye sırt dönmek ve ona el sürmemek değil, maddenin üstüne çıkmak vardır. Yani kötü görülen sahip olmak değil, sahip olduğumuz şeylerin kölesi haline gelmektir. " Elinizde olsun ama gönlünüzde olmasın." sözü ile Mevlana'nın anlatmak istediği budur.

Anadolu'daki tasavvufî hayatın gelişip şekillenmesinde önemli rol oynayan ve aksiyoner, ahlâkçı ve teşkilâtçı özellikleriyle dikkati çeken Mağrib menşeli bu tasavvuf telâkkîsinin yanı sıra, aynı dönemde Türk tasavvufuna kaynak teşkil eden bir başka unsur da, Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'nin temsil ettiği tasavvuf anlayışıdır. Daha çok İran etkilerini taşıyan Mevlânâ tasavvufunun temel özellikleri, sanat ve estetiğe ağırlık vermesi ve sınırsız bir insan sevgisi ve hoşgörüyü telkin etmesi şeklinde özetlenebilir. İbnü'l-Arabî'nin ahlâkçı ve aksiyoner tasavvuf anlayışına karşılık, Mevlânâ'nın tasavvufu pasif, estetik ve sevgi ağırlıklı bir yapıya sahiptir. Asıl itibarıyla İslâm'dan hareket eden ve felsefî plânda İbnü'l-Arabî'nin Vahdet-i Vücûd'unu benimseyen Mevlânâ, Orta Asya ve İran tesirlerine maruz kalmış, İran edebiyatı ve fikriyatı ile yetişmiştir. Diğer taraftan o, Necmeddîn-i Kübrâ veya babası Bahâeddîn Veled'in şerîata istinad eden tasavvufu ile Hakîm-i Senâî ve Ferîdüddîn-i Attâr'ın mistik edebiyatının ve İbnü'l-Fârız'ın lirik sanatının izlerini taşımaktadır. Fakat Mevlânâ bu geniş kültür ve sanat birikimini gerçek anlamda kendine has üslûbuyla Anadolu'da ortaya koymuştur. O, farklı kültürlerin karşı karşıya geldiği Anadolu'da, şahsiyeti, düşüncesi ve sanatıyla kendisini kabul ettirmesini bilmiş bir şahsiyettir.

Mevlânâ, ortaya koyduğu insanî ve estetik tasavvuf anlayışı ile Haçlı seferleri, Moğol istilâsı ve içerideki kargaşalardan muzdarip durumda olan Anadolu insanına manevî huzur bahşeden bir kaynak durumundadır. Onun bedîî tasavvufu, mistik dünya görüşünü şiirle ifade etmekle kalmamış, geliştirdiği yeni "sema" şekli ve musikî tarzı ile Anadolu tasavvuf hayatına yeni estetik boyutlar kazandırmıştır. Onun "şems" ve musikîye karşı takındığı bu müsbet tavır, mutaassıp medrese muhitinde kendisine karşı açık bir aleyhtarlığın doğmasına sebep olmuş; buna karşılık o da "ulemâyı rûsûm" dediği bu mutaassıp zümreyi tenkit eden sözler sarfetmiştir. Meselâ Fahreddîn-i Râzî'nin talebelerinden olup, kendisine cephe afan Kadı Sirâceddîn-i Urmevî'ye hitaben yazdığı bir rubâisinde şunları söylemiştir: "Sen İmâm-ı Azam'ın yolunu takip etmek iddiasındasın. Hâlbuki onun yolunda olmak senin için mümkün değildir. Zira o kadılığı kabul etmemek için ölmüştü; sen ise kadılığı kaybetmemek için ölüyorsun!" 8F

HZ. MEVLANA'DA İLAHİ AŞK

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

HZ. MEVLANA'DA İLAHİ AŞK

Allah'a hamdolsun yüce Mevla bir kitabımı daha yayınlamama imkân verdi! Bu hususta ne kadar şükretsem azdır. Kitaplar, bir yazarın çocukları gibidir! Her bir kitabın çıkması, yeni bir evlada kavuşma sevinci verir. Sözü fazla uzatmadan; "ilahî aşk" ile ilgili birkaç söz etmeme izin verin;

"İLAHİ AŞK" aslında kulun; Allah'a olan sevgisidir. Bu, Mesnevi'de Ney mecazında neyin, nasıl ve niçin inlediğinin hayretler içinde anlatılmasıdır. Gerçek kul, Allah'tan ayrılığın özlemini çekmekte, O'na karşı görevlerini yerine getirebilmek için bütün olumsuzluklara karşı çılgılık atmakta, inlemektedir. Bu, ruhlara yaratıldığı zaman Allah'a verilen bir misakın sonucudur. Hz. Adem'den başlayan ve dünya durdukça devam edecek olan bu inilti, en mükemmel şekli, peygamberler, veliler ve Allah dostlarında bulmuştur.

İlahî aşk; "Aşıkın, Maşuka yani Allah'a, yaratana karşı aşırı sevgisi şeklinde ele almak doğrudur. Bir çeşit Hicrandan vuslata şeklinde cereyan eden hayat serüveninin, daha doğrusu yaratılış mantığının bir olmazsa olmazıdır. Her insan sever ve âşık olur. Bu, ister inansın, ister inanmasın. Ama en değerli ve geçerli aşk, Allah'a duyulan aşktır. Bunun için Mevlana; ölümü; "şeb-i arus" yani düğün gecesi olarak benimser. Sevgiliye kavuşma anı. Ve bu anlayışı Mesnevîde dile getirir. Mesnevî'nin ilk on sekiz beyti; Allah'ın nezdinden ayrılışın ve dünya gibi sıkıntılı bir yere düşmenin çılgınlığını atar. Ve bunu ney metaforuyla anlatır. Bu açıdan Mesnevî, aşk çılgınlığının çoştığı, şiirlerle, hikayelerle yaratılış serüveninin anlatıldığı ve âlimlerin; "mesnevî, Kur'anın Farsça Tefsiridir" dedikleri bir hayat kitabıdır. İLAHİ AŞK anlayışını Mevlana, mesnevî'nin ilk on sekiz beyti içinde ele alır. Bunda; âşıkın, maşuka hasreti vardır, bezm-i elest şuuru içinde hareket edememe vardır. Hz. Musa'nın; "bana kendini göster sana bakayım" deyince Allah'ın; "beni göremeyeceksin" cevabı yer alır.

İlahî aşk'ın sembolü, mesnevîde ney ile ortaya konur. Ney aynı zamanda kâmil insandır. Bu sebepten, kitapta; mesnevî'nin ilk on sekiz beyti ele alınacak, insan-ı kâmil ve özellikleri işlenecek, elest bezmine atıfta bulunulup, Hz. Âdem'in yaratılış serüvenine ait bilgiler verilecektir.

Ney, çeşitli yorum ve anlayışlara göre; kimi zaman Hz. Âdem, kimi zaman Hz. Muhammed (SAV), kimi zaman ve en mükemmel biçimde; insan-ı kâmil olarak değerlendirilmektedir.

Mesnevî-i Şerif, bişnev kelimesi ile başlar, yani dinle. O yanık sesli "Ney'i" dinle, "Bişnev in ney çün şikayet mîkuned, ayrılıklardan hikayet mîkuned" veya orijinal metniyle "ez cüdâyihâ hikâyet mîkuned." Dinle, neyin nasıl şikayet ettiğini, ayrılıkları nasıl dile getirdiğini dinle.

Önsöz veya takdim yazısında, bizzat Hz. Mevlânâ tarafından "bu Mesnevî kitabı Allah'ın sırlarının ve ona ulaşma yollarının öğretilmesi hakkında, sırların açıklayıcısının açıklayıcısı ve dinin aslının aslından bahseder, Allah'ın fikh-ı ekberi, şer'-i ezharı, yani büyük bir anlayış ve parlak delilidir." diye tarif edilir. Mesnevî-i Şerif yukarıda arz ettiğim gibi, "bişnev" ile başlar; dinle kelimesi ile... Bişnev, "b" harfi ile başlar dolayısıyla Mesnevî'nin başlangıcı "b" harfi ile başlar.

B harfi, eski yazımızda bildiğiniz gibi, altında noktası olan yatay bir yay şeklindedir.

Denir ki, kâinat Kur'an'da, Kur'an Fâtiha'da, Fatiha besmelede, besmele b'de, b ise noktadadır. İşte onun içindir ki, bizzat Hz. Peygamber tarafından, ilim şehrinin kapısı olarak vasıflandırılan Hz. Ali (RA), "İlim bir nokta idi, onu cahiller çoğalttı" buyuruyor. Hep o noktayı anlatmak için, asırlardır ilmi çalışmalar yapılmış ve bütün kitaplarda o noktayı anlatmak için yazılmıştır. O nokta ki ismini söylemek çok kolay "tevhit noktası" dır. Ama o noktaya gelebilmek için, evvela Mesnevî-i Şerifin emri veya tavsiyesinde olduğu gibi dinlemeyi bilmek lazımdır. Çünkü "olma"nın yolu, "bilme" den geçer "bilme" ise dinleme ile başlar. Dinleme yerine okumak olsa idi: o ellerinden öpülesi, başımıza taç edilesi öğretmenlerimizin asli fonksiyonları kalmazdı. Herkes kitap okur, öğretmenlerinden bir şey öğrenmesine hacet kalmaz, okuduğu kitaplardan yeterince ilim öğrenirdi. Ama okuma ile değil, dinleme ile öğrenilir. Mesnevî'de 512'nci ve 513'ncü beyitlerde Hz. Mevlânâ şöyle buyuruyor:

"Canu dil râ takati ân cûş nîst
Bakî gûyem der cihan, yek hûş nîst."

Can ve gönülde, yani kalpte hakikat coşkunluklarını kaldıracak takat ve bu kulakta da işitecek istidat yoksa ben kime ne söyleyeyim?

"Herkucâ gûşî bûd ez vey çeşum çeşt
Herkucâ seng ki bûd ez vey yeşim dest."

Nerede bir kulak varsa, ondan yol gösterici yol hasıl olur.

Nerede bir taş varsa, söz dinlerse eğer, taş olmaktan çıkar, yeşim derecesine yükselir.

Göz yol göstericidir, ama kulak yol buldurucudur. Her gördüğümüz doğru değildir. Çok basit, bir su dolu kaba, bir cetvel batırdığımızda, suyun zemininde, sathında, cetveli kırılmış gibi görürüz. Halbuki cetvel kırık değildir, biz öyle

görürüz. İşte göz böylesine yanılabilir. Kulak, eğer doğru ağızdan çıkan sözleri işitirse, işte göz gibi yanılmaktan da ârîdir ve o doğruyu görmez ancak doğruyu bulur. Tabi bu durum, söz bir kulağından girip, diğer kulağından çıkanlar ve kalpleri ve kulakları mühürlü olanlar için değildir.

Tasavvufta ilerlemenin çok önemli iki unsuru var. Hizmet ve Sohbet. Sohbet o kadar önemli ki, Hz. Peygamber'in sohbetinde bulunanları, bizler asırlardan beri Ashâb-ı Kiram diyerek hürmet ediyor, isimlerini her anışımızda onlara dualar ediyor, onların yardımlarını, himmetlerini diliyoruz. Bunun sebebi nedir? En yüksek sohbet sahibi olan Hz. Peygamber'in sohbetinde bulunup, onu dinlemenin şerefine ermenin yüceliğidir. İşte onlar böyle dinlediler ve dini, elden ele bize naklettiler, eğer biz de dinlersek öğreneceğiz. (19 EKİM 2012)

ERKEK SİĞİNMA EVLERİ, MENDİLCİ ÇOCUKLAR

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

ERKEK SİĞİNMA EVLERİ, MENDİLCİ ÇOCUKLAR VE TELEVİZYON DİZİLERİ...

Toplum, büyük bir ailedir. Şöyle de söyleyebiliriz; Türkiye, ailenin büyütülmüş ve teşkilatlı şekli, aile, ülkenin en küçük birimidir. Ülkenin her hangi biriminde, herhangi yerinde olan olumsuzluk her kesimi rahatsız eder. Ailede de; aile bireylerinin bir tanesinin bile uygun olmayan tutumu, hastalığı, anormal tavırları, rahatsızlığı bütün aileyi huzursuz eder.

Ülkemizde; "aile ve sosyal politikalar bakanlığı" ismiyle bir teşkilatımız var. Bu ismi yeni aldı. Daha önce, "aileden sorumlu devlet bakanlığı" idi. Bu bakanlığın görev alanı; anasız babasız kalan, sokağa terk edilen, uyuşturucuya alışmış veya alıştırılmış, terk edilmiş kadın ve erkekler, zulme uğrayan bütün insanlardır. Dahası; toplumu suça iten her türlü olumsuzluklarla mücadele bu bakanlığın görevlerindedir.

Aile ve Sosyal Politikalar bakanı sayın Fatma Şahin, "Dizilerin büyük çoğunluğu toplumu tahrip ediyor, bakanlık olarak bu konuya önemle eğildiklerini söyledi.

"Özellikle görsel medyanın çok daha etkili olduğu günümüzde dizilere baktığınız zaman aile değerlerini hakikaten yıpratın, gayri ahlaki duruşları normalleştiren bir altyapının olduğunu görüyoruz. En çok şikayet edilen diziler en çok izlenen diziler. Toplumda kafa karışıklığı var. Bu konuda çalışmalarımız var. Çalışmamız içerisinde eğitim, kültür ve sanat, hukuk, iletişim boyutları var"

dedi. Evet, her ne kadar "televizyonlarımız eskiye göre iyileşmeye doğru gitti" diyorsak da, daha değil! Zira dizilerin aileleri tahrip ettiği, kutsallığı hiçe saydığı, bu yüzden boşanmaların, öldürmelerin, silah taşımaya adeta alışkanlık haline getirenlerin sayısı az değil! Son zamanlarda; kadın cinayetleri, boşanmalar, nikahsız yaşamalar, evlilikten kaçmalar, erkeklere karşı düşmanlık belirtileri epeyce arttı!

Bu konuların hepsi ayrı ayrı birer eğitim ve tartışma konusu, ama savsaklanmaya da gelmeyecek kadar büyük ve önemli! Bu yüzden televizyon dizilerinin de "zapt u rapt" altına alınması, kutsallara önem veren dizilere ağırlık verilmesi, sevgiyi, şefkati, ailenin önemini vurgulayan film ve dizilere izin verilmesi, diğerlerinin yayından kaldırılması kaçınılmazdır.

Nasıl ki aileyi bir bütün kabul ediyorsak, toplumu da bir bütün olarak görmek zorundayız. Bu bütünlüğü sağlamak, sorumsuzluklara hepimizin birlikte, "DUR" demesi, en büyük görevdir.

Bir başka konu da, "Mendil satan çocuklar!"

Bakan Fatma Şahin, "Bu işbirliğine rağmen bazı ailelerin her türlü mali desteği alıp çocuğuyla ilgili kurumsal altyapı oluşturmasına rağmen çocuğunu yine çalıştırmaya uğraştığını görüyoruz. Bu zamanlarda TCK'nın cezai hükmünü uygulamamız gerektiğini düşünüyorum. İçişleri Bakanlığı, kolluk kuvvetleri ile bu tür ailelere müsaade etmeyip, gerekli cezai uygulamayı başlatıp takip etmemiz gerekiyor" diye konuştu.

Tamam güzel ve yerinde bir hareket! Fakat ceza ile olacak mı? Burada ailelerin oturup, "biz ne yapıyoruz? Çocuğumuza karşı sorumluluğumuz mendil sattırmak mı? Daha toplumu tanımadan, neyin ne olduğunu bilmeden, tabir yerindeyse canavarların dişleri arasına çocukları atmanın vebalini aileler taşıyabilecek mi? meseleyi savsaklamanın, "bana ne, ben eve para geldiğine bakarım, ekonomik yönden zor durumdayız..." diyerek geçiştirmek konuyu ciddiye almamak demektir!

Toplum ve meseleleri sadece ekonomiyle izah edilemez. Elbette ekonominin payı var, parasız, pulsuз olmaz, karnımızın doyması, geçimimizin sağlanması için para gerekir. Ancak her şey de para değil! paranın açamayacağı kapılar da var, mesela; sevgi, şefkat, mutluluk, saygı, inanç, ibadet, ahlak, itibar, hoşgörü, azim, irade, sabır, iyilik yapmak, yardımlaşmak, samimiyet, dayanışma... bunları parayla, pulla, makamla, mevkiyle alamazsınız, elde edemezsiniz. Bunlardan mahrum olanların parası da değersizdir.

Aile deyince sanki kadın ve çocuklardan oluşuyor. Halbuki bugün adına 'erkek sığınma evi' dediğimiz kahvehaneler ağzına kadar dolu. Kahvehaneler kadınlardan kaçıp sığınan erkeklerle dolu. Bu konu da ayrı bir dert! Ancak sayın bakan Fatma Şahin bu hususta da çalışmalar yaptıklarını belirtti.

Dert çok, derman yok, düşman kavi tali zebun demiş şair. İyi de böyle demiş diye elimiz kolumuz bağlı mı duracağız? İşte bu sözün geçerli olmadığını göstermek için devletimiz çalışıyor! Hükümet üyeleri canla başla gayret içindeler! O bakımdan terör azıyor! Kalkınan, ilerleyen, büyüyen ülkelerin başını ağrıtanlar çok olur! Zira meyveli ağacı taşlarlar! (22 EKİM 2012)

BİR BAYRAM BÖYLE GEÇTİ!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

BİR BAYRAM BÖYLE GEÇTİ!

İnsanların hayatlarında unutamayacakları anlar vardır. Bunlar eğer iyi bir durum sergilerse, “iyi” olarak, kötü durum sergilerse, “kötü” olarak hafızalarda yer eder. İyilik de kötülük de unutulmaz.

İnsan, sosyal bir varlık olduğu için mutlaka başkalarıyla irtibata geçmek, başkalarıyla ilgilenmek, dertlerine çare bulmak için çabalamak, veren el olmak durumundadır. Bu duygu yaratılışa verilmiştir insana. Onun için cemaatle namaz, zekat, hac, kurban, sadaka v.b yardımlaşmalar devreye girer. İslâm'ın bu güzelliklerini iyi anlamak, en ince detayına kadar inmek zorundayız.

Kurbanı; “et bayramı”, ramazanı, “şeker bayramı, haccı, “turistik gezi” olarak benimsemek ve meseleyi yalnızca soyut akılla çözmeye kalkmak, yarı yolda kalmak ve espriyi anlamamak demektir.

Kurban; hem yardımlaşma, hem de Allah'a yakınlaşmadır. Zaten her yapılan iyilik, insanı Allah'a yaklaştırır. Bu bakımdan yüce yaratan; yoldaki bir engeli kaldırmayı sadaka, yani yaratıklara yardım ve destek olarak gördüğü için ibadet kabul etmiştir. her ibadet de cennete girmeye bir vesiledir! En büyük ödül de; her yaptığımızı Allah rızası için yapmaktadır.

Yılda bir kurban kesmekteki anlam; bizim et yememiz değil, hayatlarında et yüzü görmeyen insanların bu nimetlerden yararlanmalarını sağlamaktır. Bu yardımlaşma ister bizzat kendimizin kesmesiyle, isterse bir hayır kuruluşunun; -vakıf ve dernekler- kurbanları vekalet yoluyla kesip, dünyanın herhangi bir köşesinde bulunan; yardım bekleyen insanlara bu yönüyle ulaşabilmektir.

Her alanda iyi niyet görebilmek, Müslüman'ın şiarı olmalıdır. Her şeyi tenkit etmek, her şeyde kusur aramak, kara bir tablo çizmek ne İslâmîdir ve ne de insanidir. Tabii ki hatalara, “hata” demek gerekir. fakat kendimiz hata içinde yürürken, günahlarımız boyumuzu aşmışken, başkalarına; “bu günahı kurtul, hatadan vazgeç” demek yanlış olmaz mı? bunun adına, “ele verir talkını, kendi yutar salkımı”, “kendisi yardıma muhtaç bir gede, nerde kaldı gayrıya (Başkasına) himmet ede” denir.

Bayram Günleri

Kirlenen ruhlara rahmetler yağar,

Kararan güneşi gündüzler sağar,

Mutsuz gönüllere umutlar ağar,

Bayram günleri.

Ölü toprağın dirildiği an,

Bahçelerden güllerin derildiği an,

Berat defterlerinin verildiği an,

Bayram günleri.

Yıkık boyunlar tebessüm eder,

Küsler, kırgınlar teşerrüf eder,

Selamla birbirine hürmetler diler,

Bayram günleri.

Küçük, büyük herkes el ele..

Kibir yok, riya yok, hele velvele..

Esamisi okunmaz,

Bayram günleri. (www.antoloji.com/kazim_ozturk)

Yılda bir kurban eder, halk-ı alem ıyd için

Dem be dem, saat be saat ben senin kurbanınam. (Fuzuli) (29 EKİM 2012)

SURİYE'DEN İNCİLER!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

SURİYE'DEN İNCİLER!

PKK'YA DESTEK VEREN SURİYE, TÜRKİYE'NİN TERÖRÜ DESTEKLEYEN ÜLKELER LİSTESİNE ALINMASINI TALEP ETTİ.

Suriye Dışişleri Bakan Yardımcısı Faysal Mikdad, Ankara'nın El Kaide'ye destek verdiğini iddia etti ve şok bir öneride bulundu: "Ankara yönetimi teröristlere destek verdiği için terörü destekleyen ülkeler listesine alınsın."

Faysal Mikdad, İran lı Fars Haber Ajansı Genel Müdürü Seyyid Nizameddin Musevi ile görüşmesinde yaptığı açıklamada Irak'ın İran'a dayattığı savaşın bir kez daha Suriye'de tekrarlandığını, bu kez aynı ülkelerin Suriye karşısına çıktığını çünkü Suriye'nin "korsan" İsrail'in önünde durduğunu savundu.

Suriye'yi canları pahasına dahi olsa sonuna kadar savunacaklarını ifade eden Mikdad, Türkiye için küstah bir çıkışta bulundu. Yıllardır terör örgütü PKK'ya verdiği açık destekle bilinen Suriye'nin üst düzey yetkilisi "Türkiye'nin teröristlere destek verdiği için terörü destekleyen ülkelerin listesine alması gerektiğini" söyledi.

Suriye, ötedenberi Türkiye'ye karşı şaşkınlık bakan bir ülkedir! Durmadan terörü kaşımış, terörün desteklenmesinde bozuk bir sicile sahiptir! Hala teröre lojistik destek vermektedir! Arkasına da; Rusya ve Çin'i aldığını sanarak büyük bir yanılğı içine girmektedir.

Suriye, Türkiye'ye muhtaç! Hem de her bakımdan. Bir kere su konusunda Türkiye'nin desteğini inkar etmemelidir ve edemez. Eğer Türkiye isterse Suriye ile ilişkileri kesme noktasında anında bir kararla işi bitirir, ama sorun, Suriye halkı değil. Sorun, Suriye yönetimi. Yani Esed yönetimi! Zaten Türkiye'nin tepkisi de Esed yönetimine. Bu yüzden kaçanlara kapılarını açıyor. Aslında savaşın da bir mantığı var. Bayramda bile Esed, kan içmeye devam etti! Eğer Türkiye'nin Suriye halkıyla problemi olsaydı kapıları açmaz, "ne haliniz varsa görün" der işi bitirirdi. Bu anlayışın hiç biri izahı olamazdı. Tarihin hiçbir yerinde, hiçbir zaman Türkiye'nin böylesine bir tutum takındığı görülmemiş ve duyulmamıştır.

Türkiye; savaşız olarak, diplomatik yollarla problemi çözmek istiyor. Bütün çaba bu yöndedir! Fakat Muhalefet partilerinin meseleyi savaş boyutuna kadar getirmelerine halkımız şaşkınlıkla bakıyor! Hükümetin; "barış" çağrılarını, muhalefet, "savaş" olarak algılıyor! Böyle de bir açmaz içindeyiz! Hükümetten; "önümüzde çok büyük bir tehlike mevcut; terör! Bunu bitirmek için el ele verelim, kafa kafaya verip bu belayı def edelim" diyerek gerçeklere parmak bassa-ki her gün, her saat, her an bunu dillendiriyor- Muhalefet, "hayır yalan söylüyor hükümet. Terör falan yok. Ortalık süt liman" diyebilir mi? Terörün bitirilmesi konusunda ilgisiz kalabilir mi? "Bana ne? Bu, benim sorunum değil, hükümetin sorunu" deme lüksüne sahip mi? bırakın muhalefeti, böyle bir aymazlığa kim sahip olabilir?

Türkiye'nin izlediği dış politika uygundur, yerindedir ve halkımızın teveccühüne mazhardır. Suriye yönetimi, bir gün yanlış yaptığını anlayacak, ama iş işten geçmiş olacaktır! Böyle bir kötü zaman dilimi gelmeden, aklını başına alması gerekir. bütün dünyanın da Suriye'yi bu hususta uyarmalı ve; "ayağını denk al, faturayı pahalıya ödersin" diyerek ikaz etmelidir. Özellikle BM, NATO; üzerine düşen görevi yapmalı ve barış için devreye girmelidir. Bu konuda; ABD, Rusya, Çin, İran, Irak ve diğer bütün ülkeler oturup, enine boyuna meseleyi konuşmalı, hiçbir insanın burnunun kanamasına gönlü razı olmamalıdır. (31 EKİM 2012)

İSRAİL, NE KADAR TEMİZ?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

İSRAİL, NE KADAR TEMİZ?

İsrail Savunma Bakanı Ehud Barak, İran'ın nükleer silah geliştirmesi durumunda Türkiye'nin de birkaç yıl içerisinde nükleer silah geliştirebileceğini öne sürdü. İngiltere'de yayımlanan The Daily Telegraph gazetesine konuşan Barak şunları söyledi: "Eğer İran nükleer silah geliştirirse bu başarı Ortadoğu'da bir silah yarışını tetikleyecek ve bölgede nükleer silahı olmayan rejim görmek mümkün olmayacak. Suudi Arabistan haftalar içerisinde nükleere dönecek. Türkiye birkaç yıl içerisinde nükleere dönecek. Yeni Mısır da bunu takip etmek zorunda kalacak. Dünya nükleer materyallerin terörist grupların eline geçtiği bir kâbusa doğru geri sayıma başlayacak."

USAK (Uluslararası Stratejik Araştırmalar Kurumu)'ın araştırmasına göre; Güney Afrika ile İsrail arasında imzalanmış gizli nükleer savaş başlığı belgeleri, İsrail'in Güney Afrika'daki ırkçı rejime nükleer savaş başlığı sattığını ortaya çıkardı.

Belgelere göre iki ülkenin üst düzey askeri görevlilerince yapılan gizli görüşmeler sonucu 1975 yılında Güney Afrika Savunma Bakanı PW Botha'nın, dönemin İsrail Savunma Bakanı Shimon Peres'den savaş başlığı talebinde bulunduğu ve Peres'in de talebe karşılık olarak nükleer savaş başlıklarını Güney Afrika'ya verdiği ortaya çıktı. Bu pazarlık sonucu iki ülke arasında çok geniş çaplı bir askeri anlaşma imzalandı. İmzalanan bu antlaşma, "antlaşmanın varlığını" gizli tutmayı öngörüyordu.

İki ülke arasında imzalanan bu antlaşma, Amerikalı akademisyen Sasha Polakow-Suransky'nin iki ülke arasındaki ilişkilere dair hazırladığı kitap için yaptığı araştırmalar esnasında açığa çıktı. Bu antlaşma nükleer silahlarının var olup olmadığı konusunda "belirsizlik" politikası izleyen İsrail'in nükleer silah sahibi olduğunun bir kanıtı olarak nitelendirilmektedir.

Güney Afrika belgeleri, ırkçı Afrika rejiminin füzeleri komşu ülkelerde meydana gelebilecek olası bir ayaklanma için caydırıcı bir etken olarak kullanmak istediğini göstermektedir.

Belgelere göre iki taraf 1975'in 31 Martında görüştü. Polakow-Suransky'nin; "Söylenmemiş İttifak: İsrail'in Gizli İttifakı, ırkçı Güney Afrika Rejimi" adlı kitabında İsraili yetkililerle yapılan görüşmelere göre ırkçı Güney Afrika rejimine nükleer kapasiteli Jericho füzelerinin, teçhizatlarıyla birlikte satışı teklif edilmiş.

Açığa çıkan belgelere göre Güney Afrika, İsrail ile imzalanan antlaşma çerçevesinde İsraili yetkililerle birlikte nükleer silah yaptı.

Bu belgeleri aynı zamanda o dönemde Rusya adına casusluk yapmak suçundan 1983 yılında hapsedilen Güney Afrika Deniz Kuvvetleri Komutanı Dieter Gerhardt da doğrulamaktadır. ırkçı rejim yıkıldıktan sonra Gerhardt, iki ülke arasında böyle bir antlaşma olduğunu ve sekiz Jericho füzesi ve özel savaş başlığının İsrail tarafından Güney Afrika'ya sunulduğunu doğruladı. Fakat bunlara dair herhangi bir kanıtın bugüne kadar ortaya çıkmadığını da belirtti.

İsrail'in nükleer silah programının olduğunu 1986 yılında Mordechai Vanunu (Sunday Times) ve 1979'da Şah rejimi sonrasında İranlı öğrenciler çeşitli görsellerle ortaya çıkarmıştı.

İsrail, nükleer silaha sahip olduğunun kanıtı olarak düşünülen anlaşmanın açığa çıkarılmaması için bugünkü Güney Afrika hükümetine baskı yaptı fakat belgeler Polakow-Suransky'nin eline geçti. Polakow-Suransky de yaptığı açıklamada belgelerin yayınlanması konusunda kendisinin de İsraili yetkililerce engellenmeye çalışıldığını belirtti. Durum bu kadar net ve bu kadar meydandayken, İsrail'in böylesine tehditlerine dünya ne diyor? ABD nasıl bakıyor? Batı'nın yaklaşımı ne merkezde? Ne diyecekler? İsrail, kendi besledikleri, kendi semirdikleri, kendi elleriyle dünyanın başına bela ettikleri terörist bir devlettir! Nerede bir zararlı tavır var, altında İsrail'i görürsünüz! Nerede silah satışı mevcut, orada İsrail var! Türkiye'de terörün durmaması, ülkenin gelişmesine engeller çıkartılması hepsi İsrail'in başının altından çıkıyor! İsrail, sicili temiz olmayan bir devlet! İsrail, İsrail yandaşları ve destekçilerine dikkat etmek zorundayız. (02 KASIM 2012)

ŞEFKAT VE MERHAMET

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

ŞEFKAT VE MERHAMET

Merhamet sözlükte; “acımak, şefkat göstermek” anlamında mastardır. “acıma duygusu, bu duygunun etkisiyle yapılan iyilik, lütuf” anlamında isim olarak kullanılan MERHAMET ve aynı manadaki RAHMET kelimeleri, öncelikle Allah’ın bütün yaratılmışlara yönelik lütuf ve ihsanlarını ifaed etmekte, bunun yanında insanlarda bulunan, onları hemcinslerinin ve diğer canlıların sıkıntıları karşısında duyarlı olmaya ve yardım etmeye yönelten acıma duygusunu belirtmektedir.

Gazali, bir kimseye gerçek anlamda merhametli denilebilmesi, dolayısıyla acıma duygusunun ahlaki bir değer taşıması için onun acıdığı kişinin ihtiyacını gücü ölçüsünde karşılaması, bunu da hür iradesiyle yapması gerektiğini belirtir.

Acıma, yufka yüreklilik, ilgi ve şefkat, elem duyma gibi kavramlarla psikolojik yönüne vurgu yapılan merhamet; insanlar arasındaki duygu birliğinin, dayanışma ve paylaşmanın başta gelen etkenlerinden sayılmaktadır. Evlat sevgisi, ana babaya saygı ve itaat, sıla-ı rahim, yaşlılara, yoksullara, hastalara, sakatlara, yetimlere, kimsesizlere yardım etme gibi erdemlerin, merhamet duygusunun yansımaları olduğu kabul edilmektedir.

Kaynaklarda rahmet/ merhamet kavramına insanlara nispet edildiğinde duygusal bir anlam yüklenirken, Allah’a nispet edildiğinde O’nun fiili sıfatı olarak kabul edilmesi, dolayısıyla Allah hakkında duygusal manada değil, O’nun yarattıklarına in’am ve ihsanı, af ve mağfireti olarak anlaşılması gerektiğine dikkat çekilmektedir.

Esasen şefkat ve merhamet gibi duygular; Allah’ın insanların içine koyduğu birer iyilik aracı olup asıl amaç; muhtaç ve çaresizlere yardım edip sıkıntılarını gidermektir. Bu açıdan bakıldığında bir kimseye acıyan kişi, eğer bu acımanın verdiği elemden kendisini kurtarmak için ona yardım ederse, merhamette kemale ulaşmış sayılmaz. Çünkü merhamette kemal; kişinin kendisini değil, muhtaç ve çaresiz olanı rahata kavuşturmayı amaçlamasıdır.

Hız. Peygamberin müminlere karşı çok şefkatli ve merhametli olduğu; “Andolsun, size kendi içinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya düşmeniz ona ağır gelir. O, size çok düşkün, müminlere karşı da çok şefkatli ve merhametlidir.” Ayetinde belirtildiği gibi, yine resulullah’ın ve müminlerin birbirlerine karşı merhametli, inkarcılara karşı sert ve tavizsiz oldukları; “Muhammed, Allah’ın resulüdür. Onunla beraber olanlar, inkarcılara karşı çetin, birbirlerine karşı da merhametlidirler. Onların, ruku’ ve secde halinde, Allah’tan lütuf ve hoşnutluk istediklerini görürsün....” Ayetiyle sabittir. Ayrıca Allah’ın karı-koca arasına sevgi ve merhamet koyduğu; “sonra bunların peşinden ard arda peygamberlerimizi gönderdik. Onların arkasından da Meryem oğlu İsa’yı gönderdik, o’na İncil’i verdik ve kendisine uyanların kalplerine şefkat ve merhamet duygusu koyduk....” İfadesiyle belirtilmekte ve evlatlara yaşlı ana babalarının üzerine merhamet kanatlarını germeleri -şu ayetle “Onlara(anne ve babaya) merhamet ederek tevazu kanadını indir ve de ki; “Rabbim! Tıpkı beni küçükken koruyup yetiştirdikleri gibi sen de onlara acı.” - Emredilmektedir.

Hadislerde de Rahmet ve merhamet hem Allah’ın kullarına lütuf ve ihsanı, hem de insanların birbirlerine ve diğer canlılara karşı şefkat, ilgi ve yardımları için kullanılmaktadır.

Mekke döneminin ilk yıllarında zenginlik, asalet gibi maddi ve dünyevi imkanların en yüksek değer ölçüsü olarak kabul edildiği, âciz ve kimsesizlere karşı ilgisizlik ve acımasızlığın hüküm sürdüğü bir ortamda inen ayet ve surelerde ağırlıklı olarak Allah’ın birliği, kudreti ve lütufkarlığı ile ahret konularının yanında; nesep, servet ve sosyal statü farkı gözetmeksizin herkese karşı sevgi ve merhamet duygularıyla yaklaşmayı, bilhassa yoksulları ve kimsesizleri koruyup gözetmeyi, toplumda bir merhamet ve sevgi ahlaki geliştirmeyi hedefleyen hükümler geniş yer tutar.

Pek çok ayette; kimsesiz ve çaresizler karşısında ilgisiz kalanlar, acımasız davrananlar, haksız yollarla yetimlerin mallarını yiyenler, kız çocuklarından utanç duyanlar ve onları acımasızca öldürenler, “Allah’ın doyurmadığını biz mi doyuracağız?” diyenler, ağır biçimde eleştirilmektedir. (03 KASIM 2012)

KÜRTLER DE TERÖRDEN ŞİKAYETÇİ!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

KÜRTLER DE TERÖRDEN ŞİKAYETÇİ!

Atalarımız çok güzel söylemiş, “yalancının mumu yatsıya kadar yanar, mızrak çuvala girmez...” şimdiye kadar terör örgütü; “Kürtleri koruyoruz, Kürt halkına özgürlük” sloganlarıyla yola çıktı! Hatta kürt halkının hakkını koruyacağım diye yalan beyanlarla bir parti de kurdu! Ama gelin görün ki evdeki hesap çarşıya uymadı. Neden mi uymadı; hep Kürtleri kullandı, onları canlı bomba yaptı, çocuklarını öldürdü, Kürt kardeşlerimizin; gelecek vaad eden çocuklarını dağa kaldırdı! Onlardan haraç aldı! Şehirlerinin kalkınmasına engeller koydu! Okumalarının önünü kesti!

Terör örgütü son Şemdinli saldırısı ile sivil katliamlarına bir yenisini daha ekledi. Kürt vatandaşlarımızı katleden teröristler yine bilindik o yola başvurdu. Suçu güvenlik güçlerine yıkmaya çalıştı. Ama bu yalan artık halk tarafından kabul görmüyor.

Şemdinli halkı terör olaylarına tepki olarak kepenklerini kapattı ve terörü lanetledi.

Eli kanlı örgütün Kürt vatandaşlarımıza neler yaşattığını en derinden hissedenlerden biri de belki de Faime anaydı. Şemdinli Kaymakamı Cengiz Erdem'in sesi, Faime anayı teselli etmek isterken titremişti.

Faime ana, 11 yaşındaki yavrusunu Faris'ini hain terör saldırısında kaybetti.

Terör örgütü küçücük yavrucağa yaşamayı çok gördü. Ancak bu terör örgütünün ilk katliamı değildi. Bu konuda örgütün dosyası bir hayli kabarık...

Ocak ayında yine Hakkari merkezde teröristlerin patlattığı bomba üniversite öğrencisi Zeki Yeşil'in sonu olmuştu. Hakkari'de Hain Tuzakta 9 Köylü Hayatını Kaybetti

Geçitli köyündeki katliam ise üzerinden 4 yıl geçmesine rağmen hala hafızalardaki yerini koruyor. 9 köylü teröristlerce döşenen mayının patlaması sonucu hayatını kaybetmişti.

Diyarbakır'da 3 Ocak 2008'de dersane önüne konulan ve askeri servis aracının geçişi sırasında patlatılan bombayla 6'sı öğrenci 7 kişi hayatını kaybetti.

2011 yılı içinde, Bingöl'de anne ve çocukları canlı bomba kurbanı oldu.

Bitlis'in Güroymak ilçesindeki katliamda iki aile mahkemeye giderken teröristlerce yok edildi.

Siirt'teki 4 genç kız hiç unutulmadı. Batman'da anne karnındaki doğmamış bebeği bile katleden örgüt ise hep aynı yöntemle başvurmayı seçti.

Önce katledip sonra yalanı devlete yıkmaya çalışmak! Fakat artık Kürt halkı bu oyuna gelmiyor.

Mardin Merkezli Düşünce Kuruluşu USTAD Başkanı Ahmet Akgül, son saldırılarla ilgili olarak, "11 yaşındaki bir çocuğun masum bir çocuğun ölümüne neden olan bir bombalama olayı. 100 kg bir plastik patlayıcı ile yapıldı. Bu hangi amacı gerçekleştirmeye yönelik olursa olsun sivil ölümüne denen olacak bir eylem kabul edilebilir bir eylem değildir" dedi.

Mardin Gazeteciler ve Yazarlar Derneği Başkanı Nezir Güneş ise "Bölgemizin kanayan yarası can almaya devam ediyor. En son Şemdinli'de bir sivil vatandaş hayatını kaybetti. Bununla karşı tarafta tepki verilmesinin istiyoruz. Yani sivillere yönelik yapılan saldırılarla bir yere varılamaz" diye konuştu.

“maşeri vicdan” denilen bir şey var. Halkın vicdanı, toplumun gönlü gibi anlamlara gelir. Yani terör gibi toplumu yok etmeye, kadükleştirmeye, köleleştirmeye yönelik bütün çabalara karşı toplumun tepki göstermesi! İşte buna; “el ele vermek, omuz omuza hareket etmek” denir. Böyle olduğu zaman hiç kimse dışarıdan gelip de etki yapamaz. Bu açıdan birlik ve beraberlik içinde hareket etmenin önemi büyük.

Öyle görünüyor ki; terör, artık yurdu terk etmeye başladı! Bundan öncelikle Kürt kardeşlerimiz ve tüm Türkiye memnun olacaktır! Zaten olaylara baktığımız zaman açık ve net olarak görülmektedir terör örgütünün çözülmeye

başladığı! Bu konuda en önemli faktör hükümettir. Dik durarak, kararlı adımlar atarak, taviz vermeksizin ve iyi bir siyaset takip ederek meseleyi çözmüştür! “at, sahibin göre kişner.”(08 KASIM 2012)

İŞTE BUNUN İÇİN; DİNDAR NESİL!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

İŞTE BUNUN İÇİN; DİNDAR NESİL!

Sayın Başbakanımız; “dindar nesil” sözünü söylediği zaman bazı kesimlerden çatlak sesler çıkmıştı hatırlarsanız. Hatta CHP’li bir vekile Spor bakanı Sayın Suat Kılıç; “pekiyi siz nasıl bir nesil istiyorsunuz?” diye sorduğunda bir cevap verememişti!

Başbakan dediği için değil, doğru olduğu, gerçeği yansıttığı için; “dindar nesil” diyoruz. İnsan olmamızın özelliği olduğundan dolayı, “dindar nesil”. Dindar nesiller; ülkeleri kalkındırır! Dindar nesiller; insanlara insan nazarıyla bakar! Dindar nesiller; çalmaz, çaldırmaz, yolsuzlukla uğraşmaz, adam kayırmaz, torpil semtine uğramaz! Dindar nesillerin tek bir amacı var; yaratılanı severiz yaratandan ötürü anlayışıyla hareket etmek.

İşte bu yüzden bazı kesimler, bundan rahatsız oluyorlar! Tabi ateş bacayı sarınca da feryat figan ediyorlar! Eğer gençlerimizin; Hıristiyan, Yahudi, Mecusi, Ateist, Mason, Sabataist... olmasını istemiyorsak onlara İslâm dinini en iyi öğretmeye, onun güzelliklerini yaşamaları için zemin hazırlamaya mecburuz. 4+4+4’lü eğitim sistemindeki amaç budur! Kur’an ve Siyer derslerinin okullara seçmeli olarak konmasının altında yatan gerçeklerdir bunlar.

Size burada bir anekdotu paylaşmak istiyorum;

"KURTARIN! YOKSA OĞLUM CANLI BOMBA OLACAK"

Bu feryat, oğlu yasadışı sol örgüt tarafından kandırılan babaya ait...

İsmail Ercan, oğlundan 9 aydır haber alamıyor. Ercan, 2 yıl önce yaz kampında yasa dışı sol örgüt tarafından akli çelinen oğlunun canlı bomba olarak kullanılabileceği korkusunu yaşıyor.

Baba İsmail Ercan, "Hergün ölüp ölüp diriliyorum. Acaba çocuğumdan kötü bir haber mi gelecek?" diyor.

Baba Ercan, Örgüt Üyelerinden Dayak Yedi

Baba uzun süre çocuğunu takip etti. İstanbul’da çocuğunun kaldığı eve giden İsmail Ercan, orada örgüt üyelerinden dayak yedi.

İsmail Ercan, "Bunlar bana hakaretler küfürler, ağza gelmeyecek şeyler ve ite kaka beni oradan, mahalleden atmaya çalıştılar. Ben de buna direnince aramızdaki arbedede tansiyon ve şeker hastası olduğum için kalp hastası olduğum için orda rahatsızlık geçirmişim ve gözlerimi hastanede açtım" diye konuştu.

Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ, yurt dışında sahipsiz kalan 4 bin Türk çocuğunun, gençlik daireleri aracılığıyla Hristiyan ailelere verildiğini söyledi.

TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu’nda, kendisine bağlı kurumların 2013 yılı bütçesi üzerine sunum yapan Bozdağ, "Bu çocuklar adeta Hristiyanlaştırılıyor. Büyük bir dramla büyük bir asimilasyonla karşı karşıyayız" dedi.

Bozdağ, bu konuda bilincin artırılması ve duyarlık oluşturulması için Ankara’da bir çalıştay gerçekleştirdiklerini anlattı.

Evet şimdi bu sözler üzerine derin derin düşünmemiz ve eğitim sistemine yeni giren; Kur’an ve siyer” derslerinin ne kadar önemli olduğunu idrak etmemiz gerekir. Yine bazılarının bu derslere tepki gösterme sebebini de yavaş yavaş anlamamız lazım.

Sık sık gündeme getirdiğim, “gençliğe din eğitimi verilmeli” sözümün ne kadar geçerli olduğu ve Başbakanın da, “dindar gençlik” diyerek üstüne basa basa konuştuğu ve de savunduğu meselenin ne kadar yerinde olduğu ortaya çıkmaktadır.

Yine diyorum ve durmadan da diyeceğim; gençliğimizi kaybetmek istemiyorsak, canavarlaşmış nesillere sahip olmaktan uzak kalmak istiyorsak mutlaka ama mutlaka “DİNDAR NESİLLER” yetiştirmek zorundayız. Bunun yolu, sadece İmam hatip okulları açarak ve sayılarını artırarak olmaz. Elbette İmam hatiplere de ihtiyaç var. Onların da olması gerekli, hem de çok gerekli. Ama asıl olan, diğer okullarda okuyan gençlerimizin de; dinini, imanını, Kur’anın,

Allah'ını, Peygamberlerini bilmesi, ahlaklı, topluma, ÷lkeye ve büt÷n insanlara yararlı işler yapacak gençlerin yetişmesinin yollarını aramak mecburidir. (10 KASIM 2012)

HİCRET'İ ANLAMAK

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

HİCRET'İ ANLAMAK

Hicret; terk etmek, ayrılmak, ilgisini kesmek anlamındadır. Kişinin; herhangi bir şeyden bedenen, lisanen veya kalben ayrılıp uzaklaşması demektir. Ancak, hicret denilince ilk bakışta; bir yerin terk edilerek başka bir yere göç edilmesi olarak bilinir.

Genelde Müslüman olmayan bir ülkeden, Müslüman bir ülkeye gitmeyi, özel olarak Hz. Peygamberin ve Mekkeli Müslümanların Medine'ye göçünü ifade eder. Medine'ye göç eden Müslümanlara Muhacir, muhacirlere yardım eden Medineli Müslümanlara da; Ensar unvanı verilmiştir.

Hicret; kötü şeyleri terk etmek, Allah uğrunda başka bir yere göç etmek, Allah'ın yasakladığı kötülük ve günahları terk etmek, kötü şeylerden uzak durmak gibi anlamlara geldiği de belirtilir.

Hicret; geçmişte kalan bir şey değil, hala insanlık tarihini etkilemeye devam eden bir olay olarak özel bir zaman diliminin oluşmasına yol açmaktadır.

Kur'anda, "fi sebillillah" ifadeleri vardır. Anlamı; Allah yolunda demektir. Allah yolu, dünya kurulduğu andan itibaren kıyamete kadar süreceğine göre, kıyamete kadar hicret devam edecek demektir. Her insan, Allah yolunda olmaya ve kalmaya devam etmek zorundadır. Hiçbir insan, Allah'ın ilahi kurallarının dışında değildir ve olamaz da. Tabir yerindeyse, Allah'ın ilahi kanunları bizi çepeçevre kuşatmıştır. Ya bu dünyada onlara uygun davranır, hayatımızı düzene sokarız, ya da sonuç felaket olur! Kimsenin, "ben Allah'ın kuralını tanımıyorum, Allah'ı kabul etmiyorum" deme lüksüne sahip değildir. Bu sözü okuyan kardeşlerim, "hocam tarihte birçok inançsızlar gelmiş geçmiş sen neden söz ediyorsun?" Dediklerini veya diyeceklerini duyar gibiyim. Doğrudur; ama bakınız onlara akıbetleri ne olmuş? Şehirleri ne hale gelmiş? Eğer gerçekten de bu güne kadar öğrenemediyse, internete girin; "helak olan kavimler" e tıklayın size neler anlatacaklar açıkça görün.

Kur'anı Kerimdeki; "Allah yolunda hicret eden kimse, yeryüzünde gidecek birçok uygun yer ve imkan bulacaktır. Kim, Allah ve resulü uğrunda hicret ederek yurdundan çıkar da, sonra ölüm onu yolda yakalarsa, artık onun mükafatını vermek Allah'a aittir. Allah, daima günahları örtmektedir, engin rahmet sahibidir." (Nisa/100) ayet, hicretin Müslümanlar için vazgeçilmez bir husus olduğunu belirtir.

Ancak konuyu derinlemesine incelediğimiz zaman şöyle bir sonuç çıkar karşımıza; hicretin tanımında; "Allah'ın yasakladığı kötülük ve günahları terk etmek, kötü şeylerden uzak durmak" deniyor. Demek ki, öncelikle kendi nefsimizle mücadele etmek, kötülüklerden arınmak için, şeytani vesveselere girmemek adına kendi kendimizle bir hesaplaşmaya girmek zorunluluğu ortaya çıkmaktadır. Zaten en iyi ve en büyük cihad da bu değil mi? peygamberimiz öyle demiyor mu? "şimdi küçük savaştan, büyük savaşa gidiyoruz" diyerek, nefisle savaşmaya işaret ediyor. Nefisle savaş da kıyamete kadar sürecektir. Dağdaki velilikten, şehirdeki velilik daha üstündür.

Evet, bugün Muharrem ayı'nın birinci günü. Hem hicri yılbaşı ve hem de, acı tarihi olayların cereyan ettiği bir zaman dilimi. Aslında dünya tarihiyle başlatabiliriz ama asıl olarak İslam tarihinde, terör olaylarının varlığı, bizleri derin derin düşündürmelidir. Hz. Ömer'den itibaren bütün halifelerin şehit edilmesi, Hz. Hüseyin'in Muharrem ayında şehadeti ve hala İslam ülkelerinin kaynayan kazan gibi olması, hicret olgusunun her zaman diliminde var olşunu göstermektedir.

Hicrete kendimizi adadığımız zaman, gerçek anlamıyla Kur'anı anlayan, Peygamberimizi seven ve O'nun gibi yaşayan insanlar seviyesine yükselen değerli bir insan yapısına sahip olmuş olacağız! Şöyle de diyebiliriz; Kur'anı anladığımız, hayatımıza uyguladığımız, yürüyen Kur'an, canlı kur'an olduğumuz zaman, hicreti de anlamış oluruz. İşte o zaman; "temiz toplum, huzurlu insanlar, barışçı bir dünya, el ele veren bir evren"e sahip olmanın mutluluğunu yaşarız! Peygamberimizin yaptıkları- peygamberlik görevi dışında- her insanın yapacağı şeyler değil mi? o da, etten, kemikten yaratılmış bir kul, bir insan değil miydi? Onun da-abese suresinde geçen- hataları olmadı mı? o yüce insan bir peygamber olduğu halde, yanına peygamber olmayan bir insan- Hz. Ebubekir-i alarak yoluna devam etmedi mi? bunlar bize bir şeyler anlatmalıdır. Peygamberimizin hayatını yalnızca hikaye okur gibi değil, ders almak için, en azından nefis mücadelemizi onun gibi yapmamız gerektiği gerçeğini ortaya çıkarmaktadır. Hicri yılbaşı; kendine çeki düzen veren, yarınını bugününden daha güzel yapmaya çalışan herkese mübarek olsun. (15 KASIM 2012)

ANLAMİYORUM!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

ANLAMİYORUM!

Bir insan, bir şeyler yapıp, başarılı olunca, kendini bilen, kıskanç, kötümser olmayanlar; “ne güzel, Allah mübarek etsin, başarın daim olsun...” demez mi? her yapılan iyi şey, eksikleriyle birlikte bir ihtiyaca cevap verir! Eğer varsa, yeteneğimiz, daha iyisini, gelişmişini biz neden yapmayalım? O kardeşimizin yaptığına biz niçin bir tuğla daha fazladan koymayalım?

Kıskançlık, fesat, Konya tabiriyle; “hasut” olmak ne kazandırır? Ne kazandırıyor? Yeni değil, her zaman olan bir şey bu çekememezlik! “ben yiyeyim sen yeme, ben iyiyim sen fena!” işte bütün kavga, bütün gürültü buradan kopuyor! Bir dernek kuruyorsunuz veya kurulu olan bir derneğe üye oluyorsunuz, yapılacak genel kurulda sizi başkanlığa ve yönetime aday gösteriyorlar. Seçimde iş başına geliyorsunuz. Ama seçimden sonra, birileri size imzasız mektuplar gönderiyor; “sen doğru dürüst evini yönetemiyorsun, derneği mi yöneteceksin? Bir an önce istifa et, değilse anlarsın...” gibi tehdit dolu ifadelerle rahatsız ediliyorsunuz!

Bazı hizmet ehli insanlar, şehre ve ülkeye bir şeyler kazandırmanın çabası içine giriyor, ama bazıları, bu yapılanları yok farz edip, olmadık ayak oyunları içinde bulunuyor! Adamlar ne güzel, kültüre katkı sağlamak için, bir kültür faaliyetine giriyor! “aman efendim, bu faaliyetin başnadki insanlar beceriksiz, şehri bile tanımıyorlar, böyle olur mu?...” şeklinde çeşitli dedikodu ve yalan yanlış beyanlar kirla gidiyor!

Dahasını söyleyeyim; yıllarca ortaklık yapmış, bir yedikleri ayrı gidenler bile zamanla, araya giren fitne yüzünden yılların dostluğunu, samimiyetini, emeğini bir çırpıda bitirebiliyorlar! Samimiyet; düşmanlığa, kine ve kana dönebiliyor! Bayramlarda, düğünlerde, mutlu anlarda birlikte olanlar, artık birbirlerinin cenazelerine bile gelmiyorlar!

Araya para girince her şey bitiyor! Hani derler ya; “para oyunu bozar” gerçekten de doğru! Zaten bir insanı denemek istiyorsanız, parayla, makamla, kadınla deneyeceksiniz. Hz. Peygamberimize böyle yapmamışlar mıydı? O’na; “Ey Muhammd! Eğer makam istiyorsan seni başımıza reis yapalım. Yok para istiyorsan sana hazinelerimizin kapılarını sonuna kadar açalım. Yok eğer kadın istiyorsan sana Mekke’nin en güzel kadını verelim. Yeter ki bu davadan vazgeç!” demediler mi? O; “Vallahi ay’ı sağ elime, güneşi de sol elime koysalar ben bu davadan vazgeçmem!” cevabını verdi!

“paranın dini, imanı olmaz” sözü de doğru! Ama bir gerçek var ki; para adam kazanmaz, adam para kazanır. “İtibar kaybetmek yerine, para kaybetmeyi yeğlerim” diyen çok doğru ve yerinde söylemiştir.

Her şey, para mı? Her şey madde mi? paranın açamayacağı kapılar yok mu? Mesela; sevgiyi parayla, makamla satın alabilir misiniz? Mutluluğu, sağlığı, sevinci, huzuru... haydi gelin de parayla çözün! Karşılaştığımız bir insana, “selamün aleyküm, hayırlı sabahlar, merhaba, nasılsın...” diyerek gönül alıcı bir kelam etmenin parasal boyutu olabilir mi? bir öksüzün, bir yetimin, bir muhtacın başını okşamak, onun elinden tutarak ihtiyacını gidermenin verdiği mutluluğu para mı verebilir? Makam mı? Asalet mi? Soy sop mu?

Kötü, çekememezlik hastalığına tutulmuş ve fesat insanlar için şöyle denir;

Ne kendi etti rahat,

Ne verdi dünyaya huzur!

Def olup gitti dünyadan,

Dayansın ehli kubur! (ehli kubur, kabirdeki ölüler)

“Dünya üç günlüktür; dün, bugün ve yarın. Dün geçti, yarın daha gelmedi. Öyleyse bugünü değerlendirmeye bak.” Der büyükler. Evet; her bugün dün oluyor, her yarın da bugün. Önemli olan, içinde bulunduğumuz zaman dilimini yani bugünümüzü en iyi, en insani biçimde değerlendirme yoluna gitmektir. (16 KASIM 2012)

İSRAİL KATLEDİYOR!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

İSRAİL KATLEDİYOR!

“İSRAİL İHANETİ VE GAZZE” isimli kitapta şunlar yazmaktadır;

Gazze; ağlayan şehir. Gazze yıllarca İsrail’in ihanetine sahne olmuş bir yerleşim birimi. İsrail, taş taşın üstüne koymamak, yıkımda karar kılmak için harekete geçmiş bulunuyor. İsrail bunu hep yapıyor!

Mutlaka ama mutlaka zalimlere karşı tek yürek, tek bilek olmaya mecburuz. Değilse kuvvetimiz, şerefimiz elden gider.

“Bana ne. Bunlar bir zaman bizi arkadan vurdu. Şimdi çeksinler cezalarını. Araplara acınmaz.” Sözlerinin hiçbir tutarlılığı yoktur. Kur’an bize; “bir insanı dirilten bütün insanlığı diriltmiş, bir insanı öldüren, bütün insanları öldürmüş olur”, “Müslüman Müslüman’ın kardeşidir.” Buyurur. Sevgili peygamberimiz de; “Müslümanlar bir tarağın dişleri gibidir”, “birbirinize düşman olmayınız, birbirinize kin tutmayınız, ey Allah’ın kulları kardeş olunuz” sözleriyle bu hususta bizlere ne yapmamız, nasıl yapmamızın yolunu gösteriyor.

Dünya artık bugünkü ortamda küçük bir köy durumundadır. Ulaşamamak, gidememek, yardım elimizi uzatamamak gibi bir durum söz konusu değildir ve olamaz.

Yalnız şu hususu tespit etmekte yarar var; bizler Müslümanlığı sadece sözle söylüyoruz. Uygulamamız yok. Kur’anı okuyoruz ama anlamıyoruz. Sadece okumuş olmak için okuyoruz. Okumadı demesinler, bizi tenkit etmesinler diye laf olsun diye okuyoruz. Yaptığımız hiçbir işimiz düzgün değil. “Allah’ın ipine sımsıkı sarılın, parçalanıp ayrılmayın” diyor, bizler aksini yapıyoruz. “zekâtınızı, sadakanızı verin” diyor, umursamıyoruz. “veren el olun” direktifleri kulaklarımızı çınlatıyor, sağır kesiliyor. “Dicle’nin kenarında bir kurt kapsa koyunu, gelir adli ilahi Ömer’den sorar onu” sözü sanki bize söylenmemiş gibi. “Emir olduğun gibi dosdoğru ol” ikazı bizim duygu semtimize, düşünce dünyamıza uğramıyor!

İnsanlara el uzatmadıkça, zorda kalanlara yardım etmedikçe ne kıldığımız namazın, ne tuttuğumuz orucun, ne gittiğimiz haccın, ne okuduğumuz Kur’anın bize yararı olur. Böyle bir yanlışlık içinde yapılanlar ancak bize yorgunluk verir. Onun için; “Ey iman edenler, iman ediniz”, “Niçin yapmadığınızı söylersiniz ikazları vardır.

Bu cümleden hareketle Gazze’ye yardım seferberliği başlatan bütün yardım kuruluşlarını tebrik ediyorum. Bu yardımların giderek daha da çoğalmasını gönülden istiyorum. Bütün Müslüman ülkelerin bu hususta daha titiz, daha çok destek içinde olmasını arzu ediyorum. Böylesine bir güzelliğin başlangıç olması temennisini tekrar etmekten mutluluk duyuyorum. Hükümetimizin ve Türkiye’deki gönüllü teşekküllerin son derece fedakâr tutumlarını takdirle karşılıyorum.

İsrail’in; kadın, çocuk, yaşlı, genç, hasta... demeden acımasızca yaptığı kanlı saldırıyı kınıyor, bütün dünyanın bu ülkeye yaptırımı geçmesini bekliyorum.

Özellikle; İslam birliğinin artık gün yüzüne çıkmasının çok yararlı olacağını düşünüyor ve zararın neresinden dönülürse kârdır diyorum. Zaman, durma zamanı değil, zaman; “Neme lazım”, “Bana ne”, “Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın”... aymazlığı içinde bulunma zamanı hiç değil.

Artık üzerimizdeki meskenet külünü atmamız, el birliği yapmamız gerekli. Eğer geç kalırsak yarın çok geç olacaktır. Belki de hiç yarına ulaşamayacağız. Lanetler binlerce İsrail ve yandaşlarına.

İsrail Öldürüyor

Dünya kurulduğundan beri İsrail öldürüyor,
Yeryüzünde insan bırakmamaya kararlı,
Dünya zulme karşı Yahudi’ye gül veriyor...
Çocuk, kadın, yaşlı... herkes hedefte!
Bu millet, bu ırkçı anlayış dünyaya zararlı...

Dünyayı siyonist yapmak için kararlı!
Filistin kan ağlıyor, inançlar taru mar,
Müslümanlar ıstıraptı, göğre çıkmış âh u zar,
Bugün Gazze, bilmem yarın neresi?
Büyük Orta Doğu hayaline ulaşmaktır hevesi..
Büyük İsrail'i kurup, dünyaya kan kusturacak!
İnsanları kendine kul edip, suçunu bastırarak!
Bu, böyle gitmez bir gün hesap sorulur,
Gün gelir senin de defterin dürülür.
Bak, gör, anla, zulüm kalmış mı yerde?
Şerefle dolu tarihim, neler var bu serde..
İslam anlayışı yükseliyor her yerde.
Sanma ki zulümle payidar olacağım,
Cesetler üstüne medeniyet kuracağım!(www.antoloji.com/kazim_ozturk) (18 KASIM 2012)

"AMACIMIZ GAZZE'Yİ ORTAÇAĞA GERİ GÖTÜRMEK"

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

"AMACIMIZ GAZZE'Yİ ORTAÇAĞA GERİ GÖTÜRMEK"

İsraili Bakan, kanlı Gazze operasyonunun gerekçesini bu sözlerle açıkladı. İsrail'in Gazze'ye yönelik saldırıları devam ediyor.

Kanlı saldırılar sürerken İsrail İçişleri Bakanı Eli Yişai'den bir açıklama geldi.

Gazze'deki amaçlarının, burayı "Ortaçağ"a geri götürmek olduğunu bildiren Yişai, "Ancak böylece İsraililer bir 40 yıl rahat edebilir" dedi.

Bu sözlerin, bütün dünyada yankılanması, artık İsrail'e bu vahşetin hesabının sorulması gerekir! Hiç bir ülke; "İsrail'den bana ne, benim dostluğum iyi gidiyor!" diyemez, dememelidir. Zira İsrail'in dostluğuna güvenilmez! Çünkü tarih boyunca bu görülmüş ve görülmektedir. İsrail, aldatmadığıyla konuşmaz! Bu günden tezi yok; eğer ülkelerin aklı varsa, akıl sağlıkları yerindeyse, bu ateşin kendilerine de gelmesini istemiyorlarsa mutlaka oturup bir çare üretmek zorundadırlar.

Çarelerin başında; ekonomik boykot mu gelir, her türlü ilişkileri bitirmek, dünya çapında yalnız bırakmak mı gelir? Hangisi olursa, ama en etkili olanların devreye sokulması kaçınılmazdır. Şunu sakın ola ki söylemeyelim; "adamlar her taşın altından çıkıyorlar. Nereye el atsak İsrail damgası var..." bu tür sözler, acizliğin, hazırcılığın, tembelliğin ve mağlubiyetin adıdır! El ele verilince, düşünceler bir araya getirilip güç oluşturulunca hakkından gelinemeyecek bir şey yoktur. Bakınız; Türkiye "ALTAY" isimli % 100 yerli tankını nasıl üretti? Ardından; uçaklarımız, otomobilimiz, füzemiz, her türlü savaş ve güvenlik araç ve gereçlerimiz % 100 yerli olarak üretilecek! Yıllarca kapısından ayrılmadığımız IMF ile yollar ayrıldı! Şimdi IMF'den borç alınmıyor, aksine ona borç veriliyor! İsrail ile de ilişkilerimiz bitti! Bunlar az şey mi?

Başbakan Erdoğan, Mısır Cumhurbaşkanı Muhammed Mursi ile düzenlediği ortak basın toplantısında bölgede yaşanan sıcak gelişmelere değindi.

Erdoğan, "Kan üzerine, ölüm üzerine barışı bina etmek mümkün değil" sözleriyle İsrail'e, "Sürekli zamana oynuyor. Ama zulüm ile abad olunmaz" sözleriyle de Suriye'deki Esed yönetimine yüklendi. Başbakan Erdoğan, ABD Başkanı Obama ve Rusya Devlet Başkanı Putin'le Gazze konusunda yaptığı görüşmelerin içeriğini de paylaştı. Mursi ise İsrail'in Filistin'de işgalci bir güç olduğuna işaret ederek, "Ancak şunu İsrail çok iyi bilmelidir ki, artık bölge ülkeleri eski bölge ülkeleri değil, bölge liderleri de eski bölge liderleri değil" dedi.

İsrail, her seçim arefesinde böylesine bir cinayete kapı aralıyor! 2008 tarihinde de aynısını yapmış yine Gazze'ye saldırmıştır! Yine seçim yakın, yine aynı senaryolar! İsrail, varlığını kan üzerine bina etmiştir.

Ama şunu unutmayalım ki; artık dünya aynı dünya değil! İnsanlar aynı insanlar değil! Zihniyetler değişti! Bir zamanlar Mısır, İsrail'i desteklerken, bugün İsrail'i tel'in ediyor! "ARAP BAHARI" yavaş yavaş varlığını hissettiriyor gibi!

Çok yakın zamanda; "Türk-İslam Birliği veya Avrasya Birliği" yürürlüğe girecektir. AB'den hayır gelmiyor. Türkiye'nin de içinde olduğu bir birlik, diğer ülkelere katma değer kazandırır! Türkiye'nin hakim olduğu bir Orta Doğu'da, ne İsrail, ne de bir başka devlet, hiçbir biçimde zulüm yapamaz, yapamayacaktır! Bunun örnekleri vardır tarihte!

O bakımdan Başbakan sayın Erdoğan'ın; Mısır ziyaretini, Obama ve Putin ile yapılan telefon görüşmelerini yabana atmamak lazım. Öyle görünüyor ki, aynen Suriye'de olduğu gibi İsrail de inişe geçmiş bulunuyor! Yakın zamanda, barışla dolu bir dünya görmememiz için bir sebep yoktur! Barışı yakalamak için ise; canla başla, samimiyetle, dürüstçe çaba göstermek gerekir! Türkiye'de olduğu gibi! (19 KASIM 2012)

EKMEK KARNEYLE, ŞEKER KARNEYLE, GAZYAĞI KARNEYLE...

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

EKMEK KARNEYLE, ŞEKER KARNEYLE, GAZYAĞI KARNEYLE...

Aydınlar Ocağı'nın uzun zamandır sürdürdüğü; "sille Kültür evi" sohbetleri bütün hızıyla sürüyor! Her Salı günü akşam saat 20.00'de başlayan sohbetler, konuşmacıların hazırlıkları, konunun önemi, dinleyenlerin sorularıyla, saat 21.30 veya 22.00'ye kadar sürüyor.

Her hafta değişik konular anlatılıyor. Bu hafta (20 kasım 2012), Gazeteci- yazar Veyis Ersöz konuşmacıydı. Gördüklerini, duyduklarını ve yaşadıklarını anlattı.

İlk öğretmenliğe başladığı andan, bu güne kadar geçen olayları tarihi süreç içinde ele aldı. Gerçekten dinlenmeye değer bir konuşmaydı. Bendeniz çok yararlandım. O günkü Türkiye ile bugünün bir çeşit kıyaslaması yapıldı! Türkiye'nin nereden nereye geldiği açık ve net olarak dile getirildi.

Dikkatlice ve ibretle! Herkes, eline kâğıdını, kalemini almış, konuşulacakları not etmeye hazırlanmıştı. "acaba nelerden söz edecekti? Anlattıkları bizi nasıl etkileyecekti? Bu konuşulacak olanlardan bizler ne gibi ders çıkaracaktık? Tarihe bir not düşülebilecek miydi?" diye düşündüm. Salonun sıcaklığı elektrikli sobayla ısınmış, fakat asıl sıcaklık, dinleyenlerdeydi!

Veyis Ersöz'ü dinliyoruz.

"Yokluk yılları, her şeyin karneyle dağıtıldığı, insanların ayağına giyecek bir ayakkabılarının olmadığı, aydınlanmak için idare lambası kullanıldığı-ki idarenin ışığının az olduğu, insanların birbirini görmekte zorlandığı- insanların üzerlerine giyecek doğrudürüst elbiselerinin olmadığı, "yamamayınca giyilmez, yalamayınca doyulmaz" anlayışı içinde mutlaka pantolonların dizlerine yama konduğu, kimsenin bir takımından fazla elbisesinin bulunmadığı- olanlar varsa da bunlar, birkaç zengin ve durumu iyi olanlara aitti- komşunun komşuya, ateş almaya gittiği, savaş sonrası olduğu ve kötü bir yönetim yüzünden ülkede yokluk, fakirlik ve adaletsizliğin dizboyu olduğu bir dönemdi.

Ekmek karneyle, şeker karneyle, gazyağı karneyle ve az verilirdi! Nüfus cüzdanlarına- o zaman nüfus cüzdanları defter gibi yapraklıydı- yazılırdı. Hastalık vardı. özellikle sıtma yaygındı! Bit'siz insan yok gibiydi! O yüzden, "pire itte, bit yiğitte" diyerek, güya bit'i ve bit'li olmayı normal bir şeymiş gibi göstermeye çalışıyorlardı! Okuma yazma bilmeyen çoğunluktaydı!

Özellikle manevi alanda büyük bir baskının, jandarma takibinin hüküm sürdüğu bir zaman dilimi! Milletten boynunda ağır vergi yükleriyle canından bezdirme politikaları vardı. Kur'an ve dini bilgileri öğrenmek için evlerin varsa eğer bodrum katları, kimsenin aklına gelemeyecek en ücra köşeleri seçilirdi. Ama kim haber verir, nasıl bulurlardı bilinmez, jandarma gelir buralara baskın yapardı! Ele geçirdikleri Kur'an sayfalarını götürürler, hocayı hapse atarlar veya döverlerdi! Okuyan çocukları da korkutarak evlerine gönderirler, sıkı takibe alırlardı!

Bazı camiler; müze, silah deposu ve askerlerin sevk edildiği askeri yönetim binası olarak kullanıldı! İplikçi camii'nin içinde heykeller vardı. kapının önünde bir kulübe, kulübedeki görevliler girecek olanlara bilet keserlerdi! 1957'de camiye çevrildi! İçindekiler de arkeoloji müzesine gönderildi. Şerafettin camii, askerlerin sevk edildiği mekandı.

Veyis Ersöz, "Köy Enstitüsü" mezunu bir öğretmen emeklisidir. Köy Enstitülerinin kuruluşunun doğru olduğunu, ancak zamanla bazı köy enstitülerindeki yanlışların tamamına mal edilemeyeceğini, tamamen kaldırılmak yerine islah edilerek iyi bir hale getirilmesi gerektiğini anlattı."

"Sille kültür evi" gerçekten kültür konusunda insanları bilgilendiren, bize kendimizi tanımaya vesile olan konularla, öz değerlerimizle tarihe ışık tutan bir özelliğe sahiptir! Buna bu misyonu veren Aydınlar Ocağı Konya Şubesine, özellikle başkanı sayın Mustafa Güçlü ve ekibine şükranlarımı sunuyorum. Yolunuzu mutlaka buraya düşürün demeden de edemiyorum. Mutlaka sizin de alacağınız hisseler, sizi de ilgilendiren bir konu vardır. (22 KASIM 2012)

GELİNEN NOKTA!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

GELİNEN NOKTA!

Ak parti Konya İl Başkanlığı'nın 24 Kasım 2012 Cumartesi günü Dedeman Otel'de, "Tanıtım ve Medya Günleri" isimli basın toplantısında olduk. Yerel ve ulusal basının tüm temsilcileri burada bir araya geldi.

Toplantıya; Adalet Bakanı sayın Sadullah Ergin katıldı. AK PARTİ İl Başkanı sayın Ahmet Sorgun'un selamlama ve açış konuşmasından sonra Adalet bakanına söz verildi. Sayın bakan, adalet noktasında yapılanları ele aldı. Ancak bunların net olarak bilinebilmesi için Ak Parti İktidarından önceki durum ile şimdiki durumun bilinmesinde yarar olduğunu söyleyerek, bir çeşit tarihi seyir içine girdi!

Gerçekten hepimiz yakinen biliyoruz ki, Türkiye, Ak parti iktidarına gelinceye kadar her on veya on beş yılda bir darbeye sahne olmuştu! Yine hatırlayacağınız üzere; vizyon sahibi, ülkeye hizmet etmeyi şiar edinmiş, muasır medeniyet zirvesine çıkarmaya söz vermiş, ileri görüşlü devlet adamları, ya idam edilmiş, ya zehirlenmiş, ya da çeşitli bahanelerle hapselere atılmıştı!

İnsanlar, düşüncelerinden, inançlarından dolayı ceza çekmiş, sicilleriyle oynanmıştı! Fişlemelerin haddi hesabı yoktu! Millete bir deli gömleği gibi giydirilen, yıllarca çıkarılması mümkün olmayan statüko ile yatıp statüko ile kalkılıyordu! Önüne gelen, insanları karalamak, makam ve mevkilerinden etmek için; "Atatürk düşmanı, dinci, şeriatçı, tarikatçı, gerici..." gibi yaftalamalarla hayatlarını zehir ediyorlardı! İnanç gereği başını örtenler; okullardan atılıyor, adliye koridorlarına, mahkeme salonlarına alınmıyordu! Resmi kurumlarda mutlaka bir veya iki tane ispiyoncu bulunur, çalışanların durumlarını takip eder, eğer; Müslümanca bir tutumu varsa üst makamlara bildirilir, işinden atılması ve gerekli cezayı alması sağlanırdı! Bu yüzden ordudan atılanların sayısı bir hayli fazladır!

Adalet mekanizması felç durumdaydı! Eğitim sisteminde felaket çanları çalıyordu! Yabancıya el avuç açmaktan, kendi meselelerimizi konuşamıyorduk! Her yapılan, ya İsrail malı, ya ABD, ya da bir başka yabancı malıydı! Kendi tankımızı, kendi uçğımızı, kendi helikopterimizi, kendi otomobilimizi... üretmiyorduk! "yerli malı yurdun malı her türk onu kullanmalı" sözü sadece bir slogan olarak duruyordu!

AK PARTİ iktidara geldiği andan itibaren silahlı kuvvetler içindeki bazı darbe ve cunta heveslileri; halkın seçtiği, tek başına iktidar verdiği bir siyasi partiyi al aşağı edip demokrasiyi rafa kaldırma çabası içindeydi! Uyduruk gerekçelerle, gazete haberleri ve bazı yazarların beyanlarıyla iddianame hazırlanıp partiyi kapatma çabaları oldu!

Mitingler yaptılar, ellerine Türk bayrakları, Atatürk posterleri alarak; "Dağ başını duman almış" marşını söyleyip kendilerine haklılık havası vermeye, AK PARTİ'nin yaptıklarının yanlış olduğunu anlatmaya çalıştılar! Cumhurbaşkanı seçiminde, anayasada olmamasına rağmen hayali bir şekilde 367 şartını ortaya attılar! Televizyon programlarına çıktılar! Acaba ne yaparız, nasıl yaparız da hükümeti zayıf düşürür, halkın gözünde itibarını sıfırlarız hesabı yaptılar!...

Ama bu olanları halk, gayet iyi biliyor ve meselenin özüne vakıftı! Kimin ne yaptığını, nasıl bir anlayışa sahip olduğunu, niyetlerinin ne merkezde bulunduğunu, ülkeye ne gibi yaralar açılacağını şuurundaydı! O yüzden her seçimde oylarını artırarak tekrar iş başına geldi AK PARTİ!

Aslında iktidar partileri hükümette yıpranırlar. Ama şimdi öyle olmadı ve olmuyor! Ne zaman seçim yapılırsa, muhalefetin oyları azalıyor, hükümetin oyları artıyor!

AK PARTİ hükümetinin yaptıkları işler karşısında muhalefetin de bir şey diyeceği olmadığından, yani sepette pamuk olmadığı için, yalan, yanlış ve yapılanları, "ben yaptım, benim düşüncemdi, bizim parti programında yer alıyordu..." gibi kimsenin inanmayacağı, kimsenin metelik vermeyeceği ucuz bir söyleme sarıldığı için doğru dürüst muhalefet eden de olmuyor! Aslında demokrasilerde güçlü bir muhalefete ihtiyaç var. Çünkü güçlü muhalefet, iktidarın yolunu açar, ona yol gösterir; planlarıyla, projeleriyle, düşünce ve fikirleriyle... (26 KASIM 2012)

YAHUDİ KARAKTERİ:

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

YAHUDİ KARAKTERİ:

Yahudiler, M.Ö. 1800 yılında Hz. İbrahim'in soyundan gelmişlerdir. Hz. İbrahim'in, Nemrud tarafından ateşe atılma hadisesi sonunda Filistin'e göçmüşler, Filistin'de meydana gelen kıtlık ve kavimlerin baskıları neticesinde Mısır'a hicret etmişlerdir. Mısır'da, Firavunların zulmü altında kaldıkları için Musa peygamberin liderliğinde tekrar Filistin'e yerleşmişlerdir.

Fakat burada da rahat durmamışlar, peygamberlerine eziyet etmişlerdir. Bu yüzden zelim bir kavim olarak nitelendirilmiştir. Filistin'de, kendi aralarında bölünmüşler, parçalanmışlar, nifak ve tefrikaya düşmüşlerdir. Hiç uslu durmamışlar; etraftaki devlet ve milletlerle devamlı kavga etmişler, öldürmüşler ve iyi geçinmemişlerdir.

Bu yüzden Asur kralı Sargon, M.Ö; 722 yılında Filistin'i işgal etmiş, devamlı fitne çıkaran, ortalığı karıştıran, isyan eden, ihtilaller yapan Yahudilerin çoğunu öldürmüş, bir kısmını sürgün etmiş ve bir kısmını da hapsedmiştir.

Yahudi devleti, M.Ö. 1982li yıllarda bir krallık iken; uslu durmamaları, idarecileri canlarından bezdirmeleri, problem çıkarmaları yüzünden roma imparatoru titus tarafından Yahudi yerleşim birimleri yerle bir edilmiştir.

Daha sonra aynı kötü huyları yüzünden Romalıları canından bezdirdiği için İmparator Pompeius, onların yaşadığı Filistin bölgesini tamamen tahrip etmiş birçok Yahudiyi de uzak bölgelere sürmüştür.

Her dönemde idareleri altındaki milletleri her hususta kendilerinden tiksindirmişleri için; birçok katliamlara maruz kalmışlardır.

İslam peygamberinin her türlü adalet, eşitlik, hoşgörü ve insanca davranışlarına rağmen her fırsatta fitne çıkarmaları, sözlerinde ve vaadlerinde durmamaları, çıkarıcı olmaları, her savaşta Müslümanlarla beraber görünüp kalışlık yapmaları gibi birçok sebepten dolayı İslam diyarından sürülmüşlerdir.

Hz. Ömer, onların karakterlerini bildiği için Kudüs'te Yahudilerin ikametini yasaklamıştır. Yahudiler yine de en rahat ve huzurlu günlerini Müslüman beldelerde yaşamışlardır.

Yahudilerin kötü sicilleri, kötü davranışları ve olumsuz tavırları yüzünden Avrupa onlara zindan olmuş, devamlı horlanmışlar ve tahkir edilmişlerdir. 1290 yılında İngiltere'den, 1394 yılında Fransa'dan, 1492 yılında da İspanya'dan sürülmüşlerdir.

Çıkarılmadıkları dönemlerde de, esir ve köle muamelesi görmüşlerdir.

Necip Fazıl Kısakürek (Merhum) şöyle der:

“onlar, yumurtalarını pişirmek için dünyayı ateşe verecek kadar habis ve menfaatperest insanlardır.”

Her türlü; fitne, fesat, savaş, isyan, terör, insanları fikren ifsat edip birbirine düşüren olayların arkasında Yahudiler (Siyonizm) vardır.

Karl Max, Lenin, Darwin, Freud, Troçki... gibi kişilerin; Kapitalizm, Komünizm ve Pragmatizm gibi dünyanın başına bela olan felsefelerin sahipleri Yahudidir.

Haçlı seferlerinin finansörü, Fransız ihtilalinin organizatörü Siyonist Yahudilerdir. (30 KASIM 2012)

DOKUNULACAK MI?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

DOKUNULACAK MI?

Milletvekillerinin dokunulmazlıklarının kaldırılması çoktandır gündemde. Özellikle CHP, bu konuyu sık sık gündeme getiriyor. CHP eski genel başkanı Deniz Baykal zamanında konu açılmıştı. Ancak o zaman bazı vekiller ve fikir yürütenler, “dokunulmazlık, sadece kürsü ile sınırlı olup, bunun dışındakiler kaldırılmalıdır. Hayır tamamen kaldırılmalıdır, asla kaldırılmamalıdır...” boyutuna gelip dayanmıştı.

Dokunulmazlık; ülkeye, insanlara, barışa, birlik ve beraberliğe zarar verecek her türlü hareketi yapmak, ahlaki ilkelere saygısızlıkta bulunmak, terör örgütleriyle birlik olup memleketi satmak, “gelin kardeşim şu başımızdaki terör belasını el birliğiyle yok edelim” çağrılarına olumsuz cevap vermek, her zaman toplumu germek, TBMM’de yemin etmeyi terk edip, Diyarbakır’da kendi konseylerini kurup, güya; “Diyarbakır bizim başkentimiz” diyerek, ikilik ve fitne tohumları saçma aymazlığına düşmek!

Teröristlerle kucaklaşmak, onlara cesaret vermek, Böyle bir atmosfer oluşturmalarına rağmen, dokunulmazlıklarının kaldırılması durumunda ülkeyi büyük bir tehlikenin beklediğini söyleyecek kadar gözü dönmüş sözler sarf etmek!

Bunun yanında; milletvekilliğine yakışmayan işler içinde olmak... hepsini bir araya topladığımız zaman hiç kimsenin tasvip etmediği, benimsemediği ve en önemlisi de; seçmenlere karşı bir saygısızlık içine girdiklerini bilmeliler. Bilhassa, “ben vekil olarak her şeyi yaparım, kimse bana karışmaz, karışamaz” anlayışının yıkılması gerekir.

Kim ne derse desin, böylesine olumsuzluklar sergileyenlerin gerekli yaptırımla karşılaşması şarttır. Nasıl ki bir vali, bir kaymakam, bir Müdür, bir öğretmen, bir kamu görevlisi... rast gele hareket edebilir mi? kanunları, yönetmelikleri, kuralları hiçe sayarak sorumsuzca bir tavır sergileyebilir mi? durum bu kadar açık ve net olunca, Milletvekillerinin de gerektiği hallerde dokunulmazlıkları kaldırılmalıdır.

Dokunulmazlıkların kaldırılmasıyla kıyamet kopmaz. Aksine daha dikkatli, daha hassas davranışa sergilenir. TBMM, yolgeçen hanı değildir. Halkın seçip, onun adına iş yürütmekle görevli olan insanların, daha fazla göz önünde olmaları sebebiyle, diğerlerine göre ayaklarını bastıkları yeri iyi seçmeleri gerekir diye düşünüyorum.

Televizyonlarda, şu günlerdeki birinci gündem maddesi; “dokunulmazlıklardır”. Aman efendim ne ahkamlar kesiliyor, ne konuşmalar yapılıyor, ne potlar kırılıyor! Dahası ne tehditler savruluyor! Hatta “BDP kapatılacak mı?” diye soranlar bile çıkıyor.

Valla, adı demokrasi de olsa, kimse demokrasinin ardına saklanarak, gelişigüzel tutum sergileme lüksüne sahip değildir. Eğer böyle olursa onun adına demokrasi denmez. Demokrasi; ben istediğimi yapma özgürlüğüne sahibim demek değildir. Demokrasi; ülkede kan gövdeyi götürsün, herkes birbirinin canına kıysın, terörle yatsın, terörle kalsın... demek hiç değildir.

Ya adam gibi olunur, ya da gerekli yaptırımlarla karşılaşılır. Ya bu güzelim vatanda; terörsüz, kavgasız, hilesiz, Bizans oyunu oynanmadan birlikte yaşanır, ya da sizi hizaya getirenler bulunur! (06 ARALIK 2012)

SEVGİYE AŞK'A DOĞRU!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

SEVGİYE AŞK'A DOĞRU!

Hız. Mevlana'nın; 739. Vuslat yıldönümünde Konya'dan dünyaya yine; kardeşlik, sevgi, aşk, dostluk ve barış mesajları yükselecek! Yine her zaman olduğu ve her zaman olacağı gibi; ülkemize ve bütün dünyadaki ülkelere; "gel ne olursan ol yine gel, ister kafir, ister Mecusi, ister putperest, bin kere töveni bozsan da yine gel" çağrılarını yankılanacak!

İnsan düşüncesine yepyeni bir mesaj veren ve İslam düşünürlerinin fikir ve sistemlerini, inanç akidelerini ruh, akıl ve sevgi üçgeni içinde sunan, insanlığa ahlak, din, ilim ve akıl yolunda heyecan katarak yeni ufuklar açan Mevlâna Celâleddin-i Rûmî, müstesna yüce bir varlık, ilahi bir ışık, manevi bir güneştir. Onun insan düşüncesine verdiği en büyük mesaj Aşk, Sevgi ve Birliktir. Akıl ve gönülleri kirden ve ikilikten kurtarmış ve temizlemiştir. Hız. Mevlana'nın tasavvufunda varlığın, yaratılışın ve hayatın manası Aşktır. Aşk ise Allah'ın vasıflarındandır. O'ndan başkasına âşık olmak da geçici bir hevestir. Yaratılışın sebebi, bütün hastalıkların tabibi, bencilliğin devası, elemelerin merhemi İlâhî Aşk'tır. Hız. Mevlana'nın kâinatı kucaklayan insan sevgisi ve hoşgörüsü, Allah'a olan hudutsuz aşkının ve Muhammedî feyze tam mazhar oluşunun tabii neticesidir.

Ölümü de kötü ve ümitsizlik verici bir şey değil, Yaradan ile birleşme olarak tanımlamıştır. O yüzden Konya'da her 17 Aralık gecesi 'Şeb-i Arus' gecesi olarak kutlanır. Çünkü Hız. Mevlana; ölümü sevgiliye kavuşma anı yani düşün gecesi (Şeb-i Arus) olarak kabul etmiştir.

Hız. Mevlana için ölüm, sevgiliye kavuşmaktır. Bir gazelinde ölüm hakkında şöyle der:

'Öldüğüm gün tabutum götürülürken, bende bu dünya derdi var sanma...
Benim için ağlama, yazık, vah vah deme;
Şeytanın tuzağına düşersen, o zaman eyvah demenin sırasındır,
Cenazemi gördüğün zaman firak, ayrılık deme,
Benim kavuşmam, buluşmam işte o zamandır,
Beni toprağa verdikleri zaman, elveda elveda demeye kalkışma,
Mezar, cennet topluluğunun perdesidir.
Batmayı gördün değil mi? Doğmayı da seyret, güneşle aya gurûbdan hiç ziyan gelir mi?
Hangi tohum yere ekildi de bitmedi? Ne diye insan tohumunda şüpheye düşüyorsun?'

O bir Hak dostu ve Peygamber aşığıdır. Kendi zamanının en büyük müftüsü, sufi, arif ve âşıklarından birisidir. Hem kendi zamanını hem de kendinden sonraki zamanları derinden etkilemiş ve hala daha da etkilemeye devam etmiştir. Mevlâna, İslam dinini, şiir, sanat, raks, müzik yoluyla en ince yorumlayan kişidir. Düşünce, tecrübe, birikim ve duygularını, öğrencileri ve çevresi aracılığı ile sonraki nesillere aktarmıştır:

"Ne kadar bilersen bil, söylediklerin karşındakinin anlayabildiği kadardır."

'Nice insanlar gördüm, üzerinde elbisesi yok.
Nice elbiseler gördüm, içinde insan yok.'

'Herkes kendi zannınca dost oldu bana, kimse aramadı içimdeki sırları ama'

Hız. Mevlana, hayatı boyunca Kur'an hükümlerinin adabına riayet ederek, Allah'ın haram kıldığı şeylerden çekinmiş; kendi ilmini, irfanını, benliğini ve tüm varlığını Hız. Muhammed'in varlığında yok etmiş, gerçek takva sahibi bir şahsiyettir. Mevlâna, aziz ve yüce bir üstattır, bir filozoftur. Tek başına bir sistemdir, bir hayat ve düzendir. Ahlakı, ilmi, hikmeti, sevgisi, akli, tavri, idraki, davranışları ve her şeyi ile yüceliği öğreten bir hal abidesidir. Peygamber'in gerçek temsilcisi, aşkın ve aklın en yüksek ögesi ve gerçeğidir. Onun için, soyut bir Allah sevgisi yerine, somut bir sevgi, yani Hak'ı halkta ve halkı Hak'ta sevmek gerekir.

Büyük bir Hak aşığı olan Mevlana, Aşkın efendisidir ve Aşkta yok olmuştur. Bizzat aşktır. Aşkın ne olduğunu soranlara;

"Benim gibi ol da bil, ister nur olsun, ister karanlık, o olmadıkça, onu tamamıyla bilemezsin." der. (08 ARALIK 2012)

ŞEB-İ ARÛS - DÜĞÜN GECESİ

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

ŞEB-İ ARÛS - DÜĞÜN GECESİ

ÖLÜM, GERÇEK ÂLEME DOĞUŞTUR.

Hem Konya'da, hem ülkemizde, hem de dünyanın dört bir köşesinde bu vefat; ya da gerçek âlemde doğuş kutlanmakta. Her halde dünyada hiçbir kimsenin vefatı bu şekilde musikiyle, coşkuyla kutlanmıyordur. Hiç kimsenin vefatına Düğün gecesi, Sevgililerin buluşma gecesi anlamlarına gelen; Şeb-i Arûs denmiyordur.

İşte Mevlâna'yı özgün kılan da budur. Kendisi yaşadığı dönemde hep gerçek ve daimî Sevgili olarak gördüğü Yüce Allah'a ulaşmayı düstur edinmiş; O'ndan ayrı kalmayı dert kabul etmiş; yaşamı oyundan ibaret, bu dünyayı da bir sürgün yeri olarak telakki etmiş. Sevgilisine kavuştuğunda ise kimsenin kendisi için gözyaşı dökmemesini, bizzat kendi adına sevinerek, ney üfleyerek, kudüm vurarak, Sema ederek cenazesini geldiği yer olan toprağa geri verilmesini istemiştir.

***

Mevlâna vefatından önce, artık bu âlemden ayrılmak zamanının geldiğinden bahseden gazeller yazmaya başlamıştı. Bir gün ansızın hastalandı, tarihler Kasım ayını gösteriyordu. Hastalık kırk gün kadar uzadı. Selçuklu sarayının iki meşhur doktoru, Tabib Ekmeleddin ve Gazanferî onu tedavi etmek için görevlendirilmişlerdi. Fakat hastalığı bir türlü teşhis edilememişti. Nabızı düzensiz atıyordu, ancak şuurunu ve hâfızasını hiçbir zaman kaybetmemişti. Durumundan endişe duyan akrabaları ve dostlarına ise "Kendinizi üzmeyiniz; hastalığımız bizi bu âlemden ayıracak bir sebepten başka bir şey değildir" diye teselli veriyor; uzayan kış gecelerini yüksek ateşinden dolayı elem ve ıstırap içinde geçiriyordu.

Başta Mesnevî'yi yazdırdığı talebesi Çelebi Hüsamettin olmak üzere oğlu Sultan Veled ve bütün arkadaşları; Şeyh Sadreddin Konevi, Kadı Siracettin başucundan ayrılmıyor, soğuk su ile yüzünü, başını, ayaklarını, göğsünü yıkayarak ateşini azaltmaya çalışıyorlardı. Bazen kendisi de yanında duran su dolu kaba ellerini sokarak yüzünü, gözünü, alnını ıslatıyordu. Bu yüksek ateşe rağmen yine en güzel rubailerini ve gazellerini söylemekte devam ediyordu...

Ölümünden bir gün evvelki 16 Aralık 1273 Cumartesi günü Mevlâna nispeten iyileşmişti. Akşama kadar kendisini ziyarete gelenlerle konuşmuştu; fakat her sözü âdeta bir vasiyetti. O akşam da en sadık dostu Çelebi Hüsamettin ve oğlu Sultan Veled, iki hekim ve yakın dostlarından bazıları yine başucunda idiler. Sultan Veled üst üste birkaç gece uyumamıştı. Mevlâna yaşlı gözlerle ona baktı; zayıf bir sesle;

- Bahaeddin! Bugün kendimi biraz daha iyi hissediyorum; git yat" dedi.

Sultan Veled üzüntülü bir halde kapıdan çıkarken Mevlâna son gazelini söylüyor ve Çelebi Hüsâmeddin de ağlayarak bunu yazıyordu:

- Git! Başını yastığa koy! Beni, geceleri rahatsız olan biçareyi yalnız başına bırak!

Biz geceleri sabahlara kadar inleyen, çırpınan sevda dalgalarıyız.

Bizi öldüren, kanımızın bahası için hiçbir tedbir söylemiyor. Bu derde ölmekten başka çare yoktur;

Şu halde nasıl olur da:

- Bu derde deva et!.. diyebilirim?Dün gece rüyamda aşk mahallesinde bir ihtiyar gördüm. Başı ile bana işaret ediyor ve

- Bizim tarafa doğru gel" diyordu...

İşte Mevlâna'nın son gazeli bu olmuştu. Hicri 672 yılının cümadel-âhiresinin beşinci Pazar günü olan 17 Aralık 1273'de Sevgilisine kavuştu.

Ertesi sabah Konya bir sükûnet içinde idi. Muazzam bir cenaze düzenlenmişti. Cenaze alayının başında Sadreddin Konevî ve bütün Selçuklu vezirleri, emirler, müderrisler, talebeler yürüyorlardı. Mevlâna, namazının Şeyh Sadreddin tarafından kılınmasını vasiyet etmişti. Ancak Sadreddin-i Konevi namazı kıldıracağı vakit bayılacak gibi oldu, kollarına girip geri çektiler. Onun yerine, tabutun önüne Kadı Sirâceddin geçerek namazı kıldırdı.

Cenaze bugünkü yerine defnedilmek üzere götürülürken Müslümanlarla birlikte Hıristiyanlar ve Yahudiler de cenazeye katılmışlardı. Her biri, kendi âdetleri gereğince Kur'an-ı Kerimden, İncil'den, Tevrat'tan ayetler okuyorlardı. Diğer taraftan da güzel sesli hafızlar ayetler okuyor; müezzinler ve şiir okuyucuları ilâhi ve şiirlerle bu düğüne neşe katıyorlardı.

İşte günümüzde de her milletten, her kültürden, her dinden insanlar Mevlâna'nın bu "Düğün Gecesi" ne katılmakta ve belki de 737 yıl öncesindeki Konya'nın o günkü manzarasını günümüzde canlandırmaktadır.

Ölümü; "düğün gecesi" olarak görebilmek için, ölüme hazırlıklı olmak, yolculuğa eli boş çıkmamak gerekir. hatırdan ölüme çıkarmamak; hiç çalışmamak, dünyaya itibar etmemek, çoluk ve çocuğu ihmal etmek anlamı taşımaz. Aksine dünyanın bizi yönetmesi değil, bizim dünyayı yönetmemiz demektir. Çünkü Allah insanı halife olarak yaratmıştır. Yani, dünyayı en iyi şekilde yönetmek, adaleti, hukuku ikame etmek, her yaptığımız işi Allah rızasını gözeterek yapmak, kimseye zarar vermemek, ölmeden önce ölmektir. Sevgili peygamberimiz bunu, "mutu kable entemutu, (Ölmeden önce ölünüz)" şeklinde dile getirir.

Ölüm var

Cümle cihan senin olsa ne fayda
Be hey gülüm dünya fâni ölüm var! ..
Mahlûkların cümlesinde tek payda

Anla artık anla yani ölüm var! ..
Unutma ki dünya fâni ölüm var! ..

Dünya hayal, ölüm gerçek bilesin
Gaflet sarmış, sen ki ondan gülesin
Bilir misin nasıl, nerde ölesin?
Diyorum ki dostum hani ölüm var! ..
Unutma ki dünya fâni ölüm var! ..

Söyle hani nerde atan, ecdadın?
Ölüm alır candan lezzetin tadın
Unutulur! Belki duyulmaz adın
Alır elbet candan canı ölüm var! ..
Unutma ki dünya fâni ölüm var! ..

Sıra sana gelip vaden dolunca
O gül yüzün gülmez olup solunca
Hep sonumuz elbet ölüm olunca
Bre nefsim! Dinle beni ölüm var! ..
Unutma ki dünya fâni ölüm var! ..

Yıllar geçti, nice baharın kışın
Kimler geldi, kimler geçti bir düşün
Bir gidersen olmaz artık dönüşün
Unutma ki bekler seni ölüm var! ..
Unutma ki dünya fâni ölüm var! ..

Dostu dosta kavuşturan yol ölüm
Son nefeste iman varsa bal ölüm
İsteyene nasihattir, zûl ölüm
Birçok zevke olur mâni ölüm var! ..
Unutma ki dünya fâni ölüm var! ..

Kul Mahmud'um ölüm gerçek ölüm hak
Vade dolar ölüm gelir muhakkak
Nice candan sevdiklerin gitti bak
Rahmet olsun gani gani ölüm var.
Unutma ki dünya fâni ölüm var! ..

(19 ARALIK 2012)

KUR'AN'I RAFLARDAN İNDİRELİM

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

KUR'AN'I RAFLARDAN İNDİRELİM

“Doğrudan Kur’andan alarak ilhamı,
Asrın idrakine söyletmeliyiz İslâm’ı” (M.Akif Ersoy)

Kur’an; sakınanlar ve arınanlar için bir yol göstericidir. Kur’anın gönderiliş amacı; insanların inançlarını düzeltmek, ahlakını güzelleştirmek, dünya hayatlarını düzene koymak, ilahi irade, rıza ve düzene uygun bir dünya hayatından sonra ve bu sayede onlara ebedi mutluluklarını kazandırmaktır.

Kur’an; insan ve insanlıkla ilgili her konuya, varlığın başlangıç ve sonuna, yaratılış ve yok edilişe, ahlaki erdemlere, fert ve cemiyet olarak insanla ilgili kurallara ve kanunlara, tarihi olaylara, kıssalara temas etmekte, insanları eğitmeye yönelik öğüt ve ibret tablolarına yer vermektedir.

İnansın inanmasın düz mantıkla düşünen herkesin Kur’anı inceleyerek ulaşabileceği bu sonuç, onun Allah’tan geldiğinin reddedilemez bir delilini teşkil etmektedir.

Kur’anı Kerim bir yandan insanların din ve dünya hayatlarıyla ilgili olarak doğru bilgiler ihtiva etmekte, bu hususta gerçeklerin kesin kanıtlarını içermekte, akli aydınlatmakta, itikadı düzeltmekte, doğru yolu göstermekte, diğer yandan hem bireye hem de topluma yön vermekte, hidayet ve kurtuluş sağlamakta, nihayet bireyleri ve toplumlari gerçek hayra, nimete ve mutluluğa götürmektedir.

Merhum Akif’in de belirttiği gibi, Kur’an bize hayat vermeli, hayatımızın her anını işgal etmeli. Kur’ansız bir hayatın hayat olmadığı, Kur’andan uzak yaşantının yaşantı olmadığı şuurlunda olmalıdır. Kur’anın; “belhum adal” dediği; “hayvanlardan daha aşağı” duruma düşmemek, Kur’anla iletişikle mümkün olur.

Mümin şahsiyet; Kur’anla iletişim içine girer. Bu, her ramazan ayında “hatim yarışı”na girerek, el alem; “ne çok hatim yapmış, ne kadar iyi okuyor” diye iftihar vesilesi yapmakla olmaz. Kur’anı, yükseklerle koyarak, gelin ve damatların odalarında süs olsun diye nakışlı kaplarda saklamakla şahsiyet elde edemeyiz.

Mümin şahsiyet; aynı zamanda ve her şeyden önce Allah’la iletişim kuran, Kur’an okudukça, Allah’la konuştuğunu bilen insandır. Kur’anla iletişime geçen; hurafelerden, akıl ve düşünceye aykırı davranışlardan, ilme ters tutumlardan uzak kalan, Kur’anca iletişimi hayat iksiri olarak gören, barışı, kardeşliği, diğer dinlerden olanlara karşı hoşgörüyü, insan sevgisini, adaleti, eşitliği, “veren el” olmayı, “bugün Allah için ne yaptın?” anlayışına ilgisiz kalamayan kimsedir.

Mümin şahsiyet veya Kişilik sahibi mümin; aynı zamanda bir medeniyet göstergesidir. Kur’andan yolu geçmeyen veya ruhu, gönlü Kur’anla sulanmayan insanlar; fedakârlık, vefakârlık, sorumluluk, elini taş altına koyma bilincinden uzaktır. Kur’ansız insanlar; empati kuramaz, “Salih amel” içinde olamaz, “emir olunduğun gibi dosdoğru ol” anlayışını idrak edemez. Kur’anca iletişime şaşkı bakanlar; “niçin yapmadığınızı söylersiniz?”, “ya olduğun gibi görün, ya da görüldüğün gibi ol” ruhundan habersizdir.

Temiz toplumun anahtarı; Kur’anca iletişimidir. Çünkü bu ruhla iletişime girenler; ticarete hile yapamaz, müşterisine bozuk ve hileli mal veremez, yaya kaldırımlara mal koyup yayaların geçmesine engel olamaz. Teraziye hileli tutamaz. Faizle alışverişin “haram” olduğu şuuru içindedir. Borçlandığı zaman; yazılı hale getirir ve şahitlendirir.

Mümin şahsiyet; ne incinir ne de incitir. Kendine yapılmasını istemediği bir şeyi başkasına yapmaz. Kur’an hayat kitabıdır. Dolayısıyla doğru, mükemmel bir hayat yaşamak isteyen; Kur’anca iletişime girer. Kişilik sahibi mümin; Kâmil insandır. İnsanlar, Kur’anca iletişikle olgunlaşır ve itibar kazanır. Onun için; “kalpler ancak Allah’ı zikirle huzur bulur” denmiştir.

Kur’anca iletişim içinde olanlar; Mümin şahsiyeti oluşturur. İnsanlara; eliyle, diliyle zarar vermemeyi bilir ve uygular. Bir kötülük gördüğü zaman; önce eliyle gidermek, buna gücü yetmiyorsa, hakkından gelemezse diliyle gidermek, engel olmak, buna da gücü yetmiyorsa kalben gidermek için çaba gösterir. Toplumsal olaylara ilgisiz kalmamayı, “aklı, dini, namusu, şeref ve haysiyeti koruma konusunda taviz vermemenin şuurludur.

Her insanla; hangi ırktan, hangi mezhepten, hangi renkten, hangi ülkeden olursa olsun kenetlenme yollarını arar. Ebedi ve ezeli düşmanlığın geçer akçe olmadığını kafalara nakşeder.

Allah’ın her yerde, her mekânda var oluşu, Onsuz hiçbir şeyin anlam ifade etmediği, edemeyeceği anlayışındadır.

Zaten Allahsız hiçbir durum söz konusu değil, olamaz da. Allah kâinatı çepeçevre kuşatmıştır. Yürürken ayağımız, konuşurken dilimiz, bakarken gözümüz, tutarken elimiz, düşünürken beynimiz, damarlarımızda dolaşan kanımız...(20 ARALIK 2012)

KUR'ANSIZ HAYAT YAŞAYANLARIN ZATEN KIYAMETİ KOPUKTUR!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

KUR'ANSIZ HAYAT YAŞAYANLARIN ZATEN KIYAMETİ KOPUKTUR!

Önce şu hususu bir tespit edelim; Maya takviminin ortaya attığı bu saçma konuya gerçekten inanıyor musunuz? İnanmıyor musunuz? Eğer “inanıyoruz” dersiniz, peşinen imansız olursunuz! Çünkü Kur’anda böyle bir hüküm bulunmamaktadır. Kur’anda olmayanı Hz. Muhammed(SAV)’in de söylemesi mümkün değildir.

Maya takvimiymiş! Bilmem neymiş! Bir deli kuyuya bir taş atıyor, kırk akıllı çıkaramıyor! Ne tuhafız değil mi? Allah’ın, açıkça belirttiği ve hiç şaşmayan emir ve prensiplerine uymuyor, gidiyor Mayaların veya İslâm’a sırt dönen, gerçekle alakası olmayan şeylere dediklerine itibar ediyoruz!

Mayası Kur’an olmayanın, kıyameti 21 Aralık olur. Kur'ana inanmayanların, Kur'ansız hayat yaşayanların zaten kıyameti kopuktur!

“o gerçekleşecek kıyamet nedir? Nedir o büyük olay? O büyük olayın ne olduğunu sen nereden bileceksin. Semud ve Âd, kapılarını çalacak felaketi yalan saymışlardı. Semud kavmi, çok şiddetli bir depremle helak edildi. Âd halkı ise, dehşetli bir kasırga ile yok ediliverdi. ....şimdi onlardan geriye kalan bir şey görüyor musun? Firavun, ondan öncekiler ve altı üstüne getirilen şehir halkı hep o günahı işlediler. Rablerinin elçilerine karşı geldiler. O da onları amansız bir şekilde yakalayıp cezalandırdı...”(Hakkâ/1-2-3-4-5-6-7-8-9-10)

Semud ve Âd kavimleri ahreti inkar edip kendilerine gönderilen peygambere isyan ettikleri için Semud, bir depremle yok lomuştur. Âd kavmi de; inkarcılıkta ısrar ettikleri için Allah onların üzerine kasıp kavuran bir fırtına göndermiş, sonunda insanları sökülmiş hurma kütükleri gibi yerlere serivermiştir.

Altı üstüne getirilen şehirlerden birisi de; Lût peygamberin gönderildiği Sodom ve Gomore’dır. bunlar da, kendi peygamberlerine isyan etmiş, onu yalancılıkla itham etmişler ve homoseksüellik(Erkek erkeğe münasebet) yaygın bir hal aldığı için şiddetli cezalara maruz kalmışlardır.

Hz. Nuh dönemindeki kavimler de, Nuh’u ve Hak davayı benimsememişler, tufanla yok olmuşlardır.

“Kıyamette, yeryüzü ve dağlar yerlerinden sökülüp birbirine bir defa çarpılarak darmadağın edildiğinde, gök yarılr, bütün düzen bozulur.” (Hakka/ 13-14-15-16) “O gün gökyüzü erimiş maden gibi olur. Dağlar da atılmış renkli yüne döner. Dost dostu arayıp sormaz.” (Mearic/8-9-10)

“Sûra üflendiği gün, bölük bölük Allah’a gelirsiniz; gökyüzü açılır da orada pek çok kapılar oluşur. Dağlar yürütülür, serap haline gelir. Şüphesiz azgınlar için barınak olan Cehennem pusuda beklemektedir.”(Nebe’/18-19-20-21-22)

Kıyamet gününde evrendeki mevcut kozmik düzen bozulacak, Allah’tan başka var olan her şey yok olacak- Şirince de kalmayacak-

“kulakları sağır eden ses geldiğinde; o gün kişi, kardeşinden, annesinden, babasından, eşinden ve çocuklarından kaçır.” (Abese/33-34-35-36)

“ Kıyamet vaktinde; güneş dürülüp kararacak,yıldızlar sönüp dökülecek, dağlar sökülüp yürütülecek...” (Tekvir/1-2-3-4)

Kıyamet günü; “denizler yükselip birbirine katılacak, kabirlerin altı üstüne getirilecek...” (İnfitar/3-4)

Kıyamet gününde; dünya su altında kalacak, volkanik patlaklar ve derin çatlaklardan çıkan lav kütleleri deniz suyunu kaynatacak, denizi taşıracaktır!

Kıyamet, evreni ilgilendirdiğine göre, “Şirince’ye seyahat, orada kıyamet kopmayacak” demek ne kadar akla, mantığa ve inanca sığar? Bu tür söylemler, iddialar... İnsanların kafasını karıştırmaktan, inançlarda sarsıntı meydana getirmekten öteye geçmez! Ama şu bir gerçek ki; sağlam imanı olanların böylesine hurafelere ayıracak vakitleri yoktur.

Kur’an, yani Allah böyle buyuruyor. Bendeniz bir Mümin ve Müslüman olarak bunlara inanırım. Kur’an dışında olacak

ve olan hiçbir Şey bendenizi ikna etmez. Ve Kur'ansız bir hayat da zaten hayat değildir. (21 ARALIK 2012)

İNSANLIĞA YELKEN AÇABİLMEK!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

İNSANLIĞA YELKEN AÇABİLMEK!

Mevlana, bize hep mükemmel insan reçetesini sunar. Güzel ahlak sahibi, dürüst, çalışkan, alçak gönüllü, hoşgörülü, kısaca örnek insan olmanın yollarını anlatır. Özellikle Mesnevi'nin; kendisiyle, yaratıcısıyla ve dış dünyadaki bütün varlıklarla barışık, huzurlu ve mutlu insan olmanın tarifi üzerine kurulduğu açıkça görülür.

Düşünce sistemini oluşturan kaynakların, Kur'an-ı Kerim ve Hadisler olduğunu belirten Mevlana, insanı da Kur'an-ı kerim ve hadis perspektifinde değerlendirir.

Mevlana, insanı, insan-ı kâmil çizgisinde, Kur'an-ı Kerim ve Hadis ışığında ele alır. O'nun insan anlayışı; Kur'an anlayışı ve İslam anlayışıdır. Kur'anda ifadesini bulan; "Muhakkak biz insanı en güzel biçimde yarattık..." ilkesi, Mevlana'nın da ilkesidir.

Mevlana, tefekkür dünyasını insan üzerine kurmuştur. Bunun için insanı yücelikten çıkartıp, cüceleştiren, insanı kâmillikten ayırıp, en sefil duruma düşüren hususlara ağırlık verir. Bu bakımdan insan tefekkürü içinde; akli kullanmak, en önemli bir husustur.

İnsan söz konusu olunca ona değer katanın da akil olduğunu unutmamak lazımdır. Mevlana'ya göre iç duyguları kuvvetlendirmek için, dış duyguları zayıflatmak icabeder. Sıpiritüel akla sahip olmak için şehvi akli ve dağınık akli aşmak gerekir. Bu akla ulaşmak için, kişisel ben'i ve ferdiyetimizi yok etmek şarttır. Yani Allah'ın varlığında "Ben"i yok etmek için geçici varlıktan yararlanmamız gerekir. Bu da Fena fillah'la mümkündür.

Bedensel içgüdüler ve şehvani akıl, insanı bir günahkâr, bir sapık, bir inançsız yapmakta ve onu maddi dünyanın en alt derecesine indirmektedir. Eğer kişisel irademizi ve dağınık aklımızı Allah'ın iradesiyle birleştirebilirsek, nefsimiz ve dağınık aklımız tarafından saptırılmış bir varlık durumuna düşmekten kurtulmuş oluruz.

Mevlana, insanı ele alırken, asıl olarak kâmil insanı hedefte tutar. Kamil insan, olgun insandır. Kamil insan; ideal insandır. Kamil insan; asıl olarak, Allah'ın yaratmayı murat ettiği insandır. Gerçek kuldur. Kamil insan; cenneti hak eden varlıktır. Bu açıdan ele alınca kâmil insan olmanın yollarını bilmekte yarar var diye düşünüyorum.

İnsanlığa yelken açmak, herkesin, "adam gibi adam" dediği merhaleye yükselmek, yükseliş merdiveninden yararlanmak, zirve insan olmak için bugün bir fırsattır. Akıllı insan, fırsatları değerlendirmesini bilir. Yani fırsatı ganimet bilir.

Allah o kadar lütuf sahibi ve o kadar merhametli ki; bizim her gün yaptığımız hataları, işlediğimiz günahları affetmek için tabir yerindeyse çırpınıyor! Cennetine, mutluluk diyarına göndermek için bahaneler arıyor. Elimizden tutup, "haydi cennet seni bekliyor, durma gayret et" diyor. Bir sevap, bir iyi iş yaptığımızda; onu on, yüz, bin, belki de sayısız derecede ödüllendiriyor. Ama bir günah, bir kötülük yaptığımız zaman ise; sadece yapılan kötülük karşılığında cezalandırıyor. Hemen de cezaya yeltenmiyor. Yirmi dört saat bekliyor. Meleklerine; "yirmi dört saat bekleyin, bu kuluma hemen ceza vermeyin" diye tembih ediyor. Bu, şu anlama gelir; şirk koşturmak şartıyla hangi günah içinde olursanız olun, yeter ki tevbe etmeyi, duadan uzak kalmamayı, Allah'ın yoluna yönelmeyi ihmal etmemeyi istiyor. Bütün kardeşlerimin mirac kandilini tebrik ederim.

Daha detaylı bilgi almak için; "HZ. MEVLANA'NIN YEDİ SIRRI" isimli kitabımıza müracaat edilebilir. (26 ARALIK 2012)

ÜLKEYE HİZMET EDENLERDEN RAHATSIZ OLANLAR!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

ÜLKEYE HİZMET EDENLERDEN RAHATSIZ OLANLAR!

Göktürk-2'nin fırlatılışı sırasında, ODTÜ yerleşkesinde yaşanan olayların yankıları sürüyor.

Başbakan Erdoğan'ın tepkisini, ODTÜ yönetiminin polise yönelik eleştirisi; 12 üniversitenin protestocu öğrencileri hedefe koyan açıklaması ve bugün bu üniversitelerde görev yapan öğretim üyelerinin ODTÜ'lü öğrencilere sahip çıkması izledi.

Son olarak 21 üniversitenin senato ve rektörlüklerinden, protestocu öğrencileri eleştiren açıklamalar gelirken, bazı üniversitelerin öğrenci konseyleri de hedefe öğrencileri koydu.

Zanlıların suç kayıtları hayli kabarık. Öğrencilerin rektörü tehdit ettiği ve istedikleri yönde açıklama yaptırdığı da belirlendi.

Geçen hafta salı günü ODTÜ'de yaşanan olayların tartışması sürüyor. Göktürk-2 uydusunun fırlatma töreninde Başbakan Erdoğan'ı protesto etmek için toplanan marjinal sol örgütler polisle çatışmış 15 polis yaralanırken gözaltına alınan 10 eylemciden 8'i tutuklama istemiyle mahkemeye sevk edilmiş ardından da adli kontrol şartıyla tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmıştı.

Başbakan Erdoğan hem eylemcileri hem de üniversite yönetimini sert şekilde eleştirirken CHP lideri eylemcilere 'Her ODTÜ'lü bir Yörük Ali Efe'dir' diyerek destek çıktı. Peki ama ODTÜ'de ne oldu?

Yaşananlar gerçekten bir protesto eylemi mi yoksa üniversiteler üzerinden başlatılmak istenen yeni bir hareketlenmenin başlama vuruşu muydu?

Bugün gazetesindeki habere göre, her şeyden önce iddia edildiği gibi polislin kampüse zorla girmesi diye bir şey yok. ODTÜ yerleşkesine polislin davet edilmesi bizzat ODTÜ rektörlüğünün talebi ile olmuş. Başbakan ve devlet erkanının katılacağı program için Ankara Emniyeti'ne başvuran rektörlük tedbir alınmasını istemiş.

Eylemle ilgili önemli ayrıntılardan birisi de şu. Her ne kadar eylemin yapıldığı yer ODTÜ olsa da eylemcilerin büyük bir kısmı başka üniversitelerden geldi. Eylemde ön saflarda yer alıp molotof atan 50 kişiden sadece 12'si ODTÜ'lü. Hatta gözaltına alınıp savcılığa sevk edilen 10 öğrenciden 4'ü ODTÜ'lü. Diğerleri başka eylemlerde de sık sık polisle çatışan başka üniversite öğrencileri.

Tutuklama istemiyle mahkemeye sevk edilen öğrencilerin suç kaydı ise hayli kabarık. Tamamı marjinal sol ve bölücü örgütlerle irtibatlı. Dev-Yol, DİŞ ve MLKP gibi örgütlere üye oldukları öğrenilen eylemcilerin bazılarının 'yaralama', 'terör propagandası', 'suç örgütü üyesi olma' ve 'terör örgütü üyesi olma' suçlarından kaydının olduğu belirlendi. Eylemlerden sonra yapılan aramalarda sanıklarla birlikte namlusu değiştirilmiş ve çelik bilye atabilen silah ele geçirildi. Bununla birlikte molotoflar ve soda şişeleri de eylemlerde kullanıldı.

Başbakan daha kampüse gelmeden başlayan olaylarda çok sayıda molotof ve cam soda şişesi kullanıldı. Hastaneye kaldırılan 15 polisten 13'ü eylem bittikten sonra geri çekilirken kafalarına isabet eden taş ve soda şişeleri ile yaralandı. Eylemciler, polis tamamen çekildikten sonra TÜBİTAK binasının camlarını kırdı. Güvenlik birimlerinin raporuna göre yakılan güvenlik kulübeleri, kırılan camlar ve bankamatiklerde 400 bin liralık maliyet çıktı. Üniversite yönetiminin daha önceki olaylarda olduğu gibi soruşturma açtırmadığı gibi zararı da eylemcilerden tahsil etmediği ortaya çıktı.

Göstericilerden tutuklanması için mahkemeye sevk edilen 12 eylemci için adliyede olağanüstü bir hareketlilik yaşandı. Eylemcileri savunmak için mahkeme salonunda 12 avukat ile 2 milletvekili bulunurken, adliye çevresinde 300 kişilik marjinal sol bir grup eylem yaptı. Mahkeme salonu içinde yaşanan olaylar sebebiyle hakimin koruma istediği de raporlara yansdı.

Bir özel televizyon kanalında da ODTÜ olayları vardı. İki tane gazeteci; "bu çocuklar, kanları kayıyor, bırakınız yapsınlar. Yarın büyüdükleri zaman yapmazlar" demeye getirdi işi! Yani demek istedi ki; "kırınsınlar, Başbakana saldırsınlar, gerekirse Molotof atsinlar, anarşiye yönelsinler. Nasıl olsa büyüyünce yapmayacaklar!" bu ne kadar akılsızca, ne kadar geri zekalıcı bir laf! Hatta bir gazeteci; "bu öğrenciler başbakanı sevmiyorlar, onun yaptıklarına tepki koyuyorlar" diyerek yapılanları masum göstermeye çalıştı! Evet, Başbakanı sevmeyebilirsiniz, icraatlarını da

beğenmeyebilirsiniz. Ancak bunun yolu bu olmamalıdır. Eleştiri ve tepki, insani boyutta kalmalı.

Bir güzel sözle yazımı noktalamak istiyorum; “it ürür, kervan yürür.”(27 ARALIK 2012)

MEHMET ÂKİF'İ ANLAMAK

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

MEHMET ÂKİF'İ ANLAMAK

Mehmet Âkif Ersoy, (doğum adı: Mehmet Ragif, 20 Aralık 1873 - 27 Aralık 1936), baba tarafından Arnavut, anne tarafından Özbek asıllı Türk[1] olan Cumhuriyet Dönemi şairi, veteriner hekim, öğretmen, vaiz, hafız, Kur'an mütercimi, yüzücü, milletvekili.

Türkiye Cumhuriyeti'nin ulusal marşı olan İstiklâl Marşı'nın yazarıdır. "Vatan Şairi" ve "Milli Şair" unvanları ile anılır. Çanakkale Destanı, Bülbül, Safahat en önemli eserlerindedir. II. Meşrutiyet döneminden itibaren Sırat-ı Müstakim (daha sonraki adıyla Sebil'ür-Reşad) dergisinin başyazarlığını yapmıştır. Kurtuluş Savaşı sırasında milletvekili olarak 1. TBMM'de yer almıştır

İlk öğrenimine Fatih'te Emir Buhari Mahalle Mektebi'nde o zamanların âdeti gereği 4 yıl, 4 ay, 4 günlükken başladı. 2 yıl sonra iptidai (ilkokul) bölümüne geçti ve babasından Arapça öğrenmeye başladı. Ortaöğrenimine Fatih Merkez Rüştiyesi'nde başladı (1882). Bir yandan da Fatih Camii'nde Farsça derslerini takip etti. Dil derslerine büyük ilgi duyan Mehmet Âkif, rüştiyedeki eğitimi boyunca Türkçe, Arapça, Farsça ve Fransızcada hep birinci oldu. Bu okulda onu en çok etkileyen kişi, dönemin "hürriyetperver" aydınlarından birisi olan Türkçe öğretmeni Hersekli Hoca Kadri Efendi idi.

Rüştiyeyi bitirdikten sonra annesi medrese öğrenimi görmesini istiyordu ancak babasının desteği sonucu 1885'te dönemin gözde okullarından Mülkiye İdadisi'ne kaydoldu. 1888'de okulun yüksek kısmına devam etmekte iken babasını kaybetmesi ve ertesi yıl büyük Fatih yangınında evlerinin yanması aileyi yoksulluğa düşürdü. Babasının öğrencisi Mustafa Sıtkı aynı arsa üzerine küçük bir ev yaptı, aile bu eve yerleşti. Artık bir an önce meslek sahibi olmak ve yatılı okulda okumak isteyen Mehmet Âkif, Mülkiye İdadisi'ni bıraktı. O yıllarda yeni açılan ve ilk sivil veteriner yüksekokulu olan Ziraat ve Baytar Mektebi'ne (Tarım ve Veterinerlik Okulu) kaydoldu.

Dört yıllık bir okul olan Baytar Mektebi'nde bakteriyoloji öğretmeni Rifat Hüsamettin Paşa pozitif bilim sevgisi kazanmasında etkili oldu. Okul yıllarında spora büyük ilgi gösterdi; mahalle arkadaşı Kıyıcı Osman Pehlivan'dan güreş öğrendi; başta güreş ve yüzücülük olmak üzere uzun yürüyüş, koşma ve gülle atma yarışlarına katıldı; şiire olan ilgisi okulun son iki yılında yoğunlaştı. Mektebin baytarlık bölümünü 1893 yılında birincilikle bitirdi.

Mezuniyetinden sonra Mehmet Âkif, Fransızcasını geliştirdi. 6 ay içinde Kur'an'ı ezberleyerek hâfız oldu. Hazine-i Fünun Dergisinde 1893 ve 1894'te birer gazeli, 1895'te ise Mektep Mecmuası'nda "Kur'an'a Hitab", adlı şiiri yayımlandı, memuriyet hayatına başladı.

Mehmet Âkif, edebiyata olan ilgisini şiir yazarak ve edebiyat öğretmenliği yaparak sürdürdü. Resimli Gazete'de Servet-i Fünun Dergisi'nde şiirleri ve yazıları yayımlandı. İstanbul'da bulunduğu sırada bakanlıktaki görevinin yanı sıra önce Halkalı Ziraat ve Baytar Mektebi (1906)'nde kompozisyon (kitabeta-i resmiye), sonra Çiftçilik Makinist Mektebi'nde (1907) Türkçe dersleri vermek üzere öğretmen olarak atandı.

II. Meşrutiyet ilan edildiğinde Mehmet Âkif, Umur-ı Baytariye Dairesi Müdür Muavini idi. Meşrutiyet'in ilanından 10 gün sonra arkadaşı rasathane müdürü Fatin Hoca onu, on bir arkadaşı ile birlikte İttihat ve Terakki Cemiyeti'ne üye yaptı. Ancak Mehmet Âkif, üyeliğe girerken edilen yeminde yer alan "Cemiyetin bütün emirlerine, bilâkayd ü şart (kayıtsız şartsız) itaat edeceğim" cümlesinde geçen "kayıtsız şartsız" ifadesine karşı çıkmış, "sadece iyi ve doğru olanlarına" şeklinde yemini değiştirmişti. Cemiyetin Şehzadebaşı İlmiye Mahfelinde Arap Edebiyatı dersleri veren Âkif, Kasım 1908'de, Umur-i Baytariye Müdür Muavinliği görevini sürdürürken Darülfünun'da Edebiyat-i Osmaniye dersleri vermeye başladı.

1913'te kurulan Müdafaa-i Milliye Cemiyeti'nin halkı edebiyat yoluyla aydınlatma amacı güden neşriyat şubesinde Recazade Ekrem, Abdülhak Hamid, Süleyman Nazif, Cenap Şahabettin ile beraber çalıştı. 2 Şubat 1913 günü Bayezid Camisi kürsüsünde, 7 Şubat 1913 günü Fatih Camisi kürsüsünde konuşarak halkı vatani savunmaya çağırdı.

Balkan Savaşı'ndan sonra, ilk olarak Umur-i Baytariye görevinden (1913), sonra yayınlarının hükümetle uygun düşmemesi nedeniyle aldığı ikaz üzerine Darülfünun müderrisliği görevinden (1914) ayrıldı. Yalnızca Halkalı Ziraat ve Baytar Mektebi'ndeki görevine devam etti. Harbiye Nezareti'ne bağlı Teşkilat-ı Mahsusa'dan gelen teklif üzerine İslam birliği kurma gayesi güden Almanya'ya (Berlin'e) Tunuslu Şeyh Salih Şerif ile birlikte gitti. (1914). İngilizlerle birlikte Osmanlı'ya karşı savaşırken Almanlar'a esir düşmüş Müslümanların kamplarında incelemelerde bulundu ve farkında olmadan Osmanlı'ya karşı savaşan bu Müslüman esirleri aydınlatmaya çalıştı. Fransız ordusundaki Müslümanlara yönelik yazdığı Arapça beyannameler cephelere uçaklardan atıldı. Almanya'da iken yazdığı Berlin Hatıraları adlı şiirini dönünce Sebilürreşad'da yayınladı.

Lübnan'da yaşayan Mekke Emiri Şerif Ali Haydar Paşa'nın daveti ile 1918'de bu ülkeye giden Âkif, Lübnan'da iken Şeyhülislamlığa bağlı Dâr-ül Hikmet-il İslâmiye Cemiyeti başkatipliğine atandı. Ahmet Cevdet, Mustafa Sabri, Bediüzzaman Said Nursi gibi isimlerin kurduğu ve Osmanlı Devleti ile diğer İslam ülkelerinde çıkacak dini meseleleri halletmek, İslam aleyhindeki gelişmelere yanıt vermek amacıyla kurulan bu örgütte çalışırken bir yandan da Said Halim Paşa'nın "İslamlaşmak" adlı eserini Fransızcadan Türkçeye çevirdi.

Sebil'ür-Reşad'ı Ankara'da çıkarması için Mustafa Kemâl Paşa'dan davet gelmişti. TBMM'nin açılışının ertesi günü olan 24 Nisan 1920 günü Ankara'ya vardı. Millî mücadeleye şair, hatip, seyyah, gazeteci, siyasetçi olarak katıldı.

Ankara'ya geldiği günlerde, Mustafa Kemâl Paşa Konya vali vekiline telgraf göndererek kif'in Burdur milletvekili seçilmesini sağlamasını istemişti. Haziran ayında Burdur'dan, Temmuz ayında ise Biga'dan mebus seçildiği haberi meclise ulaştı. Âkif, Burdur mebusluğunu tercih etti. Böylece 1920-1923 yılları arasında vekil olarak I. TBMM'de yer aldı. Meclis kayıtlarında adı "Burdur milletvekili ve İslam şairi" olarak geçmektedir. İşte dolu dolu bir insan! Mütefekkir, düşünür, ilim adamı, dava adamı, insan-ı kamil denilebilecek değerli bir insan! Âkif'in, hayatını ve eserlerini de en az; Mevlana ve Mesnevi kadar herkes bilmeli, hayatına uygulamalıdır. Mevlana ne kadar gerekliyse, kif de o kadar gerekli! (29 ARALIK 2012)

365 GÜNÜM YANDI HA YANDI!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

365 GÜNÜM YANDI HA YANDI!

Bugün 365. Günü bitireceğiz. Takvimlerin 2012 yılına doğru yapraklarını yırtmaya başladığımız zaman; “yeni bir yıla giriyoruz, Allah hayırlı eylesin, bu yılımız, bir önceki yıl gibi olmasın...” temennisinde bulunduk ve dualar ettik.

Ama ne yazık ki 2012 yılı bitti! Zaman durmuyor, saatler işlemeye, takvimlerin yaprakları düşmeye devam ediyor! Hatta her akşam takvim yaprağını yolarken; “bir gün daha bitti veya geçti” diyerek seviniyoruz. Akşamlar, sabahlara, yazlar, kışlara... gebe.

Evet, bugün 2012 yılını uğurlayıp, 2013 yılına merhaba diyeceğiz. Diyeceğiz demesine de, “elim hamur karnım aç”, “konuş konuş faydasız”, “kime söylersin”, “kendi yardıma muhtaç bir gede, nerde kaldı gayriya himmet ede”... denir.

Yıl 1949. Bendenizin doğum tarihi. O zamandan bu zamana bir hesap yaptım; bunun 15 yılını yani 1964 yılına kadar olan zaman dilimini bir kenara çıkartırsak –ki, bu zaman dilimi mükellef olma yaşıdır- 1964 yılından bu güne kadar olan süreçte neler yaptım? Ne gibi kazanımlar elde ettim, “hiç ölmeyecekmiş gibi dünya için yarın ölecekmiş gibi ahiret için çalışma sergiledim mi? Allah’ın verdiği; akıl, iman, sağlık, hayatımı idame ettirecek kadar mali durumu nerelerde, nasıl ve ne biçimde harcadım? Kur’anı hayatıma hakim kıldım mı? her işimde, her faaliyetimde İslâm’ı referans aldım mı?

Bu kadar kutsal gün ve geceler geçti, bu kadar ramazanları, bayramları idrak ettik. Acaba bu fırsat zamanlarından istifade etme yoluna gittim mi? yoksa; “nasıl olsa yaşım genç, daha ölüm gelmeyecek, hele bir yaşlanayım, hacca da gider, namazımı da kılarım, dünyadan biraz kâm alayım” anlayışında mı hareket ettim?

Toplumsal olaylara bakışım nasıl oldu? bir insan zorda kalmışsa, mağdur olmuşsa; “bana ne, bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın, beni ilgilendirmz, altta kalanın canı çıksın...” mı dedim? Komşum aç iken ben tok mu yattım? Emanete ihanet mi ettim? Birisine söz verdiğim halde o sözü yerine getirdim mi? konuştuğum zaman hep yalan mı söyledim? Çocuklarıma örnek oldum mu? Evime getirdiğim bir lokma ekmeğin; “Helal mi? haram mı?” kaygısını taşıdım mı?

Bir işte çalışırken işverene karşı sorumlulukları tam olarak yaptım mı? ticaret yapmışsam, müşterilerime karşı nasıl bir davranış sergiledim? Ortaklıkta bulunmuşsam, ortağımı kardeşim gibi görüp, “sana yapılmasını istemediğin bir şeyi başkasına yapma” şuuru içinde mi hareket ettim?

Yazarlık yaparken, televizyon programlarını yerine getirirken; çalıştığım müessesenin zarar etmesi için mi çalıştım? Yoksa karşılıklı iyi niyet tavırları mı sergiledim? Hz. Mevlana’nın; “ya olduğun gibi görün, ya görüldüğün gibi ol” veya “niçin yapmadığınızı söylersiniz?” ilkeleri bana ışık tuttu mu?

Şems-i Tebrizi’nin; şu öğütlerine ne kadar ayak uydurdum?

1. Allah’ı tanıdığınızı iddia ediyor fakat ona olan borcunuzu vermiyorsunuz.
2. Kur’an-ı Kerim’i okuyorsunuz fakat hüküm ve kurallarından haberiniz yok.
3. Şeytanın, düşmanınız olduğunu iddia ediyor, fakat ona itaat ediyorsunuz.
4. Kendinizi Muhammed (SAV) ümmetinden sayıyor, fakat sünnetini uygulamaya çalışmıyorsunuz.
5. Cennete girmek istediğinizi söylüyor, fakat ona girmek için gerekli hiçbir ameli işlemiyorsunuz.
6. Ateşten kurtulmak istiyor, fakat günahlarınızı ve kötü amellerinizle kendinizi durmadan ateşe doğru sürüklüyorsunuz.
7. Ölümün herkese geldiğini biliyor, fakat ona hazırlık yapmıyorsunuz
8. Bütün Din kardeşlerinizin kusurlarını görüyor, fakat kendi kusurlarınızı görmüyorsunuz.
9. Allah’ın bütün nimetlerini şükretmeden yiyor ve kullanıyor, fakat O’na olan minnettarlığınızı size verdiği nimetlerden muhtaçlara göstermiyorsunuz.

10. Ölülerinizi, aynı sonun sizin de başınıza geleceğini bile bile ibret almadan gömüyorsunuz. (ŞEMS-İ TEBRİZİ'NİN EVRENSEL MESAJLARI, Kazım ÖZTÜRK, NKM)

Eğer günlerim ve günlerimiz böyle geçtiyse, 365 GÜNÜM YANDI HA YANDI! (31ARALIK 2012)

“SİLAHLAR SUSSUN!”

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

“SİLAHLAR SUSSUN!”

Yukarıdaki başlık, sayın Başbakanımıza ait. İyi de başbakanın; “SİLAHLAR SUSSUN” demesiyle silahlar susacak mı? Terör örgütü buna çare bulacak mı? Şimdiye kadar sayısız insanımızın kanına giren hainlerde böyle bir cesaret var mı? Sadece Başbakanın veya hükümet kanadının, “silahlar sussun” söylemiyle iş bitecek mi?

“İki başı pis bir değnek”, “aşağı tükürsen sakal, yukarı tükürsen bıyık”, “gevşek tükürük sakala zarar verir” tabirleri var Anadolu’da. Aynen bu mesele de buna benziyor! Bir kafa karışıklığı sürüp gidiyor! Gerçekten 2013 yılında terör bitecek mi? Abdullah Öcalan ile yapılan görüşmeler sonuç verecek mi?

Yoksa, “Kürtlere özgürlük, daha çok hak” derken, Apo denilen adama siyasi bir kimlik giydirip bugünkü BDP-yarın ismi ne olur bilemeyiz- nin yönetimini eline mi alacak? Dün dağlarda olan teröristlere dağdan indirilmeleri durumunda nasıl bir yaklaşım sergilenecek?

Geliniz konuyu iyi teşhis edip, tedavisini doğru yapalım. Hamasetle, karnından konuşmakla, terörü siyaset malzemesi yapmakla, meydanlarda bir türlü, TBMM’de başka türlü, basında ve televizyonlarda değişik türlü konuşarak halkın kafasını kimsenin bulandırmaya hakkı yoktur. Var mısınız Hükümetin getirdiği terörü bitirme eylem planına, “EVET” demeye? Hakikaten Başbakanın dediği; “SİLAHLAR SUSSUN” sözünün arkasında siz de duruyor musunuz?

Evet Apo, bir süre önce derdest edilip Türkiye’ye postalandı! O zamanın hükümeti de kahraman oldu! sonuç?!!! Hala terörü konuşuyoruz, hala Apo denen adamdan söz ediyoruz, her gün gündemimizde bunlar var! Huzur olmayınca kalkınma olmaz. Barış içinde hayat süremeyince hayatın tadı tuzu da olmaz! Ne zaman terör zarar verecek diye bekler dururuz! Yetti artık 2013 yılını, “TERÖRDEN ARINMA YILI, HUZUR İÇİNDE YAŞAMA YILI” ilan edelim.

Derinden bir sesin, “bu mümkün değil” dediğini duyar gibiyim. Eğer böyle bir düşünce içinde olan varsa peşinen “ülkemizin terör örgütlerine peşkeş çekilmesinden memnun oluyorum” demekle eş değerdedir bu sözler! Hangi birimiz ciddi olarak bu konu üzerine eğiliyoruz? Hangi bir insanımız-yapanları tenzih ederim- yurdumuza, inancımıza, değer yargılarımıza hakaret edildiği zaman tepki koyma alışkanlığını edindik? Ediniyoruz?

“bir kötülük gördüğünüz zaman, elinizle giderin. Buna gücünüz yetmezse dilinizle giderin. Buna da gücünüz yetmezse kalben nefret edin” ilkesini uyguluyor muyuz? Kalben nefret etmek, aksiyoner bir insanın işi değildir. Yarın eyvah dememek için, bugünden uyanık olmak zorunluluğu vardır.

Terörden kurtulmak için öncelikle siyasi partilerin mutabakat sağlaması, konsensüs içinde olması kaçınılmazdır. Haydi yarından tezi yok, önce yeni bir Anayasa yapılsın, ardından ülkemizi, insanlığımızı, birliğimizi, beraberliğimiz kemiren teröre, “DUR” diyelim.

“ben karışmam, bunu hükümet çözsün” yaklaşımı yaklaşım değil. Tabii ki hükümetin elinde yetki var, güç var, imkan var. Ama bunlara destek vermek de bizim en önemli görevlerimizdir. Sessiz kalmakla, bir şey olmamış gibi yapmakla, tabir yerindeyse, çöpü halının altına süpürmekle çözüme ulaşılmaz. (04 OCAK 2013)

SARIKAMIŞ FELAKETİ

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

SARIKAMIŞ FELAKETİ

Yıl 1914, mevsim kış! I. Dünya savaşı sırasında Enver paşa'nın büyük bir başarısızlık örneği sergilenmiştir Sarıkamış'ta!

1877-1878'deki 93 Harbi, Osmanlı İmparatorluğu'nun yenilgisi ile sonuçlanınca Batum, savaş tazminatı olarak Rusya'ya verilmişti. Sarıkamış, Kars, Ardahan ve Artvin de Berlin Antlaşması ile Rusya'ya bırakılmıştı. 1914 yılında dönemin Başkomutan Vekili olan Enver Paşa, daha önce yitirilen bu yurt topraklarını geri almak amacıyla 19 Aralık tarihinde "Sarıkamış Harekati" planlarını kurmaylarına sundu.

Üçüncü Ordunun toplam gücünün 150.000 olduğu yazılsa da bu güce savaççı olmayan taşıma birimleri, depo alayı, askeri polis ile ulaşıldığı anımsatılmaktadır. Osmanlının savaşa hazır gücü 83.000 düzenli asker, yedekler ve Erzurum Kalesi'nin personeli de içinde 118.000 silahlı güç. Bu askere 73 makineli tüfek ve 218 adet top destek vermekte. IX Kolordunun iki tümen hiçbir kış giyimi olmadığı ve sadece kuru ekmek ve erzak için zeytin ile uzun trek bulunmaktadır.

Cephedeki Kafkas ordusu mevcudu 100.000. Sayıca fazla olmamasına rağmen ağır silah, topçu ve donatım bakımından kesin bir üstünlüğe sahiptiler. Bu mevcuda 4 tane olan Ermeni Gönüllü Tugaylarından 2 tugay katılmıştır. Diğer iki tugay İran Cephesinde bulunmaktaydı.

Enver Paşa'nın amacı kuzeyden kuşatıcı bir manevra yapılmasıydı. Kısaca XI. Kor. ve 2. nci nizamiye süvari tümeni düşmanı cepheden karşılayacak, IX. Kor. Çatak-Pitkir hattından kötek istikametinde, X. Kor. Oltu üzerinden. Albay Hafız Hakkı Beyin IX. Kor. Bardız istikametinde düşmanı karşılayacak. Bunlara destek olarak IX. ve X. Kor. ların Sarıkamış Selim-Sarıkamış hattına ilerlemesiyle üç taraftan geniş bir çevirme hareketine dönüşecek ve bu kıskaç altında Ruslar imha edilecekti.

Kağıt üzerindeki plana nazaran cephe malzeme ve iaşe çok noksandı. Mesela mevcut 6 yıllık iaşesi için 88.000 ton buğday, çavdar ve arpa ihtiyacı olmasına karşın, Ordu ambarında 1.250 ton hububat vardı. Kışa girilmiş olduğu için erzağın gereği gibi taşınması, dağıtılması bir hayli güçtü. Bu güçlükte Rusların Karadeniz'deki donanma üstünlüğünün de payı vardı. Ruslar Zonguldak'ı bombalamak için 10 gemiyle denize açıldıklarında, doğuya erzak götürmekle görevli en büyük üç erzak gemisi Bahriahmer, Bezmialem ve Mithatpaşa gemilerine rast gelmiş ve onları da batırmışlardır. Bunun yanında 4.000 tonluk Derne gemisinin yine Ruslar tarafından batırılması da askerin erzaksız kalmasındaki bir diğer önemli etkenidir. Bir iddiaya göre de erzağın az olması ve salgın hastalık olması Enver Paşa'nın hemen bir harekâta girişmesine sebep olmuştur.

Türk Silahlı Kuvvetleri Genelkurmay Başkanlığına göre Osmanlı zayıatları 60.000 ve Rus zayıatları 30.000'dir. Savaşın en hazin kısmı ise Osmanlı kayıplarının bir çoğunun Rus'lar ile yapılan çarpışmalarda değil de ağır soğuk hava koşulları yüzünden ölmesidir. Ruslar; Türklerden 200 subay, 7000 eri esir, 20 makineli tüfekle 30 topu ganimet olarak almışlardır. 5000 kişi civarında esir alınmıştır. Bunlar tahmine göre Kırımda domuz çifliğinde çalıştırılarak ve aç bırakılarak ölmüşlerdir. Tarihçi-yazar Mehmet Niyazi Sarıkamış hareketindeki şehit sayısının tüm belgelerde toplamda 23.000 olduğunu, 90.000 rakamının 60.000 kayıp veren Rusların yalanı olduğunu kaydeder.

Savaşın sonra İstanbul'a dönen Enver Paşa uzun bir süre Sarıkamış hakkında herhangi bir haber, bildiri veya yayın yapılmasını engelleyerek sansür uygulamış ve Osmanlı halkı savaşta olup bitenleri uzun yıllar sonra öğrenebilmiştir. Harbiye Nazırı Mirliva Enver Paşa ile düştüğü anlaşmazlık yüzünden Irak'a gönderilen ve orada Osmanlı 6. Ordusu komutanı olarak Britanya İmparatorluğu Mezopotamya Ordusunu bozguna uğratabilecek olan Osmanlı ve Alman Mareşali Goltz Paşa günlüğüne şöyle yazmıştı: "Kafkasya'da maalesef kendilerini Napolyon Bonapart zanneden ve cahil yetişen birçok adam var. Bunlar, ordularına güçleriyle bağdaşmayan görevler vermişler ve bu yüzden ordularını büyük zarara uğratmışlardır.

Ermeni gönüllü tümenleri Rus kuvvetlerinin başarısında önemli etken olmuştur. Bunlar kritik zamanlarda Osmanlı hareketlerine meydan okudu: "Osmanlı'nın gecikmesi Sarıkamış etrafında yeterli kuvvet konsantre etmesi için Rus Kafkasya Ordusu'na zaman kazandırmıştır." Enver Paşa, Ermeniler'i suçladı ve bölgede Rusya ile aktif beraberlikte bulduklarını söyledi.

1918 Mart ayında Brest-Litovsk Antlaşması ile Sarıkamış ve Kars geri alınmış, ama aynı yılın Ekim ayında Mondros

Mütarekesi uyarınca eski sınırlara dönülmüş ve topraklar elden çıkmıştı.

Bu dağda (Sarıkamış faciası)

Bir büyük destanın acı meltemi,
Her sabah her akşam eser bu dağda.
Dün gibi tazedir derin matemi,
Şuur durur, mantık susar bu dağda.

Bilirim sizindir yüksek makamlar.
Şüphe yok diridir, ölmez bu canlar.
Şehit yarısından akan al kanlar,
Yıllar oldu hâlâ, sızar bu dağda.

Kar içinde gece atıldı pusu.
Temmuzda üşürüm, geçse mevsusu
Kapanır mı kahramanın mevzisi?
Bir ordu hücumu hazır bu dağda.

Yatan şehitler var evliyalar var.
Onlarla yüceldin ALLAHUEKBER
Devriye misali yüzbinlerce er.
Bir uçtan bir uca, gezer bu dağda

Gece gidem dedi, bu dağdan aşam
Gayret edip düşmana tez ulaşam.
Ah! ..ah! ..Bilmez misin Ey Enver Paşam?
Kış ile yapılmaz Pazar bu dağda.

Mısralar yetmiyor etmeye methin.
Düşmanlara korku salar heybetin
Bir kale misali her bir Mehmet'in
Ay yıldız uğruna mezar bu dağda.

Dört mevsimde boranın var karın var
Türk'ün tarihinde mühim yerin var.
Künyesiz bağrında nice erin var
Yaratan ismini yazar bu dağda.

Vatanın sahibi bu yüce erler.
Ebedi bizleri, unutma derler.
Ali'der kalp gözü kapalı körler
Eminim gerçeği sezer bu dağda. (Ali İhsan Gürbüz)

(08 OCAK 2013)

AFRİKA'YA UZANAN KARDEŞLİK ELİ!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

AFRİKA'YA UZANAN KARDEŞLİK ELİ!

Haçlı zihniyet, Afrika'ya; sömürü için gitmiş! Kara kıtanın yer altı zenginliklerini ellerinden alarak yoksullaştırmış! Bugün Afrika'daki zencilerin, beyazlara düşmanlık sebepleri budur! Daha doğrusu dünyada; Avrupa ve haçlı anlayışına olan kin buradan geliyor!

Tarihin derinliklerine indiğimiz zaman Müslümanların, gittikleri yere; adalet, barış, kardeşlik, sevgi, huzur, eşitlik...getirdikleri kaçınılmazdır. Boşuna dememişler, "Viyana'da kardinal külahı görmek yerine, Osmanlı sarığı görmeyi tercih ederiz."

Daha da derinlere gidersek şu gerçekleri görürüz; terörün kökü buralara dayanıyor! Asrı saadet dönemindeki Müslümanlar (Sahabi), dünyanın en ücra köşesine kadar gitmiş, asıl amaç; İslâm'ı anlatmak, insanların İslâm ile tanışmasını sağlamak olup, ticaret ikinci planda gelmektedir. Bugün gidip baktığımız zaman bu bölgelerde birkaç tane sahabe mezarı ve türbesi görebiliriz!

Osmanlı da aynı yolu izlemiştir! Bugün Afrika'nın en uzak yeri olan Agadez bölgesinde yaşayan Agadez sultanı İbrahim Oumarou (Ömer), bir Osmanlı torunudur.

Başbakan Erdoğan'ın Afrika turunu büyük bir heyecanla değerlendiren Oumarou "bu ziyaretten şeref duydum, çok duygulandım. Bu ziyaret dostluklarımızı, akrabalıklarımızı geliştirecek." şeklinde konuştu.

Osmanlı dendiğinde gözlerinin içi gülen ve yüzyıllar sonra atalarının geldiğini söyleyen Agadez Sultanı Oumarou TRT Haber ekibine tarihi akrabalıklarını anlattı.

"Yüzyıllar önce Nijerli kabilelerinden Tuaregler arasında birliğin dağıldığını" söyleyen Agadez Sultanı, "o zamanlar 300 kişilik bir heyet hakem için Osmanlı'ya gitmiş. Bir yönetici atamalarını istemişler. Rivayete göre padişahımız cariyelerinden bir oğul vermelerini istedi. Afrikalı bir cariye Yunus isimli oğlunu verdi." diye Osmanlı ile olan tarihi geçmişini dile getirdi.

Cihan devleti Osmanlı, takvimler 1405 yılını yani Yıldırım Beyazıt dönemini gösterdiği zaman, bu olayla birlikte Afrika'daki en uzak toprağına yerleşmiş oluyordu.

İşte Agadez Sultanı İbrahim Oumarou da o zaman bölgede yönetici olarak atanan Yunus Sultan'ın soyundan geliyor. Ve Osmanlı'ya saygıdan dolayı sadece Nijer'in Agadez şehrinde kent yöneticisi kendisini Sultan olarak ifade ediyor. Agadez Sultanı İbrahim Oumarou daha önce İstanbul'a gelmiş ancak yoğun programı dolayısıyla Topkapı Sarayı'nı gezememiş.

Bunu dile getiren Agadez Sultanı "Belki İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı'nın daveti ile Topkapı Sarayını ziyaret etmek isterim" diyerek Kadir Topbaş'a da mesaj göndermiş oldu.

Agadez'de bir fahri konsolosluk açılmasını isteyen İbrahim Oumarou, ayrıca Nijer için Türkiye'nin Tarım projeleri geliştirmesini dile getiriyor ve ekliyor: "Ülkemizde kronik bir yetersiz beslenme söz konusu... Bu bizim için çok önemli."

İŞTE BAŞBAKANIMIZIN AFRİKA ZİYARETİNDE SÖYLEMİŞ OLDUĞU; "SÖMÜRÜ DEĞİL, KARDEŞLİK İÇİN BURADAYIZ!" SÖZÜ, ÜZERİNDE DURULMASI GEREKEN VE BÜTÜN DÜNYAYI SEVİNCE GARK EDEN BARIŞLA DOLU BİR SÖZDÜR! GERÇEKTEN DE;"BİZ AFRİKA'YI SÖMÜRENLER GİBİ DÜŞÜNÜYÜRÜZ. BİZ SÖMÜRÜ ANLAYIŞINA KARŞI KARDEŞLİK NASIL OLUR ONU GÖSTERMEK İÇİN BURADAYIZ. BİZ AFRİKA İLE SÖMÜRGEÇİ BİR MANTIKLA TEK TARAFLI OLARAK DEĞİL, KARŞILIKLI FAYDA TEMELİ İLE İKİ TARAFLI KAZANÇ ELDE ETMEK İSTİYORUZ. BİZ NİJER'DE ONUN İÇİN VARIZ. BİZİM DİRDİMİZ BURALARIN PETROLÜ, ALTINI, ELMASI BUNLARIN ÖTESİNDE, BİZ KARDEŞLİĞİMİZİ DOSTLUĞUMUZU ON YILLARCA BURADA OLUŞTURULAN SÖMÜRÜ ANLAYIŞINA KARŞI KARDEŞLİK NASIL OLUR, ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ NASIL OLUR BİZ BUNU GÖSTEREBİLMEK İÇİN NİJER'DEYİZ" SÖZÜ, HERKESİ DUYGULANDIRMIŞ VE İHMAL EDİLMİŞ, SÖMÜRÜLMÜŞ BİR ÜLKE OLAN AFRİKA İLE KARDEŞLİK BAĞLARININ PEKİŞMESİNE BİR VESİLE OLACAKTIR!

Sayın Başbakanımızın konuşmalarının satır başlarını bir hatırlayalım;

"Afrika'da hala 16 iş kolumuz faaliyet gösteriyor. Nijer ile ilişkilerimiz devamlı artış gösteriyor. 2009'dan bu yana artış görüyoruz. 2009'da 11 milyon olan ticaret hacmimiz 2012'de 34 milyon dolara çıktı, son iki ayda bu rakam 39 milyona ulaşmış vaziyette. Bunu daha ileriye taşımamız gerekiyor.

Şu anda Nijer'in çok çok önem verdiği ama farklı ülkelerin ilgilenmediği barajlar konusunda sıkıntısı var. Burada girişimcilerimiz barajlara girebilir. Hidroelektrik santraller konusunda buraya girebilirsiniz. İçme suyu kullanma suyuna buraya girebilirsiniz. Afrika'da halen 26'sı sahra altı Afrika'da olmak üzere toplam 31 büyükelçiliğimiz bulunuyor. 2013 yılında da Çad, Cibuti büyükelçiliklerimizin faaliyete geçmesi ile bu sayı 34'e ulaşacak. Bizim bu çabalarımızın yanında Afrikalı kardeşlerimizin de karşı adım atmasını bekliyoruz." (10 OCAK 2013)

"TERÖR ÖRGÜTÜ ÜLKEYİ TERK ETMELİ"

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

"TERÖR ÖRGÜTÜ ÜLKEYİ TERK ETMELİ"

Sayın Başbakanımız; "Bizim buradaki tek ifademiz daha öncede söyledik. Bölücü terör örgütünün kadrolarının ülkeyi terk etmesidir. Silahı bırakmak suretiyle terk etmesidir. Bu tür, barışa yönelik girişimlerde her zaman bölücü terör örgütü elinden gelen her tür olumsuz gayreti göstermiştir. Daha önce de söyledik, 'Operasyonlar konusunda bölücü terör örgütüyle mücadelemiz sürecektir. Fakat siyasi uzantısıyla müzakereleri yapabiliriz'. Şu anda da aynı noktadayız. Bu konuyla ilgili samimiyetimiz son günlerde attığımız adımlardır." diyerek, terör konusundaki hassasiyetini bir kez daha ortaya koydu!

Mardin Bağımsız Milletvekili ve DTK Eşbaşkanı Ahmet Türk, İmralı'da Abdullah Öcalan ile yaptığı görüşmede şu noktalara temas etti; "Tabiki bizim konumuz silahlı mücadele değil. Bunun kararını verecek tek biz değiliz. Tabiki Öcalan'ın kendisidir. Bu konuda bizim söylediğimiz demokratik zeminde biz nasıl kolaylaştırıcı bir rol oynayabiliriz. Mesela son 3 yıl, kaybedilen 3 yıldır diyor. Bunu dile getiriyor. Bu kadar asker, polis, gencimiz gitti. Yani bunu çok açık bir şekilde dile getiriyor. Halkların kardeşliğine zarar vermemek için meseleyi titizlikle ele almamız gerekir diyor. Bu çalışmalar sonuç alınacak bir noktaya getirilmezse, inanın ki artık hiç kimse artık barış kelimesini dile getirmez. Artık umutlar tükenir."

Çözüm konusunda Sayın Öcalan çok açık. Gerçekten Türkiye halkının da özgürleşmesini esas alan bir bakışa inanca sahip. Ama tasfiye mantığı gündeme geldiği zaman, sadece çözüm değil, tasfiye üzerine bir siyaset yürütülürse, o zaman da gerçekten vahim sonuçlarla karşılaşılır. Yani Kürt meselesini çözmekten ziyade, Kürt mücadelesine tasfiyeye yönelik sadece, hak, hukuk... Kürtlerin var olma hakkı, hukuku tamamen gözden uzaklaştırılıp veya göz önüne getirilmeden, yapılacak bir tartışma, gerçekten bizi çok zorlayacaktır."

"Başından beri biz hep bunu söyledik. Anahtar İmralı'dadır. Çözümü gerçekleştirebilecek İmralı'nın tavrıdır, kararıdır, duruşudur. Bunu hep dile getirdik. Bunu dile getirirken bunlar işte siyaseten kendilerini hiçleştiriyor gibi bir tepkiyle de karşı karşıyaydık. Karar verici noktada değiliz. Karar verici noktada olan Öcalan'ın kendisidir. Öcalan halk tarafından lider olarak kabul gören ve kolay kolay da kendisini boşa çıkaracak bir yaklaşımın da olmayacağını da düşünerek de bunu söylüyorum ki, Sayın Öcalan'ın ortaya koyacağı irade, tüm Kürt halkı tarafından kabul görecektir. Hiç bir lider de kendi başına karar vermez mutlaka arkadaşlarıyla paylaşır. Kandil'de bir yoldaşlık hukuku var. Öcalan bir partinin başkanıdır aynı zamanda" Ahmet Türk, çözüm için Kandil'deki yetkililerle yeri geldiği zaman Abdullah Öcalan'ın görüşmesi gerektiğini de ifade etti.

ÖCALAN'IN BARIŞ PLANI

Mardin Bağımsız milletvekili Ahmet Türk, 'Abdullah Öcalan'ın barış planı; "Türkiye halkını da özgürleştirecek, Türkiye halkının da kabul edebileceği bazı anayasal talepler." Mesela diyor ki; Bu ülkenin bütün farklılıkları, kültürleri bu ülkenin zenginliğidir. Bu kültürlerin korunması, örgütlenmesi... İkincisi, anayasal vatandaşlık temelindeki bir anayasa değişikliği ki bu, kaçınılmaz bir şey. Vatandaşlık kavramını esas olarak ortaya çıkarmak lazım. Anayasanın en fazla 20 madde olması gerekir. Bir barış komisyonunun, akıl insanların süreci izlemesi gerekir."

Yani demek oluyor ki, bu konuda kafalar karışık! Aslında kafaların karışmasına gerek yok, zira izlenecek yol belli. Başbakan da açıkladı: "terör örgütü, silah bırakmak şartıyla yurdu terk etmelidir." Bir kere Öcalan'ın barış planı ortaya koymaya ne hakkı vardır, ne de yetkisi. Eğer barış istemiş olsaydı, bunca vatandaşımızın kanını dökmeydi. O günden bugüne ne değişti? Ben söyleyeyim, bu, hem Öcalan'ın, hem BDP'nin ve hem de terörün bir nevi kaçış planı. Böyle bir planla; Türkiye'nin başına bela olan terör, tekrar katmerli bir şekilde bela edilecektir. Başbakanımız bu oyunu görmüş ve "terör, silahı bırakmak şartıyla yurt dışına gönderilmelidir" sözünün altında bu gerçeklik yatar!

Ne Ahmet Türk'ün, ne Öcalan'ın, ne BDP ve KCK'nın amacı; terörü sonlandırmaktır. Şayet sonlandırmak isteselerdi, dün bir askerimiz daha hain kurşunlara hedef olmazdı! İşi, "kürt soununa" getirerek, halkı kandırmak istiyorlar! Mesele ülkeyi bölmektir! Ama buna millet izin vermeyecektir. (11 OCAK 2013)

PKK'LI 3 KADIN

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

PKK'LI 3 KADIN

Fransa'nın başkenti Paris'te geçtiğimiz gün PKK'lı üç kadın öldürüldü. Basının da manşetine oturdu. Tabii ki gündem oluşturdu! Her kesimden, dünyanın her yerinden çeşitli ve değişik görüş ve yorumlar geldi, gelmeye de devam ediyor.

Olay duyulur duyulmaz BDP hemen Paris'e gitti. Başbakanımız Sayın Erdoğan konuyu Afrika seyahatinde haber aldı. Demirtaş, "Bizim ihtiyacımız olan şey öfke, kin değil konuşabilmektir. Barışı sağlamanın zorluğu da buradadır, öfkeye kine teslim olmadan, başlatılan bu süreci ısrarla yürütmek için sabırlı, akıllı, cesur olmak zorundayız başka çaresi yok. Başbakan'ın açıklamalarını izliyoruz, bu açıklamalar Kürt toplumuna güven veren açıklamalar değil. Başbakan Erdoğan, 'Fransa Cumhurbaşkanı öldürülen bu teröristlerle neden görüştüğünü açıklamak zorunda' diyor. Türkiye'de barış sürecini başlatmak isteyen bir Başbakan'ın yapması gereken açıklama bu değil. Bu insanlar terörist değil. Öldürülen kişiler sivil siyaset yürüten insanlar. Bunu sorgulayacağına, bu katliamların, bu cinayetlerin ortaya çıkması için çaba sarf etmen gerekir. Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı'nın yapması gereken budur" ifadesini kullandı. Dünya basını, bu öldürülenlerin PKK'lı olduğunu, PKK'nın da terör örgütü olduğunu söylüyor. Selahattin demirtaş niçin; "bu insanlar terörist değil" diye ısrar ediyor? Demirtaş, PKK'lı olduklarını bile neden gitti protesto gösterilerine katıldı? Eğer BDP, teröre destek vermiyorsa bu PKK'luların yanında ne işi var? Destek veriyorsa-ki destek verdiği açı seçik ortada- neden destek vermiyoruz diyor? Sayın demirtaş'ın söylemleri ve yaklaşımı, terörün bitmesine yönelik değildir.

Televizyonda izleyince adeta kanım çekildi, donup kaldım; şöyle diyordu; o dönemin adalet bakanı ve şimdi AK PARTİ GENEL BAŞKAN YARDIMCISI olan sayın M. Ali Şahin; " Dönemin MİT Müsteşarı Taner, o dönem İmralı ile görüşmek istemiş ancak bu görüşme engellenmiş. "Taner;

- 'Gerçekleştiremedik ziyareti sayın bakanım' dedi.

Niye dedim.

-'Bursa Garnizon Komutanlığı izin vermedi' diye cevap verdi.

Şahin;

- "Birileri PKK terör örgütünün dağdan inmesini istemiyor, silah bırakmasını istemiyor." dedi.

Terörün bitmesi konusunda hükümet çok kararlı! Bunu her yönüyle anlamak mümkün. Aynı kararlılığı, aynı duyarlılığı herkesten beklemek de bizim vatandaş olarak hem hakkımız, hem ülkemizin selamete çıkması açısından en birinci arzumuzdur.

İmralı'ya alternatif olarak Silivri cezaevi'ne gitmek, terörün bitmesi için bir çözüm getirmez. Yurt dışında bulunan CHP genel başkanı sayın Kılıçdaroğlu'nun, hükümete yüklenmesi de çözüm değil terörün bitmesi için. Aslında Sayın Kılıçdaroğlu şöyle demeliydi; "ülkemizdeki terör belasından kurtulmak için bize yardımcı olun. Ülkenizde terörü barındırmayın. Biz CHP olarak bunu gönülden istiyoruz. Buraya geliş amacımız da bu. Aynı duygu ve düşüncelerle bütün Dünyayı dolaşıp, teröre destek vermeleri konusunda herkesi duyarlı olmaya çağıracağım..."

Tabii asıl duyarlılığı MHP'den bekliyoruz insanımız! Çünkü isminde; "Milliyetçi" kelimesi var. O da, her zeminde, her fırsatta terörün bitmesi hususunda insanlara çağrıda bulunmalı, neler yapılabileceğini anlatmalı, hatta yurt dışına giderek, teröre destek veren ülkeleri uyarmalı, onlardan yardım istemelidir.

İster CHP, ister MHP ve isterse bir başka siyasi parti olsun, yan yana, birlikte masaya oturup, ön şartsız, ön yargısız olarak gerçekten ve samimiyetle terör belasının bitmesi konusunda kesin bir tavır ortaya koymazlarsa, korkarım ki yarın çok büyük tehlikelerle karşı karşıya kalacağız!

Paris'te öldürülenlerin durumuna, bir insan oldukları için elbette üzülünür. Ama bir terör örgütü kurucusu olmaları ve de ölümlerinde-bana göre- bir iç hesaplaşma olması, PKK terör örgütünün çözülme aşamasında olması sebebiyle sevindirici bir durumdur diye düşünmek gerekir. Yani artık bitme durumunda olduğu için kendi elemanlarını infaz etmeye yönelmiştir! (14 OCAK 2013)

KONYA'NIN TARİHİ MAHALLELERİ VE İSİMLERİNİN ANLAMLARI

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

KONYA'NIN TARİHİ MAHALLELERİ VE İSİMLERİNİN ANLAMLARI

Bir süre önce; “KONYA SEMT, MAHALLE, YER İSİMLERİ ANLAMLARI VE TARİHÇELERİ” adıyla bir çalışma yapmıştım. Renkli ve resimli olacaktı. Neredeyse kitap aşamasına gelmişti. Kitabı basacak olan yayınevi; “hocam kitabı basamayacağım” diyerek mazeretini beyan etti.

Hatta o zaman belediyelere başvurduğumu ve onlardan cevap alamadığımı da söyledi. Yapacak bir şey yoktu. Çalışmayı geri çekmek zorunda kaldım.

Çalışmamda; Konya merkez ilçelerinde bulunan mahalle, semt ve yer isimleri ve diğer ilçeler var. Asıl bendenizi ilgilendiren ve heyecanlandıran husus; mahallelerin bu isimlerinin nereden geldiği? Niçin böyle bir isim verildiğidir. Merkez ilçeleri ve diğerlerini alfabetik sıra izleyerek kaleme almaya çalıştım. Mesela bu konuda örnek verecek olursak, Karatay ilçesindeki mahallelerden başlayabiliriz;

Karatay İsmi

Karatay İlçesi Adını, Anadolu Selçuklu Devlet Adamlarından Celalettin Karatay'dan almaktadır. Celalettin Karatay, Anadolu Selçuklu Şehzadelerinin taht kavgalarına son vererek 1249- 1254 yılları arasında Devleti birlikte yönetmelerini sağlayan büyük bir devlet adamıdır. Hayatı, ilk dönemi hakkında fazla bilgiye sahip olmadığımız Celalettin Karatay, I. İzzettin Keykâvus döneminde “Devat Emirliği” (Gizli Belgeleri Yazma ve Koruma görevi) ve ordu Komutanı olarak görev yaptı. I. Alaaddin Keykubat döneminde “Taşithane Emiri” (Leğencibaşı) olarak, yaklaşık 18 yıl çalıştı.

Gıyaseddin Keyhüsrev'in emirlerinden Sadeddin Köpek'in kıskırtması sonucu, birçok devlet adamıyla birlikte sürgüne gönderildi. Sadeddin Köpek'in öldürülmesinden sonra da geri dönerek, eski görevinin yanı sıra, “Hazine-i Hassa” emirliğini de üstlenerek, göreve tekrar başladı. Karatay Medresesi, yaptırmış olduğu önemli eserlerdendir.

İlçenin kuruluşu; Bakanlar Kurulunun 20.06. 1987 tarih ve 3399 nolu kararı ile Konya Belediyesi, Büyükşehir statüsüne geçmiş ve Büyükşehir'e bağlı 3 merkez ilçe ihdas edilmiştir. Bu üç merkez ilçeden birisi de Karatay ilçesidir.

Karatay ilçesi; düz ve ova şeklindedir. En yüksek yeri Aksaray yolu üzerindeki Bozdağdır. İklimi karasaldır. Bölgenin Obruk yöresi, yayla karakteri taşır. Obruk köyü yakınlarında küçük bir Obruk Gölü bulunmaktadır. Turizmin her mevsim canlı kalmasını sağlayan ve ülkemizde yerli ve yabancı turistler tarafından devamlı ziyaret edilen Mevlâna Müzesi, Mevlâna Celaeddin Rumi'nin arkadaşı ve yetişmesinde büyük emeği geçen Şems-i Tebrizi'nin mezarı, Karatay ilçesindedir.

Ahmet Dede

Ahmet Eflaki'nin; “Menakıbu'l Ârifin” isimli eserinde geçen Ahmet Fakih, adına Şeyh Alaman mahallesinde bir zaviye ve mescid yaptırılmış olup, Hocacihan mezarlığında yatmaktadır.[1]

Konya ve çevresinde birçok Ahmet Fakih bulunmaktadır. Bu da bunlardan birisidir. Bu mahalleye; “Ahmet Dede” ismini veren zatın da, bu olma ihtimali kuvvetlidir.

Ayrıca Mevlevi şairlerinden olan bir Ahmet Dede vardır. Ahmed Dede'nin kerametlerinden söz edilir. Âlim bir zattır.[2]

Ahmet Dede mahallesinde; Ahmet Dede Mektebi bulunuyordu. 1889 yılında Sıbyan mektebi olarak eğitim öğretime açıldı. Ahmet Dede'nin, Münecimbaşı Ahmet Dede olduğu bilinmektedir.

Ahmet dede Mahallesi; Hacı Hasan Başı caddesi, Ovaloğlu Caddesi arasında yer alan eski bir mahalledir. Mahallede; Mihriva fazl Camii, Mithat Paşa Camii ve Nakiboğlu hastanesi vardır.

Ahmet Fakih

Selçuklu'dan günümüze intikal eden tarihi mahallelerdendir. Konya kalesinin Eski Aksaray kapısı (Konya surları) önünde yer alan, güneyde Durak Fakih, doğuda Ovaloğlu, kuzeyde Bağ Evliya, Kuzeydoğuda Ahmet Dede, batıda Sırçalı Mescid Mahalleleriyle çevrilidir. Son mahalle düzenlemelerine göre, Ovaloğlu, Ahmet Dede, Sırçalı Mescid, Bağ Evliya, Darıcalar, Sarnıç, Zincirlikuyu çelebi mahalleleri birleştirilerek Nakiboğlu Mahallesi adını almıştır. Mahalle adını Selçuklu Dönemi bilginlerinden Ahmet fakih'ten aldığı anlaşılmaktadır. [3]

Selçuklu Döneminde beş ayrı Ahmet Fakih bulunmaktadır. Bunlardan birisi Azerbaycanlıdır. Diğer dördünden hangisinin mahalleye adını verdiği kesin olarak bilinmemektedir. 1846 tarihli temettuat kayıtlarında mahalle; Ahmet fakı şeklinde geçmekte ve mahallede yirmi sekiz mükellef ismi bulunmaktadır. [4]

Anadolu'da Oğuz-Türkmen Türkçesi'nin ilk temsilcileri arasında adı geçen ve Konya'da yaşadığı bilinen Ahmet Fakih hakkındaki bilgiler genellikle Mevlevi ve Bektaşî kaynaklarına dayanmaktadır.

Kaynaklar dikkatli bir şekilde incelenip değerlendirildiğinde, adı Hâce Ahmet Fakih ve Sultan Hâce Fakih şekillerinde geçen kişinin: a) Kutbü'd-din, Kutbü'ş-şark ve'l- garb, kutbü'l – bûdela, Seyyidü'l- meczubin, Kıdvetü'l- abdal gibi farklı unvanlarla kaydedildiği; b) Konya'ya geldiği yerin Azerbaycan ve horasan gibi değişik bölgeler olarak gösterildiği; c) ölüm tarihi için 618 (1221) ve 650 (1252) gibi çeşitli yılların zikredildiği; d) mezarlarının Tebriz'de Asbust (Esbust) köyü, Konya'da Akşehir ve Hoca Fakih yöresi gibi birbirinden uzak yerlerde bulunduğu hususları dikkat çekmekte ve sonuçta en az beş ayrı kişinin bu adı taşımış olduğu ve bunların birbirine karıştırıldığı gerçeği ortaya çıkmaktadır.[5]

Ak Çeşme

Karatay ilçesinin merkezi mahallelerinden biri olan Ak Çeşme Mahallesi, doğuda Şükran ve hacı Fettah mahalleleri, güneyde Kerim Dede mahallesi, kuzeyde Aziziye mahallesi ile çevrilidir. Mahalle, 2008 yılında yapılan mahallelerin yeniden düzenlenmesi sonucunda, Fakı dede, Yunus oğlu, Çukur, Abacı Seyit, Piri Esat Kabasakal mahalleleriyle birleştirilerek daha da büyütülmüş, yanı sıra yeni yapılan Karatay Belediyesi Binası, Karatay Otobüs terminali ve iş merkezi, mahallenin içine dahil olmuştur.

Konya'yı çevreleyen dış surların hemen yanında olan bu mahallenin ismi, 1659 tarihli Şer'iyye Sicilinde geçmektedir. 1846 tarihli Temettuat Defterlerinde de Ak çeşme, on dokuzuncu mahalle olarak kayıtlıdır.[6]

Ak Çeşme Mahallesi; burada bulunan bir çeşmeden adını almaktadır. Ak Çeşme denmesinin sebebi ise; çeşmenin beyaz, düzgün taşlarla H, 963, M, 1555 yılında Ali Paşa tarafından yapılmasıdır.[7]

Adı geçen çeşme; Mevlâna önünden, üçler mezarlığının sağından, batısındaki yoldan ilerlerken, sağdadır.

Dr. J.H. Loytved; Ak Çeşme mahallesinde Mahmut Dede'nin mezar taşını gördüğünü belirtir. Kanuni devri defterlerinde bu mahalleye; "Mahmut Dede Mahallesi" adı verilmişti.[8]

Araplar

723 yılında Araplar tarafından istila edilen Konya, 787'deki İznik Konsilinde de temsil edilmiştir.

Arapların daha 704-705'te Konya'yı istila ettikleri düşünülürse, Dış Kale Surları içindeki kent gelişiminin gerekliliği kendiliğinden ortaya çıkar.[9]

Araplar, Karatay ilçesine bağlı bir mahalle olsa da halk arasında bir semt olarak kendisiyle beraber; Büyük Sinan, Orta Sinan, Küçük Sinan, Karacıgan, Karakayış, Kayacık Araplar, Nehri Kâfur, Evler Ucu gibi beş altı mahallenin ortak adıdır.

Yakın tarihle uğraşanların arşive dayanarak söylediklerine göre; Suriye, Mısır gibi Osmanlı'ya bağlı bölgelerde meydana gelen Arap milliyetçiliği hareketleri sebebiyle binlerce aile devlet eliyle Konya'ya sürgüne gönderilmiştir. Araplar mahallesi ahalisi zamanla civar köylerden gelen göçlerle karışmıştır. [10] Hacı Hasan Başından başlayarak, Jandarma Komutanlığına kadar genişleyen bölgeye "Araplar" denir. Bu konuda halkın değişik görüşleri olmakla birlikte bir bölümünü yukarıda anlattığımız hususlar, biraz olsun gerçekliği yansıtır kanaatindeyim.

Zamanında Konya'da Arapların yaşadığı kesin. Hatta Arap mezarları bulunmuştur. Bunu doğrulayan bir görüş de; Araboğlu Makasına ismini veren, Avukat Araboğlu Kostî'nin yaşadığıdır. Çimento Fabrikasının yanında; "Arap Deresi" olduğu, Arap öldüren isimli semtte de bir Arab'ın veya Arapların öldürüldüğü rivayetleri de söz konusudur.

Diğer mahalleler de böyle sırayla gidiyor. (15 OCAK 2013)

[1] IŞIK, Hidayet; "Hoca Ahmet Fakih'in Tarihi- Dini Kişiliği ve Türbesi", Yeni İpek yolu dergisi özel sayı Konya Kitabı V, s.182

[2] YENİTERZİ, Emine; "Onaltıncı Yüzyıl Klasik Türk Şiirinin Konyalı Temsilcilerinin Tarih ve Kültür Başkenti Konya, Konya Büyükşehir Belediyesi Yayını, 2003, s.149

[3] YAŞAR Hasan, Konya Ansiklopedisi, Büyükşehir belediyesi Yayını, Konya, c.1, s. 71

[4] YAŞAR, a. g. e.

[5] SERTKAYA Osman, Konya Ansiklopedisi, Büyükşehir belediyesi Yayını, Konya, c.1, s. 66

[6] YAŞAR, a. g. e. s. 98

[7] KONYALI, a.g.e, s.992

[8] KONYALI, a.g.e

[9] DURUKAN, a.g.e. s.15

[10] KOÇKUZU Ali Osman, Konya ansiklopedisi, Büyükşehir belediyesi yayını, Konya, c. 1, s. 247

AFRİKA GERÇEĞİ!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

AFRİKA GERÇEĞİ!

“Misyonerler Afrika’ya geldiğinde bizim topraklarımız onların İncilleri vardı. Dua edelim dediler. Gözlerimizi kapattık. Açığımızda, bizim incilimiz, onların toprakları vardı” (Kenya’nın kurucu devlet başkanı Jomo Kenyata, Batı ülkelerinin Afrika gelişini bu sözlerle dile getirmişti.)

Batı, Afrika’ya ne zaman girdi?

Batı, Afrika’ya 15. yy. saldırdı. O günden bu yana milyonlarca Afrikalı esir edilirken yer altı kaynakları da sömürüldü. 15 yy. da Portekizliler ilk olarak kıtaya ayakbastı. Bu kıtaları daha kolay yönetebilmek ve sömürebilmek için azınlıklar desteklendi. Afrika’yı bu nedenle iç çatışmalara sürüklendi. İnsanlık tarihinin en büyük soykırımları bu sebeple yaşandı.

Açlık artarken kölelik batı tarafından sistemleştirildi. Kölelik ciddi bir ticaret haline geldi. Araştırmacılara göre 18. yy da Amerika’ya 6 milyon 265 bin Afrikalı götürüldü. 15. yy’dan 19. yy’a kadar toplam 180 milyon Afrikalı Amerika’ya taşındı.

Daha sonra Afrikalılar savaşta kullanıldı. Fransa, 1. Dünya savaşında 900 bin Afrikalının ölümüne sebep oldu. Yine Fransa, 1830 yılında Cezayir’i işgal etti. Yüz binlerce Cezayirli öldürüldü. Libya’da İtalya 100 binlerce Afrikalıyı katletti. Aynı dönemde İtalya 200 bin Etiyopyalıyı da öldürdü.

1. Dünya Savaşı sonrasında Almanya, sömürgesi Ruanda da Belçika’ya devredildi ve 10 milyondan fazla insan soykırıma uğradı. İngiltere, 1952 yılında Kenya’daki ayaklanmayı binlerce insanı öldürerek bastırdı. Papa, Batı dünyasının işlediği günahları kabul etti.

Batı, kendisinin oluşturduğu ve utanç kaynağı olan kölelik tablosunu Hıristiyanlaştırarak saklamaya çalıştı.

Kenya’nın kurucu devlet başkanı Batı’nın Afrika’yı işgalini şu çarpıcı sözlerle dile getirmişti:

“Misyonerler Afrika’ya geldiğinde bizim topraklarımız onların İncilleri vardı. Dua edelim dediler. Gözlerimizi kapattık. Açığımızda, bizim incilimiz, onların toprakları vardı.”

Batı’nın Afrika’ya bakışını kaşif David Leavinston değiştirdi. Köle ticareti ona göre ancak Hıristiyanlık ve ticaretle geçilebilirdi. Leavinston 30 yıl boyunca misyonerlik ve keşif çalışması yürüttü.

Afrika Hıristiyanlığın yayılması için biçilmiş kaftan olarak görülüyordu. Afrika bu düşüncelerin etkisiyle daha fazla bölündü. Bu sırada doğal zenginlik Batı’ya aktarılıyordu. Batılılar 1980’lerde Hıristiyanlaştırmak için 100 milyar dolarlık bir kaynak kullandı. Bugünlerde bu rakam 100 milyar doları da geçtiği belirtiliyor.

1950’lerde siyasi değişimler başladı. Afrika’da asıl bağımsızlık dönemi 2. Dünya Savaşı’ndan sonra başladı. 1963’te Afrika Ülkeleri Birliği Teşkilatı kuruldu. Bağımsızlıklarına kavuşan Afrika ülkeleri bu kez iç savaşlarla boğuştu. Bu savaşlarda ülkelerin halkları dikkate alınmadan Batı’nın çizdiği sınırların etkisi büyük oldu. 1975-1995 yılları arasında yaşanan çatışmalarda 6 milyon kişi öldü.

Afrika yer altı ve yerüstü kaynakları açısından çok zengin bir kıta. Tarıma elverişli topraklarının yanında petrol rezervleri de Batı’nın dikkatini üzerinde tutuyor. Amerika, Afrika kıtasının kontrolünü kaybetmemek için en büyük askeri üssünü Liberya’da kurdu. Afrika ülkelerinden petrol alanların başında ise şaşırtıcı bir şekilde Çin var.

Kıtada ölümlerin üçte biri bulaşıcı hastalıklardan kaynaklanıyor. Afrika halkının yüzde 70’i elektrik kullanamıyor. Halkın yüzde 46’sı ise suya ulaşamıyor. Kıtanın enerji kaynakları göz önüne alındığında durumun içler acısı olduğu açık.

Türkiye’nin Afrika açılımı dünyanın dikkatini çekti. Afrika’yı sömürmeyen tek ülke Osmanlıydı. 1998’den itibaren Türkiye Afrika arasındaki ilişkiler aktif hale geldi.

Ticaret artıştı 2014 yılı hedefini 50 milyar dolara çıkardı. Sağlık Bakanlığı, tıbbi ve gıda yardımında bulunurken, TİKA tarımsal kalkınma programlarını uygulamaya çalışıyor. Türkiye sadece ekonomi değil siyasi ve diplomatik alanda da ilişkilerini geliştiriyor.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Afrika’da 5 ülkeyi kapsayan ziyaretinde Türkiye’nin kara kıtaya bakışıyla ilgili önemli mesajlar vermişti. Başbakan, "Biz Afrika’yı sömürenler gibi düşünmüyoruz. Biz sömürü anlayışına karşı, kardeşlik nasıl olur? Onu göstermek için buradayız" demişti.

Evet, Afrika, artık Türkiye sayesinde iyi bir dost ve iyi bir müttefike kavuşmuş olacak! Türkiye’nin yapacağı; “Avrasya İslam birliği”, veya “Dünya İslam Birliği” teşkilatı’nı oluşturmaktır. En azından var olan böylesine bir teşkilatın yanında yer alması, destek vermesi, güçlenmesine katkı sağlamasıdır. Bugün sayıları inkar edilemeyecek kadar çok olan Müslüman ülkelerle dirsek temasının uygulamaya girmesi gerekmektedir. İyice anlaşıldı ki bize AB’den de ABD’den de ve diğer haçlı ruhunda olanlardan da hayır gelmemektedir! Eğer hayır gelmiş olsaydı hala terörü yaşamış olmazdık. Hayır gelseydi; ülkemiz bugüne kadar kalkınırdı. Darbelerle, hukuksuzlukla, ayak oyunları ile önümüz kesilmezdi. (18 OCAK 2013)

ALLAH'A TEŞEKKÜR ETMEYECEK MİYİZ?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

ALLAH'A TEŞEKKÜR ETMEYECEK MİYİZ?

Allah, insana akıl vermiş, idrak, iz'an, düşünme, fikretme yeteneği bahşetmiş! "Dünyayı; yönet, idare et, benim halifem ol" diye yetkilendirmiş!

Yaratıcı o kadar çok seviyor ki insanı; eğer sevmemiş olsaydı, ilk insan olan Hz. Âdem'i yatattıktan sonra ona tevhid dininin peygamberliğini vermez; "ne halin varsa gör, benden bu kadar" diyerek, bırakır ve yoluna devam etmesini isterdi. Ama öyle yapmamış, yolunu şaşırmamasın, yanlışla düşmesin, ilerde sıkıntı çekmesin, ahiret aleminde problemlerle karşılaşmasın diyerek; bir de kılavuz- kutsal kitap- vermiş!

Bununla da yetinmemiş; yine de hatası, günahı olduğu zaman; fırsatı değerlendirsin, en kısa zamanda yaptığına pişman olsun, ben de affedeyim diyerek; "tevbe" kapısını oluşturmuş! Bu, öyle bir kapı ki; kıyamete kadar açık! Kimse şunu diyemez, dememelidir; "ne yapayım, bu benim kaderim, artık bundan kurtulamam, benimle beraber mezara kadar gidecek..." böyle bir anlayış, böyle bir mantık; akıllı olan, iradeye sahip bir insanda bulunmaz, daha doğrusu bulunamaz.

İnsanın yaratılış serüveni; Adem, Âdem ve Adam şeklindedir. Önce insan yoktu, hiçbir alem yoktu. Yani adem idi. Adem; yokluk demektir. En önce dünyayı, bitkileri, hayvanları yarattı. En sonunda da insanı yarattı! Bu yaratılış; Âdem'in varlığı demektir. Tabii Âdem'in adam olması lazım. Adam olmak için de bazı yapılması gerekenler söz konusu. Yapılması gerekenlerin başında; Allah'ı tanımak, verdiklerine şükretmek, yaratanın emir ve yasakları istikametinde hareket etmek gelir.

Bu yüzden Allah insana; akıl vermiş ki; "aklını kullanarak beni tanısin, varlığımı bilsin" diye. Öyleyse akıllı olan, akıllıyım diyen birisinin mutlaka yaratılanlara bakarak Allah'ı bulması zorunludur. Uzağa gitmeye gerek yok, kendi bünyemizde bunu bulabiliriz. Biz; bir damla sudan (spermden) yaratıldık. Sonra bir çiğnemlik et olduk, kemikler halk oldu, organlarımız meydana geldi. Zamanı gelince dünyaya gözümüzü açtık! Düşünebiliyor musunuz? Bir sudan; kemikler, gözler, eller, ayaklar, kulaklar, daha önemlisi akıl ve düşünme yeteneği meydana geliyor! Bu, hayrete düşüren bir sır değil mi? Aynı zamanda düşünmeyi gerektirmez mi?

Bu sistem hiç şaşmıyor! Kalbimiz, doğduğumuz gündenberi durmadan, teklemeyen çalışıyor! Her organın görevi ayrı. Hiçbirisi, "bugün ben yoruldum, izin yapacağım" demiyor! Kalp motorunun çalışması karşılığında Allah; "kalbin çalışma ücreti"ni isteseydi acaba hangi birimizin gücü yeterdi? Doğduğumuz gündenberi nefes alıp veriyoruz! Üstelik parasız! Şayet Allah, "ey kullarım! Alıp verdiğiniz nefeslerin ücretini ödeyin" deseydi gücümüz yeter miydi?

Bir et parçası olan beyin, akla hayale gelmedik icatlar, havsalamızın alamayacağı kadar güzelliklere imza atıyor!

Bugün kullandığımız, otomobiller, uçaklar, gemiler, tanklar, insansız hava araçları, cep telefonları, bilgisayarlar, internet... bunların tamamı; o küçücük bir et parçasının eseri! Kaldı ki insan beyнинin tamamı da çalışmıyor!

Gözlerimizin durumu daha da enteresandır! Adeta bir dürbün gibi! Dünyadaki bütün güzellikleri rahatça, sıkıntıya girmeden geniş bir açı içinde seyredebiliyoruz! Ne zaman gözün kıymeti ortaya çıkıyor? Kaybettiğimizde!

Yediğimiz yemeklerin, ekmeklerin sırası bir başka sırla yüklü! Önce ağızımıza alıyoruz, dişlerimizle parçalıyor, öğütüyor, sonra yemek borusuyla midemize indiriyoruz. Elbette bu esnada; çeşitli bezler devreye girerek sindirime yardımcı oluyorlar! Gerekli safhalardan geçerek, vücuda yararlı olanlar vücutta kalıyor, diğerleri dışarı atılıyor!

Ellerimizi, ayaklarımızı; farkına varmadan, serbestçe kullanıyoruz! İsteddiğimiz yere gidiyor, istediğimizi tutuyor ve istediğimizi alıp getiriyoruz! Hepsisi değil, sadece bir el parmağımız tutmadığı, görevini yapamadığı zaman bu bir parmağın bile ne kadar önemli olduğunu anlıyoruz.

Bir yerimiz yaralandığı, kesildiği zaman; kısa süre sonra yara kapanıyor, yani deri yenileniyor! Eğer deride yenilenme özelliği olmasaydı, her yerimizde oluşan yaralar yüzünden sıkıntı çeker ve mikropla karşı karşıya kalırdık!

Evet; bütün bunları veren yaratana karşı görevlerimiz olmamalı mı? Bu organlarımızı bize ikram eden Allah'a teşekkür etmeyecek miyiz? Unutmayalım ki; "Allah'a şükretmeyen kula teşekkür etmez". Yine unutmayalım ki; ölüm var. Her birimiz zamanı gelince öleceğiz. Ölümün yaşı yoktur. Yaşlılar ölecek, gençler ölmeyecek diye bir kural yok! O bakımdan; "daha yaşım genç, ilerleyen zamanda, namazımı kılar, orucumu tutar, hakkımı eda ederim" mantığı yanlıştır. Allah'tan geldik yine Allah'a gideceğiz. Geliş noktamız Allah, varış noktamız yine Allah'tır! İnsan bu dünyada misafirdir. Verilen her şey emanettir. Günü gelince emanetler elimizden alınacak. O halde, emanetlere riayet edelim.

Yarın yaratıcının huzuruna; alnımız ak, yüzümüz pak çıkabilelim. (21 OCAK 2013)

MİT'E GÖNDERİLEN ÇARPICI MEKTUP

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

MİT'E GÖNDERİLEN ÇARPICI MEKTUP

Bir subayın MİT'e gönderdiği mektupta çok çarpıcı bilgi ve detaylar yer alıyor.

Milli İstihbarat Teşkilatı'nın (MİT) TBMM Darbeleri Araştırma Komisyonu'na gönderdiği belgeler arasında, eski MİT Müsteşarı Emre Taner'e yazılmış çarpıcı bir mektup da yer aldığı ortaya çıktı.

Vatan Gazetesi'nden Deniz Güçer'in haberine göre, Özel Harp Dairesi'nde görevli olduğunu belirten bir subayın yazdığı mektupta; Dink suikastı, Danıştay saldırısı, misyoner cinayetleri gibi olayların arkasında Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) içindeki Seferberlik Başkanlığı'nın olduğu öne sürülüyor.

Eski müsteşar Emre Taner'e hitaben yazılan mektupta Seferberlik Başkanlığı'nın 3 ana bölgesinin bulunduğu kaydediliyor.

Bunlardan birincisi Trabzon bölgesi. Mektupta yazılanlara göre, bölge insanının milliyetçilik duyguları üzerine operasyonlar planlandığı belirtilerek, papaz cinayetleri, TAYAT eylemleri, Dink cinayeti, bu yöredeki yerleşik teşkilat tarafından yapıldığı ifade ediliyor.

İkincisi ise Hatay bölgesi. Gönderilen belgede, yakın zamanda bölge Ermeni, Süryani konularında hareketlilik yaşanacağı, özellikle ABD-Saros merkezli kuruluşlarla yapılan ortak proje ile yörede bir Ermeni- Türk- Süryani çatışması çıkartılacağı yazıyor.

Üçüncü bölge ise Malatya. Darbe Komisyonu'na gönderilen mektupta, Malatya yöresinde sayıca fazla olan tarikatları bir terör örgütü haline sokmak için çalışma yapıldığı belirtiliyor.

Subay, mektubunda teşkilatın yapısı hakkında da detaylı bilgiler verdi.

Buna göre, TSK mensuplarına bağlı olarak çalışan teşkilat 3 asil, 1 yedek kadrodan oluşuyor.

1- Beyazlar (Şehir yer altı kadrosu)

2- Siyahlar (Gerilla kadrosu. Subay ve erlerden seçilir. Sayıları 2 bin 500'e yakın)

3- Yeşiller (İşlerden haberdar olan fakat teşkilata alınmayan kişiler. 100 kadardır. Haberleşme ve malzeme konusunda yardımcı olurlar)

4- Turuncular (Herhangi bir yüz kısaltıcı sebeple teşkilattan ayrılan kişiler. 350 kadardır. Takip ve adli bir sıkıntı yaşanmıyorsa iş yaptırmaya devam ettirilir. Ölene kadar irtibat devam eder)

Adını açıklamayan subay, mektubu şu cümlelerle bitiriyor: "Sayın Müsteşar; yurt içinde Seferberlik Bölge Başkanlık sayısının 12'den 24'e çıkarılması planlanmaktadır. Bölge başkanlıkları bünyesinde görevli sivil personelle ilgili çok ciddi kaygılar taşımaktayım. Bu sivil personelin çoğu, toplum içinde pimi çekilmiş bombadan farksızdır. Bölgenin sorumluluk alanındaki insanlar 'Kurtarılacak Kişiler', 'Yararlı Kişiler', 'Zararlı Kişiler' olarak kategorize ediliyor. Bir bölgenin kriterlerine göre 'iyi' olarak fişlenen, bir başka bölgenin kriterlerine göre 'zararlı' kişiler olarak fişlenebiliyor. Seferberlik Bölge Başkanlarına bağlı sivil kişilerin de bilgisi dahilinde değişik yerlere gömülmüş silah ve malzemelerin bulunduğu askeri mühimmat depoları vardır. Bunların tamamının sürekli kontrol altında tutulması imkansızdır. 'Yararlı kişilerin' ve 'zararlı kişilerin' isimleri var"

Mektupta, 'Beyaz' ve 'Siyah' olarak tanımlanan bazı kişilerin isimleri de yer alıyor...

TBMM Darbeleri Araştırma Komisyonu, çok önemli belge ve bilgileri ortaya çıkaracak! Faili meçhuller, darbelerin sona erdirilmesi, halkın; "alevi-sünni", "Türk- Kürt", "sağcı- solcu"... gibi ayrımlarla kışkırtılıp birbirine kırdırılması, terör sona erecek! Zaten komisyonun kuruluş amacı da bu değil miydi? Her şey rayına oturuyor! Ülke, huzur günlerine dönüyor! Huzuru yakalayan ülkenin kalkınması da çabuk olur. (25 OCAK 2013)

CAMİLERİN FONKSİYONU

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

Kazimozturk@yenikonya.com.tr

CAMİLERİN FONKSİYONU

Camiler; halkın sorunlarının dinlendiği ve çözüldüğü yerlerdir. Birleştirici, bir araya getirici özelliğe sahiptir. Cami, emin yerdir, bir sığınaktır. Onun için; "Allah'ın evi" dir.

Diyaret İşleri Başkanı Mehmet Görmez, "Gönlüm şunu istiyor, sokak çocuklarının bile sığınabildiği yer Allah'ın evleri olsun. Ankara'ya, İstanbul'a gelip otel parası bulamayan kimsesiz, sokakta kalmış insanların sığınacağı yer yine Allah'ın evleri olsun. Allah'ın evinin kapısına kilit vuramayız. Camilerin yanı başında, müstemilatında oluşturulacak küçük bir yer sayesinde bir gariban, aç kalmış, susuz kalmış, sığınacak bir yer bulamamış insanlar Allah'ın evlerine sığınma imkanı bulsun. Bu bir hayal gibi görülebilir ancak bu hayali hep birlikte gerçekleştireceğiz. Camileri bütün gün açık hale getirmeliyiz. Hiçbir endişe ve korku camilerin kilitli olmasını haklı kılmaz. Unutulmamalı ki hırsızlık endişesi ile camilerimizi kapalı tutarak yaptığımız hırsızlık, hırsızların camilerden götürdüklerinden daha büyük bir hırsızlıktır."

"Seccade tipi halı safları kişiselleştirerek aradaki o birliği baltalıyor. Oysa cemaat olmak bedenlerimizin ve ruhlarımızın birlikte olması, kaynaşması ile olur. Seccade tipi halılardan vazgeçmeliyiz. Bizim böyle bir talebimiz olmazsa halı üreticileri de bu tip halıları üretmekten vazgeçerler."

"Kocatepe'nin altında bir mağaza olması bana ağır geliyor, kabullenemiyorum. Orada alışveriş yapmayı hiç içime sindiremiyorum. Kocatepe'nin altında sürekli devam eden bir kitap kültür fuarı olmalı, çocuklar, gençler ve kadınlar için ayrı mekanlar olmalı. Orada bir taraftan çocuklar oyunlar oynarken, bir taraftan Kur'an-ı Kerim öğrenmeliler, her türlü kültürel ve ilmi faaliyetin yaşandığı bir mekan olmalı. Gençlerimiz ve çocuklarımız camiye geldiğinde caminin kütüphanesine geçip ödevini yapabilmeli. Orada oturup kitap okuyarak vakitlerini geçirebilmeli. Cami ve kitap kadar birbirine çok yakışan başka bir şey yoktur. Camilerimizde kilitli dolaplar ardına hapsedilen birkaç kitap yerine herkesin kullanımına açık, kolay ulaşılabilen, zengin içerikli kütüphaneler oluşturulmalıdır. Gençler orada oturup sohbetler yaparak, kitap okuyarak, bilgi merkezi olan camilerimizden faydalanabilmeli. Camiler kitap ve kültürle buluşmalı."

"Önceden inşa edilen camilerimizde gereken düzenlemeleri yapmalı, yeni inşa edilecek camilerimizi de kadınların en güzel şekilde ibadetlerini yapabilecekleri, rahatlıkla abdestlerini alabilecekleri ibadet mekanları olarak düzenlenmeliyiz. Osmanlı'da camilerin en güzel yerleri hünkar mahfilleri ile kadınların ibadet edeceği mekanlardır. Biz de aynı estetik anlayışı ile hareket etmeliyiz".

"İslam ibadet yükümlülüğünü ortadan kaldırmaz, kolaylaştırır sadece. Bir mahallede 3 engelli kardeşimiz olsa sadece onlar için dahi o mahallenin camisini onların kullanımına göre düzenlemek gerekir" diye söyledi.

Diyaret İşleri Başkanı Görmez, camilerde toplanan yardımlar konusunda da yeni bir düzenleme yapılmasına ihtiyaç olduğunu belirterek, camilerde toplanan yardımlar İslam dünyasında önemli hizmetlerde kullanılıyor. Mabedi olmayan bölgeler var. Buralara hizmetin götürülmesi, o bölgelere camiler yapılması son derece önemlidir. Bu hizmetler vatandaşların yardımları sayesinde devam ediyor. Toplanan yardımlar, insanların hayır işlemelerine vesile oluyor. Ancak toplanan yardımlar ihtiyaca binaen toplanmalı" diyerek, camiler konusundaki düşüncelerini ortaya koydu.

Zamanında camilerin altına, yanına; camiye gelir getirsin diye vakıflar yapılmış! Bu vakıflar sayesinde; camide görev yapanların maaşları ödenmiş, caminin ihtiyaçları karşılanmıştır! Dolayısıyla her hafta Cuma günleri cemaate el açma sıkıntısının önüne geçilmiştir! Ama nasıl bir düşüncedir ki, bunlar elden çıkarılmış! Bu gün her Cuma olmasa da, Cuma günleri cemaatten para toplanıyor! Buna da cemaatin canı sıkılıyor! Hatta bazı cemaatin, "yahu diyaret Vakfı yok mu? Bu ne iş yapar? Vakıf, devreye girerek; akarı olmayan camilere akar temin etse, onlara gelir getirici yerler yapsa, alsa daha iyi olmaz mı?" diyerek tepkilerini dile getirdiklerini duydum.

Sayın Başkanın sözlerinde haklılık payı çok! Ancak şimdiye kadar neden yapılmadı? Diye de sormadan geçemiyorum. Ama zararın neresinden dönülürse kârdır anlayışıyla, bir an önce camilerimize sosyal fonksiyon kazandırmalıyız diye düşünüyorum. Camilerimizin, "birbirimizin yüzüne baktığı yerler değil, ihtiyaçlarını giderdiği, el ele verdikleri, dayanışma içine girdikleri yerler" olması gönülden arzumuzdur. Sözün özü, camiler birer okul, imamlar ve din görevlileri de birer eğitimci ve muallim olmak zorundadırlar. (28 OCAK 2013)

TERÖRÜN TARİHÇESİ

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

TERÖRÜN TARİHÇESİ

Türkçeye, Fransızca "terreur" sözcüğünden geçmiş olan terör sözcüğü Latince kökenlidir. Latince sözcüğün anlamı "korkudan titreme" veya "titremeye sebep olma"dır.

Fransızca Petit Robert sözlüğünde "Bir toplumda bir grubun halkın direnişini kırmak için yarattığı ortak korku" olarak tanımlanır. Oxford İngilizce Sözlük'te "Genellikle siyasal nedenlerle, halkın gözünü korkutmak ve halkı yıldırma için dehşet ögesini kullanmak" olarak tanımlanır. Türk Dil Kurumu Sözlüğü'nde, "Yıldırma, cana kıyma ve malı yakıp yıkma, korkutma, tedhiş" olarak tanımlanır. (Türk Dil Kurumu Sözlüğü, "terör" maddesi)

Literatürde terör sözcüğü bazen şiddet veya siyasal şiddet kavramlarıyla eş anlamlı olarak kullanılmaktadır.

Türkiye'de yıllarca teröre karşılık olarak anarşi sözcüğü kullanılmış, son yıllarda bu sözcük terk edilerek "terör" sözcüğü kullanılmaya başlanmıştır. "Anarşi" sözcüğü Yunanca kökenlidir. Yunanca sözcük "başsız, yöneticisiz" anlamına gelir. Anarşi sözcüğü Oxford İngilizce Sözlük'te "otorite yoksunluktan veya otoritenin ve diğer yönetim mekanizmalarının tanınmamasından doğan düzensizlik durumu" olarak tanımlanmıştır.

Arapça kökenli tedhiş sözcüğü de zaman zaman terör anlamında kullanılır. Tedhiş sözcüğü, "korku salma, yıldırma" anlamlarına gelir.

Terörizm, "Disasters: Terrorism" adlı kitabında, "What is Terrorism?" başlığı altında Ann Weil tarafından da şu şekilde tanımlanmıştır: "Terörizm; rastgele seçilmiş ya da sembolik değeri olan kurbanların, şiddetin aracı olarak seçildikleri bir savaşı yöntemidir. Bu araçsal kurbanların kurbanlaştırılmaları, mensup oldukları grup ya da sınıf içerisindeki yerlerine bağlıdır. Böylece, söz konusu grup ya da sınıfa mensup olan diğer bireyler de, kronik bir terör korkusunun içine itilmiş olurlar".

Terör ya da terörizm, siyasal, dini ve/veya ekonomik hedeflere ulaşmak amacıyla sivillere; resmî, yerel ve genel yönetimlere yönelik baskı, yıldırma ve her türlü şiddet içeren yolun kullanımınıdır. Terör uygulayan organize gruplara terör örgütü; terör uygulayan şahıslara ise terörist denir.

Terör kelimesinin tanımına ilk defa Fransız Devrimi yeni bir boyut kazandırır. Fransız Devrimi'nin ilk yıllarında Fransa'da yürütme yetkisine sahip Convention, ülkenin dış güçler tarafından işgal edilmesine duydukları endişeden dolayı ve içindeki sivil huzursuzluğun devrime zarar verebileceğini düşündükleri için olağanüstü önlemler alma gereği görürler. Bu amaçla kamu güvenliğinden sorumlu komiteyi (Comité de salut public) neredeyse diktatörlüğe varan yetkilerle donatırlar. 5 Eylül 1793 günü Convention bir bildiri ile devrim karşıtlarına karşı Terörü (la Terreur) açıklar: "Komplo kuran tüm kişileri dehşete düşürmenin zamanı geldi. Kanun adamları, Terörü başlatın." Kamu güvenliğinden sorumlu komitenin başındaki Maximilien Robespierre Terörün ateşli bir savunucusu olacaktır ve görevlendirilmesinden bir yıl sonra, 28 Temmuz 1794 günü despotluk suçundan idam edilene kadar binlerce kişinin infazına öncülük edecektir. Terör, yargısız karar verilen idamlara kadar giden uygulama şekli ve halk üzerinde bıraktığı korku ile tarihe devlet eliyle gerçekleştirilmiş bir terör örneği olarak geçer.

Uluslararası terörizm

Terörün sınır aşan bir hal alması halinde uluslararası terörizm ile karşı karşıya kalınır. Ancak son dönemde 'uluslararası terörizm' kavramı daha çok birden fazla ülkeyi hedef alan veya birden fazla ülkede aynı anda birbirine yakın eylemlerde bulunan terörizmi anlatmak için kullanılmaktadır.

Terörün finansal kaynakları

Terörizm ihtiyaç duyduğu maddi kaynaklara daha çok yasadışı faaliyetleri ve dış yardımlar ile ulaşır. Bu gelir kaynakları şu şekilde özetlenebilir:

1. Dış yardımlar
2. Uyuşturucu ticareti
3. İnsan kaçakçılığı

4. Büyük çaplı soygunlar

5. Haraçlar

6. Zorunlu bağışlar

7. Bağışlar

8. Diğer her türlü kaçakçılık

9. Diğer gönüllü katkılar

Terör örgütü listeleri

Bazı ülkeler terör örgütlerinin listesini yayınlırlar. Bu listeler bazı ülkelerde yıllık yenilenirken, bu süre daha uzun veya kısa olabilir.

En çok bilinen listeler ABD, AB ve İngiltere tarafından yayınlanmış olanlardır. Türkiye ile ilgili olarak PKK ve DHKP/C bu listelerde yer almıştır. ASALA bu listelerde yer almaz. Rusya gibi bazı ülkelerce PKK terörist örgüt olarak tanınmamaktadır. PKK, NATO'nun 2003 yılında yayınladığı terörist örgütler listesinde de yer almıştır.

Bu tür listeleri daha çok ilgili ülkelerin meclisleri yayınlırlar. Belli aralıklarla bu listelerdeki isimler değiştirilebilir.

Medya ve terörizm

Terörizmin medya olmadan yaşayamayacağı yaygın bir kanaattir. Terörizm modern dönemin bir olgusu olması da daha çok bu durum ile ilişkilendirilir. Terör örgütleri medya sayesinde dehşet yayarlar ve propaganda yaparlar.

Terörizm konusunda akademik ilgi oldukça sınırlıdır. Konunun popüler oluşuna rağmen bu konu ile ilgilenmenin maliyeti oldukça yüksek olmuştur. Terör örgütleri akademisyenleri tehdit ederken, bu konu ile ilgilenen kişiler toplumun ve yasaların yoğun baskısını da üzerlerinde hissetmişlerdir. (30 OCAK 2013)

TÜRK AİLELERİNİN ÇOCUKLARI HİRİSTİYAN AİLELERE VERİLİYOR!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

TÜRK AİLELERİNİN ÇOCUKLARI HİRİSTİYAN AİLELERE VERİLİYOR!

AA'nın haberini okuyunca beynimden vurulmuşu döndüm! Avrupa'da yaşayan Türk ailelerin çocuklarının, hiçbir yargı kararı olmadan alınarak Hıristiyan ailelere verildiği ve Hıristiyanlaştırıldığı belirtiliyor!

Bunun adı asimilasyon değil mi? Bunun neresi insani? Neresi demokratik yaklaşım? Ve neresi kabul edilebilir?

Bu konuda her birimizin sorumluluğu var. Hepimiz suçluyuz. Çocuklarımızın takibini yapıyor muyuz? Bazılarının, "şu çağda çocuk mu takip edilir? Hangi zamandayız?" dediğini duyar gibiyim. Çocuklarımızı takibe almadığımız için; uyuşturucuya, içkiye, kötü arkadaşına, teröre bulaşıyorlar! Çocuklarımızı başıboş bıraktığımız, "ne halin varsa gör" dediğimizden dolayı çocuklarımız kendini kaybediyor! Anne başka telden, baba başka telden çaldığından ötürü çocuklar kişilsiz oluyor! yemekte; baba ile anne, çocuğuyla kadeh tokuşturursa, aynı masada kumar oynar, hayatı oyundan iabret sayarsa... o gençler normal olarak kendilerini başka mekanlara atar!

"dindar nesil" diyenlere tepki koymayı biliriz ama çocuklarımızın, İslâmî bir hayatı benimsemelerine gelince; "laiklik elden gidiyor, Atatürkçülük bu değil, şeriat hortladı..." gibi absürt sözler söylemekten uzak kalmayız! Cumhuriyet'i kuran ruhun; İslam olduğunu unutursak, Osmanlıya da söveriz, atalarımıza da...

ŞİMDİ SORSAK; "MÜSLÜMAN MİSİN?" DİYE 75 MİLYON İNSANIN İÇİNDE, "MÜSLÜMAN DEĞİLİM" DİYENLERİN SAYISI AZ ÇIKAR! KUR'AN OKUMAK İÇİN ÇABA GÖSTERENLERİ HAPSE ATARSAK, DİNİMİZİN SEMBOLÜ OLAN EZANI TÜRKÇELEŞTİRİR, CAMİLERİ AHIR, SAMANLIK, SİLAH DEPOSU VE ASKERİ BİRLİK YAPARSAK, CAMİLERE, KİLİSEYE ÖZNEREK SIRALAR KOYARSAK, DİN GÖREVLİLERİNE ZULÜM YAPARSAK... NÜFUS CÜZDANIMIZDA, "DİNİ İSLAM" YAZMASININ MANTIĞI OLUR MU?

OKULLARA; KUR'AN VE SİYER DERSLERİ KONDU! İYİ DE OLDU. AMA BAZI OKUL YÖNETİCİLERİ VE BAZI VELİLER; "BİZ ÇOCUĞUMUZA KUR'AN VE SİYER DERSİ ALDIRMAK İSTEMİYORUZ" DERLERSE, ÇOCUKLARIMIZIN HİRİSTİYANLAŞTIRILMASI GAYET NORMALDİR! O ZAMAN AĞLAMANIN, FERYAT ETMENİN HİÇ ANLAMI YOK! 5 BİNDEN FAZLA ÇOCUK, HİRİSTİYAN AİLELERE VERİLİP HİRİSTİYANLAŞTIRILMIŞTIR! BUGÜN KAÇ TANE AİLE ÇOCUĞUNA EVDE DİN EĞİTİMİ VERİYOR? KAÇ TANE AİLE; "KUR'ANINI ÖĞREN, DİNİNİN KURALLARINA SAHİP ÇIK" DİYE EĞİTİM VERİYOR? HANGİ ANNE BABA; ÇOCUĞUNUN KARNINI, MİDESİNİ DOYURDUĞU GİBİ, MANASINA ÖNEM VERİYOR? PARA KAZANMASINI İSTEDİĞİMİZ KADAR, MANEVİ YÖNÜNÜ KAZANMASINI İSTEYEN KAÇ KİŞİYİZ? KAÇIMIZ, ÇOCUKLARIMIZI CAMİYE GÖTÜRÜP, CEMAATLE NAMAZA ALIŞTIRIYORUZ? RAMAZAN AYLARINDA- BİRKAÇ SENE YAZ MEVSİMİNE GELECEK- ÇOCUKLARIMIZA SICAKTA ORUÇ TUTMASINI TELKİN EDİYOR MUYUZ? CAMİLERİMİZDEKİ GÖREVLİLER, GÜNÜN HER SAATİNDE GENÇLERE, YAŞLILARA, ÇOCUKLARA- YAŞI NE OLURSA OLSUN- DİN EĞİTİMİ VERMEK İÇİN SEFERBERLER! BU İMKANDAN YARARLANIYOR MUYUZ? YOKSA; "BU AKP'NİN BİR OYUNU, O YÜZDEN NE KENDİM GİDERİM NE DE ÇOCUĞUMU GÖNDERİRİM CAMİLERE" Mİ DİYORUZ!

"YAHU KAZIM HOCA, SENİN İŞİN GÜCÜN DİNİ HAYAT MI? BUNDAN BAŞKA HAYAT YOK MU? ARTIK AŞ KENDİNİ. DÜNYA AY'A GİDERKEN DİNİ HAYATI ANLATMANIN MANTIĞI VAR MI? AVRUPA DİNİ HAYATLA MI İLERLEDİ? PARA KAZANMAK DİNDAR OLMAKLA MI?" DİYECEĞİNİZİ BİLİYORUM. EĞER BÖYLE BİR MANTIĞA SAHİP OLAN VARSA DİYECEK BİR ŞEYİM YOK! O ZAMAN HİRİSTİYAN VE YAHUDİ OLAN, HATTA ATEİST OLANLARIN SAYISINDA ARTIŞ BEKLEMELERİZ! YİNE O VAKİT, TERÖRÜN ARTTIĞINI GÖZLERİMİZLE RAHATÇA GÖRÜRÜZ! DAHASI, KENDİ ÇOCUĞUMUZUN TERÖRE KURBAN GİTTİĞİNİ, CANLI BOMBA OLDUĞUNU BİLE GÖRMEMİZ OLASIDIR!

Kur'an denen bir kitap var mı? İslâm dini bir gerçeklik mi değil mi? Bu dünyanın bir de öbür tarafı var mı yok mu? Ölüm denen bir gerçekliğe inanıyor muyuz? En yakınlarımızı kendi ellerimizle kabre koymuyor muyuz?

Allah aşkına bizim dinimiz ne? Hangi peygambere inanıyor? Hangi kutsal kitaba gönül veriyoruz?

Ülkeden, terörün kalkmasını mı istiyoruz? Çocuklarımızın huzur içinde hayatlarını sürdürmek mi arzumuz? İyi bir tahsil, iyi bir insan olmak mı muradımız? DİNDAR OLMAYA mecburuz. Çünkü din insanları, kötülüklerden alıkor, din; yararlı insan yetiştirmeyi amaçlar. Dindar olanlar terörist olmazlar! Teröristler de dindar olmazlar! Hiçbir Müslüman, başka insanlara hatta hiçbir canlıya zarar vermez, veremez. Asimilasyon, Müslümanın ne defterinde yazar, ne de kitabında... (06 ŞUBAT 2013)

SÖZE DEĞİL, İCRAATA BAKACAKSIN

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

SÖZE DEĞİL, İCRAATA BAKACAKSIN

Atalarımız ne güzel söylemiş, “laf ile peynir gemisi yürümez”, “ya olduğun gibi görün ya görüldüğün gibi ol”, Allah’ımızın talimatı daha etkili ve kesin, “niçin yapmadığınızı söylersiniz?”, sevgili peygamberimiz de, “kendine yapılmasını istemediğin bir şeyi başkasına yapma”... daha bir çık güzel ve hayat veren sözler mevcut edebiyatımızda. Kimsenin kara kaşına kara gözüne inanma. Eğer yaptıkları ile söyledikleri uyuşmuyorsa, çek ipini gitsin! Mesela bir Müslüman; “müslümanım” diyor da, yaptıkları; Kur’ana ve Sünnete uygun değilse, onun; “Müslümanım, inanıyorum” demesi kimsyi aldatmasın. Şayet; islam’ı dilinden düşürmüyor, Allah kelamını peygamber lafzını her konuşmasında referans olarak gösteriyor da; insanlara, topluma karşı icraatlarında, ayak kaydırmacalar, göz boyamalar, riyakârlıklar... varsa, asla inanma!

Bu konuda örnek çok, hangi birini sayalım. Bu hususta bendenizi Müslümanlar ilgilendiriyor. Çünkü İslam; hayat nizamı, İslam; insanların huzuru için, İslam dini; kurallar bütünü, barışın teminine zemin hazırlayan ilahi yasadır! İnsanım diyen herkesin buna boyun eğmesi gerekir.

Bugün dünyada problem varsa, tek sebebi var; İslam’ı dilde bırakmış, gönüle ve uygulamaya indirmemiştir! Tasavvuf ehlinde dem vururuz. Ama onların hayatını hayatımıza yansıtmayız. Peygamberimizden söz ederiz, onu sevdiğimizi söyleriz fakat hiçbir işimiz ona uymaz! Kur’an okuruz, kur’anın harfleri arasında sıkışır kalırız! Allah ne diyor? Niçin diyor? Bizden ne istiyor? Haberimiz bile yok!

Şems-i Tebrizi bakın ne diyor;

1. Allah’ı tanıdığınızı iddia ediyorsunuz fakat ona olan kulluk borcunuzu ödemiyorsunuz!
  2. Kur’an-ı Kerimi okuyorsunuz ama hüküm ve kurallarından haberiniz yok!
  3. Şeytanın, düşmanınız iddia ediyorsunuz ancak, ona itaat ediyorsunuz. Şeytanın tekliflerini geri çevirin.
  4. Kendinizi Muhammed (SAV) ümmetinden sayıyor, ne yazık ki sünnetine uymuyorsunuz!
  5. Cennete girmek istiyorsunuz, ona girmek için gerekli hazırlığı yapmıyor ve çalışmalar sergilemiyorsunuz.
  6. Ateşten kurtulmak istiyorsunuz fakat günahlarınızla, kötü amellerinizle kendinizi ona doğru sürüklüyorsunuz.
  7. Ölümden söz ediyor, “ölüm herkese gelecek” diyorsunuz ancak ölüme hazırlık yapmıyorsunuz. Annenizi, babanızı kendi ellerinizle mezara koyduğunuz halde ölüm azığı hazırlamamakta direniyorsunuz.
  8. Herkesin ksurunu görüyorsunuz ama kendi kusurlarınızı görmüyorsunuz.
  9. Allah’ın bütün nimetlerini yiyor, kullanıyorsunuz, ama O’na şükretmiyorsunuz.
- Çok söze ne gerek var. her şey açık, her şey meydanda. Allah bizim suretlerimize değil, siretlerimize yani davranışlarımıza bakar.

Ziya paşa ne güzel söylemiş;

“sanma ey hace kim, senden zir ü sem isterler,

Yevme la yenfeu’da kalbi selim isterler.”

Günümüz Türkçesine çevirirsek; ey hoca, ey insan, senden altın ve gümüş istemezler, kıyamet gününde sadece temiz kalp isterler.

Elbette insan olmanın, insan kalmanın yolu; dik durmak, doğru olmak, kararlılık ve samimiyet, özümüzle sözümüzün uyuşması. (09 ŞUBAT 2013)

SADREDDİN KONEVİ'NİN EVRENSEL MESAJLARI

SADREDDİN KONEVİ'NİN EVRENSEL MESAJLARI

Bu KitapNeyi Anlatır?

“SADREDDİN KONEVİ'NİN EVRENSEL MESAJLARI” isimli bu çalışmamızda; Konya’da yaşamış büyük mutasavvıf Sadreddin Konevi’nin tasavvufa bakışı, tasavvufa getirdiği yenilikler, fikir ve düşünceleri ile bizlere sunduğu mesajları göreceğiz. Öncelikle tasavvufun ne olduğu üzerinde durmakta yarar var. Bazılarının dediği gibi, “tasavvuf gereksizdir, tasavvuf olmadan da olur” yaklaşımı sakat ve üzerinde durulmaması gereken bir yaklaşımdır. Zira Tasavvuf; İslâm’ın özüdür. Aslında aşağıda tasavvufun tanımını görünce gerekli mi? Gereksiz mi? Olduğu hususunda net bir bilgiye ulaşacağız.

Tasavvuf, kalbi saf yapmak, kötülüklerden temizlemek demektir. İnsanın kalbini, Allahü Tealâ’nın muhabbetine bağlamak, Resulullah’ın söz, hareket ve ahlâkına uymak, yolundan gitmektir. Kalp ile yapılması ve sakınılması gerekli şeyleri ve kalbin, ruhun, kötülüklerden temizlenmesi yollarını öğreten ilme, tasavvuf ilmi denir. İmanın yerleşmesini, fıkıh ilmi ile bildirilen ibadetlerin severek, kolaylıkla yapılmasını ve Allahü Tealâ’nın sevgisine kavuşmayı sağlar.

Tasavvuf ilmine, Ahlâk ilmi de denir. Âlimler tasavvufu çeşitli şekillerde tarif etmişlerdir. Bazıları şöyledir:

Tasavvuf, güzel ahlâktır. (İ. Kettânî)

Tasavvuf, kalbi temizlemektir. (Ebû Ali Rodbârî)

Tasavvuf, edebe riâyettir. (Ebû Muhammed Cevîrî)

Tasavvuf, i'tirâzı bırakıp, emredilene peki demektir. (Ebû Sehl Sa'lûkî)

Tasavvuf, nefsin kötü isteklerini terk etmektir. (Ebû Hüseyin Nûrî)

Tasavvuf, faydasız işleri terk etmektir. (Ebû Saîd İbni Arabî)

Tasavvuf, vakti değerlendirmek ve vaktin kıymetini bilmektir. (İbni Osman Mekkî)

Tasavvuf, Allahü teâlânın ahlâkı ile ahlâklanmaktır. (Cüneyd-i Bağdâdî)

Tasavvuf, kimseye ezâ ve cefâ vermemek, herkese lütûf ve ihsânda bulunmak, hastalık ve musîbetleri herkese izhâr etmemek, düşmanlarını affetmek, insanlık mertebesinin en yüksek derecesine kavuşmayı usûl ittihaz etmektir.

(Ahmed Şirbâhî)

KİMLİK SAHİBİ OLMAK

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

KİMLİK SAHİBİ OLMAK

Kimlik sahibi olmak; Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olduğunu gösteren Nüfus cüzdanı sahibi olmak değildir. Kimlik sahibi olmak; çalıştığın kurumun kimliğini taşımak anlamına gelmez. Aslında; Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmak da sorumluluk gerektirir. Ülke menfaati için çaba göstermeyi, ülkenin kalkınmasına uygun hareket sergilemeyi icabettirir. Ülkeye yönelik, düşmanca tavırlara alkış tutmamak, demokrasiye darbe vurmak için çeşitli ayak oyunları içine girenlerin yanında yer almamak kimlik sahibi olmaktır. Aynı şekilde, çalıştığımız kurumun kimliğini taşımak da, o kuruma karşı sorumlu ve yükümlü olduğumuz anlamı taşır. Nereden bakarsak bakalım, hangi yönden meseleyi ele alırsak alalım her şeyin başı; kendimizi bilmek, nefsimize hakim olmak, nereden geldik, niçin yaratıldık, nereye gideceğiz, bu dünyadan başka bir aleme hazırlığımız var mı?... diye düşünce sergilemek zorundayız.

Kimlik sahibi olmak; Nefsini bilmek, haddini bilmek, kendini tanımak, ne olduğu, niçin yaratıldığı, bu dünyadaki görevlerinin neden ibaret olduğunun farkına varmak, kimlik sahibi olmak, empati kurmak, adam gibi adam olmak, dimdik ayakta durmak, sözünün arkasında olmak... anlamları taşır. Nefis; sözlükte; ruh, can, hayat, hayatın ilkesi, nefes, varlık, zat, insan, kişi, heva ve heves, kan, beden, bedenden kaynaklanan süfli arzular... gibi anlamlara gelen Nefs kelimesi, Kur’anda; “Ruh” anlamında kullanıldığı gibi, “Zat ve öz varlık” anlamında da kullanılmıştır. Nefis üzerinde genişçe durulmasının sebebi, görev ve sorumluluklar itibariyle nefsin özne olması, ayrıca kabir azabı, haşir ve tenasüh gibi konularla da ilgili olmasındandır. Tasavvufta nefis denilince, şer ve günahın kaynağı olan; “ kötü huy ve süfli arzuların tamamı” anlamına gelen ve kötülüğü emreden nefis anlaşılır. Bu açıdan bakılınca, “Sana gelen iyilik Allah’tan, başına gelen kötülük ise nefisindedir.” Gibi âyetlere ve; “Allah’ım! Nefislerimizin şerrinden sana sığınıyoruz”, “Allah’ım! Nefsimizin şerrinden sana sığınırım” gibi hadislere sıkça rastlarız. Mutasavvıflara göre nefis, insanın putudur. “Hevasını tanı edinen kimseyi görmedin mi?” âyetinde bu husus ifade edilir. Hakka ermek için nefis putunu kırmak gerekir. Nefsi hevasından, aşağı arzularından men edenlerin cennete gideceğini haber veren âyette buna işaret vardır. Nefis kendini beğenir, kendine tapar, kendine hayrandır, bencildir, şımarıktır, kibirlidir. Toprakten yaratılmış olduğundan zayıf, çamurdan olması sebebiyle cimri, balçıkten olduğu için şehvetli, pişmiş toprakten olduğu için de cahildir. Zaaf, cimrilik, şehvet ve cehalet onun özelliklerindedir. Nefsin tabiatında, yırtıcılık, vahşilik, hayvanlık, şeytanlık ve tanrılık vardır. nefisteki düşmanlığın, saldırganlığın kaynağı, yırtıcılık, oburluk ve hırsın kaynağı; hayvanlık, hilekarlığın ve kurnazlığın kaynağı; şeytanlık, büyülenme ve her şeye tek başına hükmetme arzusunun kaynağı; tanrılıktır. Nefsini bilmek, kendini bilmektir. Kendini bilmek; haddini bilmektir. “nefsini bilen rabbini bilir” sözünü kendimize rehber edinmekle hem kimlik sahibi olmuş, hem de adam olmuş oluruz. Esasında “adam olmak” önemli değil, “adam kalmak” önemlidir. Sözle olmuyor. Her işimizde, her eylemimizde davranış sergilemek, kimlik sahibi olmanın en etkili ve en önemli yönüdür. İşte burada yanılığa içine giriyoruz! İnsanların, ülkelerin, milletlerin, devletlerin... çektiği sıkıntı budur. Mevlana bunun için, “ya olduğun gibi görün, ya göründüğün gibi ol” diyerek hayat boyunca bize mesaj vermektedir.

Atalarımız ne güzel söylemiş, “laf ile peynir gemisi yürümez”, “ya olduğun gibi görün ya göründüğün gibi ol”, Allah’ımızın talimatı daha etkili ve kesin, “niçin yapmadığınızı söylersiniz?”, sevgili peygamberimiz de, “kendine yapılmasını istemediğin bir şeyi başkasına yapma”... daha bir çık güzel ve hayat veren sözler mevcut edebiyatımızda. Kimsenin kara kaşına kara gözüne inanma. Eğer yaptıkları ile söyledikleri uyuşmuyorsa, çek ipini gitsin! Mesela bir Müslüman; “müslümanım” diyor da, yaptıkları; Kur’ana ve Sünnete uygun değilse, onun; “Müslümanım, inanıyorum” demesi kimsiyi aldatmasın. Şayet; islam’ı dilinden düşürmüyor, Allah kelamını peygamber lafzını her konuşmasında referans olarak gösteriyor da; insanlara, topluma karşı icraatlarında, ayak kaydırmacalar, göz boyamalar, riyakârlıklar... varsa, asla inanma!

Bu konuda örnek çok, hangi birini sayalım. Bu hususta bendenizi Müslümanlar ilgilendiriyor. Çünkü İslam; hayat nizamı, İslam; insanların huzuru için, İslam dini; kurallar bütünü, barışın teminine zemin hazırlayan ilahi yasadır! İnsanım diyen herkesin buna boyun eğmesi gerekir. Bugün dünyada problem varsa, tek sebebi var; İslam’ı dilde bırakmış, gönüle ve uygulamaya indirmemiş! Tasavvuf ehlinden dem vururuz. Ama onların hayatını hayatımıza yansıtmayız. Peygamberimizden söz ederiz, onu sevdiğimizi söyleriz fakat hiçbir işimiz ona uymaz! Kur’an okuruz, kur’anın harfleri arasında sıkışır kalırız! Allah ne diyor? Niçin diyor? Bizden ne istiyor? Haberimiz bile yok!

Elbette insan olmanın, insan kalmanın yolu; dik durmak, doğru olmak, kararlılık ve samimiyet, özümüzle sözümüzün uyuşması. (15 ŞUBAT 2013)

KAHRAMAN KADIN!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

KAHRAMAN KADIN!

“Cennet, annelerin ayakları altındadır” kutlu sözü; meclislerde, arkadaş sohbetlerinde, konuşmalarımızı süslemek için söylenmemiştir. Biz erkekler, anne duygusunu bilemeyiz. Bu duygu, Allah'ın, kadınlara verdiği; şaşmaz, değişme, bozulmaz, yıpranmaz, pörsümez, eskimez... ebedi ve sonsuz bir duygudur!

Kadınların gönlüne yerleştirilen; merhamet, sevgi, annelik anlayışı, ırk, ülke, renk, din, mezhep... tanımaz! İşte bunun canlı bir örneği, geçen günlerde medyada sevinç gözyaşları arasında izlediğimiz olay;

Mesele, sadece kadınlarla da sınırlı değil. Bu, sözle de anlatılmaz! “sözün bittiği yer” dediğimiz işte budur. Hepiniz mutlaka bu haberi okumuş ve televizyonlardan görmüşsünüzdür. Siz de bendeniz gibi herhalde gözyaşlarınıza boğulmuşsunuzdur.

Bu ne sevgi Allahım! Ülkesi ayrı, dili ayrı, dini ayrı, ırkı ayrı... olan bir çocuğu öpüyor, okşuyor, kendi evladı gibi muamele ediyor! Allah aşkına bunu nasıl açıklarsınız? Nutkunuz tutulmaz mı? Ağlamaz mısınız? Titreyip kendinize gelmez misiniz?

Merhamet; ülkeleri birleştirir! Kavgaları bitirir! İnsani yaklaşım; dostlukları çoğaltır!

Antalya'da 2008 yılında geçirdiği trafik kazası sonrasında felç geçirip yatağa bağımlı hale gelip konuşamayan ve kamuoyunda 'Umut Bebek' olarak tanınan gence koruyucu aile olan Gülsüm Kabadayı, Rusya'da 'kutsal kadın' ilan edildi.

Rusya'yı ziyaretinin ardından Ruslar tarafından sürekli ziyaret edildiğini söyleyen Gülsüm Kabadayı'nın evine bu kez, Rus Milletvekili Roman Khudyakov ile Rus Devlet Duma görevlisi ve Rusya Devlet Başkanı Putin'in danışmanı Ramin Gasymov geldi.

Ülkelerinden getirdikleri hediyeleri veren Rus ziyaretçiler, yaklaşık 1 saat kaldıkları evde Gülsüm Kabadayı ve ailesine teşekkür etti. Rus konuklar, Gülsüm Kabadayı'nın Rusya'da 'kutsal kadın' ilan edildiğini, her gün Rusya ve dünyanın dört bir yanından kendilerine arayanların, Gülsüm Anne'nin telefon ve adresini istediklerini söyledi.

'Umut'u ortada bırakmadığı için Kabadayı'ya teşekkür eden Roman Khudyakov, "Biz sürekli size destek olacağız. Rus kanunlarının izniyle size nasıl bir destek yapabileceğimizi konuşacağız. Çünkü bu insanlık en yüksek derecede ödüllendirilmeli. Sizin yaptıklarınızdan dolayı sadece Rusya değil, tüm Rusça konuşulan ülkelerde değer görüyorsunuz" diye konuştu.

Gülsüm Kabadayı'nın, "Eğer ailesi bulunursa o da burada yaşasın" sözleri üzerine Roman Khudyakov, şöyle dedi: "Biz de ilk olarak onun ailesinin bulunmasını ve Umut'un ailesi ile yaşama şansının olmasını istiyoruz. Bu olay ülkeler arasındaki halk dostluğunu da artırmıştır. Rusya halkından ve tüm Rusça konuşan ülkelerden sizlere çok teşekkür getirdim. Beni sizin elinizi öptüğüm için çok suçlayanlar var. Rusya'da iş arkadaşım bile suçladı beni diz çöktüğüm ve elinizi öptüğüm için. Ben kendi politik çıkarım için değil, tamamen içimden geldiği için yaptım. Bunu her Türk erkeği yapardı, buna inanıyorum. Bu nedenle hem Rusya'da hem de Türkiye'de sevildiğiniz için sizin elinizi bir kez daha öpüyorum."

Rusya Devlet Başkanı Putin'in danışmanı ve Duma görevlisi Ramin Gasymov da, "Bizim vekilimiz sizin elinizi öptü, bunu bütün dünya konuşuyor. Bu çocuğa duyarsız kalmadığınız için size çok teşekkür ediyorum. Tüm kalbimle size çok teşekkür ediyorum. Tekrar sizi sıcak kalpli bir insan olduğunuz için birisinin acısına duyarsız kalmadığınız için tebrik ediyorum" diye konuştu. (19 ŞUBAT 2013)

İMRALI GÖRÜŞMELERİ ÜZERİNE!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

İMRALI GÖRÜŞMELERİ ÜZERİNE!

Gazete Haber Türk'ten Kutlu Esendemir, "Balıkçı" lakabıyla bilinen Batmanlı eski siyasetçi İlhami Işık ile "İmrالی görüşmeleri" ni masaya yatırdı.

Muhalefetin anlamadığı bu mesele, bir kriz değil, muhteşem bir algı yönetimi. Tam da tersi: Bizler adaya kimlerin gideceği konusunda her gün çeşitli tahminlerde bulunurken, İmrالی görüşmeleri büyük bir akılla ve hedefine doğru şimdiye kadar olmayan bir ciddiyetle ulaştı. Ben buna büyük barış süreci diyorum. Hem MİT'in hem aktörlerin bu konudaki tavırlarını netleştirmede var olan zamanı kendileri açısından değerlendirmeleri durumu yaşandı. Geçen zamanda bölgesel aktörlerin de bu gelişmeden birebir haber edilmeleri, bu gelişmelerden etkilenmeleri ve gelişmeyi etkilemeleri durumunun netleşmesi sağlandı.

İmrالی sürecinin başlamasının temel nedeni şuydu: Bölge ülkeleri, bölgesel aktörler bir Kürt-Türk savaşı ve çatışmasıyla iktidarlarını uzatma hamlesi içine girdi. Bunu devlet gördü ve Kürt yönetimiyle, Barzani'yle buna göre adımlar attı. Ama bu yetmiyordu. Çünkü Suriye'de bir Kürt oluşumu vardı ve bu oluşumun mevcut Esad yönetimiyle geçmişe dayanan çok sıkı ilişkileri vardı.

Esad, Suriye'nin kuzey bölgesini boşaltıp PYD'ye teslim etti. Bunun taktik yönü bizim tarafımızdan görüldü. Esad, başka bir cephenin açılmasını engellemek adına bunu yaptı. Ama esas olarak stratejik hamle Kürt ve Türk çatışmasını yaratmaktı. İmrالی görüşmesinin özü bölgesel aktörlerin planlamış oldukları Kürt-Türk çatışmasının önüne çelik bir bariyer inşa etmektir. Türkiye'de ulusalcıların ve milliyetçilerin görmediği de üzüntü verici bir biçimde budur. Son bir buçuk aydır yoğun bir görüşme trafiği var.

Görüşme şudur: bir tehlike var. Arap Baharının Suriye'de tıkanması ve bu tıkanmanın bölgedeki fay hatlarını yerinden oynatması, etnik ve mezhepsel ayrışmaya doğru götürmesi. Bunun birinci derecede etkileyecek ülkenin Türkiye olması ve Türkiye'nin bu dalgayı en az hasarla, en az sorunla atlatabilmesi yollarının aranması... İmrالی'da görüşülen bu ve bunun felsefesi oluşturuluyor. Bu felsefenin temeli şudur: En aktif, en mobilize güç Kürtler. Ve Kürtler burada tavırlarını Türk ve Kürt tarihsel birliği yönünde karara dönüştürürlerse Suriye'deki bu olumsuzluk bizim ülkemize, yani sınır olmayan o tel örgüden bu tarafa geçmez. Hem Kürtlerin gelmiş olduğu seviye, onların demokratik kazanımları açısından en üst seviye, hem Türkiye'nin kendi iç demokrasisini tamamlaması, bölgesel aktör olma yönündeki engellerin temizlenmesi gerekiyor.

BDP'nin bu 1.5 ayda yapabileceği tek şey vardı. Gittiler, görüştüler ve Öcalan'ın düşüncelerini çeşitli aktörlere ilettiler. PKK'nin kendisini netleştirmesi gerekiyordu, Suriye'de PYD'nin durumunun netleşmesi gerekiyordu. Silahsızlanma sürecinin uzak olmayan bir gelecekte Erbil ile bir konferansla sonuçlanması anlamında Erbil'in kendisini netleştirmesi ve silahlı güçlerin sınır dışına çıkmasının güvencelerinin sadece Türk devleti tarafından yeterli görülmeyip Erbil yönetiminin de bu güvenceyi vermesi gerekiyordu. Bu mekanizmaların hepsi oluştu.

Sorunların hem iktidarlar ve devlet tarafından ve muhalifler tarafından, güçle, silahla çözülmeyeceğinin hukuku yaratılıyor. Şiddet kriteri getiriliyor. Siz şiddeti dışladığınız zaman, sorununuz ne kadar ağır olursa olsun onu çözenin başka yol ve yöntemlerini aramak zorunda kalırsınız. Öyle olunca ortaya akıl girer, ama şiddet olduğu zaman o akıl sürekli öteleniyor. Bunu getiriyor. İkincisi şiddet kriteri kalktığı zaman siyasetin önü açılıyor. Paket sadece KCK'yı hedeflemiyor zaten. Tutuklu öğrenciler var, Balyoz Davası'nda var, Ergenekon'da var, gazeteciler var.

"Barış eşittir demokrasi" tanımı başlı başına yanlış bir tanımdır. Çok tarihsel barışlar demokrasi getirmemiştir. Örneğin IRA barışını Tony Blair sağladı değil mi? Göklere çıkarılır bu yüzden. Blair, Irak savaşında milyonlarca insanın ölmesinin de mimarıdır. Bu barışı demokrasinin neresine koyacağız?

Tecrübe, süzgeçten geçen akıl demektir. "Yaşanmış akıl" demektir. Bir sürü olmazları tanıdık, bir sürü engeller nereden gelebilir? Kimler nereye kadar yürüyebilir? Direnç noktaları neler olabilir ve neler bunun önünü açabilir? Bunlar yaşanarak öğrenilir. Türkiye kendi dönüşümünü tamamlamanın doruğunda bu sürece el attı şu anda. SHP'nin 1989 Kürt raporu, CHP'nin raporları, 1999'da Öcalan'ın idamının ertelenmesinde MHP'nin tavrı, DSP'nin tavrı. CHP'nin 12 Haziran seçimlerinden önce hazırladığı demokratikleşme raporu. Tüm bunlar oturtulması anlamında birbirinden değerli çalışmalar ve katkılardı. Ama Baykal'ın açıklaması berbattı. Kendisi savaşın bittiğini bilmeyen Japon askeri gibi.

Barışı hayata geçirmek için de güçlü bir siyasal iktidara ihtiyaç vardı ve tabii Sayın Tayyip Erdoğan gibi güçlü bir lidere. Çünkü kırılma tehlikesi olan sosyal olayları çözmek, karizması dorukta olan liderlere nasip. Aynı şekilde İngiltere'de Tony Blair, karizmasının doruğundayken bunu hayata geçirebildi. (21 ŞUBAT 2013)

MEVLANA'YI DİNLEYELİM!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

MEVLANA'YI DİNLEYELİM!

Mevlana; ilhamını; Kur'an ve Sünnetten alan büyük bir mutasavvıftır. Mevlana'yı anlamak, Kur'anı anlamak demektir. Aslında bütün mutasavvıfların amacı; İslâm'ı yaşamak, hem de en tortusuz, en katıksız şekilde yaşamaktır. Mevlana; şiirlerinde, sohbetlerinde bizlere adam olmanın ilkelerini veriyor. İşte o ilkelerden bir kaç;

Herkes Yaptığını Bulur

“Diken eken, ancak yeşermiş taze diken elde edebilir.”

“Dünyada diken eken kişi, sakın ektiğin dikenini gül bahçesinde arama. O, eline gül bile olsa diken olur. Bir dosta varsa, yılan kesilir.”

“İnsan, yılanı, akrebe ne yaptı ki onlar, daima insanı sokmak, öldürmek ister.”

“Hile edenin göreceği, bulacağı karşılık hileden ibarettir. Büyük testiği vur kır, küçü

Haset Hastalığını Yen

Köle, sahibine ziyan vermek için kendisini damdan baş aşağı yere atar, helak olup gider. Hasta, doktora düşman olmuş; çocuk, kendisini terbiye edene düşmanlık beslemiş. Zarar kime?”

“Hakikaten hasta da, çocuk da kendi yolunu vurmakta, kendi akıl ve canının yolunu kesmektedir.”

“Bez yıkayan, güneşe kızar; balık, denize hiddetlenirse, bir bak ziyanı kime? Sonunda bu kızgınlık yüzünden kimin bahtı kararır?”

Allah seni çirkin yarattıysa kendine gel de, bari hem yüzü çirkin, hem huyu çirkin olma.”

“Ayakkabın olsa bile taşığa gitme. İki boynuzun varsa dört boynuzlu olma.”

“Sen: “ben filan kişiden daha aşağı mıyım ki talihim böyle ters gidiyor” diye haset ediyorsun ama, ama esasen haset de başka bir noksan, başka bir ayıp. Hatta bütün aşağılıklardan daha beter.”

“Şeytan da aşağı olmadan arlandı, bunu ayıp telakki etti de, kendisini yüzlerce kötülüğe düşürdü. Hasedinden yücelmek istedi. Fakat yücelik nerde? Kanlara bulanıp kaldı.”

“Ebu Cehil, Muhammed'e uymaya utandı, hasedinden kendisini yüceltmeye, ondan yüksek olmaya çalıştı. Adı Ebu Hakem'di, Ebu Cehil oldu. Nice ehliyetli kişiler vardır ki haset yüzünden naehil olup kalmışlardır.”

“Allah'tan kimse arlanmaz, Allah'a kimse haset edemez. Fakat halk, peygamberi de kendisi gibi (Hasetçi) bir adam sanır, o yüzden haset eder.”

“Fakat peygamberin büyüklüğü tahakkuk etti mi, artık ona kimse haset edemez, ona herkes uyar.”

“Yusuflar, kardeşlerinin hilesi yüzünden kuyuya düşmüşlerdir. Çünkü o kardeşler, hasetlerinden Yusuf'u kurtlara verip dururlar.”

“Hasetten Mısır Yusuf'unun başına neler geldi? Bu haset, pusuya yatmış büyük bir kurttur.”

“Zahiri kurt, Yusuf'un etrafında dönüp dolaşmadı. Fakat bu haset, işlediği işle kurtları da geçti.”

“Haset kurdu, Yusuf'u yaraladı da; “Biz, onu elbiselerimizin başında bırakmış, gitmiştik, kurt kapmış” diye tatlı sözlerle özür sert etti.”

“Bu hile, yüz binlerce kurtta bile yok. Hele dur, bak, bu kurt sonunda nasıl rüsvay olur.”

“Ondan dolayı herkesin yaptığı kötülüğün zararını göreceği gün, hasetçiler, muhakkak kurt şeklinde haşredilecektir.”

“O k testiği al, iç. İşte layığın bu.”

“Zalimlerin zulmü, karanlık bir kuyudur. Bütün âlimler böyle dediler. Daha ziyade zalim olanın kuyusu, daha korkunçtur. Adalet; “Daha kötüye, daha kötü ceza verilir” buyurmuştur.”

“Ey zulümlerle bir kuyu kazan! Sen kendin için tuzak hazırlıyorsun. İpek böceği gibi kendi etrafını örme; kendine kuyu kazarsan bari kararlıca kaz.”

“Zayıfları sen yardımcısız, kimsesiz sanma. Sen filsen, düşmanın senden ürkmüşse sana ceza olarak işte Ebabil kuşu gelip çattı.”

“Sen birisini dişinle ısırıp da kan içinde bırakırsan, diş ağrısına tutulunca ne yaparsın?”

“Ey adam! İnsanlarda gördüğün bir çok zulüm, senin huyundur. Sen, kendi huyunu onlarda görüyorsun.”

“Sen, o sun. Sen, kendini yaralamaktasın. O anda lanet ipliğini kendine, kendin dokuyorsun.”

“Ey ahmak! Kendine saldıran o aslan gibi sen de kendine saldırıyorsun.”

“Ey başkasının yüzünde kötü ben gören! Gördüğün, kendi beninin aksidir, ondan nefret etme!”

(23 ŞUBAT 2013)

PAPANIN SEÇİLMESİ BİZİ NE KADAR İLGİLENDİRİR?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

PAPANIN SEÇİLMESİ BİZİ NE KADAR İLGİLENDİRİR?

Katolik dünyasının yeni lideri, Arjantinli Jorge Mario Bergoglio oldu.

Papalık seçiminin (Konklav), ikinci günün öğleden sonraki oturumunda Sistine Şapeli'nin bacasından bir papanın seçildiği anlamına gelen beyaz duman tıttı.

Papa 16. Benediktus'un 28 Şubat'ta görevinden ayrılmasıyla makamın "boş" ilan edildiği (Sede Vacante) Vatikan'da, ruhban sınıfının en önemli din adamı konumundaki kardinallerin, Konklav'ın ikinci gününün öğleden sonraki oturumunda Katolik Kilisesi'nin 266'ncı Papası'nın belirlendiği, beyaz dumanın çıkmasıyla anlaşıldı.

Şapelin bacasından beyaz dumanın çıkmasının ardından meydana toplanan binlerce kişi büyük sevinç yaşadı.

Yeni papa, Dinlerarası Diyalog Kurulu Başkanı ve "Protodiacono" sıfatını taşıyan Fransız Kardinal Jean-Louis Tauran tarafından Aziz Petrus Bazilikası'nın büyük locasından "Habemus Papam (Bir papamız var)" denilerek takdim edildi. XVI. Benedict'in istifasının ardından seçilen Papa I. Francis, Aziz Petrus Bazilikası'dan yaptığı ilk konuşmasında, "tüm dünyaya sevgi ve kardeşlik yolunda ilerlemeli" dedi.

Avrupa dışındaki bir ülkeden seçilen ilk papa olan I. Francis, Aziz Petrus Meydanı'nda toplanan yaklaşık 50 bin kişiye, "Beni kutsaması için Tanrı'ya dua etmenizi istiyorum" diye seslendi.

2005'te seçilen XVI. Benedict'ten sonra en fazla oyu alan ikinci papa olan I. Francis, daha sonra başını eğerek, meydana toplananlarla sessizce dua etti.

Duanın sonunda, "Papa, çok yaşa" tezahüratında bulunuldu. Papa Francis, daha sonra iyi geceler dileyerek balkondan ayrıldı.

Kürtaja, ötenaziye ve eşcinsel evliliğe karşı sert tavrıyla bilinen Papa I. Francis, Arjantin'de işine otobüsle gitmesiyle ve yemeklerini yapmasıyla da tanınıyor.

Kilise liderlerini ikiyüzlülükle suçlayan Papa I. Francis, geçen yıl Arjantinli rahiplere hitaben yaptığı bir konuşmada "İsa Peygamber'in cüzamlılarla aynı suda yıkanıp hayat kadınlarıyla yemek yediğini ne çabuk unuttunuz. İsa, bizlere kardeşlerimizle kucaklaşmayı öğütlemişti" diyerek, eleştiride bulunmuştu. İsa bizlere, kardeşlerimizle kucaklaşmamızı öğütlemişti.

Papa I. Francis, daha önce basına mesafeli tutumu ve röportaj vermeyi kabul etmemesiyle de ünlü.

Katolik dünyasının yeni lideri Papa 1'inci Francis, 2001 yılında 12 AIDS hastasının ayaklarını yıkayıp öpmesiyle hafızalarda yer aldı.

Avrupa Birliği de yeni Papa Francis'i tebrik etti. AB Konseyi Başkanı Herman van Rompuy ve AB Komisyonu Başkanı Jose Manuel Barroso, ortak açıklamalarında, Francis'e "barış dayanışma ve insan onuru temel değerlerini savunacak ve teşvik edecek uzun ve kutlu bir papalık görevi" diledi.

Açıklamada yeni papanın, daha öncekilerin dünya halklarını ve dinlerini yakınlaştırma çalışmasını kararlılık ve güçlü bir şekilde ilerleteceğine duyulan inanç da vurgulandı.

"Papanın seçilmesi bizi ne kadar ilgilendirir? Neden bu günkü yazımı buna ayırdım? Papa seçilse ne olur? Seçilmese ne olur? Birçok sorun varken, bugün niçin bunu gündeme aldım? Acaba böyle bir yazı yazsam okurlarımın tepkisi ne olur?" gibi düşünceler kafamda dolaştı.

Ama bir de gerçeklik vardı ortada; neydi o? Papa, dini bir lider. O ne derse, Hıristiyan dünyasında o olur. Dolayısıyla dünyada terörün bitirilmesinde katkısı olur mu? Dünya, bu yüzden barışa "merhaba" der mi? Bu sayede İslâm'a ve Müslümanlara karşı sevgi beslenir mi? "haçlı savaşlarında büyük etkiye sahipti! Belki verdiği mesajlara bakarak veya bu mesajları hayata geçirerek yıllarca zihinlerde yer etmiş, "İslam- Haçlı savaşına son verebilir!

Fakat şimdiden ne söylenecektir. İş başına geçtikten sonra görülecektir. Yine de temkinli olmakta yarar var diye düşünüyorum. Şunu da unutmamak lazım; "Firavun'un sarayında Musa'yı yetiştiren Mevla neye kadir değil ki!

Vatikan'a seçilen Papa, bakmışsınız bir süre sonra İslâmî ve Kur'anî hükümler icra ediyor! Papa, bakmışsınız; bir numaralı İslam taraftarı olmuş! Görelim Mevla neyler, neylerse güzel eyler. (15 MART 2013)

18 MART VE ŞEHADET RUHU!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

18 MART VE ŞEHADET RUHU!

Tarihte savaşlar iki kutup arasında olmuştur; İslam ve Haç. Bir başka açıdan söylersek, İman karşısında İnkâr, hak ve batıl söz konusudur. Bu anlayış hala varlığını sürdürmektedir! Dünyada tevhid mücadelesi vardır. Bütün peygamberler; Tevhid'in temsilcisidir. Hayat; hicret ve fetihden müteşekkildir. Allah ve O'nun benimsediği, emrettiği bütün emirlere karşı mücadele etmek için gayret sarf etmek, kötülüklerden, iyiliklere koşmak; hicreti oluşturur. Dolayısıyla doğduğumuz andan itibaren ölünceye kadar her insan, hicret içindedir. Her hicret, fethi getirir. O bakımdan Türklerin yaptığı bütün savaşların özünde; Tevhid mücadelesi vardır. Tevhid mücadelesinde hayatı kaybetmeye; şehadet, yaralanmaya; gazilik denir. Türkler, bu anlayışla şehadete koşarak giderler! Zira şehadet sonucunda cennet vardır.

Düşünebiliyor musunuz, Seyit Onbaşının 250 kiloluk top mermisini bir hamlede kaldırıp, topun ağzına sürmesi ve düşman gemisini batırması, Türk, Kürt, Laz, Çerkes, Abaza... her ırktan insanların birlikte, aynı cephede mücadele veriyorlar! Bunun, iman dışında izahı var mı? aynı şekilde; ülke sever olmak; Bayrağım düşmesin, ezanım susmasın, toprağıma namahrem eli değmesin ruhunu taşımakla mümkündür!

Hala; şehit olma, dine, imana, kutsal değerlere saldırıda bulunanlara gereken dersi verme, birliğimizi bozan, barışı sabote edenlere karşı el birliğiyle mücadele etme azim ve iradesi mevcuttur!

Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır parlayacak!
O benimdir, o benim milletimindir ancak!

Çatma, kurban olayım, çehreni ey nazlı hilal!
Kahraman ırkıma bir gül... ne bu şiddet, bu celâl?
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helal.
Hakkıdır, Hakk'a tapan milletimin istiklal.

Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım;
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!
Kükremiş sel gibiyim, bendimi çiğner, aşarım.
Yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.

Garbın âfâkını sarmışsa çelik zırhlı duvar.
Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir imânı boğar,
'Medeniyet!' dediğin tek dişi kalmış canavar?

Arkadaş, yurduma alçakları uğratma sakın;
Siper et gövdeni, dursun bu hayâsızca akın.
Doğacaktır sana va'dettiği günler Hakk'ın,
Kim bilir, belki yarın, belki yarından da yakın.

Bastığın yerleri 'toprak' diyerek geçme, tanı!
Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehid oğlusun, incitme, yazıktır, atanı.
Verme, dünyâları alsan da bu cennet vatanı.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda?
Şühedâ fişkırarak toprağı sıksan, şühedâ!
Cânı, cânânı, bütün varımı alsın da Hudâ,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyâda cüdâ.

Rûhumun senden İlahî, şudur ancak emeli:
Değmesin ma' bedimin göğsüne nâ-mahrem eli!
Bu ezanlar-ki şehâdetleri dinin temeli-
Ebedî yurdumun üstünde benim inlemeli.

O zaman vecd ile bin secde eder -varsa- taşım.

Her cerîhamdan, ilâhî, boşanıp kanlı yaşım;
Fıskırır rûh-ı mücerred gibi yerden na'şım;
O zaman yükselerek arşa değer belki başım!

Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilâl!
Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helâl.
Ebediyyen sana yok, ırkıma yok izmihlâl;
Hakkıdır, hür yaşamış, bayrağımın hürriyet,
Hakkıdır, Hakk'a tapan milletimin istiklâl! (18 MART 2013)

NEVRUZ, BARIŞ VE BAHAR...

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

NEVRUZ, BARIŞ VE BAHAR...

Ne güzel üçlü! Ne güzel cümleler! “Nevruz, Barış ve Bahar!” Nevruz, yeni gün anlamına gelir. Bahara adım atmanın, doğanın canlanmasının, her tarafta canlanmanın başlamasının adı! Nevruzla, barış, içiçedir. Kışın; donan, kuruyan, ölen tabiatın, karanlıklara bürünen doğanın yepyeni bir günle, dinamizmle, coşan bir güçle üstündeki meskeneti atması, adeta küskün olan tabiatın barışmasıdır! Nevruzla birlikte; halaylar çekiliyor, oyunlar oynanıyor, kurtlar, kuşlar, çiçekler, böcekler ayağa kalkıyor, canlanıyor, tabiat gülüyor! Bu, bir barış değil mi? Barış; yüzlerin gülmesi, huzurun gelmesi, el ele tutuşma anlamı taşımaz mı?

Evet bugün 21 Mart; Nevruz! Herkesin, her insanın neşe dolduğu, kardeşlik türkülerinin söylendiği zaman dilimi!

Kanların kaynadığı, heyecanların doruğa çıktığı, sevgilerin zirve yaptığı mutlu anlardır!

Cemrelerin düşmesi, bahara “merhaba” demektir. Baharın gelmesiyle;

Su; “ben sizin için akacağım, size hayat sunacağım, doğaya can vereceğim” diye akmaya başlar!

Güneş; “bugünden itibaren sizin üzerinize daha çok sıcaklık göndereceğim, meyvelerinizin, sebzelerinizin yetişmesi ve olgunlaşması için siz karşı olan görevlerimi yerine getireceğim...”

Toprak; “hayatınızı devam ettirmek, yiyeceklerinizi rahat şekilde elde etmek, her türlü minerallerinizi benden temin etmek için görevdeyim” demektir. Hepsi el birliği etmiş, anlaşmışlar gibi insana hizmet için seferber olurlar!

Her şey birlikte olunca güzellikler meydana gelir. Toprağı, güneşten, doğayı sudan, suyu bitkiden, meyveyi canlılardan ayrı düşünemeyiz. Biri olmazsa diğeri olmaz. Yani olmazsa olmaz üçlüsü!

Bunlar birlikte hareket ediyor da insan neden etmesin? Bunların görevi insana hizmet de, neden insanın görevi toplumsal birlikteliği sağlamak olmasın. Neden; barışı, kardeşliği, sevgiyi, dostluğu, samimiyeti, güler yüzü, aşkı... birbirimizden esirgeyelim?

Düşmanı alt etmek için mutlaka milletçe; yan yana, el ele, gönül birliği içinde hareket etmenin kaçınılmaz bir gerçek olduğunu bilerek davranmak zorunluluğu vardır. Adeta baharda açan rengarenk çiçekler gibi! Nevruzda atılan zılgıtlar, söylenen türküler, terennüm edilen şarkılar, çalınan tulumlar, öttürülen kavallar, üflenen neyler, vurulan davullar gibi...

Pir Sultan Abdal'ın Nevruziyesi:

“Sultan Nevruz günü canlar uyanır

Hal ehli olanlar nura boyanır

Muhib olan bu gün ceme dolanır

Himmeti erince Nevruz Sultan'ın

Âşık olan canlar bu gün gelürler

Sultan Nevruz günü birlik olurlar

Hallâk-ı cihandan ziya olurlar

Himmeti erince Nevruz Sultan'ın” (21 MART 2013)

NORMALLEŞME SÜRECİ!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

NORMALLEŞME SÜRECİ!

Uzun zamandır devam eden; "çözüm süreci" meyvelerini vermeye başladı! Neydi çözüm süreci bir hatırlayalım; terörün silah bırakması, yurdu terk etmesi. Bu hususta hükümet ve siyasi irade, hem yurt içinde hem de yurt dışında geliştirdiği diplomasi hareketiyle çaba sarf etti, mücadele verdi!

Terör örgütü elebaşısıyla, MİT kanalıyla görüşmeler yapıldı. Bu görüşmeler esnasında, muhalefetten hep engellemeler geldi! "olmaz böyle şey, terör örgütüyle görüşülür mü? Memleket parçalanmaya doğru gidiyor, üniter yapı bozuluyor, memleket satılıyor, masanın bir ucunda Öcalan öbür ucunda Erdoğan var..." şeklinde ve daha ağır ithamlarla karşılaşılıyor!

Bundan birkaç yıl önce Davos'ta yapılan televizyon programında, televizyon sunucusunun yanlış tavrı yüzünden Başbakanın; "one minute" diyerek programı terk etmesi ve "bir daha Davos'a gelmem, bu, benim açımdan bitmiştir" demesi dünya kamuoyunda ses getirdi. Sözünün arkasında durdu Başbakan ve hükümet! Ardından 31 Mayıs 2010 tarihinde İsrail, Gazze'ye insani yardım götürün, "Mavi Marmara" gemisine havadan ve denizden saldırı düzenledi. O günden itibaren Türkiye ile İsrail arasında soğuk rüzgârlar esmeye başladı. Türkiye, "İsrail, bu yaptığı saldırıdan dolayı özür dileyecek ve tazminat ödeyecek. Bunları yapmadığı sürece ilişkilerimiz sona erecek" diyerek dik duruş sergiledi ve kararlılık gösterdi!

Bütün yurt dışı gezilerde; İsrail'in Mavi Marmara'ya yaptığı haksızlıkları dile getirerek, Dünyayı sağ duyuya davet etti Hükümet!

Bütün bu girişimler meyvesini vermiş, PKK silah bırakmaya yönelmiş, yurt dışına çıkmayı kabul etmiştir! Nevruz'un getirdiği bahar havası siyasi ve sosyal havaya da yansımış, huzur içinde bir Nevruz kutlanmıştır. PKK'nın yöneticisi Murat Karayılan; "yurt dışındaki bütün terör örgütlerinin silahları bırakacağını, silahsızlanmaya girildiğini" söylemiştir.

Diyarbakır'da kutlanan Nevruz'da; her kesimden, her anlayış ve düşünceden insanlar mahşeri bir kalabalık oluşturmuş, kardeşçe bir ortam hasıl olmuştur! Ancak her kalabalıkta olduğu gibi burada da bazı provakatörlerin kışkırtmasıyla Türk Bayrağı açılmamış ve meydanda dalgalanmamıştır! Tabii ki bu bir eksiklik, büyük bir hatadır. Olmaması temenni edilirdi, ne yazık ki oldu! Fakat barışın ışıklarının yanmaya başladığı, bahar havasının estiği böyle güzel ortamı bozmaya kimsenin hakkı yoktur. Türk bayrağını asmayanlara gerekenler yapılacaktır. Ama pazılın parçalarının büyük kısmı tamamlanmışken, Türk bayrağını bahane ederek havayı bozmaya da hakkımız yoktur diye düşünüyorum.

İsrail, Mavi Marmara gemisine düzenlenen ve 1'i ABD vatandaşı 9 Türk'ün şehit edildiği saldırıyla ilgili Türkiye'den özür diledi. Gemi baskınında şehit edilenlerin ailelerine de tazminat ödenecek. Erdoğan ve Netanyahu, normalleşme konusunda aynı fikirde...Ayrıca Türkiye'nin İsrail ile barış şartlarından biri olan Gazze'ye ablukanın kalkması da İsrail tarafından kabul edildi.

Netanyahu ayrıca, İsrail'in, sivil halkın kullanacağı malların Gazze dâhil Filistin topraklarına girişine ilişkin kısıtlamaları esas itibarıyla kaldırdığını ve sükûnet devam ettiği müddetçe bu durumun da devam edeceğini ifade etmiştir.

İki lider, Filistin topraklarındaki insani durumun iyileştirilmesi için birlikte çalışmak konusunda mutabık kalmıştır. "Bölgesel barış ve güvenliği ilerletmek için Türkiye ile İsrail arasındaki olumlu ilişkilerin yeniden tesisine büyük önem veriyoruz. İki lider arasındaki bugünkü görüşmenin, onları bu konuda ve bir dizi diğer zorluk ve fırsatta daha derin işbirliğine girmeleri için imkan sağlayacağından umutluyum".

İsrail gazetesi Haaretz, Erdoğan ile Netanyahu'nun 2009'dan bu yana ilk kez telefon görüşmesi yaptığına dikkat çekti. Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, İsrail'in Mavi Marmara saldırısıyla ilgili özür dilemesine ilişkin, neticede Türkiye'nin taleplerinin karşılandığını belirterek, "Özür olmasaydı bu mesele bir asır da sürse kapanmazdı" dedi. Davutoğlu, Türkiye'nin ilişkilerin normalleşmesi için İsrail'den talepleri konusunda üç yıl süren çetin müzakereler yapıldığını söyledi.

Türkiye'nin bir politika belirlediğinde bunu mutlaka takip ettiğine ve neticesini aldığına işaret eden Davutoğlu, Mavi Marmara saldırısı sonrasında zikredilen temel taleplerin an itibarıyla gerçekleşmiş olduğunu vurguladı.

"Barak Obama devreye girdi de İsrail tazminatı kabul etti, değilse asla kabul etmezdi, bakalım bunun altından ne çıkacak? Hangi tavizler verildi de İsrail kabul etti, yine orta Doğu'da İsrail ipleri eline aldı..." diyecek muhalefet! İşte muhalefet, işte hükümet! Çözüm süreci bütün hızıyla devam ediyor! Orta Doğu'da yetki de, sorumluluk da Türkiye'nin ellerinde artık! (25 MART 2013)

ÇÖZÜM SÜRECİ ÜLKEYE OLUMLU YANSIDI!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

ÇÖZÜM SÜRECİ ÜLKEYE OLUMLU YANSIDI!

Kimse, başkasının çektiği sıkıntıyı bilemez. Nasreddin Hoca damdan düşmüş, etrafındakiler; “hocam sizi iyi bir doktora götürelim, derdine çare bulsun” demişler. Hoca, “hayır, doktora gitmeyeceğim. Siz bana damdan düşeni getirin, o benim derdimi daha iyi bilir” cevabını vermiş.

Evet, damdan düşenin halinden, ancak damdan düşen anlar. Eğer bir konuda problem varsa, onu çözmek, sonlandırmak için mutlaka; önce empati kurmak, çözmek için samimi davranmak, insan sevgisiyle dolu olmak gerektir.

Düşünün bir kere, terör zirvedeyken; bölge esnaf ve sanatkârının, sanayicisinin; dükkanına, işletmesine, atölyesine, fabrikasına, şantiyesine... giderek; “kepenk kapatacağın, atölyeni açmayacağın, şantiyedeki iş makinelerinin çalışmasını sonlandıracağın, yatırım yapmayacağın...” diyordu! Bu esnaf ve iş adamı ne yapsın? Aşağı tükürse sakal, yukarı tükürse bıyık hesabı! Şimdi, şöyle diyebilir miyiz, terörün korkusuyla; kepenk kapatan, işini sonlandıran, iş makinelerinin çalışmasını durduran iş adamlarımıza “teröre destek veriyor, o da pkklı!” diye? Böyle bir durumda, bu insanlarımızı, bu bölgelerimizi yalnız mı bırakmak lazım? buralara yatırım yapılmayacak mı? bu bölge insanı, kendi doğup büyüdüğü yeri terk mi edecek? Bu insanlara, “Kürt” diye yan mı bakacağız? Bunlara iş vermeyecek miyiz? Ülke kalkınmasında yerleri olmayacak mı?

Hakkari'de faaliyet gösteren sivil toplum örgütleri ve esnaf odalarının temsilcileri, çözüm sürecine destek olduklarını belirtti.

Terör olaylarının bitmesiyle kentin ekonomik ve kültürel potansiyelinin gün ışığına kavuşacağını düşünen Hakkari'li de Irak ve İran'a sınırı bulunan kentin, özellikle sınır ticareti, tarım ve hayvancılık alanlarında çağ atlayacağını ifade ediyor.

Hakkari Ticaret ve Sanayi Odası (HATSO) Başkan Vekili Cemal Erip, AA muhabirine yaptığı açıklamada, uzun yıllardır devam eden çatışmalı süreçte Hakkari'nin en fazla yara alan illerden biri olduğunu belirterek, çözüm sürecinin sonuna kadar destekçisi olduklarını söyledi.

Hakkari Esnaf ve Sanatkarlar Odası Başkanı İsmail Akboğa da geçmiş dönemlerde yılın iki ayı kepenk kapatmak zorunda kalan esnafın çözüm süreci ile kepenklerini kapatmadığına dikkati çekerek, "Barış sürecinin ilerlemesiyle kentte ne olaylar olacak ne de esnaf kepenk kapatacak" ifadelerini kullandı.

Müstakil Sanayici ve İşadamları Derneği (MÜSİAD) Genel Başkanı Nail Olpak, Çözüm süreci, yıllardır şahit olduğumuz acımasız terör sorunu kadar bu çerçevede birikmiş sorunların artık bir çözüme kavuşması, bölge halkının refah ve mutluluğu, Türkiye'nin kalkınması ve tüm vatandaşlarının mutluluğu, özgürlükler ve demokrasi açısından da çok büyük bir engelin ortadan kalkması anlamına gelmektedir.

Telifisi ve acısının tarifi hiçbir şekilde mümkün olmayan kaynaklarımızı, enerjimizi, evlatlarımızı ve yarınlarımıza dair umutlarımızı tüketen terör sorununun çözülmesi, ülkemizin daha yaşanabilir, refaha erişmiş ve uluslararası saygınlığı artmış bir ülke konumuna yükselmesini sağlayacaktır."

Olpak, "Gelişme ve ilerleme yolunda önümüzde yıllardır en büyük engel olarak duran terör sorununun çözüm sürecine girmesi son derece önemlidir. Bu ortamda, hükümetin kararlı ve sabırlı duruşu, risk alma cesareti ve dirayetini doğru buluyor ve destekliyoruz. Çözüm sürecinde, üzerine görev düşen herkesin, her kurumun elini taşına altına koyması gerektiğine inanıyoruz.

2007 senesinde hazırladığımız 'Güneydoğu Raporu'muzda da, 2011 senesinde hazırladığımız 'Anayasa Önerisi'nde de, bugüne kadar bu konuda yaptığımız açıklamalarda da, huzur ve istikrar adına atılacak adımların önceliğini vurguladık. Bugün geldiğimiz noktada, ekonomik ve sosyal anlamda ağır bedeller ödediğimiz terör meselesini ve bununla ilişkili sorunları çözmeye yönelik güçlü bir iradenin olduğunu görüyoruz."

Diyarbakır Organize Sanayi ve İş Adamları Derneği (DOSİAD) Başkanı Aziz Özkılıç, hükümetin başlattığı çözüm sürecinin tüm bölge halkını çok mutlu kıldığını belirterek "Süreç çok büyük moral ve motivasyon getirdi" dedi. İl dışındaki girişimcilerin de Diyarbakır'a yatırım için daha istekli olduğunu kaydeden Özkılıç, şöyle konuştu: "Sürecin konuşulması bile yatırım talebini sağladı. Diyarbakır Osb'ye 2 ayda 52 firma fabrika kurmak için başvurdu. Bu firmalar arasında Kanada, Danimarka ve Fransa'dan şirketler de yer alıyor. Bir süre önce çıkarılan teşvik uygulamasının ardından çoğunluğu Diyarbakır'dan olan 158 girişimci yer talebinde bulunmuştu."

Mesele bu kadar açık ve net olduğuna göre, ülkemizin kalkınmasını içtenlikle isteyen herkes, bu sözlere ve yaklaşımlara alkış mı tutar? Yoksa; “vur de vuralım, öl de ölelim” sözüne karşılık; “bunun da zamanı gelecek” diyerek, çözüme engel olmaya çalışanlara da bu insanlarımızın destek ve yaklaşımı bir cevap oluşturuyor! (29 MART 2013)

KONYALI YAZARLARIN İMZA GÜNÜ!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

KONYALI YAZARLARIN İMZA GÜNÜ!

Artık bir gelenek haline geldi; “Konyalı Yazarların İmza günü”. TYB Konya Şubesi, böylesine güzel bir uygulamayı marka haline getirdi! Her zaman diyorum; TYB Konya Şubesi, genel merkez gibi çalışıyor. Hatta genel merkezin yapmadıklarını yapıyor! Bu yönüyle takdire şayandır.

Yine bu gelenek sürdürüldü; 30 Mart 2013 Tarihinde saat 13.30- 16.00 arası Kule Site’de katılımcı yazarlar, birbirinden değerli ve kıymetli kitaplarını imzaladı ve okurlarla sohbet etme imkânı buldu. Bu yıl, katılan yazar sayısı, geçen yıllara göre fazlaydı! Ancak, yazarların kitaplarını almaya gelen, onlarla sohbet etme fırsatını yakalamayı düşünenlerin sayısı pek de tahmin ettiğimiz gibi olmadı!

İmza günleri; birbirini tanımayan yazarların tanışması, eserlerini okuma ve tartışma imkânı tanımaktadır. İmza günlerinin; yılda bir değil, sık sık, hatta 12 ay yapılması, Kitap fuarları tertip edilmesi yerinde olur. Bunu neden böyle diyorum; nasıl giyim mağazaları sık sık indirim yaparlarsa, sık fuar oluşturlarsa, kitap fuarı olmamasına bir neden var mı?

Kültürpark; denilince akla; kültürel faaliyetlerin sergilendiği, her insanın kültürel ihtiyaçlarını giderdiği yerler gelir. Bu cümleden olarak ve yerinde bir karar olarak, İl halk Kütüphanesi’nin Kültürpark’a yapılması yerindedir. Yazarlar Birliği’nin bu havzada olması, “kültür” anlayışına uyar. Fakat yeterli değil. Kültürpark’ta; kışın açılacak kitap fuarlarının kapalı mekanlarda, yazın açılacak kitap fuarlarının da açık alanda kurulması, her insanın, her kitapseverin, her gencimizin yararlanması çok anlamlı olur. Dahasını söyleyeyim; “Mevlana Kültür Havzası” olarak isimlendirilen ve Kültürpark’ın da içinde olduğu yerde; Aydınlar Ocağı, Gazeteciler Cemiyeti, Basın Konseyi, İlim yayma Cemiyeti, Halk eğitim Merkezleri, Mevlana Araştırma Merkezi, Selçuklu Araştırma Merkezi, kültür ve sanat dernek ve vakıfları...v.b. ilim, kültür kuruluşlarının bir arada olması yerinde bir karar olur. Mesela çalışmalar içinde, nasıl Mevlana civarında, Akçeşme Mahallesi Mengüç caddesindeki “Konya Sokağı” misali, “Kültür ve sanat Sokağı” veya “Yazarlar Sokağı” şeklinde bir organizasyona girilmesi yerinde olacaktır.

Belediyelerin, bu konuya ağırlık vereceklerini düşünüyorum. Kültür Müdürlüğü ve Valiliğin böylesine güzel faaliyetlere imza atacaklarını umut ediyorum.

Konya’da ne kadar; yazar, Edebiyatçı, ilim ve kültür insanı varsa, onların, Konya’da faaliyet yürüten, televizyon ve radyolarda program yapmaları, programlara davet edilmeleri, görüş, fikir ve düşüncelerini bu basın yayın kuruluşlarında paylaşmaları, kitaplarını ve çalışmalarını neden anlatmasınlar? Şiir, Hikaye, Roman ve anılarını neden burada paylaşmasınlar? Neden bu kuruluşlar, böylesine değerlerimize önem vermeyinler? Konya’mız’da bir o kadar televizyon, bir o kadar radyo ve bir o kadar da gazete var! Dergilerin sayısı da epeyce kabarık! Bir program, plan dahilinde yazarlara yer ayrılabilir. Gazetelerde köşe yazarlığı yapan yazarlara, televizyon ve radyo programı yapanlara; “çam sakızı çoban armağanı” kabilinden telif ücreti ödenmesi, motivasyon açısından yerinde olmaz mı? Köşe yazarlarına; “şen yazmazsan da olur, hiç olmazsa bu köşeye reklam alırım” anlayışıyla hareket edenler, yazara ne kadar değer verebilir? Böyle anlayışların hakim olduğu bir ortamda fikirler filizlenir mi?

Yazarlarımıza, sanayi kuruluşlarımızın, ticaret erbabımızın, belediyelerin, Ticaret ve sanayi Odalarının... “ben kültüre meraklıyım, kültür hastasıyım” diyen kim varsa hepsinin; maddi ve manevi destek olması, yanında yer alması, ayakta kalmaları, emeklerinin korunması için el ele tutuşmaları yerinde olmaz mı? Mesela; bir yazarımız kitap yazmışsa o kitabının basımında yanında olması sponsorluk yapması, emeğinin korunması, kendini kültüre adayanların ayakta kalmasına sebep olacağı için çok hayırlı hizmet olacaktır.

Kitap yazarların, eserlerini değerlendirebilmek için yayınevlerinin, yazarların emeklerini sömürmemeleri, çalışmalarını yok saymamaları, gerçek değerini vermeleri, aldatmaya, kandırmaya yönelik bir tutum içinde olmamaları, konuyu sadece ticari amaç olarak görmemeleri, yazarı, bir ticaret metaı şeklinde düşünmemeleri şarttır. Bu konuda; Yazarlar Birliği’ne çok büyük görevler düşüyor. Asıl önemlisi; “kültür ruhu” taşımaktır!

Yazarlar birliği; ne kadar yazar, edebiyatçı, Kültür adamı, ilim adamı, fikir üreten varsa... hepsini bünyesinde barındıran, onların güzel düşünce ve fikirlerinden yararlanan bir kuruluştur. Bu anlayışla görevini sürdürüyor.

TYB Konya Şubesi’ni, imza günü ve Konyalı yazarları buluşturması açısından kutluyorum. İlerleyen zamanda daha büyük etkinliklere imza atması umudumuzdur. (01 NİSAN 2013)

İYİLİKLERE NEDEN ALKIŞ TUTMUYORSUNUZ?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yneikonya.com.tr

İYİLİKLERE NEDEN ALKIŞ TUTMUYORSUNUZ?

Ülkede; doğalgaz ve petrol aramaları büyük bir hızla sürüyor. Yıllardır kangren olan mafya, terör olayları; silahlı kuvvetlerimiz ve emniyet sayesinde bir bir bitiriliyor. Fakir, yoksul ve dar gelirlere uzun vadeli, kira öder gibi ev sahibi olma çalışmaları ülkemizin her tarafında devam ediyor. Sağlık sigortası, aile hekimliği, ekonomide iyileştirme çabaları sürüyor...

Tabii ki yetmez, elbette bunlar için sadece bir kısmı.. Ülkemiz öyle bir badireye girmiş ki, görüyoruz, seyrediyoruz ve okuyoruz; ergenekon adlı ülkeyi zarara sürükleyen örgüt- ki adliye safhası devam etmektedir- sanırım Susurluk hadisesine kadar dayanacağı ve bazı siyasilere uzanacağı benziyor. Bu güzelliklere niçin alkış tutmuyor; Atatürk'e, baş örtüsünü şikayet etmeye giden Cumhuriyet kadınları? Terörle mücadele konusunda niçin sessiz kalıyorlar? Neden ülkenin altını oymaya kalkanları deşifre etmek için ellerini taş altına koymuyorlar? Ülkeyi kalkındıracak hamlelerde neden ön sıralarda yer almıyorlar? Alsınlar ki biz de onlara alkış turalım. Biz de onlarla beraber olalım. Mafyalar türediği, devlet malı soyulduğu zaman; "Türkiye laikdir, laik kalacaktır, kimseye devleti soydurtmayız ve de soymayız, ülkede demokrasinin ikamesini istiyoruz. Hiçbir biçimde ayırımcılık yapılmasına razı değiliz..." diyerek, ellerine bayrakları alsalar ya... rektörler, prof.lar... miting miting dolaşıp, "başı örtülülere biz de kırık not veririz" diyeceklerine, "Bu ülkede özgürce yaşama hakkı tanınmasından yanayız. Kimsenin giyim kuşamına karışmıyoruz. İsteyen istediği gibi giyinsin.. bizi ilgilendiren ilim, kültür, ülkeyi teknik bakımdan ilerletmektir..." deseler ya.. Aynen bir zamanın 555 K'sına benziyor. Adnan Menderes'i idam eden zihniyet de; 555 K'yı dillendirmişlerdi: 555 K; 5. Ayın, 5'inde, saat 5'de Kızılay Meydanında buluşalım anlamında bir slogandı. Aynı karanlık emeller, aynı yanlış zihniyet, aynı sol fikirliler, uluslcı geçinen İP'liler ve MHP yine sahnede..

Çözüm süreciyle birlikte iyice şirretleştiler! Hele Âkil İnsanlar devreye girince şirretlikleri iyiden iyiye arttı! Bütün MHP'liler, bütün Ulusalçılar- ki bunlar İP'liler- MHP'lilerin çoğu; ulusalcı olduklarını söylüyor!

Geçenlerde bir kardeşimle- ki bir trafik kazasında geçmiş olsun ziyaretinde buluştuk- burada siyaset konuşulur mu? Acılı bir ortam! Hani; "koyun can derdinde, kasap et derdinde" denir ya! Aynen onun gibi. Ama kaza geçiren delikanlının babası, bendenizin yazar olduğunu öğrenince meseleyi Âkil insanlar ve çözüm konusuna getirdi!

-Hocam nasıl görüyorsunuz bunu? Diye sorunca

Bendeniz;

-gayet yerinde ve sonuç alınacak çalışma, ülkemizin yıllardır çektiği terör belasından kurtulacağız inşallah" dedim.

O zatı muhterem;

-Hocam, bu, Türkiye'nin satılması, İsrail'e peşkeş çekilmesi, bir Orta Doğu projesi, Türkiye'nin başkanlık sistemini kaldırmaya tahammülü yok..." diyerek hem hükümete, hem de Başbakana hakarete başladı! Sözünün bir yerinde ne dedi biliyor musunuz? "MHP, Ulusalçılarla aynı paralelde!"

Ne diyelim. Burası sözün bittiği yer diyerek, münakaşaya daha fazla meydan vermeden yanından ayrıldım. Ayrıldım, çünkü söz daha ileri giderse hakaretin büyüyeceğini hissettim!

Bakın, inceleyin ve iyi tahlil edin; bunların hiç birisi ülkeyi kalkındırmada, Atatürk'ün tabiriyle ve bir çeşit vasiyet niteliğinde olan; "Muassır medeniyet seviyesine ulaşma" konusunda çaba içinde değildir. Durmadan ortamı gererek, insanları; şucu, bucu, kapalı açık... ayırımına tabi tutarak, kaos meydana getirirler! Bunlar, Atatürk'ü de bilmezler.

Atatürk'ün; dindar olduğunu, Balıkesir Zağnos Paşa camiiinde hutbe okuduğunu, ölümünden on beş gün önce söylediği vasiyetini hiç dile getirmezler. Veya bilirler de, işlerine gelmez. Yine Atatürk'ün; Türk Gençliğine hitabesini iyi okumazlar. Okusalar da anlamazlar....onlar, varsa yoksa, ülkede dindarlar olmasın, onlara iktidar verilmesin.

"Dindarların iktidarda oluşunu hazmedemiyorum", diyerek kinlerini kusarlar...(18 NİSAN 2013)

MÜSLÜMANLIĞIMIZ EZELDENDİR!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

MÜSLÜMANLIĞIMIZ EZELDENDİR!

Bezm-i Elest

Dünya yaratılmış, insan yaratılacağı, nesillerin devam edeceği, zürriyetlerine:

-“Elestü bi Rabbiküm?” diye sorunca;

-“Kâlu belâ”

- “Ben sizin rabbiniz değil miyim? Hitabının yapıldığı, onların da;

-Evet dedikleri meclisin adıdır.

Bu bir sözleşmedir. Allah ile kulların sözleşmesi. Her insanın, babanın sperminden anne rahmine intikal etmesiyle başlar, oluşumunu tamamlayıp dünyaya gelmesinden sonra ergenlik çağına girinceye kadar devam eder.

İnsanın kendisini ve çevresini tanıması, bilgi sahibi olması bu devreye ulaşmasıyla olur.

Akıllı olan ve ergenlik çağına eren her insanın, yaratılmış olduğunu, yaratana itaat etmesi gerektiğini tefekkür etmesi, muhakeme yürütmesi gerekmektedir.

İnsan, Allah’ın varlık ve birliğini kabule yönelik yaratılmış, O’na karşı şükran borcuyla dolu bir hayat sürmeye yöneliktir.

İnsanın var edilişi, Allah’ın; “ben sizin Rabbiniz değil miyim?” sorusuna; “evet” dememek için bir sebep bulunmamaktadır.

Bezm-i elest; “İla ilahe illallah Muhammeden resulullah” Allah’tan başka ilah yoktur. Muhammed (SAV) O’nun resulüdür cümleleri içinde cereyan eder.

Denmek isteniyor ki; Allah’ım, bunca nimet senden, bunca kudret senin, bu evrende ancak sen varsın. Beni, yaratıkların en şerefli olarak yarattın, bana; el, ayak, dil, kulak, konuşma yeteneği, düşünmek için beyin ve akıl verdin!

“Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlara yarar sağlayacak şeylerle denizde seyreden gemilerde, Allah’ın gökyüzünden indirip kendisiyle ölmüş toprağı dirilttiği yağmurda, yeryüzünde her çeşit canlıyı yaymasında, rüzgârları ve gökle yer arasındaki emre amade bulutları evirip çevirmesinde elbette düşünen bir topluluk için deliller vardır.”

“Gece ve gündüzün ard arda değişmesinde, Allah’ın göklerde ve yeryüzünde yarattığı şeylerde, Allah’a karşı gelmekten sakınan bir toplum için pek çok deliller vardır.”

“O (Allah), içinde dinlenesiniz diye geceyi sizin için karanlık, gündüzü de aydınlık kılandı. Şüphesiz bunda işiten bir toplum için ibretler vardır.”

“Biz geceyi ve gündüzü kudretimizi gösteren iki alamet yaptık. Rabbinizden lütuf isteyezsiniz, yılların sayısını ve hesabını bilesiniz diye gece alametini giderip, gündüz alametini aydınlatıcı kıldık. İşte biz her şeyi açıkça anlattık.”

“O (allah), geceyi size örtü, uykuyu istirahat zamanı, gündüzü de hareket ve çalışma vakti yapandır.”

“O (Allah), öğüt almak isteyen ve çok şükredici olmayı dileyen kimseler için geceyi ve gündüzü birbiri ardınca getirendir.”

Daha buna benzer sayısız nimetlerle karşı karşıyayız! Öyle olunca;

-Allah’tan başka her şeyi inkar ediyorum, ancak Allah’ın varlığını benimsiyor, yalnız O’na boyun eğiyorum” sözünden dışarı çıkmak mümkün olur mu?

Bunun adına; “LÂ”dan “İLLÂ” ya demek doğru olmaktadır.

Hayat iki kelimedenden ibaret; “LÂ” ve “İLLÂ”. Evet diyebilmek için önce hayır demeyi öğrenmek, hayatımızda; “Hayır” lara da yer vermek gerekir.

Hiçbir insan; dik duruşundan ve şahsiyetinden taviz vermek, adamlık özelliğini kaybetmek istemez.

“hayır” demek; inanca, insani değerlere, insani özellikleri bertaraf eden bütün kötülöklere, “Dur” demektir.

“Lâ” olmadan, “İllâ” olmaz. Onun için; “Lâ İlahe İllallah” ilkesinde; “Allah’tan başka bütün ilahlara, ilah yerine konularına, Allah’ı devre dışı bırakmayı kendine meslek edinmiş Allah’ı inkâr eden bütün İZM’lere, dünyayı teröre gark eden, barışı baltalayan her felsefi akıma “Hayır” diyerek kararlı olmaktadır. (25 NİSAN 2013)

SEVGİ HEPİMİZE LÂZİM!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

SEVGİ HEPİMİZE LÂZİM!

“Kendine yapılmasını istemediğin bir şeyi başkasına yapma”, “eline, diline, beline sahip ol”, “ya hayır söyle yahut sus”, “niçin yapmadığınızı söylersiniz?”... ilkeleri çoğaltmak mümkündür. İnsan olmanın, daha doğrusu insan kalabilmenin şartlarıdır bu ilkeler. Dili uzun, ne söylediğini bilmeyen, önüne geleni yaralayan insanlar hem kendini yer bitirir, hem ruhen iflas eder, hem de etrafında nefretle, öfkeyle karşılaşır!

Böyle bir ruh haletine sahip olanlar için;

“Ne kendi etti rahat,

Ne verdi dünyaya huzur,

Def olup gitti dünyadan,

Dayansın ehli kubur!” sözü ne kadar anlamlıdır.

Dünya sevgiyle ayakta durur. En büyük sevgi Allah’tadır. O’nun sevgisi, bir insanın öz annesinin sevgisinden fazladır.

Sevgi; insanlar arası iletişimin, karşılıklı anlaşmanın, dostluğun, saygının, barışın anahtarıdır. Aileleri birbirine bağlayan sevgi unsurudur. İnsan, sevgiye koşar, nefretten kaçır. Allah’ımız Kur’anda Hz. Musa’ya; “Ey Musa! Firavun’a tatlı söz söyle.” diyerek, yakınlaşmanın, barışı sağlamanın en önemli yolunu göstermiştir.

Bugün dünyada; kin, kan, savaş, terör, gözyaşı varsa altında sevgisizlik yatmaktadır. Sevgi, cennete götüren bir unsurdur. Sevgiyi çağrıştıran anahtar da; selamdır. Mevlana bu hususta şunları söyler;

“Sevgi; acıları tatlıya çeker, tatlılaştırır. Çünkü sevgilerin aslı, doğru yola götürmedir. Kahır ise, tatlıyı acılığa çekmektedir. Acı, tatlı ile bir arada bulunur, bağdaşır mı? “

“Acı, tatlı; bu gözle görünmez. Basiret ehli, onları, akıbet penceresinden görmeyi bilir. Akıbeti gören göz, doğruyu görebilir. Âhiri (Sonu) gören göz ise, gururdan, körlükten ibarettir.”

“Nice tatlılar vardır ki, şeker gibidir fakat o şeker içinde zehir gizlidir. Aklı en üstün, anlayışı en keskin olan, kokudan anlar. Öbürü ise ancak dudığına, dişine değince fark eder.”

“Sevgi; düşünce ve manadan ibaret olsaydı, senin oruç ve namazının zahiri suretleri de kalmaz, yok olurdu.”

“Ey ulu kişi! Zahiri iyilikler, gizli sevgilere şahittir. Şahidin de bazen doğrucu, bazen yalancı olur. Sarhoş, bazen şaraptan olur, bazen de ayrandan. Ayran içen de kendini sarhoş gösterebilir. Gürültü eder, sarhoş görünür. O riyakar da, kendisini sevgi sarhoşu sansınlar diye oruçlu görünür, namaz kılar.”

“Sevgi gönülde şulelendikçe büyür, nihayet sevgi sahibi, eserden kurtulur. Sevgisini bildirmeye ihtiyaç yoktur. Çünkü sevgi, nurunu bütün kâinata yaymıştır.”

“Sevgiden acılıklar tatlılaşır, sevgiden bakırlar altın kesilir, sevgiden tortulu, bulanık sular, arı duru bir hale gelir, sevgiden dertler şifa bulur. Sevgiden ölü dirilir, sevgiden padişahlar kul olur.”

“Bu sevgi de bilgi neticesidir. Saçma sapan şeylere kapılan kişi, nasıl olur da böyle bir tahta oturur ki? Noksan bilgi nerden aşkı doğuracak? Noksan bilgi de bir aşk doğurur ama o aşk, cansız şeylerdir.”

“Noksan bilgi sahibi, cansız bir şeyde dilediği şeyin rengini görünce adeta bir ıslıktan sevgilinin sesini duymuş gibi olur. “

“Allah’tan uzak düşen her kötü kişinin kâfirliği, Firavunluğu, umumiyetle akıl noksanından ileri gelmiştir. (29 NİSAN 2013)

HANIMLARIN DİLİNDEN HZ. MEVLANA

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

HANIMLARIN DİLİNDEN HZ. MEVLANA

TYB Konya Şubesi; Her cumartesi, birbirinden güzel konular, birbirinden değerli konuklarla kültürümüze, sanatımıza, edebiyatımıza, manevi dünyamıza dair ne varsa masaya yatırmakta, katılımcılara, sanat, edebiyat ve kültür adamlarına, ilim ehline... doyumsuz ziyafetler çekmektedir!

Fırsat buldukça, çalışmalarımın zaman kaldıkça katılmaya çalışıyorum. Şu bahar gününde, hem de güneşin kendisini adeta bir yaz sıcağı şeklinde etkisini gösterdiği, herkes, parklarda, bahçelerde, piknik alanlarında açık havada gezmeyi yeğlerken, bu hafta işimi askıya alarak elime, not defterimi, bilgisayarımı, evrak çantamı alıp, böylesine güzel bir atmosferi kaçırmazdım.

Bu cumartesi; kültürpark'ta bulunan Konya İl Halk Kütüphanesi konferans salonunda bir panel vardı, hem ismi ilginç, hem de katılımcılar seçkindi! "HANIMLARIN DİLİNDEN HZ. MEVLANA".

Hep erkeklerden, erkeklerin ağzından dinlemiştik Hz. Mevlana'yı. Acaba hanımlar nasıl anlatacaklardı Hz. Piri? Mevlana'nın kadınlara karşı düşünceleri mi anlatılacaktı? Hz. Mevlana dilinden Kur'an ve İslâm'ın kadına bakışı mı ele alınacaktı? Doğrusu bendeniz kadar salondaki bütün katılımcılar merak içindeydi.

Paneli; TYB Konya Şubesi ile Selçuk Üniversitesi Mevlana Araştırmaları Enstitüsü ortaklaşa düzenlemişlerdi.

Dolayısıyla böyle bir toplantıyı iki seçkin kuruluş düzenleyince önemi bir kat daha artıyordu!

Panel başlamadan önce; program koordinatörü; Selçuk Üniversitesi Mevlana Araştırmaları Enstitüsü Müdürü Doç. Dr. Sayın Nuri Şimşekler, konu hakkında ve panel ile ilgili çok kısa bir sunum yaptıktan sonra açılış ve selamlama konuşmasını, Hz. Mevlana'nın 11. Kuşak torunu Esin Çelebi Bayru hanımefendi yaptı.

Panelistler; panel başkanı; Selçuk Üniversitesi edebiyat Fakültesinde uzun zaman görev yapan, fakülteye büyük katkılar sağlayan ve buradan mekli olduktan sonra Mevlana Üniversitesi'nde çalışan, şimdi de Medeniyet Üniversitesi Öğretim Üyesi, Mevlana konusunda sayısız kitap, makale ve tebliğleri bulunan Prof. Dr. Emin Yeniterzi, Mevlana Âşığı, Mevlana denilince akla gelen ilk isimlerden, birçok televizyon kanallarında Mevlana hakkında söyleşiler yapan Nur Artıran, Mevlana ve Şems konusundaki araştırmalarıyla halkımızın yakından tanıdığı, özellikle şems ile ilgili bir kitabı film yapılma aşamasında olan Araştırmacı Yazar Melahat Ürkmez, hem hukukçu, hem de edebiyatçı ve romancı- son romanı; "Aşk Güneş'e benzer" isimli Mevlana romanıyla güçlü bir kalem olduğunu ispatlayan- yazar Fatma Polat, sinema yapımcısı- hemşehrimiz elif Dağdeviren hanım Efendiler.

Her panelist, Mevlana'ya değişik pencereden baktı. Aslında; Mevlana'nın şahsında İslâm'ın ilkeleri anlatıldı. Tabi ki, İslâm olmasaydı Mevlana olur muydu? Kur'an olmasaydı, Mevlana mesnevi'yi yazabilir miydi? Bugün bütün dünya Mevlana'ya koşarak geliyorsa, sebebi; İslâm'ı şahsında yaşaması, Kur'anca bir hayat sürmesidir! Mevlana şu sözü boşuna mı söylüyor?

"Ben Kur'anın bendesiyim

Hz. Muhammed(SAV)'in yolunun toprağıyım,

Kim benden, bundan başka söz söylese;

Ondan da, o sözü söyleyenden de şikâyetçiyim".

Mevlana; Kur'an âşığı olduğu için değerlidir. Mevlana; Allah'a son derece bağlı olup, O'nu aşk derecesinde sevdiği için, bütün dünya o'na koşmaktadır! Leyla ve Mecnun gibi! Yusuf ile Züleyha misali! Ferhat ile Şirin benzeri! (06 MAYIS 2013)

PEYGAMBER SEVGİSİ!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

PEYGAMBER SEVGİSİ!

Dönemin meşhur şairlerinden Peygamber aşığı Nabi, devlet erkânıyla beraber hac yolculuğuna çıkar. Medine'ye yaklaştıklarında ayaklarını kibleye doğru uzatmış birini gören Nabi çok üzülür. Bir şiir yazar ve bakın sonrasında nasıl bir sürprizle karşılaşır?

Yazdığı şiir minarelerden okunuyordu

Osmanlı divan şairlerimizden Nabi 17. asırda yaşar. Peygamberler şehri Urfa'nın manevi ikliminde iyi bir eğitim alan Nabi, çocukluk ve ilk gençlik yıllarından sonra İstanbul'a göçer. Tasavvuf terbiyesi de görmüş olan Nabi, padişah IV. Mehmed döneminde hacca gitmek üzere bir kısım devlet erkânıyla birlikte yola çıkar.

Kafile, Medine-i Münevvere'ye yaklaşmıştır. Vakit gecedir. Peygamber Efendimize (s.a.s.) bir an önce kavuşma özlemiyle Nâbî'nin gözüne uyku girmemiştir. Fakat kafiledeki bir insan hem de ayaklarını kibleye doğru uzatmış uyumaktadır.

Peygamber beldesinde, edebe aykırı böyle bir gaflet hâlini bir türlü hazmedemeyen ve çok üzülen Nâbî, içinden gelen bir ilhamla yukarıdaki kasideyi bir anda irticalen söyleyiverir. Kafile, şafak vakti Medine-i Münevvere'ye girmektedir.

Bu sırada Mescid-i Nebevi'nin minarelerinden sabah ezanı okunmaktadır. Müezzin, ezanın ardından Türkçe bir kaside okumaya başlar. Nâbî dikkat eder; okunan kendi şiiridir.

ÜMMETİMDEN Mİ DEDİ?

Hemen minarenin kapısına koşar. Müezzine, "Allah aşkına, okuduğun bu kasideyi nereden öğrendin" der. Müezzin şöyle cevap verir: "Bu gece rüyamda Efendimizi (s.a.s.) gördüm, bana dedi ki: "Ya müezzin kalk, yatma. Benim ümmetimden bir zât benim kabrimi ziyarete geliyor. Muhabbetinden benim için şu kasideyi söylemiştir. İşte bu cümlelerle minareden onu karşıla" dedi. Ben de hemen kalktım. Abdest aldım. Peygamberimizin iltifatına mazhar olan âşık acaba kimdir diye düşünerek minareye koştum. Öğretildiği gibi okudum." Bunun üzerine Nâbî, "Ümmetimden mi dedi" deyip hıçkırıklara tutulur ve sevincinden oracığa bayılıp düşer.

Sakin terk-i edepten!
Sakin terk-i edebden kûy-ı mahbûb-i hüdâdır bu;

Nazargâh-ı ilâhîdir makâm-ı mustafâdır bu.

Habîb-i kibriyâ'nın hâbgâhıdır fazîlette

Tefevvuk-kerde-i arş-ı cenâb-ı kibriyâdır bu.

Bu hâkin pertevinden oldu deycûr-ı adem zâil

Amâdan açdı mevcûdât dü çeşmin, tûtiyâdır bu.

Felekde mâh-ı nev bâbüs-selâmın sineçâkidir,

Bunun kandili cevzâ matla-i nûr-i ziyâdır bu.

Mürâ'ât-ı edeb şartıyla gir nâbî bu dergâha

Metâf-ı kudsiyândır, bûsegâh-ı enbiyâdır bu"

Mânâsı:
Edebi terk etmekten sakın; Burası Allâhü Teâlâ'nın Habibi'nin yeridir.

Burası Allâhü Teâlâ'nın nazar ettiği, Mustafâ (s.a.v.)'nin makamıdır.

Habîb-i Kibriyâ'nın yeridir ki; Fazilette üstünlük bakımından Allâhü Teâlâ'nın arşının üstündedir.

Bu mübarek toprağın parlaklığından yokluk karanlıkları sona erdi.

Yaratılmışlar iki gözünü körlükten açtı,

Zira burası kör gözlere şifa veren bir sürme gibidir.

Gökyüzündeki hilal onun kapısının yüreği yaralı âşığıdır.

O gökyüzündeki hilâle ışığın nurundan veren kandildir.

Ey Nâbî! bu dergâha edebî şartlarına riayet ederek gir.

Zira burası meleklerin etrafında pervane olduğu ve peygamberlerin hürmetle öptüğü tavaf yeridir.”
(15 MAYIS 2013)

ÜÇ AYLAR VE ŞİVLİLİK!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

ÜÇ AYLAR VE ŞİVLİLİK!

Hamdolsun; af, mağfret, kurtuluş, nimetlerin sağanak sağanak yağdığı... üç aylara girmiş bulunuyoruz! Üç ayların ilk Cuma gecesi; Regaip kandili, ilk Perşembe günü de, “şivlilik” olarak kutlanır.

Şivlilik; tahminen 334 H.de vefat eden sufilere meşhurlarından Ebubekir Muhammed Şiblî isimli zat, bir gece rüyasında Hz. Muhammed (SAV)’in ana rahmine Recep ayının ilk Perşembe günü intikal ettiğine muttali olur. Büyük bir sevinçle uyanarak bunu, oturduğu mahallesinin bütün evlerine müjdeler. Her ev sahibi de şükran nişanesi ve mutluluk vesilesi olarak ona bir parça yiyecek verirler. İşte bu âdet, Konya’nın çocukları tarafından devam ettirilmektedir. Şiblî’lik, Şiblî’ye ait anlamında, “ŞİVLİLİK” olmuştur.

Konya bölgesinde yaşayan manevi bir halk inancı olan; Namaz ve şivlilik. Şivlilik, yalnızca Konya’ya ait bir uygulamadır. Halk arasında Üç aylara şu isim de verilir; ilk namaz, orta namaz, Ramazan. Şivlilik gelmeden önce bakkallar; trampetler, grapon kağıtları, fenerlerle dükkanlarını süslerdi! Dükkan adeta süs cümbüşüne dönerdi! Atarlar, kırtasiyeciler; dükkanlarının önüne rengarenk kağıt fenerler asardı. Atarlar içi sanki bayram havasına bürünürdü!

Şivlilikte çocuklar ellerine torbalarını alır, kendi mahallesinde kapı kapı dolaşarak, geldikleri evin önünde;

“şivli şivli şişirmiş,
Ergen oğlan pişirmiş,
İki çörek bir börek,
Bize şivlilik gerek,
Şivlilik!” diye bağırışlardı!

Evin hanımı da; daha önceden hazırladığı kendi ürettikleri; kayısı kurusu, elma kurusu, pestil, ceviz ve badem içi, iğde, meneviş, kuru üzüm...den oluşan şivlilik’ten, gelen çocuklara bol bol verirlerdi! (Kazım ÖZTÜRK, “Konya’da Dini Hayat, NKM 2008, s. 156)

Konya’ya has bir kutlama olan Şivlilik, çocuklar için olsa bile kültürel yapının hala bozulmaya uğramadan sürdüğünün en önemli işaretidir.

Günümüzde müstakil evler, yerini apartmanlara ve sitelere bıraktığı için, bu âdet de yavaş yavaş kaybolmaya başladı! Günümüzde apartman sakinleri, aldıkları şivlilikleri kapıcıya vererek apartmanın önünde dağıtılmasını sağlıyorlar!

Betonlaşan binalarda, kültürümüz de betonlaşıyor! Şivlilikte olsun, bayramlarda olsun ve diğer kutsal günlerde olsun, hani, “ah nerde o eski günler?” dediğimiz, manen insana doygunluk veren, dayanışma, yardımlaşma, sevgi ve saygı... duyguları aşıl原因an kültürümüz erozyona uğramış vaziyette!

Bugün kim, kendisi yetiştirdiği ürününü çocuklara ve komşulara ikram ediyor? Bayramlarda, bayram ziyaretine gitmemek, sılayı rahim yapmamak için tatile kaçanları biliyoruz! Şunu bir türlü idrak edemiyoruz; hiç olmazsa bayramları vesile bilerek, hasbıhal etmenin, yılda iki kere de olsa akrabalarımızı ziyaret etmenin hazzını alamıyoruz! (16 MAYIS 2013)

SULTAN VELED'DEN ÖĞÜTLER

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.trreddin

SULTAN VELED'DEN ÖĞÜTLER

Konya'mız; Bahaeddin Veled, Mevlana, Şems-i Tebrizi, Sadreddin Konevi, Sultan Veled ve birçok veli ve Allah dostuyla dünyaya kapılarını açmaktadır! Bu insanları değerli kılan nedir? İsimleri mi? memleketleri mi? buldukları ve yaşadıkları ortam mı? hepsinin ortak noktası; "İSLÂM". Hiç birisi, İslâm dışında bir şey söylememiş, insanları İslâm dışında herhangi bir meslek ve meşrebe yönlendirmemiştir! Aşağıdaki Sultan Veled öğütlerine baktığımız zaman bunu açık ve net olarak görürüz; Sultan Veled diyor ki;

"Ölüm, yolda oturmuş bekliyor!

Efendi ise bundan habersiz; gezmeye, eğlenmeye gidiyor!

Ölüm bize, düşüncemizden daha yakındır.

Düşüncemiz ise, nerelerde dolaşıyor?

Ne hayaller kuruyor?"

"Sen, varlığını mahvetmedikçe, mutlak yoklukta kanatlı bir kuş olamazsın."

"Sen, bu gidişle menzile, bu gafletle maksada nasıl erişeceksin?"

"Onlar, kendiliklerinden yok, Allah ile var olmuşlardır."

"Eğer kuvvetli olursan, zayıflara tecavüz etme! Onların elinden; makamlarını, mansıplarını alma..."

"Ey dost! Eğer gerçek dirilik istiyorsan, ölmeden evvel öl!

"Bütün alem, manaya aşıktır."

Nokta

Mümkün nokta,

Gayr-i mümkün nokta.

Sır nokta esrar nokta.

Bâb nokta ebvâb nokta.

Bilinenden bir eser yok.

Bilinmeyen nokta nokta.

Bir parantez vakt-i ömrüm.

Ölüm nokta, doğum nokta.

İsmimden sual edilse,

Bilin beni üç nokta.

Bir aynada seyrettim âlemin cümlesini.

Aynam nokta, sırrım nokta.

Umduğum kadar büyük değilmiş,

Dünya nokta ben nokta.

Öyle uzaklaşmışım ki menzilden

Sıla nokta, gurbet nokta.

Döndüm baktım aldığım yol,

Nokta üstünde nokta.

Gelen geçti, giden gitti.

Sağım nokta solum nokta.

Menzil-i maksûda varmış erenler.

Söyleyen yok, susan nokta. (20 MAYIS 2013)

GEZİ PARKI EYLEMLERİNİN ARKA PLANI!

KAZIM ÖZTÜRK

kazimozturk@yenikonya.com.tr

ÖZTÜRKÇE

GEZİ PARKI EYLEMLERİNİN ARKA PLANI!

Türkiye’de pkk terör eylemleri bitti! Teröristler, yurt dışına silahlarını bırakarak çıktılar! Bu hususta hükümetin kararlı, ciddi ve dik duruşu etkili oldu.

Düşünsenize; teröre harcanan para en az 30 milyar dolar! Bununla; kaç tane fabrika, kaç tane okul, kaç tane hastane, kaç tane baraj... yapılırdı? Ülkemiz, bugünkünden daha ileri ve daha müreffeh olmaz mıydı?

Parasal boyut bu! Bir de işin can boyutu vardı! Binlerce gencimiz, bir o kadar insanımız bir hiç uğruna canından oldu! Değer miydi? Üç beş çapulcunun, üç beş kendini bilmezden yüzünden bu değerli insanların toprağa düşmesi, hangi birimizin canını acıtmadı? Hangi ananın yüreğini dağlamadı? Hangi baba, hangi eş, hangi yavuklu, hangi evlat, hangi kardeş... kan ağlamadı?

Terörün zarar verdiği bir başka kesim, esnaflarımız! Esnafımız, olaylar yüzünden dükkanını açamıyor, evinin rızkını temin edemiyor, kirasını, vergisini ödemekte zorlanıyor!

Herhangi bir olay olduğu zaman; her kesim zarar görüyor! Gezi Park eylemlerinde de olanlar aynı! İstanbul Taksim meydanının yayalaştırılması çalışmasında- ki belediye başkanının açıklamasına göre, yeni düzenleme, eskisinden daha iyi ve daha çok ağaca ve yeşile yer verilecek- “Ağaç katliamı yapılıyor, tarih katlediliyor...” diyerek ortaya çıkanların amacı, ne tarih katliamını- zira tarihin katledildiği falan da yok- protesto, ne ağaç kesiminin- ağaçlar kesilmiyor, aksine şimdilik bir başka yere kaldırılıyor ve yerine daha çok ağaç dikilecek, daha fazla yeşillendirmeye önem verilecek- durdurulmasıdır.

Diyelim protesto ediliyor, bu nasıl protesto Allah aşkına? Protesto edilirken, doğa kirletilir mi? kamu malına zarar verilir mi? Esnafın ekmeğiyle oynanır mı? Kaldırım taşları yerinden sökülüp, belediye otobüsleri, bankalar, para çekme makineleri, dükkânların camları, çerçeveleri indirilir mi? birilerinin bana bu tür; yıkarak, zarar vererek, başkalarına hakaret ederek... protesto etmenin insani ve demokratik bir hak olduğunu anlatsın! Eğer bu bir hak ise, polis; biber gazı sıkması, boyalı su fıskırtması, coplaması, dövmesi... de bir hak değil mi?

Tabii ki, yapılanlara karşı eylem yapılabilir. Elbette hükümetin yanlışları olabilir, olacaktır da. Ama bunun karşılığı; Başbakanın evini, Başbakanlık binasını işgal etmek, yasalara aykırı tavır sergilemek... ne derece mantıklı?

Olayların İstanbul Taksim’de çıkması sebepsiz değil. Çünkü her yıl 1 Mayıs olaylarının odak noktası burası! Ağırlıklı olarak sol kesimin vazgeçemediği bir mekân! Zira yıllar öncesinde “kanlı 1 Mayıs” olaylarına sahne olmuş, birçok insanımız ölmüştü burada! Hala da böylesine çirkinliklere sahne oluyor!

Mahalli seçimlerin yaklaştığı bir zaman diliminde İstanbul’da, Ankara’da olayları kışkırtmalarının sebebi; acaba AK PARTİ’nin elinden bu iki il’in belediyesini nasıl alabiliriz? İzmir’de olayları sürdürmelerinin altında yatan husus ise, İzmir’i, AK PARTİ’ye kaptırmamak için bir çeşit oyun oynanıyor! Yani “ne yaparız da hükümetin elini zayıflatıp, halkın gözünden düşürebiliriz?” Senaryoları sahneye konuluyor!

Bütün olayların arka planında; yapılan hizmetlerin hazımsızlığı, başarıların çekememezliği vardır! Muhalefetin öfkesi, yalan yanlış beyanlarda bulunması, iftira kampanyaları hazırlaması, sosyal medyayı da kullanarak bilgi ve haber kirliliğine sebep olması... bunları üst üste koyduğumuz zaman; hükümetin, halkın gözünde hala itibarını muhafaza etmesi, her anket çalışmasında AK PARTİ’nin oylarının % 50’lerde seyretmesinin anlamı, “Ey hükümet, senin çalışmandan memnunum, yaptıklarınla tarih yazıyorsun, sayende cebimiz para, şahsiyetimiz itibar gördü!

Memleketimizin üzerinden kara bulutlar kalktı! Artık tam anlamıyla “Milli politikalar” üreten bir ülke konumuna geldik. Böyle devam ettiğin sürece seni iktidardan indirmeyiz!” demektir. (03 HAZİRAN 2013)

DİKENLER ARASINDA GÜLLERE GÜLÜMSEYEBİLMEK

kazimozturk@yenikonya.com.tr
ÖZTÜRKÇE

DİKENLER ARASINDA GÜLLERE GÜLÜMSEYEBİLMEK

İnsan hayata geldiği andan itibaren, çeşitli olaylarla karşılaşır. Bunlar, olumlu olduğu gibi olumsuz da olur. Olaylara bakış önemlidir. İnsanlara bakan göz değerlidir. İyi bakan iyi görür. Onun için; “Güzel bakmak sevaptır”, “Allah güzeldir, güzeli sever” denmiştir.

Olaylara bakarken, meseleleri tahlil ederken, insanlara yaklaşım sergilerken; daima iyi yönünü görmeye çalışmak, pozitif yaklaşım sergilemek, iyimser olmak... zorundayız.

Temiz, güzel, iyi doğal; çirkin, kötü, fena yapaydır. Sevgi, mutluluk, gülümsemek, veren el olmak, yardımseverlik, dostluk, kardeşlik, birlikte hareket, barış insanın yaratılışının özü; nefret, sevgisizlik, somurtkanlık, bencillik, yardım yapmamak, düşmanlık, kin, ayrılık, tefrika... yapaydır, insanın tabiatına uygun değildir.

Allah'ın; merhameti, öfkelerini geçmiştir. Yani; merhameti çok, öfkesi oldukça azdır. Onun için Kur'anda, Cennet; çoğul olarak Cennetler şeklinde, cehennem de tekil olarak Cehennem olarak belirtilir.

Kimse, karanlıktan, öfkeden, kızgınlıktan, kavgadan haz almaz. İnsanlar, güzele, güzelliğe, sevgiye, saygıya, hoş görüye koşarlar. Yarısına kadar boş bardak yerine, yarısına kadar dolu bardak demeye kendimizi alıştırmalıyız.

İyimserlik, insana pozitif enerji verir. Pozitif enerji de, etrafımıza bakış açımızı değiştirir. Allah, güller içinde diken yaratmış diye üzüleceğimize, dikenler arasında ne güzel güller yaratmış diye sevinemez miyiz? Hep karanlık diye umutsuz olacağımıza, karanlıklardan sonra sabahın da olabileceğine kendimizi niçin alıştırmayalım? Niçin kendimize böyle bir olumlu çizgi çizmeyelim?

İnsanları dinleriz: adeta bir dokun, bin ah işit cinsinden hep yakınmalar, hep şikayetler duyarız. Ama şunu düşünmeyiz; acaba ben ne yapabilirim? Benim görevim nedir? Benim bu hususta veya bu konudaki sorumluluğum nedir? Ne kadardır? Daima aynaya bakıp, kendimizi görmemiz iyi olmaz mı? Şikayetle bir yere varılmaz. Bizim mutlaka bir şeyler yapmamız şarttır. Çinli bir düşünür şöyle der: “Karanlığa küfretme, bir mum da sen yak”. Evet, niçin olumsuzluklara bakıp da, karamsarlığa düşüyoruz? Neden karanlığı aydınlatmak için çare olmuyoruz? Halbuki çare biziz, sizsiniz, hepimiziz...

Sabahleyin kalktığımız zaman: “Bu gün hava ne kadar güzel, güneş ne güzel gülüyor, parklarda, bahçelerde kuşlar ne güzel cıvıldaşıyor, çocuklar ne kadar da güzel koşup oynuyor...” dememiz çok mu zor? Yolda giderken bir yaşlıya, bir muhtaca yardım etmek, karşımıza gelene güler yüzle selam verip almak ve halini sormak.... bunlar para istemez. Parasız yardımlardır.

Hz. Âdem, yaratılır yaratılmaz Cennete kondu. Bir ara yanıldı ama sonra pişmanlığını ortaya attı ve yine sonunda cennete girdi. Bizim ilk ve son durağımız cennettir. Niçin cennetimizi cehenneme çeviriyoruz? Buna hakkımız var mı? Zira özümüzde iyilik var. O bakımdan her doğan islam fitratı üzere yaratılmıştır denmiştir. Kur'an, tamamen iyimserliği, güzellik sergilemeyi tavsiye eder. “Allah Hz. Musa'ya: “Ey Musa, Firavun'a tatlı söyle, iyi söyle belki inanır”, “Niçin yapmadığınızı söylersiniz?”, “Başkalarının tanrısına sövme, o da senin Allah'ına sövmesin”, “Kim zerre miktarı iyilik yaparsa onu görür. Kim zerre miktarı kötülük yaparsa onu görür”, “İslam, güzel ahlaktır”....

Hepimiz insanız öyle değil mi? Hepimiz, Hz. Âdem'in çocuklarıyız. Hz. Âdem ise topraktandır. İyilik, güler yüz, tatlı dil güneş gibi; buzları eritir, karanlığı gündüze çevirir. Kimsenin kimseden üstünlüğü yoktur. Herkesin bir meziyeti, bir özelliği mevcuttur. Önemli olan o meziyet ve özellikleri ortaya çıkartmaya çalışmak. Başkalarının kusurlarını, hatalarını söylemeye kalkarsak, bizim de kusur ve hatalarımızı söylerler ki, o zaman dost bulamayız. Hz. Mevlana: “Ayıpsız dost arayan dostsuz kalır” demiştir. Yunus da: “Elif okuduk ötürü/ Pazar eyledik götürü/ yaratılanı severiz/ yaratandan ötürü” diyerek, iyimserliğin, pozitif yaklaşımın ne kadar önemli olduğunu vurgulamışlardır.

Sevgi mi istiyoruz? Başkalarının bize saygılı olmasını mı arzuluyoruz? Bize değer verilmesinden memnuluk mu duyuyoruz?.. O zaman biz başkalarına karşı; sevgi ve saygıda kusur etmeyeceğiz, biz başkalarına değer vereceğiz, kusurları örteceğiz, oto kontrole tabi tutacağız kendimizi. Atalarımız: “Önce can, sonra canan” derken buna parmak basmak istemişlerdir.

İnsan olmanın temel amacı; kâmil insan olmaktır. Kemali, olgunluğu tercih etmedikten sonra, insan olmak bir kenara, yaşamak bile anlamsız olur. Kamil insan; dünyayı sırtında taşımaz, dünyanın sırtına biner. O, en mütevekkil insandır. Kaza ve kader anlayışının en iyi temsilcisi kâmil insandır diyebiliriz.

Mevlana; insandan söz ederken asıl olan insan-ı kâmil olmayı hedefler. Onun için bazı hususlara dikkat edilmesini ister;

“Dikenden gül çıkaran, kışı da bahar edebilir.”

“Her selviyi hür bir halde sere serpe yücelten, derdi de neşe haline getirir.”

“Bedene can verip diriltten, dirilttiğini öldürmezse ziyana mı girer?” (11 HAZİRAN 2013)

AYNI ŐEHİRİN İNSANLARI!

kazimozturk@yenikonya.com.tr

ÖZTÜRKÇE

AYNI ŐEHİRİN İNSANLARI!

Devasa bir ũlke! Hergũn kalkınmakta olan, hergũn ihracatı katlayan, dũnyaya, “ben de buradayım, benim olduğum yerde hak hukuk yedirtmem, insan hakkı ihlal ettirtmem...” diyen, “Osmanlının mirası”na sonsuza kadar sahip çıkan, milli ve manevi değerlere önem veren, tarih kokan ũlke!

Kapı karşı komşu, aynı sokakta oturan, aynı mahallenin, aynı semtin, aynı çarşının esnafı, aynı il’in, aynı ilçe’nin, aynı köy’ün, aynı mezranın insanları...

Buldukları yerde bir şey mi yapılacak, bir ihtiyaç mı var; el ele vererek imece usulüyle, birbirine darılmadan, birbirini ũzmeden, kendi paraları ve kendi vergileriyle yaptırılan kamu malını zarara uğratmadan, “eylem” adı verilen hiçbir olumsuzluğa girmeden anlaşarak meseleyi çözüyorlar!

ũlkeyi yönetecek olanları, zamanı gelince sandığa giderek, istedikleri siyasi partiye oy vermek suretiyle seçip, iş başına getiriyorlar! Seçtiklerini yalnız bırakmıyor ve “benim de, bizim de sorumluluğumuz var, biz de bu şehrin, bu ũlkenin insanıyız, yöneticilerimize yardımcı ve destek olalım, onların işlerini kolaylaştıralım, bulunduğumuz şehrin güzelliğini bozmayalım...” diyorlar!

Aynı şehrin insanları; sabahları işe giderken güler yüzle birbirlerine selam verip, “hayırlı sabahlar, hayırlı işler, Allah işinizi gücünüzü rastgetirsin, sağlıkta daim eylesin” sözleriyle gönöl alıyor!

Aynı şehrin insanların bulunduğu yerde; muhtaç, fakir, yoksul, işsiz, eli boş kimse bulunmuyor! Herkes, birbirinden haberdar! Kimin bir ihtiyacı varsa hemen yanında yer alıp, ihtiyacını gideriyorlar!

Aynı şehrin insanlarında, bayramlar bir başka güzel! Milli ve dini anlayışlar anlamını buluyor! Kimse, kimsenin, giyiminden, kuşamından, inancından, tuttuğu takımdan, benimsediği siyasi görüştten, düşüncesinden... rahatsız değil!

Aynı şehrin insanları bayramlarda; önce dini bir emir olan bayram namazını mahalle camiinde kılarak, mahallenin en yaşlı insanının elini öpmek için evine gider, onun hayır duasını alır! Yüce Allah’ın; “ben hastalanmıştım, beni ziyaret etmedin, ben acıkmıştım bana yiyecek vermedin, ben susamıştım bana su vermedin...” Hadisi kutsisine uyarak, hangi evde hasta varsa ziyaret edip, hem Allah’ın rızasını, hem de insanların gönlünü almış olurlar!

Hacca gidecek, askere gönderilecek, düğün, dernek yapacak, bir yuva kuracak... olanların yanında yer alır, cenaze olduğu zaman hiç vakit kaybetmezler aynı şehrin insanları! Her mutlu günün, her kederli anın, her paylaşılması gereken olayın yanında bu insanları bir yumruk gibi yan yana, birlikte görürsünüz!

Aynı şehrin insanlarında; kavga, kırgınlık, kızgınlık, küslük, sürtüşme, terör, isyan, küfür, kötü söz... göremezsiniz! Kötü sözün sahibine ait olduğunu bilirler. Ola ki bir yanlışlık yaptı yöneticiler; hemen bir araya gelip, yöneticilerle görüşmek, yanlışlı gidermek için ziyaretler yapıp, meseleyi en tatlı, en iyi ve en çözüme yönelik olarak çözmeye çalışırlar!

Aynı şehrin insanlarında, etrafı yakıp yıkmak, ortalığı kirletmek, kamu malına zarar vermek, devlet malını tahrip etmek... gibi bir yanlış yoktur! Vergilerini tam ve eksiksiz verirler, yanlarında çalıştırdıkları elemanların ücretlerini geçinebilecekleri oranda, alınlarının teri kurumadan öderler! Esnafları, kaldırım önüne mal koyarak, yayaların haklarını ihlal etmezler.

Trafikte kurallarının -en büyük kul hakkı olduğunun- bilincindedirler. Satarken, alırken kimseyi aldatma durumunda kalmazlar. Mallarını satarken yemin etmezler. Yaşlıya hürmet, küçüklere sevgi zirvededir aynı şehrin insanlarında!

Aynı şehrin insanları; buldukları mahallenin, sokağın, caddenin, temiz tutulmasında, onarılmasında, korunmasında, gençlere örnek olurlar! Yeşile önem verir, “kıyamet de kopsa, elinizde bir fidan varsa dikiiniz” peygamberi sözüne uygun davranarak buldukları yerleri yeşile büründürürler! Ormana, parka önem verirler.

Aynı şehrin insanları; engellilere acınacak gözle bakmaz, birgün kendilerinin de aynı akıbetle karşılaşacaklarını bilirler! Hiçbir canlıya zarar vermezler. “siz yerdekilere acıyın ki göktekiler de size acısın”, “merhamet etmeyene merhamet edilmez” ilkelerine sadık kalırlar.

Hepimiz böyle bir şehirde yaşamak istemez miyiz? Hiçbirimiz; “bunların olması mümkün değil” diyebilir mi? Hangi

birimiz, “yok kardeşim, bunlar ütopik bir durum!” sözünü edebilir mi? Haydi böyle bir şehirde yaşamak için el birliğine! (15 HAZİRAN 2013)

1. VUSLAT

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

1. VUSLAT

Vuslat!
Kırk üç yıl sonra,
Okuduğumuz okulda;
Kenetlenen kollar, tutulan eller...
Kucaklaşmalar, akan gözyaşları!
Hepsinin ağarmış saçları,
Garip, yad bakışları!
Hey gidi günler!...
O dinç, atak haller,
Tuttuğunun suyunu çıkaran eller,
Birer birer hayal olmuş!
Renk gitmiş, yüz solmuş,
Eski günler serap olmuş!

İnsanın hayatında unutamadığı anlar vardır. Sağ oldukça hafızadan asla silinmez! İşte böyle duygusal bir an yaşadık Cumartesi günü, yani 29 Haziran 2013'te! Bu, bendenizin hafızasına adeta mermere yazı yazmak gibi kazındı! 43 yıl önceye götürdü. O, öğrencilik yıllarıma! Okuduğumuz okulda bir araya geldik! Sıralarımıza yine öğrenciyken oturduğumuz gibi oturduk! Hepimiz birbirimize bakıyoruz! Zira boynumuzdaki isimlik olmasa, kimin kim olduğunu bilmemiz mümkün değil! Saçlar ağarmış, dişler dökülmüş, beller bükülmüş! Kimisi bastona bile ihtiyaç duyar hale gelmiş!
Tanışınca, kucaklaşmalar başlıyor! Sarmaş dolaş oluyoruz! Gözyaşları sel oluyor! O kadar değişir mi insan; 7 yıl İmam Hatip, 4 yıl Yüksek İslam Enstitüsü; toplam 11 yıl aynı sınıfta okuduğumuz arkadaşları tanımakta zorlandım! Tanıdıktan sonraki duygusal anı siz hesap ediniz!
Her birisi değişik görevlerde hizmet yürütmüş! Kimisi savcı, kimisi albay, kimisi üniversitede görevli profesör, kimisi Müsteşar yardımcısı, kimisi siyasetçi, kimisi diyanetten emekli, kimisi eğitimci, kimisi sanayici ve esnaf!...
Bu ekip, çok zor şartlarda görev yaptı! İmam Hatip Neslini, bırakın ikinci sınıf vatandaş olmasını, adam yerine bile koymadılar! İmam Hatip'lilerin başarısını çekemediler! Öyle bir zaman oldu ki; hiçbir İmam hatipliye görev vermemeyi bile uyguladılar! Eğer imam hatipliye, eğer İnanıyorsa, namaz kılıyorsa, eğer hanımının, kızının, annesinin, bacısının... başıörtülüyse vay geldi başına! İnanan insanların kurduğu şirket ve holdingleri; "yeşil sermaye" diye yaftalayıp, alışveriş yapılmamasını, ülke ekonomisine katkı sağlamamasını sağlamaya çalıştılar! Ülkenin hiçbir yerinde görev vermemek için çabaladılar!
Bizim bu nesil; yurdun çeşitli yerlerinde şerefiyle görev yaptı! Harama el uzatmadı, verilen görevi ibadet kabul ederek en iyi, en doğru, en dikkatli şekilde yerine getirdi! Bütün zorlamalara, haksızlıklara rağmen, yılmadılar, korkmadılar, tırsadılar, dünya menfaati için değer yargılarından taviz vermediler!
"Emrolunduğun gibi dosdoğru ol", "sen doğru olursan, eğri sana zarar veremez" ilahi fermanları, İmam Hatip Nesline rehber oldu ve olmaktadır! (01 TEMMUZ 2013)

LÂ'DAN İLLÂ'YA

LÂ'DAN İLLÂ'YA

Hayat iki kelimedenden ibaret; LÂ ve İLLÂ. Evet diyebilmek için önce hayır demeyi öğrenmek, hayatımızda; “Hayır” lara da yer vermek gerekir.

Hiçbir insan; dik duruşundan ve şahsiyetinden taviz vermek, adamlık özelliğini kaybetmek istemez.

“hayır” demek; inanca, insani değerlere, insani özellikleri bertaraf eden bütün kötülöklere, “Dur” demektir.

“Lâ” olmadan, “İllâ” olmaz. Onun için; “Lâ İlahe İllallah” ilkesinde; “Allah’tan başka bütün ilahlara, ilah yerine konulara, Allah’ı devre dışı bırakmayı kendine meslek edinmiş Allah’ı inkâr eden bütün İZM’lere, dünyayı teröre gark eden, barışı baltalayan her felsefi akıma “Hayır” diyorum.

Burada; şirk, küfür, ateizm ve benzeri bütün Şeytani sistemler “Hayır” deme kapsamındadır. Yani ın sınırını içinde mütalaa edilir.

Baktığımız zaman; Hz. Adem’in yaratılması, insanın yaratılış serüveni, Allah’ın ruhlardan aldığı; “elest” akti, Hz. Peygamberin; “beni Hud suresindeki; “ Emir olduğun gibi dosdoğru ol” ayeti yaşlandırdı” ifadesi, Kur’anda çokça zikredilen; düşünce, fikir, akli kullanma emirleri, ayetlerin hep; “Kâmil insan” olmayı öğütlemesi, ameli Salih yapanların kurtuluşa erecekleri... önce olumsuzlukları temsil eden, “hayır” diyerek, olumluya adım atmaya temsil eden, “İlla”ya yani; batıl, Allahsız, inançsız bütün sistemleri temelden yıktıktan sonra yepyeni bir sistem kurmak meselesine kafa yorar.

Kurulacak bu sistem; hukuk, insan hakları, adalet, sevgi, barış, kardeşlik ve huzur iklimini beraberinde getirecektir.

Zaten dünyada aranan bu değil mi? İnsanlar; huzur için, barış, kardeşlik, hukuk için çaba sarf etmiyor mu?

Bugün ikame edilmeye çalışılan; “Darvinizm’e yönelik, ateizm’in ön plana çıktığı bir uygulamadır! Felsefe bunun üzerine bina edilmeye çalışılıyor. Aydın dediklerimiz bunu savunuyor.

Laiklik adı altında, dinsizlik uygulanmaya gayret ediliyor. Aslında laiklik; “inanç ve vicdan özgürlüğü” olması gerekirken, bakınız ortaya bir başörtüsü meselesi atılıyor, yıllarca inancı gereği başını örten hanımlar, ne okuyabiliyor, ne çalışabiliyor, ne de haklarını savunabiliyor!

İnançlı insanlar, toplumdan tecrit edilmeye çalışılıyor. TSK’dan, “disiplinsizlik” bahanesiyle atılıyordu, devlet kurumlarında hatta toplum içinde inançlılar fişleniyordu. Kırkiki Konya Televizyonuizyonlara başını örten bir hanım katılmışsa, sanki insan değilmiş gibi ve “vur abalya” anlayışıyla üzerine gidiliyor!

İşte bütün bu olumsuzluklara; “HAYIR” deyip, bunun yerine; insanlığın ikamesi için; “EVET” i koymaya çaba harcamalıyız. Çalışmamız bunu ele almaktadır. Bütün bilgilerimizi belgeye dayandırıyor, temel kitabımız olan Kur’an ve Sünneti mesnet alıyoruz.

Lâ ve İlla aslında insanı insan yapan bir prensiptir. Lâ ve İlla olmadan hayatın tadı olmaz. Ama en değerli olanı; bu söylemleri eyleme dönüştürmek, kavli duayı fiili duaya yükseltmektir. Mümin, daha doğrusu insan; hayatta itibar sahibi olabilmesi için Lâ ve İlla mücadelesinde bulunmalıdır.

Kur’an bize bunları öğütler. Yüce yaratıcımızın bizden istediği budur. Ahiret zenginliği bununla kazanılır. Cennet bununla elde edilir, cehenneme bunlara şaşı bakarak düşölür. Dünyada sevginin temeli, barışın ilk ve en önemli şartı; Lâ ve İlla’ya sahip olmaktan geçer.

HANİ NEREDE İSLAM ÜLKELERİ?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

HANİ NEREDE İSLAM ÜLKELERİ?

Ah Müslümanlar!

İslam ülkeleri kaynıyor kazan gibi!

Tüm Müslümanlar dağınık hazan gibi!

Batıyor, çöküyor, kayboluyor, eriyor,

Batıl bataklıkta ölü sazan gibi!

Gel çağrılarını para etmiyor!

“Birlik ol” sözleri yetmiyor,

“Müslüman”ım demekle bitmiyor,

Nüfus cüzdanında, “Müslüman’ım” yazan gibi!

Hani nerde; “kardeşlik” ruhu?

Ensar anlayışı, muhacir duygu?

Kuran; “ilgisiz olun” mu diyor?

Allah kuralını bozan gibi!

Beyinler satılık, ruhlar iflas!

Duygular kadük, fikirlerde yas!

Bu dünya böyle gitmez,

Şeytanın yolunu çizen gibi!

Sevgili dostlar, içim kan ağlıyor! Şu mübarek Ramazan ayında yüzlerce insanı katletmek, yüzlerce insanın

yaralanmasına sebep olmak, hangi insanın kalbini yaralamaz ki! Suriye bir yara, Mısır bir yara, “Arap ülkesi” denilen, aslında “İslam ülkesi” olan ülkelerde kan akmaya devam ediyor! Kan akmayan ülkeler de, yöneticilerin aymazlıkları, şuarsuzlukları, her şeyi petrolden, hacıların parasından ibaret gibi görenlerin, göbeğini kaşıyarak hiçbir şey olmamış gibi sessiz kalmalarının hesabını yüce Mevla bir gün soracaktır!

İnsan olan duygulanır, içinde birazcık Allah inancı olanların böylesine vahşete ilgisiz kalması düşünülemez! Vallahi ve billahi, üzerine ölü toprağı serilmiş şekilde duyarsız olan ülkelerin de başına aynı akıbetin gelmemesi mümkün değil! Gördük Batı’nın, ABD’nin ve AB’nin tavrını Gezi parkı eylemlerinde! Yabancı basın o eylemlerde nasıl canlı yayınlar yaptığını, nasıl röportajlar icra ettiğini!

Mısır’daki katliama sessiz kalan adı İslam ülkesi olan ülkeler, ABD’ye, AB’ye ve Avrupa’ya güvenmesin! Bunlar, menfaatleri bittiği zaman adeta selpak mendil gibi siler atar ülkeleri!

Avrupa değil, Allah ve Allah dostları sizin yanınızdadır! Avrupa, ABD, AB... sömürmek için dost olur! Ülkeleri kalkındırmak için değil! Bakınız Afrika’ya...Türkiye’de son onbuçuk yıl içinde olan gelişmelerden rahatsız oldukları için çeşitli senaryolar üretmekte! Her türlü argümanlarını ortaya koymaktalar!

Eğer “Müslümanız, Allah’a inanıyoruz, Peygamber sevgimiz var” diyorsak, kenetlenmek, birlik olmak, dayanışma içinde bulunmak zorundayız. Zira “ancak inananlar kardeşler”. Dünya menfaati uğruna Müslümanların kanının akmasına göz yummayınız! Avrupanın çıkarları için Müslümanları satmayınız! Şayet böyle yaparsanız, yarın veya yakın zamanda sizin de başınız ağrır!

Birlik olalım, kenetlenelim, kardeşliğimizin bozulmasına izin vermeyelim.(29 TEMMUZ 2013)

ORUÇ BİZİ TUTTU MU?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

ORUÇ BİZİ TUTTU MU?

Çocukluğumuzda oruç tutmaktan bir hal olduğumuz zaman; “Sen oruç mu tutuyorsun? Yoksa oruç seni mi tutuyor?” derlerdi. Bu sözü bugün de söyleriz.

Nedir; “oruçun tutması?” oruç insanı tutar mı? Onun canlı bir yönü var mı? Yani oruç insan gibi canlı mı?

Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (SAV); “ kim, inanarak ve sevabını Allah’tan ümit ederek oruç tutarsa, geçmiş günahları bağışlanır”, “oruç, kalkandır” buyurur. İnanmayan oruç tutmaz ve tutamaz. İnanç içinde de mutlaka Allah’tan sevap arzusu vardır. Her ibadette, her güzel amelde; inanç, istek, arzu, samimiyet, hayat tarzının daha güzel hale gelmesi, insanca yaşamaya adım atmak yatmaktadır!

Baktığımız zaman, İslâm’ın; tamamen güzel ahlaktan ibaret olduğunu görürüz. Hz. Aişe’ye; “peygamberimizin ahlakı nasıldı?” diye soranlara, O’nun, “siz hiç Kur’an okumuyor musunuz?” şeklindeki cevabında da açıkça görülüyor ki; Allah’ın her emri, her farzı, bize insani tavırlar kazandırmaktadır! Ayrıca her güzel işin altında yatan gerçek; bugün bir yanlışta, bir günaha, bir hataya düşmüşsek, güzel davranışlarla, geriye adım atarak hayat çizgimizdeki kırıklıkları sonlandırarak, yukarıya doğru düz ve kırık olmayan çizgilerle ömür sermayesine sermaye katmaktır!

Evet, dünyada Allah’ın dediklerini yaparak, demediklerinden kaçarak yarına yatırım yapıyoruz! Bu yatırımın adı;

Cennet! Her ne kadar;

“Cennet cennet dedikleri

Birkaç köşkle birkaç huri

İsteyene ver sen anı

Bana seni gerek seni” deniyorsa da, Allahımız; güzel amel işleyenlerin Cennete gireceğini müjdeliyor.

Oruç tutmak, sadece akşama kadar aç ve susuz kalmak değildir. Bunu her canlı yapar. Madem insan; “eşref-i mahlukat” madem, melekler Adem’e secde etti, madem ki Allah, Adem’e meleklerden üstün bir yetenek verdi... o halde bunu muhafaza etmek de bizim görevimiz olmalı değil mi?

Kıldığımız namazın son namazımız, tuttuğumuz orucun son oruç olduğu ve yaptığımız her güzel işin son işimiz olabileceği şuurlu olarak olursak amellerimizin bir anlamı olur.

Her yapılan işin mutlaka içinin doldurulması gerekir. İbadetlerin bizi cennet’e götürmesi, günahlardan arındırması için içi boş olmamalı, yani; şuarsuzca, düşüncesizce ve bir şey anlamadan, bıkkınlık içinde, üşenerek, zorlanarak yapılırsa o ibadetin içi boş demektir.

Sevgili peygamberimiz; “öyle Kur’an okuyucular var ki Kur’an ona lanet eder” buyurur. Aslında biz biliyoruz ki Kur’an’ın her harfine sevap vardır, okuyana şefaahat eder! O halde lanet nasıl oluyor? Kur’anın içinin doldurarak; yani okuduğumuz zaman anlamını bilerek, Allah’ın mesajlarının neler olduğunu, bizden ne istediğini, nelerden kaçınmamız gerektiğinin şuurlu olarak okumak. Yeterli mi? Hayır. Bilmek yetmez, uygulamak, hayatımıza tatbik etmek şarttır. Değilse, Tevrat yüklü hayvanlar gibi oluruz!

Oruç da aynı; Ağzımıza, gözümüze, dilimize, elimize, ayağımıza, kalbimize ve bütün organlarımıza oruç tutturmak gerekmektedir! Yani ramazandan önceki hayatımızdan, ramazan hayatımız ve ramazandan sonraki hayatımız farklı olmalıdır! Bunun için, “iki günü birbirine denk olan zarardadır” denmiştir. Eğer ramazan ve oruç, bizi değiştirmediyse, eğer oruç bize ahlaki güzellikler kazandırmadıysa, o zaman oruç bizi tutmadı demektir. Her zamankinden daha fazla ramazanda; sinir katsayımız artıyorsa, ramazanda ve oruçluysanız; ailemize, etrafımıza, arkadaşlarımıza karşı daha öfkeli oluyor, tabak çanağı kıracak kadar kendimizi kaybediyorsanız... bu oruç bizi tutmamış anlamı çıkar. Zira, biz oruç tutmazsak, oruç bizi tutmaz. Aç kalmak, oruç tutmak değildir. (24 TEMMUZ 2013)

SENİ MEMNUN EDEBİLDİK Mİ? BİZE İTİBAR ETTİN Mİ?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

SENİ MEMNUN EDEBİLDİK Mİ? BİZE İTİBAR ETTİN Mİ?

Evlerimize, gönüllerimize, ruhumuza misafir oldu! Hediyelerle bizi teşrif etti! Evimize gelirken hiç ayırım yapmadı! “Ötekileştirmeden, ötelemeden” herkesi ziyaret etti! Hediyelerini üç bölümde getirdi; birinci bölüm; Rahmet Paketi, ikinci bölüm; Merhamet Paketi, üçüncü bölüm; Kurtuluş Paketi!

Üç çeşit paketten almak isteyen, otuz günlük sınavda ciddi çalıştı, verilen ödevleri tam yaptı, önceki hayatını elinin tersiyle bir kenara attı! Az uyudu, az yedi, az konuştu, ma la ya’ni yani boş ve anlamsız sözlerden kaçındı! Bütün vücuduna ve varlığına imsak yaptırdı! Ve beklenen sonuç; Bayram!

Üç hediye paketinden ikincisine yetişenler; “birinci pakete yetişemedim, fırsatı kaçırdım, ama zararın neresinden dönersem kâr diyerek, ikinci pakete yetişmek için kolları sıvadım. Bu andan itibaren her türlü haramdan, yasaktan, insanlık dışı oluşumlardan ve yaklaşımlardan uzak kaldım” diye yarışa ikinci etapta kaldı! Bunlar için de sonuç; Bayram!

Ne olduysa oldu, her iki hediye paketini de kaçırdı, ama içinde bir eziklik, bir pişmanlık, bir ahu zar vardı! Yaptıklarına içten gelerek tevbe etti ve “şimdiye kadar kaçırdığım bütün fırsatlara nadim oldum, işlediğim günahlara tevbe ettim, bir daha dönüp o günahlara, o kirlere bulaşmayacağım, tertemiz bir insan olacağım, temiz toplum oluşturacağım...” dedi ve olumsuzluklara set çekti! Bunun için de son nokta; Bayram!

Hz. Ali; “günahsız geçen her gün bayramdır” der. İşte bu duygularla misafir ettiğimiz Ramazan, gelecek sene yine mutlulukla ve sevinçle, hem de 10 gün önce gelecektir! Bu, bizden memnun olduğunun, bize itibar ettiğinin alametidir!

Biz de, güzelliklerle, Kur’anca ve Kur’anla yaşadığımız Ramazan sonunda Bayrama kavuşmanın mutluluğunu yaşayacağız inşallah! Güle güle git ve güle güle gel ya şehir-i Ramazan! Diyoruz!

Evet, Ramazan mevsimi bize veda ediyor! İki gün sonra Ramazanı uğurlayacağız! Ramazandan sonraki hayatımızı, aynen Ramazandaki gibi güzelliklerle donatacağız! Her günümüzü bayram yapacağız! Ölmeden önce öleceğiz, “bugün Allah için ne yaptım?” diye kendimizi sorgulayacağız! Hesaba çekilmeden önce kendinizi hesaba çekin ilkesine uygun yaşayacağız! Kur’anca hayat süreceğiz! Yaşayan Kur’an olacağız! Namazımızı, orucumuzu toplumda hissettireceğiz!...

Bayram Günleri

Kirlenen ruhlara rahmetler yağar,
Kararan güneşi gündüzler sağar,
Mutsuz gönüllere umutlar ağar,
Bayram günleri!

Ölü toprağın dirildiği an,
Bahçelerden güllerin derildiği an,
Berat defterlerinin verildiği an,
Bayram günleri!

Yıkık boyunlar tebessüm eder,
Küsler, kırgınlar teşerrüf eder,
Selamla birbirine hürmetler diler,
Bayram günleri!

Küçük, büyük herkes el ele..
Kibir yok, riya yok, hele velvele..
Esamisi okunmaz,
Bayram günleri! (06 AĞUSTOS 2013)

HAYATI DÜZENE SOKAN İLKELER

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

HAYATI DÜZENE SOKAN İLKELER

Hayat; genelde insanlara göre çok kısa. Her zaman öyle demez miyiz; “şu yalancı dünyada hiç gülmedim, hep çile çektim.” Aslında ister 50, ister 60, ister 70 veya daha fazla yaşayalım, bir türlü ölümü, ölmeyi, bu dünyadan gitmeyi istemeyiz.

Şu hususlara dikkat etmek durumundayız, daha doğrusu mecburuz; yaratıcımızı tanımak, O'nun ilkeleri doğrultusunda tavizsiz bir hayat sürmek. Acaba bunu kaç kişimiz yapıyor? Her gün, her an ve her salise Allah, varlığını haykırıyor, adeta, “ben buradayım” diyor. Bunlara dikkat ediyor muyuz? İşte bizlere iksir niteliğinde hayat ilkeleri; kulak verelim Şems-i Tebrizi'ye;

“Alah'ı tanıdığınızı iddia ediyor, fakat ona olan borcunuzu vermiyorsunuz. Bu borcu, fakir ve muhtaçlara ih sanda bulunarak ödeyin.

Kur'an-ı Kerim'i okuyorsunuz fakat hüküm ve kurallarından haberiniz yok. Okuduklarınızı uygulayın.

Şeytanın, düşmanınız olduğunu iddia ediyor, fakat ona itaat ediyorsunuz. Onun tekliflerini geri çevirin.

Kendinizi Muhammed (SAV) ümmetinden sayıyor, fakat sünnetini uygulamaya çalışmıyorsunuz.

Cennete girmek istediğinizi söylüyor, fakat ona girmek için gerekli hiçbir ameli işlemiyorsunuz.

Ateşten kurtulmak istiyor, fakat günahlarınızı ve kötü amellerinizle kendinizi durmadan ona doğru sürüklüyorsunuz.

Ölümün herkese geldiğini biliyor, fakat ona hiçbir hazırlıkta bulunmuyorsunuz.

Bütün din kardeşlerinizin kusurlarını görüyor, fakat kendi kusurlarınızı görmüyorsunuz.

Allah'tan gelen bütün nimetleri şükretmeden yiyor ve kullanıyor, fakat O'na olan minnettarlığınızı size verdiği nimetlerden muhtaçlara tasadduk ederek göstermiyorsunuz.

Ölülerinizi, aynı sonun sizin de başınıza geleceğini bile bile, ibret almadan, gömüyorsunuz.

Mevlana'yı dinleyelim;

“Her şeye çare bulan Allah'a sığınmaktan başka ne çare var?”

“Padişah, her yokuşta, her inişte doğan başlarından harmanlar yapar, tepeler yüceltir.”

“Dünyada kim, ustadan kaçarsa, devletten kaçır. Bunu böyle bil.”

“Yunus, balık karnında pişti. Bu beladan tespihle kurtuldu.”

“Benim hareketim, ancak O'nun rüzgârıyladır. Askerimin başbuğu, ancak tek Allah'ın aşkıdır.”

“Benim sakinmam da ancak Allah içindir, vermem de... Tamamıyla Allah'a aidim, başkasına değil...”

“Küfürden ve onun dikenliğinden kurtuldun, artık Allah bahçesinde bir gül gibi açıl”

“Allah'ın nakışını, yine Allah eliyle kır. Sevgilinin camına, sevgilinin taşını at.”

“O'nun feyzine geç mazhar olduysan gam yeme. Bilirsin ki ihmal etmez, imhal eder.”

“Anayı, ananın memesini, sütünü yaratan, onu babayla çift eden O'dur. O'na serkeş olma.”

“Şaşılacak şey; bu renk, renksizlik âleminden zuhura geldiği halde, renksizlikle nasıl savaşa girer?”

“Ziyaya tahammül edemeyen zavallı gözlerle, biçare gönüllerin güneşin nuruna ve güneşe takatleri yoktur.”

İNANÇ, AKSİYON İSTER!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

İNANÇ, AKSİYON İSTER!

Yüce yaratıcımız, Kur'an'da-ki Kur'an; hayat kitabı, insanı inşa eden aksiyon rehberi- bütün emirlerini, insana yönelmiş, onun; dinamik, uyanık, aksiyoner, faal ve etken olmasını istemektedir.

Onun için akıl vermiş, o yüzden irade-i cüziye ile dünya sahnesine bırakmıştır. Müslüman; "gelen ağam, giden paşam", "bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın", "beni ilgilendirmez", "bana ne", "ben sadece kendime bakarım, kendimi düşünürüm"... hamakatında bulunamaz.

Şu söz yanlış anlaşılakta ve yanlış uygulanmaktadır;

"her koyun kendi bacağından asılır"! bundan; ilgisizlik, başkalarını düşünmeme... gibi bir anlayış ortaya çıkmaktadır ki tamamen hatalıdır. Anlatılmak istenen; herkes yaptığından sorumludur, "kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın" ayetine uygun bir sözdür. Ayrıca, cezalar da, ödüller de ferdidir. Kimse, kimsenin günahını yüklenmez. İnsan, yalnız düşünür, yalnız sıkıntı çeker, yalnız ölür.

Eğer, inançta aksiyon olmasaydı; Peygamberimizin yaptığı savaşların anlamı olmazdı. Eğer inanç; meskenet içinde olmayı, miymintilik demek olmuş olsaydı, hiçbir peygamberin, batılla mücadele etmemesi icap ederdi! Kur'an, kötülükle, iyi bir şekilde mücadele edilmesini ister.

Bakara suresi, Yahudilerle, Âl-i İmran suresi, Hıristiyanlarla olan mücadeleyi anlatır. Yahudilerin ve Hıristiyanların, yanlış inançlarına karşı doğru tezi ortaya koyar.

Sadece, Yahudi ve Hıristiyanlara karşı değil, bütün, yanlış, batıl ve akla, mantığa uygun olmayan her türlü tutum ve davranışa tepki koyar Kur'an!

İbrahim'leri yetiştirmeyen toplumlar, Nemrut'ların sayısının çoğalmasına sebep olurlar!

"Ey rabbimiz! Bizi, inkâr edenlerin zulmüne uğratma, bizi bağışla! Ey rabbimiz! Şüphesiz sen, mutlak güç, hüküm ve hikmet sahibisin!" (Mümtehine/5)

"Sakin, Allah'la beraber başka ilahlara yalvarma!" (Şuara/213)

"İnkâr edenler, Allah yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidayet yolu belli olduktan sonra peygamber'e karşı gelenler, hiçbir şekilde Allah'a zarar veremezler. Allah, onların amellerini boşa çıkaracaktır." (Muhammed/32)

"Kendilerine hainlik edenleri savunma! Zira Allah, hiçbir haini, hiçbir günahkârı sevmez!" (Nisa/107)

"Ey iman edenler! Kendilerine Allah'ın gazap ettiği, kabirlerdeki kâfirlerin ümit kestikleri gibi tamamen âhiretten ümitlerini kesmiş bir toplumu dost edinmeyin." (Mümtehine/ 13)

"Onlar, ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Halbuki kâfirler istemeseler de, Allah nurunu tamamlayacaktır!" (Saff/8)

"Tevrat'la yükümlü tutulup da, onunla amel etmeyenlerin durumu, ciltlerle kitap taşıyan eşeğin durumu gibidir.

Allah'ın ayetlerini inkâr eden topluluğun hali ne kötüdür! Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez!" (Cum'a/ 5)

"De ki; "eğer biliyorsanız söyleyin. Yer ve yerde bulunanlar kime aittir?

"Allah'ın" diyecekler. "Öyleyse siz hiç düşünüp öğüt almaz mısınız?" (Müminun/84-85)

"Göklerin ve yerin hükümlüğü Allah'ındır. Dönüş de ancak O'nadır." (Nur/42) (28 EKİM 2013)

ALÇAK GÖNÜLLÜ OLMAK, BİR İNSANLIK GÖREVIDİR!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

ALÇAK GÖNÜLLÜ OLMAK, BİR İNSANLIK GÖREVIDİR!

Alçak gönüllülük; başkan gibi davranma özelliğini bırakmak, boynu bükük durmak, ikramda abartı ve fazlayı sevmemek demektir. alçak gönüllülük, insanın sahip olduğu erdemleri, mal ve makam gibi meziyetleriyle övülmeyi sevmemesi, kendini beğenme ve başkasını küçümseme duygusundan uzaklaşması anlamına gelir.

Alçak gönüllülük; tevazu ile anlatılır. Ahlakın bir parçasıdır. Meyveli dalın başı öne eğik olur denir. Tevazu, ağırbaşlılıktır. Kendini, her şeyi bilir pozisyonunda görmek, halk tabiriyle ukalalık yapmak kimsenin tasvip etmediği bir tutumdur.

Alçak gönüllülük; miskinlik değildir. Alçak gönüllü olmak demek; her kötülüğe, her çirkinliğe, her olumsuzluğa; "Evet" demek değildir.

Sevgili peygamberimiz; "Bir kötülük gördüğünüz zaman önce elinizle değiştirmeye çalışın. Buna gücünüz yetmezse dilinizle değiştirmeye çalışın, buna da gücünüz yetmezse kalben gidermeye çalışın...." buyurur. Bu; doğru, güzel, ahlaki, ilahi emirlere ters olmayan, insanlara yararlı olan... Şeylere onay vermek anlamı taşır.

Alçak gönüllülük; kâmil insan olmanın bir boyutudur. Mevlana, Mesnevi'de bu konuyu şöyle ele alır:

"Yusuf'a karşı nazlanma, güzellik iddia etme. Yakupcasına niyaz etmek ve ah eylemekten başka bir şey yapma."

"Baharların tesiriyle taş yeşerir mi? Toprak ol ki, renk renk çiçekler bitiresin."

"Yıllarca gönüller yırtan, kalplere elem veren taş oldun. Bir tecrübe et, bir zaman da toprak ol."

"Hangi hoş vardır ki nahoş olmamıştır? Yahut hangi tavan vardır ki yıkılmamış, yere serilmemiştir?"

"Ululuk, zehirli bir şaraptır. O şarapla aptal kişi sarhoş olur."

"Onun zehirli olduğuna inanmıyorsan, bak da gör; Âd kavmine o zehir neler etti?"

"Kılıç, boynu olanın boynunu keser. Gölge, yerlere döşenmiştir, o hiç yaralanmaz."

"Ululuk; fazla ateştir a azgın! Kendini ateşe nasıl atıyorsun?"

"Yerle bir olan, bak hele, oklara hedef olur mu hiç?"

"Fakat yerden baş kaldırdı mı, o zaman hedefler gibi çaresiz yaralanır." (Mevlana'nın Tefekkür Dünyası, Kazım Öztürk, Tebeşir yayınları, Konya...)

Alçakgönüllülük; devlet yöneticilerinde, tüm idarecilerde, makam ve mevki sahiplerinde, ilim adamlarında... olursa bir anlam ifade eder.

Alçakgönüllüler, asla insanlar tarafından incinmezler! Onlar; tasavvufun, daha doğrusu İslam'ın şaşmaz temsilcileridir. Neden alçakgönüllü olmuyoruz ki? Bu, zor bir mesele mi? Nefsimizi ayaklar altına alacak ve Resulün; "küçük cihattan, büyük cihada gidiyoruz" ilkesini kendimize rehber edineceğiz! Allah, alçakgönüllülerin arasına katsın! (12 KASIM 2013)

ÜÇ SİHİRLİ KELİME

KAZIM ÖZTÜRK

Yeni Konya Gazetesi köşe yazar

ÜÇ SİHİRLİ KELİME

Günlük hayatımızda sık sık kullandığımız, birbirimizle anlaşabilmek için başvurduğumuz, iyi bir iletişimin şartlarından olan kelimeler kullanırız. Konuşmalarımız, yazmalarımız kelimelerden oluşur.

Zaman zaman o kadar çok kelime kullandığımız olur ki, bunları bir araya getirsek hiçbir anlamı olmadığını görürüz. Ama yine de konuşmuş olmak için konuşuruz. Bu tür konuşmalar bize sadece yorgunluk verir, iplerin kopmasına, dostlukların düşmanlığa dönüşmesine sebep olur.

Halbuki üç sihirli kelimeyi kullansak, bunlarla açamayacağımız kapı yoktur. Bu sihirli kelimeler; adeta güneşin buzları erittiği gibi kırınlıkları eritir, ortalığa sıcak bir atmosfer yayar. Çok zor değil, hatta hiç zor değil. Hepimiz yapabiliriz. Herkes bu kelimelerden yararlanabilir. Bunun için tahsile, terbiyeye, okumaya, okula gitmeye gerek yok. Bu kelimeleri kullanmak para pul da istemez.

Hani hasretini çekeriz ya, hani hep dillendiririz ve; “Ne olur dilimizi güzel kullansak, birbirimizi kırmamak, bir selam versen, bir hal hatır sorsan ne olur?...” deriz. Deriz de bir türlü bu sihirli kelimeyi kullanmayı aklımıza getirmeyiz. Hep, efelenmek, dili uzunluk, ben bilirim ukalalıkları, bana ne, o selam versin, ben mi hal hatır soracağım? O, tekke mi hep ziyaret edilecek? Kardeşim ben, senin hatırın için kaidemi bozamam... gibi uç, saçma, bir anlamı olmayan konuşmaları ihmal etmeyiz. Sonra da, bir iş yapmış gibi kendimizde bir renk görürüz. Sonuç; sıfır, dostsuz kalmak, arkadaşlardan uzaklık, yalnızlık!.....

Birine bir iş buyuracağımız zaman; “Lütfen şunu, şöyle yapar mısınız?” demek mi daha etkili? Yoksa; “Şunu, şöyle veya böyle yap” demek mi? Yani emir verici, buyurucu bir tavır mı daha çok insanı işe yöneltir? Yoksa daha ince, daha nazik bir ifade kullanarak mı?

Yapılan bir işe, bir iyiliğe, bir güzel harekete karşı; “Teşekkür ederim” dememiz mi insanları mutlu eder? Yoksa. Hiçbir şey söylemeden, sessiz kalmamız mı? Mesela diyelim ki; belediye otobüsünde ayakta gidiyoruz, ama ayakta durmaya halimiz de yok. Ön veya yan koltukta oturan birisinin bize yer verdiğini düşünelim. Bu hareket karşısında ne yaparız? Kendini bilen nasıl davranır? İstese bu insan bize yer vermeyebilirdi değil mi? Bizi yüceltecek söz; “Enayiye bak, kendisi oturmuyor, bana yer veriyor” mu? “Teşekkür ederim, Allah razı olsun” sözü mü? “senden bunu söke söke alırım, istersen verme...”, “bu bizim hakkımız, söke söke alınız”, “hadi be sende, sen kim oluyorsun? Sen kimsin? Kaç paralık adamsın? Okkan kaç para?...” , “vurdum mu oturturum”, “sen ne bilirsin, paran kadar konuş”...gibi sözler bize ne kazandırır?

Yine bir konuda, diyelim ki bir görev vereceğimiz zaman; “şunu yap” sözünü mü kullanırız? Bunun yerine; “şunu yapmanı rica ederim” sözünü mü kullanırız? Hangisi daha tatlı, daha sevecen? Daha cana yakın? Daha dostça?... Dost kazanmak istiyor muyuz? İnsanlarla sıcak bir iletişim kurmaktan yana mıyız? İçimizin rahat, gönlümüzün huzurlu olmasından mutluluk duyar mıyız? Çarşıda, pazarda, misafirlikte, toplulukta herkesin bize güler yüzle selam vermesini, insani yaklaşım sergilemesini istiyor muyuz?....

Şu üç kelimeyi ihmal etmeyelim: LÜTFEN, RİCA EDERİM, TEŞEKKÜR EDERİM. Bir deneyelim. Göreceğiz ki, bu kelimelerin sıcaklığı yüzünden kısa sürede dostlarımızın sayısı artmış, yalnızlıktan kurtulmuş ve içimizin sıkıntıda olmadığını görmüş oluruz.

“Söz ola kese savaşı,
Söz ola kestire başı,
Söz ola ağulu aşı,
Yağ ile bal ede bir söz!”

“kendine yapılmasını istemediğin bir şeyi başkasına yapma”. “önce iğneyi kendine, sonra çuvaldızı başkasına batır.”

BU ATEŞİ SÖNDÜRELİM!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

BU ATEŞİ SÖNDÜRELİM!

Fitne ateşi etrafı sarmış durumda! Her kafadan sesler yükseliyor! Hakaret edenlerin ise haddi hesabı yok. Nereye gidiyoruz? Bu gidişin sonu nereye varacak? Cemat- Hükümet tartışmalarından nemalananlar var! Devamlı beklemede olan, karanlıktan, kaostan medet uman, ortalığın karışmasından zevk alan, insanlar arasına fitne ateşini salıp ateşte ısınmak isteyen talihsizler bulunmakta! Bunlara izin vermeyelim ne olur.

Bir zaman; Alevi- Sünni, bir zaman Türk- Kürt, bir zaman sağcı- solcu... diye bizleri birbirimize düşürmediler mi? şimdi de, Cemaat- hükümet düşmanlığı diye kışkırtmak, bundan oy devşirmek isteyen, makamını buna dayayanlar var! Halbuki ortada cemaat düşmanlığı falan yok. Ama sansasyon meydana getirmek için ellerindeki bütün argümanları kullananlar, böyle bir hava estirip, istikrarlı giden hükümeti düşürmenin çabası içindeler!

Devlet hiyerarşisini ortadan kaldırarak gizli operasyonlar yürüten bir grup polis ve savcı, Türkiye'deki siyasi ve ekonomik istikrarı hedef alan dış güçlerin ekmeğine yağ sürdü. Hükümeti zora sokmak amacıyla birkaç milyon dolar değerinde olduğu iddia edilen bahaneleri kullanan bazı memurların gerçekleştirdiği geniş kapsamlı tutuklama operasyonu, yerli ve yabancı yatırımcıları ürkütmeye yetti. Halkbank hisselerini bir haftada 4,5 milyar TL eriten operasyonun finansal tarafı ise Sermaye Piyasası Kurulu'nun (SPK) dikkatinden kaçmadı. Halkbank'ın yanısıra Emlak Konut hisselerinin de aşırı değer kaybetmesi üzerine harekete geçen SPK, borsada bu hafta manipülatif hareketler olup olmadığını araştırmaya başladı.

EKONOMİYİ ÇÖKERTME HAREKATI

Borsa İstanbul 100 endeksinin bir haftada 7 bin puan değer kaybetmesi yerli ve yabancı yatırımcıların sadece borsada 30 milyar TL civarında zarar etmesine neden oldu. Operasyona destek veren yerli ve yabancı bazı medya organlarının özellikle yabancı yatırımcıları hedef alarak yaptıkları yayınlarda, 'Türkiye'de politik risk arttı' mesajını işlemesi sonucu ülkeye giren para akışı olumsuz etkilendi. Bunun üzerine devletin borç alma faiz oranı yüzde 8,80'den 9,60 seviyesine yükseldi. Hazine'ye milyar TL'ye varan ek yük bindiren bu operasyon, toplanan vergilerden yatırım ve sosyal harcamalar için ayrılacak paranın faize gitmesine neden oldu.

SANAYİCİ HEDEF ALINDI

Yatırımcıların tedirgin edilmesiyle dövize talep artınca dolar 2,02'den 2,09'a yükseldi, euro ise 2,79'dan 2,86'ya fırladı. Kurdaki ani hareket, dolar bazlı enerji kullanan imalat sektörünü vurdu. Yatırım mallarının satın alındığı Avrupa'nın para birimi Euro'daki yükseliş ise ülkedeki yatırımların sekteye uğramasına neden oldu.

VATANDAŞIN CEBİNİ YAKMAK İSTEDİLER

Adi soruşturma boyutunu aşan İstanbul merkezli siyasi operasyon, vatandaşın cebini yakacak gıda ve akaryakıt gibi alanlarda sonuç almak istedi. Gezi olaylarının verdiği ekonomik zarara benzer bir kayıp oluşturmayı hedefleyen operasyon bazı kartellerin işine yaradı. Doların yükselişini bahane ederek benzine ve mazota yeni zam yapma hazırlığı başladı. Benzin fiyatının psikolojik sınır olan 5 TL'yi aşması sağlanarak bundan hükümetin sorumlu tutulacağı belirtiliyor.

MERKEZ BANKASI'NA KARŞI İTİBAR CELLATLIĞI

Siyasi operasyonun finansal ayağında ise Merkez Bankası'na güveni sarsmaya dönük adımlar ile İran ve Irak petrol ödemelerine aracılık eden Halkbank'ın Amerikan ve İngiliz finansal endüstrisine yem edilmesi projeleri yer aldı. FED'in parasal genişlemesine 2,04-2,06 aralığında sınırlı tepki vermesine rağmen siyasi operasyon bahanesini kullanarak kurda spekülasyon atak için zemin hazırlandı. Merkez Bankası Başkanı Başçı'ya yönelik itibar cellatlığına varan yayınların yapılması ile piyasaya güven sarsılmak istendi. Türkiye'nin politik riskinin öngörülemez olduğu mesajını yayan yerli ve yabancı bazı medya organları ile faiz lobiciliği yapan finansal çevreler, yatırımcı güvenini zedelemeyi başardı. Türkiye'ye olan güveni gösteren CDS (kredi risk primi) puanı bir hafta önce 180 seviyesinde iken, operasyonun ardından yapılan yayınların etkisiyle dün kritik eşik olan 200'ü aşarak 220'ye kadar yükseldi.

Bu zararları hepimiz ödeyeceğiz! Yazık değil mi? neden kendi ellerimizle, göz baka baka yurdumuzu tehlikeye atıyoruz? Bunun faturasını çok ağır öderiz! Şimdi iş başında istikrarlı bir hükümet var da, işin farkında değiliz! Ama "hükümet istifa" diyenler; bindikleri dalı kesiyorlar! Benden hatırlatması. Erdoğan ve AK PARTİ hükümeti giderse, Türkiye kaosa gider! (31 ARALIK 2013)

365 GÜNLÜK KREDİ YATIRILDI HESABIMIZA!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

365 GÜNLÜK KREDİ YATIRILDI HESABIMIZA!

2014 yılının ilk ilk yazısı. Bir yıl sizinle beraber olacağız inşallah, Allah ömür verirse. Bakıyoruz, 2013 yılında kimler öbür âleme göç etmiş1 bakıyoruz geçen yıl (2013 yılı) Türkiye'de ve dünyada neler olmuş!

İnanın bazen bir gün değil, bir saat bile çok anlam ifade ediyor hayatımızda. Dünya kurulduğundan beri, kimler geldi, kimler geçti bu yeryüzünden. Kimler devlet oldu? Hangi devletler; ihtişam içinde hayat sürdü, hangi devlet adamları, tebasına zulüm yaptı, kan kusturdu! Hepsi tarih olmadı mı? İyilik yapanlar iyi olarak yad edildi. Kötüler unutuldu gitti!

Türkiye'de 2013 yılının ilk 6 ayında gündemin ana konuları çözüm süreci ve Gezi Parkı odaklı gelişmeler oldu.

"Anadilde savunma" ve hükümlülerin cezaevinde eşleriyle görüşmesine imkan tanıyan Kanun, Cumhurbaşkanı Gül tarafından onaylandı. Paket kapsamında denetimli serbestlik tedbirlerinde yapılan değişikle yaklaşık 15 bin hükümlü ve 400'e yakın ağır hasta mahkum için tahliye yolu açıldı.

Şubat ayında, Cilvegözü Sınır Kapısı'nda da bomba yüklü araç patlatıldı. Patlamada, 3'ü Türk 10'u Suriyeli 14 kişi hayatını kaybetti, 13'ü ağır 28 kişi yaralandı. Ağır yaralı 1 Türk'ün daha 12 Şubat'ta tedavi gördüğü hastanede vefat etmesiyle olayda 4'ü Türk 14 kişi hayatını kaybetti.

AK Parti'nin Söğütözü'ndeki genel merkez binasının karşısındaki bir siteden, lav silahıyla ateş edildi. Saldırganların DHKP-C terör örgütüne üye oldukları belirlendi.

"Çözüm süreci" kapsamında, Öcalan, terör örgütü PKK üyelerinin ülkeyi terk etmesi çağrısında bulundu.

Kamuoyunda çok konuşulan çözüm sürecinde aktif rol üstlenecek 63 kişilik Akil İnsanlar Heyeti açıklandı.

Kamuoyunda "4. Yargı Paketi" olarak bilinen, insan hakları ve ifade özgürlüğü bağlamında bazı kanunlarda değişiklik yapan Kanun yürürlüğe girdi.

Yargıtay 9. Ceza Dairesi, Hrant Dink cinayeti davasında, sanıkların "silahlı terör örgütü" değil "suç işlemek amacıyla oluşturulan örgüt" üyesi olduklarına karar verdi.

İstanbul Büyükşehir Belediyesinin Taksim'de yayalaştırma çalışmaları kapsamında ağaçları sökmesi üzerine bazı kişilerin başlattığı eylem, ülke gündemini uzun süre meşgul edecek olayların başlamasına neden oldu.

Taksim Gazi Parkı'ndaki ağaçların kesilmesi nedeniyle eylem yapanlara polisın müdahalesini protesto edenlerin başlattığı gösteriler, haziran ayında Türkiye geneline yayıldı.

Bazı banka, iş yerleri ve kamu mallarının tahrip edildiği, araçların yakıldığı ve bazı caddelerde barikatların kuruldu.

Binlerce kişi gözaltına alındı ve sık sık gösterilerin sona erdirilmesi çağrıları yapıldı.

Demokratikleşme Paketi açıklandı. Pakette; siyasi partilere devlet yardımının kapsamının genişletilmesi, nefret suçları ve ayrımcılıkla etkin mücadele, özel okullarda farklı dil ve lehçelerde eğitimin önünün açılması gibi önemli düzenlemeler yer aldı.

Asya ile Avrupa'yı birleştiren Marmaray hizmete açıldı.

Öğrenci evleri tartışması yaşandı. Başbakan Erdoğan, öğrencilerin kaldığı evlerle ilgili "Eğer bir yasal düzenleme olması gerekiyorsa biz, bu konuyla ilgili yasal düzenlemeyi de yaparız" dedi.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen 3 ayrı soruşturmada, aralarında iş adamları, bürokrat ve memurların da bulunduğu çok sayıda kişiye yönelik "kara para aklama", "altın kaçakçılığı" ve "kamu görevlilerine rüşvet" iddiasıyla operasyon düzenlendi.

Yeni sayfa açıldı. 2014 yılının; ülkemize, insanlarımıza, düttün dünyaya huzur, barış, kardeşlik, sevgi dolu günler getirmesini yüce yaratandan niyaz ediyorum. Allah birliğimiz, dirliğimiz, düzenimizi bozdurtmasın! (01 OCAK 2014)

17 ARALIK OPERASYONU, TÜRKİYE EKONOMİSİNE YÖNELİKTİ!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

17 ARALIK OPERASYONU, TÜRKİYE EKONOMİSİNE YÖNELİKTİ!

Biz sanıyorduk ki ABD, bizim dostumuz! Biz, durmadan; "AB'ye gireceğiz, girmeliyiz..." diye yırtınıyoruz ama onlar, Türkiye'ye kumpas kurmanın çabası içindeler!

CIA eski Başkanı, yeni görevi olan KKR isimli finans kuruluşunun başında ilk iş olarak Türkiye'ye operasyon yaptı. Türk ekonomisi Mayıs 2013'te zirve yaptı. Türkiye'nin bu çıkışını engellemek isteyen baronlar ise Erdoğan'ı düşürmek ve Türkiye'yi yağmalamak için hemen düğmeye bastı. MİT'in tespitlerine göre baronlar, operasyon için KKR (Kolhberg Kravis Roberts) adlı 200 milyar dolarlık ABD finans devini seçti. Türkiye'yi buhrana sürüklemek için 25 milyar dolar fon ayrıldı. İşin başına ise Kuzey Irak'ta Türk askerinin başına çuval geçirdikten sonra CIA'in başına getirilen, sonra da yasak aşk nedeniyle buradan kovulan General David Petraeus getirildi. Milli İstihbarat Teşkilatı'nın elde ettiği bilgilere göre, Petraeus, Kolhberg Kravis Roberts (KKR) adlı kuruluşun başına geçirilmesi için geçtiğimiz yıl Nisan ayının 15'inde görüşmelere başladı. Mayıs ayında ise bu kurumun başına getirildi. Önce dış basında "Diktatör" denilerek Başbakan yıpratıldı. Financial Times, Guardian, WSJ, Der Spiegel hatta Today's Zaman bile bu oyunun ortakları oldu.

Gezi Olayları teşvik edildi. "Diktatör" söylemi tüm Türkiye'ye yayıldı. Para babaları ve reklamcılar ile çapulcular, Gezi'de büyük bir işbirliği sergiledi. Ancak yetmedi. Baronlar bu kez devlet içindeki oluşuma görev verdi. Paralel yapı desteklendi. Şok operasyonlarla AK Parti hükümeti çökertilmek istendi. KKR, çeşitli sivil toplum örgütleri üzerinden Türkiye'ye birçok para aktardı ve olayların gelişmesi için gerekli fonları sağladı.

Amaç ülkede hem siyasi, hem ekonomik kriz oluşturmaktı. Türkiye'nin ekonomik istikrarını sarsmak, piyasaları çökertmek hedeflendi. Bu sayede hem politik istikrar bozulacak, hem de ekonomik kriz sayesinde KKR, Türkiye'de son yıllarda büyüyen şirketleri kriz ortamında yok pahasına satın alarak fonlarını büyütecek, IMF de bir kez daha Türkiye'ye gelmiş olacaktı.

Takvim gazetesinin haberine göre; 200 milyar dolara hükmeden KKR'nin IMF Başkanı Christina Lagarde ile de ortak hareket ettiği belirlendi. IMF'nin de Türkiye'yi tekrardan kendisine mahkum ettirmek için KKR'nin gerçekleştirdiği bu operasyonu desteklediği öğrenildi. Şirketin yakınında bulunan diğer bir isim ise George Bush'un danışmanlarından olan Hanyri Kravis.

Ortadoğu'daki tüm karanlık işlerin arkasından çıkan adam olarak bilinen Neocon Richard Perle de KKR'nin içindeki isimlerden. CIA ajanı da olan Perle'nin devrim yaşayan birçok ülkedeki ekonomik krizin ardında olduğu, bu nedenle Karanlıklar Prensi olarak tanındığı ve son olarak Gezi Olayları'nda ise Taksim'de bir otele yerleşerek tüm yaşananları bizzat takip ettiği iddia edilmişti.

Dünya çapında birçok ülkede yatırımları bulunan Yahudi sermayesinin finans şirketlerinden olan KKR, 'leverage buy' olarak bilinen yöntemi kullanıyor. Bu yöntemde önce baronlar operasyon yapılacak ülkeyi belirliyor. KKR'nin ayırdığı fonlarla seçilen bu ülkeye ekonomik ve politik operasyon düzenleniyor. Kriz öncesi büyüyen şirketler, kriz ortamında yok olmaksızın değerlerinin çok çok altına satılıyor. Bu noktada KKR bir kez daha ortaya çıkıyor ve kendi eliyle çökerttiği şirketleri yok pahasına satın alıyor. Kriz sonrası IMF'in de operasyon yapılan ülkede devreye girmesiyle, IMF'ten gelen paralar bu şirketlere pay ediliyor ve içi boşalmış olan şirketler bir anda KKR'nin ellerinde yeniden parlatılıyor. KKR ise bu şirketleri satarak büyük kar ediyor. Ülke ise IMF'den gelen paraların bu şirketlere aktarıldığından habersiz olarak milyarlarca dolar borcun altına giriyor.

Mesele sadece "yolsuzluk" meselesi değil. Eğer yolsuzluk varsa bunlar çıkacak, çıkmalı. Bu, yargının işi. Ama asıl olan; Türkiye; ekonomik açıdan zayıflatılıp, yine IMF'ye muhtaç olsun, yine İsrail'in kucağına otursun! Bu konuyu iyi görmek, iyi okumak lazım. Her işte olduğu gibi, bu işte de birilerini kullandılar! Bu sefer fatura Fethullah Gülen cemaatine kesildi! Gerginlik çıktıktan, Hoca'nın; "bedduası"ndan sonra onu sevenlerin hepsi tepki gösterdi, tepkilerin sayısı her geçen gün artıyor! Haydi diyelim; batı ve yandaşları böyle bir oyunun içine girdiler! Zaten her zaman oyun oynamak onların mesleğidir! Pekiyi cemaate ne oluyor? Onlarda mı; İsrail'in, ABD'nin, IMF'nin... yanında? (03 OCAK 2014)

GİZLİ DÜNYA DEVLETİ, SİYONİZM VE BİLDERBERG

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

GİZLİ DÜNYA DEVLETİ, SİYONİZM VE BİLDERBERG

Bugün yeryüzünde çok sayıda bağımsız devletin varlığına inanılmaktadır. Fakat bu devletlerin yöneticilerinin kendi ülkelerini ve halklarını ilgilendiren basit konularda bile kendi bağımsız iradeleriyle karar vermekte zorlandıklarını görürsünüz. Bir önemli husus da şudur: Bilindiği üzere çağımızda demokrasi adeta bütün insanlığa mal edilmiş bir "siyasi din" haline getirilmiştir. Hatta demokrasi çağımız siyasetinin a priorisi yani öncülüdür. Bu yüzden demokrasinin de, tıpkı aklın a priorileri gibi muhakemeden ve tartışmadan uzak tutulması gerektiğine inanılır. Oysa birçok ülkede halkın büyük bir çoğunluğunun seçtiği ve istediği kişiler bir türlü yönetime gelemeyizler. Bunlardan bazıları işin içine girdiğinde kendilerine sunulan demokrasinin sadece bir seraptan ibaret olduğunu fark ederler. Bazıları Cezayir'de olduğu gibi yönetime talip olurken kendilerini zindanda bulurlar. Bazıları da yönetime gelseler bile iktidara gelemeyizler. Siyaset meydanlarında prim yapmak için savunduklarına karşı en başta onların kullanıldığına şahit olursunuz. Bütün bunları görünce bir "derin devlet" gerçeği karşınıza çıkar. Aslında bu "derin devlet" gerçeği sadece lokal veya ulusal değildir. "Derin devlet" gerçeğinin global yönünün, lokal yönüne baskın olduğunu unutmamalım.

Gizli Dünya Devleti'nin ismi en çok duyulan organlarından biri Bilderberg'dir. Aslında Bilderberg, Illuminati şebekesinin emellerini gerçekleştirmek amacıyla geliştirdiği Yuvarlak Masa teorisine göre ortaya çıkarılmış bir oluşumdur. Fakat Illuminati şebekesinin ortaya çıkmasıyla Bilderberg'in kurulması arasında 177, Yuvarlak Masa teorisinin ortaya atılmasıyla arasında ise 77 yıl vardır. Yuvarlak Masa'nın en eski organlarından olan CFR'den ise 33 yıl sonra ortaya çıkmıştır.

CFR'nin ağırlık merkezini Amerika oluşturuyordu. Bu yüzden Bilderberg, CFR ve öteki örgütlerin Avrupa ayağını ve etkinliğini teşkil etmek için Hollanda'da Oosterbeek şehrinde Bilderberg Oteli'nde 1954'te kurulmuştur. Kuruluşun gerçekleştirildiği otelin sahibi de Hollanda kralıydı. Örgüt de ilk toplantısının gerçekleştirildiği otelin adını alarak Bilderberg Group (Bilderberg Grubu) diye adlandırılmıştır.

Bilderberg Grubu'nun kurucuları arasında Hollanda prensi Bernhard ve Polonyalı sosyolog Dr. Joseph Hieronim Retinger de vardır. Retinger, Bilderberg'in fikir babası olarak bilinir. Aynı zamanda CFR üyesidir. Bilderberg'in kuruluşunda, ABD istihbarat örgütlerinin, özellikle CIA'nin rolü olduğu çok iyi bilinmektedir. Prens Bernhard ise eski bir Nazi SS üyesidir. (Nazi SS'den ileride söz edeceğiz). 1937'de Hollanda prensesi ile evlenmiştir, ama Nazilerle olan yakın bağları çok iyi bilinmektedir.

Bilderberg'in kuruluşunda asıl önemli rol oynayanlar ve finansörlük yapanlar Gizli Dünya Devleti organlarında ismi sıkça geçen Rothschild ailesidir. Bu çalışmada Amerikalı Rockefeller ailesi tarafından da desteklenmişlerdir. Bilderberg, dünyanın yönetimi ve küreselleşme konusunda her yıl farklı ülkelerde toplantılar yapar. Toplantılar son derece gizli şartlarda ve özel ortamlarda yapılır. Toplantıları genellikle her yılın Mayıs ayının son haftasına denk gelmektedir. Katılanlar yaklaşık üç günlük toplantı süresince dış dünya ile bağlantılarını koparmak zorunda kalıyorlar. Katılanlar toplantılarda neler konuşulduğu değil nelerin gündeme geldiği hakkında bile herhangi bir bilgi vermekten kaçınırlar. Örgütün üyesi olanların dışında hiçbir gazeteci veya yazar toplantıya alınmaz. Üye olanlar da dışarıya bir şey sızdırmazlar. Dolayısıyla medyanın toplantıların içeriği hakkında herhangi bir bilgi edinmesi mümkün değildir. Grup her yıl yaptığı düzenli toplantılarda, toplantı yapılan otelin bütünü tutar ve bina güvenlik güçleri tarafından yakın korumaya alınır. Üç gün süren bu toplantılara üyelerin eşleri bile çağrılmaz. Toplantılarda not tutulması yasaktır. Katılanlardan konuşulanları dışarıya sızdırmayacakları konusunda yemin alırlar. Şimdiye kadar düzenlenen toplantılara birçok yazar da katılmış ama bu kişiler katıldıkları toplantıların içeriği hakkında tek satır bile yazmamışlardır. Bu da gizlilik prensibine ne kadar sıkı bir şekilde bağlı kalındığı hakkında yeterince fikir vermektedir. Bu toplantıların ne derece büyük bir gizlilik içinde yürütüldüğünü grubun etkinliklerini araştıran Robert Eringer, "Bilderberg Group, The Global Manipulators" adlı kitabında dile getirir. Eringer, kitabın çalışma safhasında toplantılara muhtelif tarihlerde katılan dışişleri bakanlarına ve CIA'ye yazdığı mektuplara şaşırtıcı cevaplar alıyor. Gelen cevaplarda sorulara muhatap olan kişiler böyle bir grubun varlığını bilmediklerini belirtirler. (03 ŞUBAT 2014)

ALLAH, HER AN İNSANLARI CENNETE KOYMAK İÇİN FIRSAT YARATIR!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

ALLAH, HER AN İNSANLARI CENNETE KOYMAK İÇİN FIRSAT YARATIR!

“Sakin, Allah’la beraber başka ilahlara yalvarma!” (Şuara/213)

“İnkâr edenler, Allah yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidayet yolu belli olduktan sonra peygamber’e karşı gelenler, hiçbir şekilde Allah’a zarar veremezler. Allah, onların amellerini boşa çıkaracaktır.” (Muhammed/32)

“Onlar, ağızlarıyla Allah’ın nurunu söndürmek istiyorlar. Halbuki kâfirler istemeselr de, Allah nurunu tamamlayacaktır!” (Saff/8)

“De ki; “Eğer biliyorsanız söyleyin. Yer ve yerde bulunanlar kime aittir?

“Allah’ın” diyecekler. “Öyleyse siz hiç düşünüp öğüt almaz mısınız?” (Müminun/84-85)

İnsanlar sürekli olarak içinde buldukları şartları bahane ederler. Okul yıllarında ayrı, iş hayatında ayrı, evlenince, çocukları olunca ayrı bahaneler ileri sürerler. Din ahlakını yaşamaya samimi niyetleri olmadığı için çeşitli konuları ibadetlerini yerine getirmelerine engel olarak görürler. Öne sürdükleri engellerden en başta gelenleri de müsait zamanlarının olmaması ve şartların uygun olmaması iddiasıdır.

Oysa günlük hayatları içinde insanlar pek çok işe rahatlıkla zaman ayırırlar. Özellikle bir çıkarları söz konusu olduğunda, gerekirse başka isteklerinden fedakarlık eder, ama yine de o iş için gereken zamanı ayarlarlar. Ancak insanların geneline bakıldığında ibadetler konusunda aynı kararlılığı göstermedikleri görülür.

"Namaz kılmak istiyorum, ama hiç zaman bulamıyorum", "işlerim çok yoğun, ibadete vakit ayıramıyorum" gibi veya "öfkelenmek istemiyorum, ama ortam çok stresli", "şartlar beni böyle davranmaya zorladı" benzeri bahaneler öne süren pek çok kişi görmüşsünüzdür. Bu insanlar genellikle Kuran ahlakını yaşama konusunda samimiyezsiz bir yaklaşım içindedirler. Allah, dünyada kendilerini kandırarak, öne sürdükleri mazeretlerin kabul edileceğini zanneden ve bu yüzden ibadetlerini yerine getirmeyen veya sürekli erteleyen insanların ahirette karşılaşacağı durumu bize şöyle bildirmiştir:

“İnsana o gün, önceden takdim ettikleri ve erteledikleri şeylerle haber verilir. Hayır; insan, kendi nefesine karşı bir basirettir. Kendi mazeretlerini ortaya atsa bile.” (Kıyame/ 13-15)

İnsanların çoğu Allah’ın varlığını bilir ve kabul ederler ama O’nun kudretini gereği gibi takdir edemezler. Yanılığa düştükleri konu Allah’ın varlığı değil, Allah’ın sıfatlarıdır. Mesela; Allah’ın kullarına karşı çok lütfekar, bağışlayıcı ve merhametli olduğunu düşünürler de, inkarcılardan intikam alan, onlara azap eden, kahreden sıfatlarını düşünmeye pek yanaşmazlar. Allah korkusu olmayan, yaptıklarının karşılığında ceza göreceğine inanmayan bir insan her türlü kötülüğü, zulmü rahatlıkla yapabilir. Allah’ın yasakladığı, haram kıldığı her türlü suçu işleyip, sonra da "nasıl olsa Allah affeder" gibi gerçeklerden uzak sapkın bir düşünceye kapılabilir. İşte bu yüzden şeytan insanlara hep bu yönden yaklaşır ve insanların kendilerini "nasıl olsa affedilirim" düşüncesiyle kandırmalarını teşvik eder.

Şöyle bir hesap yapalım; ömrümüzü 60 yıl olarak hesap edelim. Bunun 12 yılını mükellef oluncaya kadar geçen zamana ayıralım. Geriye 48 yıl kalır. 48 yıl, 576 ay eder. 576 ay, 17280 gün yapar. Bu gün içinde kıldığımız 5 vakit namaz toplamı 86.400’dir. Bu sayı, tek başına, cemaatsiz ve camiye gitmeden kıldığımız rakamdır. Cemaatle kılınan namaz, tek başına kılınandan 27 kat daha faziletli olduğunu göz önüne alırsak, ortaya 2.332.800 sayısı çıkar.

Şimdi şunu düşünelim; 86.400’lük ödülle mi yetiniriz? Yetinmeliyiz? Yoksa 2.332.800’lük büyük ödülle doğru mu koşarız?

Bunu bir başka açıdan ele alalım; bir işyerinde çalışıyorsunuz, işveren; “Arkadaşlar! Şu şu işleri yaparsanız size her iş için 27 kat daha fazla ödeme yaparım. Eğer buna “evet” demezseniz, 1 kat ödülle devam edersiniz. Hangi birimiz, “ben 1’e talim ederim, 27 kat fazla ödülü istemem” der mi? derse, “Bu ne mantık?” Denmez mi?

Allah’ın; “kullarım! Verin ellerinizi bana, sizi Cennete götürüyüm. Bunun için size her an fırsat yaratıyorum. Her gün, her saniye ve her salise bana karşı ibadette ihmalkâr davranmayın. Herkese selam verin, hal hatır sorun, gönüller yapın...” dediğini aklımızdan çıkarmamak zorundayız. Bu güzelliği kim istemez? (14 ŞUBAT 2014)

BİR MÜNAFIK ÖRNEĞİ: ABDULLAH BİN ÜBEY!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

BİR MÜNAFIK ÖRNEĞİ: ABDULLAH BİN ÜBEY!

Her ümmet, cemaat ve topluluk içinde, inancı farklı olduğu halde bunu açığa vurmayan, inanmış görünerek durumu idare eden ve amacına ulaşmayı hedefleyen insanlar vardır. Nifak danilen bu davranış biçiminin sebebi; ya kişinin ve grubun zayıf olması veya taktik ve yöntem olarak bunu tercih etmesidir.

Hz. Peygamber ve Müslümanlar, Mekke döneminde müşriklerle mücadele ettiler. Medine'ye göç edince müşriklere iki sınıf inkarcı daha katıldı: Yahudiler ve Münafıklar. Müslümanlar medine'ye gelmeden önce oradaki halka üstünlük sağlamış bulunan ve onları sömüren Yahudiler, Hz. Peygamber ve ashabının oraya intikalinden sonra üstünlüklerini kaybedip, giderek azınlık durumuna düştüler.

Bunu kendileri veya menfaatleri için uygun bulmayan bir kısım Yahudiler, sözle Müslüman olduklarını ifade etmiş, İslam toplumunun içine girmiş, topluma zarar vermek ve onu içerden çöktürmek için ellerinden geleni de geri koymamışlardır. Resulullah medine'ye geldiği sırada, buranın yöneticiliğine hazırlanan Abdullah bin Übey de benzer bir beklenti içine girmiş, ancak bu beklentisi gerçekleşmeyince, Hz. Peygamber'e ve Müslümanlara kin beslemiş, fakat inkarcı olarak kalması halinde onlara fazla zarar veremeyeceğini anlayıp, bedir savaşı sonrasında Müslüman olduğunu açıklamıştır.

Ölünceye kadar nifak hareketinin, münafıklığın başını çeken Abdullah bin Übey, Müslümanlar aleyhine her türlü; entrika, hile, ayak oyunları, yalan, düzmece haberler üretmiştir. Allah, Hz. Peygamber'e, münafıkları açıkladığı halde, bunlar görünürde Müslüman oldukları, çevre onları Müslüman bildiği için Hz. Peygamber, "Muhammed, arkadaşlarını da öldürüyor" şeklinde bir propagandanın yayılmasını önlemek için münafıkları teşhi etmemiş ve suçları sabit olmadıkça cezalandırmamıştır.

İman yönünden münafıklık yanında bir de ahlak yönünden münafık vardır. Hz. Peygamber, müminlerin bundan da sakınmalarını istemiştir. Bu konuda şöyle buyurur;

"Münafığın üç alameti vardır: Haber ve bilgi verdiğinde yalan söyler, söz verdiğinde yerine getirmez ve kendisine bir şey emanet edildiğinde hıyanet eder."

Kalbi bozuk olan münafıklar, Allah'ın peygamber'e ve müminlere çeşitli lütuflarını gördükçe, İslamın adım adım tamamlanarak yerleştiğini müşahede ettikçe haset ve kinleri artmakta, bu da bozuk kalplerini daha bozuk hale getirmektedir.

Münafıklık, iki yüzlülük bir ahlaksızlıktır. Nifak devam ettikçe bozukluk da nicelik ve nitelik yönünden artarak devam eder.

Nifak, fitne, yalan, iftira, küfür, insanlara kumpas kurmak... birer toplumsal hastalıktır. Altında; menfaat, çıkar, maddiyat, makam hırsı, tahakküm ederek yönetme hasleti, hınç, öfke, intikam yatmaktadır. Böyle hastalığa tutulanlar, devletin her kademesine sessizce sızıp, zamanla güçlenip, kuvvet bulunca amaçlarına ulaşmak için en yakınını bile harcamaktan çekinmemektedir!

Allah, Müslümanları uyarmakta, münafıkların şerrine uğramamak için mücadele edilmesini istemektedir. "Allah yolunda her şeyinizle cihat ediniz" ifadesi içinde bu da vardır. Cihad'ı sadece; kılıçla, savaşla, kavgayla, kırarak, dökerek... şeklinde anlamamalıdır. Hayat bir cihattır, yaşadığımız sürece nefsimizle mücadele bir cihattır, hem de en büyük cihat! (11 MART 2014)

İBRAHİM'LERİ YETİŞTİRMEYEN TOPLUMLAR,

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

İBRAHİM'LERİ YETİŞTİRMEYEN TOPLUMLAR,

NEMRUT'LARIN YETİŞMESİNE SEBEP OLUR!

Kur'an-ı Kerim, Nemrud'un bir putperest ve ateist olduğunu belirtir. Şımarıklığından dolayı Allah'ı inkar edip, bu hususta Hz. İbrahim ile tartışmış ve onu ateşe atmaya kalkmıştır.

Nemrud, her türlü, inançsızlık, kötülük, vicdansızlık, ahlaksızlık... sembolüdür. Buna göre; nefis bir nemrud, şeytan bir nemrud, insanı insanlıktan çıkarmaya yönelik her türlü olumsuzluklar birer nemrudtur. Onun için; hicret, onun için fetih, onun için kararlılık... gerekir.

Hicret; terk etmek, ayrılmak, ilgisini kesmek anlamındadır. Kişinin; herhangi bir şeyden bedenen, lisanen veya kalben ayrılıp uzaklaşması demektir. Ancak, hicret denilince ilk bakışta; bir yerin terk edilerek başka bir yere göç edilmesi olarak bilinir.

Genelde Müslüman olmayan bir ülkeden, Müslüman bir ülkeye gitmeyi, özel olarak Hz. Peygamberin ve Mekke Müslümanların Medine'ye göçünü ifade eder. Medine'ye göç eden Müslümanlara Muhacir, muhacirlere yardım eden Medineli Müslümanlara da; Ensar unvanı verilmiştir.

Hicret; kötü şeyleri terk etmek, Allah uğrunda başka bir yere göç etmek, Allah'ın yasakladığı kötülük ve günahları terk etmek, kötü şeylerden uzak durmak gibi anlamlara geldiği de belirtilir.

Hicret; geçmişte kalan bir şey değil, hala insanlık tarihini etkilemeye devam eden bir olay olarak özel bir zaman diliminin oluşmasına yol açmaktadır.

Kur'anda, "fi sebilillah" ifadeleri vardır. Anlamı; Allah yolunda demektir. Allah yolu, dünya kurulduğu andan itibaren kıyamete kadar süreceğine göre, kıyamete kadar hicret devam edecek demektir. Her insan, Allah yolunda olmaya ve kalmaya devam etmek zorundadır. Hiçbir insan, Allah'ın ilahi kurallarının dışında değildir ve olamaz da. Tabir yerindeyse, Allah'ın ilahi kanunları bizi çepeçevre kuşatmıştır. Ya bu dünyada onlara uygun davranır, hayatımızı düzene sokarız, ya da sonuç felaket olur! Kimsenin, "ben Allah'ın kuralını tanımıyorum, Allah'ı kabul etmiyorum" deme lüksüne sahip değildir.

Kur'anı Kerimdeki; "Allah yolunda hicret eden kimse, yeryüzünde gidecek birçok uygun yer ve imkan bulacaktır. Kim, Allah ve resulü uğrunda hicret ederek yurdundan çıkar da, sonra ölüm onu yolda yakalarsa, artık onun mükafatını vermek Allah'a aittir. Allah, daima günahları örtmektedir, engin rahmet sahibidir." (Nisa/100) ayet, hicretin Müslümanlar için vazgeçilmez bir husus olduğunu belirtir.

Ancak konuyu derinlemesine incelediğimiz zaman şöyle bir sonuç çıkar karşımıza; hicretin tanımında; "Allah'ın yasakladığı kötülük ve günahları terk etmek, kötü şeylerden uzak durmak" deniyor. Demek ki, öncelikle kendi nefsimizle mücadele etmek, kötülüklerden arınmak için, şeytani vesveselere girmemek adına kendi kendimizle bir hesaplaşmaya girmek zorunluluğu ortaya çıkmaktadır. Zaten en iyi ve en büyük cihad da bu değil mi? Peygamberimiz öyle demiyor mu? "Şimdi küçük savaştan, büyük savaşa gidiyoruz" diyerek, nefisle savaşmaya işaret ediyor. Nefisle savaş da kıyamete kadar sürecektir. Dağdaki velilikten, şehirdeki velilik daha üstündür.

Hicrete kendimizi adadığımız zaman, gerçek anlamıyla Kur'anı anlayan, Peygamberimizi seven ve O'nun gibi yaşayan insanlar seviyesine yükselen değerli bir insan yapısına sahip olmuş olacağız! Şöyle de diyebiliriz; Kur'anı anladığımız, hayatımıza uyguladığımız, yürüyen Kur'an, canlı kur'an olduğumuz zaman, hicreti de anlamış oluruz. İşte o zaman; "temiz toplum, huzurlu insanlar, barışçı bir dünya, el ele veren bir evren"e sahip olmanın mutluluğunu yaşarız! Üç aylara girdiğimiz şu günleri vesile edinerek, zamanımızı Nemrudlarla mücadeleye ayırmak zorundayız. Eğer Nemrudlarla mücadele etmezsek, kötülüklerin hakkından gelemeyiz. Peygamberler bunun açık örneğini oluşturur! (02 MAYIS 2014)

SEVGİYE GİDEN YOLLAR!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

SEVGİYE GİDEN YOLLAR!

İnsan düşüncesine yepyeni bir mesaj veren ve İslam düşünürlerinin fikir ve sistemlerini, inanç akidelerini ruh, akıl ve sevgi üçgeni içinde sunan, insanlığa ahlak, din, ilim ve akıl yolunda heyecan katarak yeni ufuklar açan Mevlâna Celâleddin-i Rûmî, müstesna bir insan, ilahi bir ışık, manevi bir güneştir. Onun insan düşüncesine verdiği en büyük mesaj Aşk, Sevgi ve Birliktir. Akıl ve gönülleri kirden ve ikilikten kurtarmış ve temizlemiştir. Hz. Mevlana'nın tasavvufunda varlığın, yaratılışın ve hayatın manası Aşktır. Aşk ise Allah'ın vasıflarındandır. O'ndan başkasına âşık olmak da geçici bir hevestir. Yaratılışın sebebi, bütün hastalıkların tabibi, bencilliğin devası, elemelerin merhemi İlâhî Aşk'tır. Hz. Mevlana'nın kâinatı kucaklayan insan sevgisi ve hoşgörüsü, Allah'a olan hudutsuz aşkının ve Muhammedî feyze tam mazhar oluşunun tabii neticesidir.

"Canım tenimde oldukça kur'anın kölesiyim. ben, hakk'ın seçkin peygamberi muhammed (sav)'in yolunun toprağıyım. her kim bundan başka benden bir söz naklederse, ondan da bizarım, o sözü söyleyenden de bizarım."

"Önümde kendi ayran tasım oldu mu, allah'a yemin ederim ki kimsenin balını düşünmem. yoksullukla ölüm kulağıma sürtünse bile hiçbir zaman özgürlüğü köleliğe değişmem."

"Allah beni kadeh yaparsa kadeh olurum, hançer yaparsa hançer. Çeşme yaparsa su veririm, ateş yaparsa ışık saçırım. Yağmur yaparsa, harman veririm; ok yaparsa bedene sağlanırım. Yılan yaparsa zehir saçırım, yardım ederse hizmet ederim."

"Melek gibi Allah'ı tespih etmeyi kendine gıda yap da, onlar gibi ezadan kurtul."

'Öldüğüm gün tabutum götürülürken, bende bu dünya derdi var sanma...

Benim için ağlama, yazık, vah vah deme;

Şeytanın tuzağına düşersen, o zaman eyvah demenin sırasındır,

Cenazemi gördüğün zaman firak, ayrılık deme,

Benim kavuşmam, buluşmam işte o zamandır,

Beni toprağa verdikleri zaman, elveda elveda demeye kalkışma,

Mezar, cennet topluluğunun perdesidir.

Batmayı gördün değil mi? Doğmayı da seyret, güneşle aya gurûbdan hiç ziyan gelir mi?

Hangi tohum yere ekildi de bitmedi? Ne diye insan tohumunda şüpheye düşüyorsun?

O bir Hak dostu ve Peygamber aşığıdır. Kendi zamanının en büyük müftüsü, sufi, arif ve âşıklarından birisidir. Hem kendi zamanını hem de kendinden sonraki zamanları derinden etkilemiş ve hala daha da etkilemeye devam etmiştir.

Mevlâna, İslam dinini, şiir, sanat, raks, müzik yoluyla en ince yorumlayan kişidir. Düşünce, tecrübe, birikim ve duygularını, öğrencileri ve çevresi aracılığı ile sonraki nesillere aktarmıştır:

"Ne kadar bilirsen bil, söylediklerin karşındakinin anlayabildiği kadardır."

'Nice insanlar gördüm, üzerinde elbisesi yok.

Nice elbiseler gördüm, içinde insan yok.'

'Herkes kendi zannınca dost oldu bana, kimse aramadı içimdeki sırları ama'

Hz. Mevlana, hayatı boyunca Kur'an hükümlerinin adabına riayet ederek, Allah'ın haram kıldığı şeylerden çekinmiş; kendi ilmini, irfanını, benliğini ve tüm varlığını Hz. Muhammed'in varlığında yok etmiş, gerçek takva sahibi bir şahsiyettir. Mevlâna, aziz ve yüce bir üstattır, bir filozoftur. Tek başına bir sistemdir, bir hayat ve düzendir. Ahlakı, ilmi, hikmeti, sevgisi, akli, tavri, idraki, davranışları ve her şeyi ile yüceliği öğreten bir hal abidesidir. Peygamber'in gerçek temsilcisi, aşkın ve aklın en yüksek ögesi ve gerçeğidir. Onun için, soyut bir Allah sevgisi yerine, somut bir sevgi, yani Hakk'ı halkta ve halkı Hak'ta sevmek gerekir.

Bunları yapmak zor değil! Denemek yeter. Herkes, her insan... makamı, sosyal statüsü ne olursa olsun. Bunlar, insanı mutluluğa götürür! (05 MAYIS 2014)

IŞİD Mİ? O DA NE?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

IŞİD Mİ? O DA NE?

IŞİN İÇİNDE İŞ VAR!

IŞİD Irak'ın en büyük ikinci kenti Musul'u ele geçirdi. Suriye'de ise petrol zengini Rakka'yı elinde tutuyor. Türkiye sınırındaki Karkamış Sınır Kapısı da IŞİD'in kontrolünde.

Irak-Şam İslam Devleti (IŞİD), Irak ve Suriye'de faaliyet gösteren silahlı bir örgüt. Selefi ideolojiye sahip IŞİD Irak, Suriye, Filistin ve Ürdün topraklarını içine alan bölgede Şeriat'a dayalı bir devlet kurmak istiyor. IŞİD ve lideri Ebu Bekir Bağdadi, ABD, AB ve Türkiye'nin "terörizm listesi"nde yer alıyor.

Örgüt 2004 yılında "Tevhid ve Cihat" adıyla Ebu Musa Zerkavi tarafından Irak'ta kuruldu. Sonrasında Usame Bin Ladin liderliğindeki El Kaide'ye katıldı. El Kaide'ye katıldıktan sonra adını "Mezopotamya'da El Kaide" olarak değiştirdi.

2006'da yayınlanan bir videoda Zerkavi, "Mücahitler Şurası Konseyi"ni kurduklarını açıkladı. Irak'taki Zerkavi, 7 Haziran 2006'da ABD güçlerince düzenlenen bir operasyonda öldürüldü. Yerine Ebu Hamza el Muhacir geçti. 2006 yılının sonlarında El Kaide'ye yakın Ebu Ömer el Bağdadi ise liderliğini yaptığı "Irak İslam Devleti"ni kurduklarını açıkladı.

2010 Nisan'ında, ABD ve Irak güçleri, Sisar bölgesinde Ebu Ömer el Bağdadi ve Ebu Hamza el Muhacir'in kaldıkları eve ortak bir operasyon düzenledi. Operasyonda her ikisi de öldürüldü. Ebu Bekir El Bağdadi örgütün yeni lideri oldu. 2011 sonlarında Muhammed Colani liderliğindeki Nusra Cephesi, El Kaide'nin Suriye kolu olarak kuruldu. 9 Nisan 2013'te Ebu Bekir Bağdadi'ye ait bir ses kaydında Nusra Cephesi'nin Irak İslam Devleti'nin müttefiki olduğu belirtildi. Aynı yıl, Bağdadi Nusra Cephesi ile Irak İslam Devleti'nin "Irak-Şam İslam Devleti" adı altında bir araya geldiğini açıkladı.

Kısa bir süre sonra Ebu Muhammed Colani'ye ait bir ses kaydı yayınlandı. Ses kaydında Colani, Irak İslam Devleti ile yakın ilişki fikrine sıcak baktığını söyledi, ancak iki örgütü bir isim altında bir araya getirme fikrini reddetti. Colani ses kaydında El Kaide lideri Eymen Zevahiri'ye bağlılığını ilan etti.

2013 Şubat'ında, El Kaide, Suriye'deki IŞİD'i tanımadığını ilan etti ve örgütün Suriye'yi terk etmesini istedi. El Kaide Suriye'deki temsilcisinin Nusra Cephesi olduğunu açıkladı. Nusra Cephesi ve IŞİD arasında birçok cephede çatışmalar yaşandı. En sonucusu ise IŞİD'in Nusra Cephesi'nin kontrolündeki Deyr Ez-Zor kentinde kontrolü sağlamasıyla son buldu.

IŞİD, Suriye'de Mumbuc, petrol zengini Rakka ve Irak sınırına yakın Deyr Ez-Zor kentlerini elinde tutuyor. Irak'ta ise Anbar eyaletindeki Felluce ve Ramadi'de etkili. Son olarak Musul kentini de ele geçirdi.

IŞİD'in Suriye'deki askeri gücünün 6-7 bin civarında olduğu tahmin ediliyor. Savaşçıların çoğunluğu yabancılar. Irak'taki silahlı üyelerinin sayısının ise 10 binin üstünde olduğu tahmin ediliyor.

Suriye muhalefeti IŞİD'in Suriye'de devrimin sabote edilmesi için Şam yönetimince desteklendiğini iddia ediyor. Şam rejimi Suriye'de muhaliflerin elindeki bölgelere düzenli olarak varil bombası atarken, IŞİD'in kontrolündeki bölgelere saldırmıyor. IŞİD, Rakka'da çıkardığı petrolü de Suriye rejimine satıyor.

Irak ordusu Kara, Hava, deniz ve Irak Özel Kuvvetleri'nden oluşuyor. 276,000'i silah başında, 342,212 rezerve, toplamda 618,812 askeri gücü var. Silahlı kuvvetler içerisinde bulunan personeller 18-49yaş aralığındadır. Kurmay Başkanı Babaker Şevket B.Zebari'dir. Savunma Bakanı Abdülkadir Muhammed Casim el-Mifraji ve en üst yetkili olan başbakan Nuri El Maliki'dir.

Irak ordusu silah donanımı bakımından, birçok profesör ve uzmana göre Orta Doğu'nun en güçlü ordularındandır. Irak Savaşı öncesi silahlar SSCB yapımıydı. Savaş sonrası ise batılı silahlar da kullanılmaya başlandı. Ordu yakın tarihinde de birçok savaşa girdiği için deneyimli.

Irak ordusunun tankı topu bırakıp kaçtığı IŞİD (Irak ve Şam İslam Devleti), Irak savaşının ilk yıllarında kuruldu. Suriye'de de etkin olan isyancı grup, 2004 yılında El Kaide'ye bağlılığını ilan edip bir süre sonra Irak El-Kaide'si adını aldı. Grup genelde Sünni topluluklar olmak üzere Mücahidin Şûra Konseyi, el-Kaide, Jaysh el-Fatiheen, Jund el-Sahaba, Katbiyan Ansar el-Tevhid vel Sunnah, Jeish el-Taiifa el-Mansoura gibi farklı isyancı gruplardan oluşuyor. IŞİD, halifelîği kurma hedefinde olduğunu öne sürüyor. Ancak yaptığı baş kesme gibi vahşet dolu cinayetleri ve toplu tecavüzlerle dünyaya Taliban'dan beter bir Müslüman örgüt profili sunuyor.

Irak Savaşı'nın yoğun olarak yaşandığı dönemlerde Irak'ın Anbar, Nineve, Diyala, Babil, Kerkük ve Selahaddin illerinde çok büyük etkinlik gösterdi. Bakuba'yı başkent ilan etti. Halen devam eden Suriye İç Savaşı'nda Suriye'nin İdlip, Rakka ve Halep bölgelerinde varlık göstermektedir. Buralarda şeriat kurallarını uyguladığını ilan etmiştir.

IŞİD tek bir millettten oluşmuyor. İçinde her topluluktan aşırı İslamcı yer alıyor. 2013 yılında El Kaide ile de Suriye konusunda restleşen IŞİD, tam olarak kimin ya da hangi devletin kontrolünde bir muamma!

Allahım, ülkemizi ateşin içine sokma! Filler kavga ederken, çimlerin ezilmesine izin verme! Rusya, ABD, Çin, Almanya, İngiltere, Fransa.. her zaman olduğu gibi yine sahnedeler! Bir tarafta; Haçlı ve İslam düşmanı grup, diğer tarafta İslam'ı temsil eden grup! Allahım, Müslümanlara fereset ver! Birliğimizi, dirliğimizi, kardeşliğimizi bozdurma! Aklımızı

kullanmayı nasip et!

Türkiye'yi her alanda saf dışı etmek, gündem oluşturma özelliğini elinden almak, tarih yapmasına, gelişip ilerlemesine engel olmaya, Orta Doğu'da söz sahibi kılmamaya yönelik ayak oyunları oynanıyor!

Neden petrolün olduğu yerlerde? Neden Irak ve Suriye destekliyor? Musul Başkonsolosu ve ekibi kaçırıldı? Bugün Orta Doğu'da yetkiyi Türkiye'ye bırakmak istemeyenlerin bir oyunu olma ihtimali ağırlıkta! Her ne kadar adı, "İslam devleti" olsa da-ki Taliban da aynı yöntemle yola çıktı!- o kadar çirkin oyun oynanıyor ki, akıl sır ermiyor! Ama bütün mesele; "Müslüman" olan ülkelerin, birlikte hareket etmesi. (14 HAZİRAN 2014)

NEMRUT'LUKTAN KURTULMAK İÇİN...

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

NEMRUT'LUKTAN KURTULMAK İÇİN...

KALU BELA; bir sözleşmedir.

Bezm-i elest; "la ilahe illallah Muhammeden resulullah" Allah'tan başka ilah yoktur. Muhammed (SAV) O'nun resulüdür cümleleri içinde cereyan eder.

"Fe'stekım kema ümirte" Emir olunduğun gibi dosdoğru ol.

Bunun adına; "LÂ"dan "İLLÂ" ya demek doğru olmaktadır.

Hayat iki kelimeden ibaret; "LÂ" ve "İLLÂ". Evet diyebilmek için önce hayır demeyi öğrenmek, hayatımızda; "Hayır" lara da yer vermek gerekir.

Hiçbir insan; dik duruşundan ve şahsiyetinden taviz vermek, adamlık özelliğini kaybetmek istemez. "hayır" demek; inanca, insani değerlere, insani özellikleri bertaraf eden bütün kötülöklere, "Dur" demektir.

"Lâ" olmadan, "İllâ" olmaz. Onun için; "Lâ İlahe İllallah" ilkesinde; "Allah'tan başka bütün ilahlara, ilah yerine konulanlara, Allah'ı devre dışı bırakmayı kendine meslek edinmiş Allah'ı inkâr eden bütün İZM'lere, dünyayı teröre gark eden, barışı baltalayan her felsefi akıma "Hayır" diyerek kararlı olmaktadır.

"Doğrudan Kur'andan alarak ilhamı,

Asrın idrakine söyletmeliyiz İslâm'ı" (M.Akif Ersoy)

Kur'an; sakınanlar ve arınanlar için bir yol göstericidir.

Kur'an;

İnanıcı düzeltmek, ahlakı güzelleştirmek, dünya hayatını düzene koymak, ilahi irade, rıza ve düzene uygun bir dünya hayatından sonra ebedi mutluluklarını kazandırmak için gönderildi.

Kur'anın; "belhum adal" dediği; "hayvanlardan daha aşağı" duruma düşmemek, Kur'anla yaşamakla mümkündür.

Kur'anla yaşamak, aynı zamanda Kur'anla iletişim kurmaktır.

Kur'an-ı Kerim, Nemrud'un bir putperest ve ateist olduğunu belirtir. Şımarıklığından dolayı Allah'ı inkar edip, bu hususta Hz. İbrahim ile tartışmış ve onu ateşe atmaya kalkmıştır.

Nemrud, her türlü, inançsızlık, kötülük, vicdansızlık, ahlaksızlık... sembolüdür. Buna göre; nefis bir Nemrud, şeytan bir Nemrud, insanı insanlıktan çıkarmaya yönelik her türlü olumsuzluklar birer Nemrudtur. Onun için; hicret, onun için fetih, onun için kararlılık... gerekir.

Mümin, Kişilik sahibidir. Kurandan yolu geçmeyen veya ruhu, gönlü Kur'anla sulanmayan insanlar; fedakârlık, vefakârlık, sorumluluk, elini taş altına koyma bilincinden uzaktır.

Kur'ansız insanlar; empati kuramaz, "Salih amel" içinde olamaz, "emir olunduğun gibi dosdoğru ol" anlayışını idrak edemez. Kur'anca iletişime şaşı bakanlar; "niçin yapmadığınızı söylersiniz?", "ya olduğun gibi görün, ya da görüdüğün gibi ol" ruhundan habersizdir.

Temiz toplumun anahtarı; Kur'anca iletişimdedir. Çünkü bu ruhla iletişime girenler; ticarete hile yapamaz, müşterisine bozuk ve hileli mal veremez, yaya kaldırımlara mal koyup yayaların geçmesine engel olamaz. Teraziyi hileli tutamaz. Faizle alışverişin "haram" olduğu şuuru içindedir. Borçlandığı zaman; yazılı hale getirir ve şahitlendirir.

Mümin; ne incinir ne incitir. (19 HAZİRAN 2014)

GÖNÜL DÜNYAMDAN

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

GÖNÜL DÜNYAMDAN

Şu mübarek ramazan ayının verdiği; huzur, mutluluk, sevinç, sabır ve metaneti bugün gönül dünyamdan kopan terennümlerle ele almak istedim;
Adam sende deme!

Yanlış varsa ortada bunu kim düzeltecek?
Herkes bir yana çekse, ne olur sonuç?
Kimse sorumsuz değil, bir işe eğilecek,
Kötülüğü gidermemek, en büyük suç!
Bana ne, giden ağam, gelen paşam
Diyemezsin, mutlaka dur denilecek!

Akşam Oluyor!

Akşam oluyor, herkeste bir telaş,
Evlerine dönüyorlar canhıraş!
Gönülde sevinç, gözlerde yaş.
Çabanın, gayretin mutluluğu ev;
Rahatlığın mekânı, dinlenme diyarı,
Bu, dünya yurdu!
Ya ahiret?
Evet ahiret evine elimiz dolu mu?

At üstünden meskeneti!

Güç sende, akıl sende,
Yap, işle, kaldır yükleri,
Güçlüğü aş, aşılacak istemesen de!
Yatmakla bir yere varılmaz,
Elini taş altına sokman gerek,
Tembel bedenler çabuk çürür,
Armudun sapı, üzümün çöpü deme,
Beni bekleyen ne? Ne yapmalıyım?
At üstündeki meskeneti de...
Bak o zaman ne güzellikler olacak,
İşleyen zeka, çalışan beyin,
Bütün insanlar güzel, huzurlu her şeyin..

BİR AVUÇ SEVGİ!

Çık dışarı, bak etrafa, neler var? ...
Gör insanları, kokla doğayı,
Dokun sevgiye, topla onları...
Gez, dolaş, seyret dünyayı,
İncele, düşün ince hesabı,
Nasıl olmuş, bu düzen ne?
Kim ayarlamış bunları?
Yaklaştıran, birleştiren onca olanları,
Hepsinin altında bir avuç sevgi...
Kendine bir bak, içe dön denetle..
Kol kola girenler, selamlaşanlar...
Güler yüzle kelamlaşanlar,
Bir adım, iki adım, koşar adım koşanlar...
Bunları iten güç; bir avuç sevgi...
Aile ortamı, kardeşlik duygusu...
İnsanlık kavramı, barış vurgusu,
Hepsinin içinde bir avuç sevgi...

Yaratanın ilkesi,
Dinin sözü,
Kelamın özü;
Bir avuç sevgi... (02 TEMMUZ 2014)

SUYUMUZ BİTİYOR!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

SUYUMUZ BİTİYOR!

Bilim adamlarının tahminlerine göre, küresel ısınmanın nedeninin insanların faaliyetleri olması ihtimali yüksek. Tahminlere göre, yüzyılın sonuna kadar dünyamız 1,8 ila 4 derece arasında ısınacak, deniz seviyeleri 28 ila 43 santimetre yükselecek, buzulların tamamı yüzyılın ikinci yarısında eriyecek, bu durum iklim değişiklikleri ve tropikal fırtınaların yoğunluğunda artışa neden olacak.

Dünya 2 derece daha ısındığında su sıkıntısı başlayacak, Kuzey Amerika`da kum fırtınaları tarımı yok edecek, deniz seviyesi yükselecek. Peru`da 10 milyon kişi su sıkıntısı çekecek, mercan kayalıkları yok olacak, gezegendeki canlı türlerinin yüzde 30`u yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalacak. Isı 5 derece arttığında denizler 5 metre yükselecek, dünyanın yiyecek stokları tükenecek.

6 derece arttığında ise göçler başlayacak. Yüz milyonlarca insan uygun iklim koşullarında yaşamak umuduyla göç yollarına düşecek. İklim Değişikliği 2007 raporuna göre, Avrupa`daki son iklim değişikliğinin doğal ve yönetilen ekosistemlere, buzullara ve insan hayatına çok geniş etkileri oldu.

Gelecekte tüm Avrupa ani bastıran sellerin, Orta ve Doğu Avrupa karlarının erimesiyle oluşacak sellerin, Güney Avrupa orman yangınlarının ve kıyı şeritleri su baskınlarının tehdidini hissedecek. Orta ve Doğu Avrupa`da su sıkıntısı ortaya çıkacak. Sıcaklık dalgaları tüm kıtada özellikle kalp sağlığını tehdit edecek. Avrupa`nın tarım, ormancılık, turizm ve enerji üretimi gibi sektörleri başta olmak üzere tüm ekonomisi olumsuz etkilenecek.

Küresel ısınma dünyayı tehdit ediyor. Dünya tatlı su kaynakları kirlilik ve fazla kullanım nedeniyle tehlike altına giriyor, kuraklık birçok ülkede büyük sorun haline geliyor.

Birleşmiş Milletlerin ``Dünya Su Gelişim Raporu`` ile çeşitli kaynaklardan derlenen bilgilere göre, dünyanın atmosfere yakın yüzeyinin ortalama sıcaklığı son yüzyılda 0,6 derece arttı. Buna petrol ve kömür gibi yakıtlardan çıkan gazlar ile diğer sanayi ve atık gazlarının önemli katkı yaptığı belirtiliyor.

Karbondiyoksit, su buharı, metan gibi bazı gazların, güneşten gelen radyasyonun bir yandan dış uzaya yansımaları önleyerek ve diğer yandan da bu radyasyondaki ısıyı soğurarak yerkürenin fazlaca ısınmasına yol açtığı ileri sürülüyor.

Son 12 yılın 11`i sıcaklıkların kayıt altına alınmasından bu yana kaydedilen en sıcak yıllar arasında oldu. Dağlarda görülen buzullar ve kar örtüsü azaldı, uydularla deniz seviyesinde yükselmenin hız kazandığı gözlemlendi. Daha yoğun ve uzun süreli kuraklıklar gözlemlendi. Büyük buz kütlelerinin derinliği ve yoğunluğu azaldı. Bu gözlemler sonucu dünya ısısının 2100 yılına kadar 1,8 ile 4 derece arasında yükseleceği tahmin edildi.

Türkiye Sulama Kooperatifleri Merkez Birliği (TÜSKOOP-BİR) Genel Başkanı Halis Uysal, suyu tasarruflu kullanmanın önemine dikkat çekerek, damlama sistemlerinin artırılmasının gerektiğini belirtti.

Hükümetin sulama konusunda enerjide sağladığı indirimlerle önemli mesafe katettiklerini dile getirdi. Uysal, damla sistemlerinin artırılması gerektiğini anlatarak şöyle devam etti:

KOSKİ Genel Müdürü İsmail Selim Uzbaş; barajlardaki su seviyesini saatlik takip ettiklerini söyleyerek; "Biz bütün hesapları yaptık. Tasarruf yaparsak Aralık ayına kadar yetecek suyumuz var. Herkesin en az % 20 tasarruf yapması gerekir. Araçlarını üç günde bir yıkayanlar var. Araç biraz kirli olsa ne olur?" dedi.

"Su gelecekte dünya savaşlarına neden olacak nimetlerden biridir. Türkiye su konusunda şimdiden planlamasını çok iyi yapmalı ve suyunu tasarruflu kullanmalıdır. Maliyetlerin düşmesi için çiftçilerle birlikte rüzgar türbinleri kurarak kendi elektriğimizle sulamayı yapma konusunda da çalışmalarımız bu dönemde hızlandırılacak. Biz yer altı sularından çok, sulama barajlarının, damlama sistemlerinin artırılmasından yanayız.

Küresel ısınmaya şunlar etki etmektedir:

Enerji kullanımı %49,

Endüstrileşme %24,

Ormansızlaşma %14,

Tarım %13'tür. (18 TEMMUZ 2014)

BU YIL RAMAZAN BİZDEN MEMNUN KALMADI!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

BU YIL RAMAZAN BİZDEN MEMNUN KALMADI!

Ramazan; “Rahmet, Merhamet, Kurtuluş ayı” dedik. “Allahım; Recep ve Şabanı mübarek kıl, bizi Ramazana kavuştur” duasını yaptık! Kadir gecesinin bin aydan yani 80 yıllık bir ömre denk geldiğini, “Kim inanarak, sevabını Allah’tan umarak orucu ikame ederse, geçmiş günahları bağışlanır” “Kim, inanarak ve sevabını Allah’tan umarak kadir gecesini ihya ederse geçmiş günahları bağışlanır”... resulullah sözlerini biliyoruz! Biliyoruz da, kitaplarda kalıyor! Satırlardan, sadırlara iniyor!

Bunları sadece biliyoruz! Uygulama mı dediniz? İşte orada yokuz! Bizim işimiz, konuşmak, ahkam kesmek, fetva vermek, edebiyat yapmak...eylem nerede? Amel dediğimiz ve islam’ın; imanla birlikte saydığı, amelsiz imanın fayda vermediğini defalarca vurguladığı halde yapmadığımız, sözümüzle özümüzün çeliştiği bir durum içindeyiz!

Hani; “Ancak Müslümanlar kardeşti?” hani, “emri bi’l ma’ruf, nehı a’ni’l münker” yani, iyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak Müslümanların en temel ilkesiydi? Nereye gitti sevgili peygamberimizin; “bir kötülük gördüğünüz zaman elinizle giderin. Buna gücünüz yetmezse dilinizle giderin. Buna da gücünüz yetmezse kalben giderin. Kalp ile gidermek, imanın en zayıf halkasıdır.” Hadisi?

Memleketimizdeki Suriyeliler, Iraklılar sağda solda dileniyor, hatta daha başka yanlış işler yapıyorlar! Barınma sorunları, huzur sorunları, güven sorunları var! Bu ifadeleri söylerken, Türkiye Hükümeti tedbir almıyor, iskan sağlamıyor, güvenlerini temin etmiyor... demiyorum. Aslında demeye hakkım da yok, yetkim de. Her imkanları karşılanıyor ancak; ne de olsa mülteci! Ne de olsa yurtlarından, vatanlarından ayrı düşürülmüşler! Böyle bir durum bizim başımıza gelse ne yaparız?

İsrail devleti; Gazze’ye bomba yağdırıyor! Hastaneleri yakıp yıkıyor! Binlerce masumu öldürdü, öldürmeye de devam ediyor! Müslümanlar oruç tutuyor, zekat veriyor, sadakalarla, iftar sofralarıyla... ramazanı ihya ediyorlar öyle mi? Akşamları teravihler kıldık, hatimler yaptık, hatta hatim yarışlarına girdik değil mi? Her yıl Umre şov yapmıyor muyuz? “Komşusu aç iken kendisi tok yatan bizden değildir” diyen yüce peygamberimizi; sevdiğimizi söylemiyor muyuz?

Hani Gazze’ye desteğimiz? Nerede İsrail’in yaptıkları zulmü burunlarından getirme faaliyetlerimiz? İsrail mallarına boykot uyguluyor muyuz? Onların ürettikleri; sigaraları, dondurmaları, çikolataları, meşrubatları, temizlik malzemelerini kullanıyor muyuz? Kullanmıyor muyuz?

Halbuki Ramazan; kalben, bedenlen, ruhen, beyin olarak, vicdan yönünden, düşünce bakımından... temizlenme ayı değil mi? Ne kadar temizleniyoruz? Veya temizlendik? Acaba, “kahrolsun İsrail, ver bir coca cola” mı diyoruz? “Ne yapalım, bizim kendi yerli malımız yok. Olsa alırız” yanlışlığında mıyız?

Allah aşkına böyle Oruç mu olur? Ramazan mı olur? Böyle Kadir gecesini ihya edilir mi? Bu kadar hamakat içinde, bu kadar aymaz tutumlarla, okuduğumuz Kur’an bizden şikayetçi olmaz mı dersiniz?

Değerli dostlar! Kur’anı anlamadan, İslâm’ı anlayamayız! İslam’ı anlamadan da kurtuluşumuz mümkün değildir! Kur’an; baştan sona şuurlanma, adam olma, dik durma, kararlı tutum sergileme, zalime sessiz kalmamayı... en önemli görevlerden sayar. Onun için; “düşünmez misiniz?” diyerek bizi düşünmeye davet eder. (23 TEMMUZ 2014)

BİR GARİP GÖÇTÜ BU DÜNYADAN!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

BİR GARİP GÖÇTÜ BU DÜNYADAN!

Kimine göre; “deli”, kimine göre; “garip”, kimine göre; “kimya mühendisi”, kimine göre; “istihbaratçı”, kimine göre; “mecnun” .....uzar gider kimlik yaftalamak! Bir bakarsınız otobüste; halka bir şeyler anlatır, galeyana getiren cümleler söyler, mesajlar verir! Çoğunlukla başına poiet takar, ayağına poşetler, naylonlar geçirir, elbisesi, üstü başı yırtık, pejmürde!

Saçı sakalı birbirine karışmış vaziyette! İnsanlardan; ya para ister, ya içecek veya yiyecek bir şeyler...bazen onu türkü söylerken, marş terennüm ederken görürsünüz! Çoğunlukla da; eliyle barış işareti yaparken karşılaşsınız!

O kadar çok laf dolaştı ki hakkında; “çok zenginmiş, bankada trilyonları varmış”, “adam zenginmiş ama kimseye belli etmezmiş!”, “kendini deli yerine koyar, insanların merhametini istismar edermiş!”...

Yani diyeceğim o ki, o, bir garip! Garip geldi, garip gitti! Ne derdi vardı kim bilir? Neden bu hale geldi? Bu garip insanın, garip yaşaması, garip ölmesinde bizim suçumuz yok mu sizce? Şimdi morgtan alınıp, “garipler mezarlığı”na defnedilecek! Cenazesine kaç kişi katılacak? Protokolden kimler yer alacak? Öyle alayı vala ile, şaşaa ile, merasimlerle kaldırılan; Belediye başkanları, vali, sivil toplum örtütleri, hayır kuruluşları, kalabalık bir cemaatle katılımın olduğu bir cenaze sanmayın bunu!

“Gariplik” tam anlamıyla bunda anlamını buluyor!

Cahit Sıtlık Tarancı şöyle seslenir;

“Neylersin ölüm herkesin başında,

Uyudun uyanamadın olacak.

Kim bilir nerde nasıl kaç yaşında?

Bir namazlık saltanatın olacak,

Taht misali o musalla taşında!”

Yunus Emre;

“Bir garip ölmüş diyeler,

Üç günden sonra duyalar,

Soğuk su ile yuyalar,

Şöyle garip bencileyin!” şeklinde terennüm eder.

Tahiru'l Mevlevi (Tahir olgun) de şu şiirle bizlere bir şeyler anlatır;

“Eli boş gidilme gidilen yere,

Rabbim boş gelmedim suç getirdim!

Dünyalar çekemezken bu ağır yükü,

İki büklüm sırtımda pek güç getirdim!”

Evet sevgili dostlar! Garibin, yaşantısında, ölümünde hepimizin suçu var! Hani deriz ya, “kıyamette boynuzsuz koyun, boynuzlu koyundan hakkını alacak” aynen böyle. Allah rahmet eylesin, mekanı cennet olsun. Bu dünyada garip yaşadı ama inşallah öbür alemde yüce yaratanın övgüsüne mazhar olur! (29 EYLÜL 2014)

BU GÜN HİCRİ YILBAŞI!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

BU GÜN HİCRİ YILBAŞI!

Bu gün; Müslümanlar için çok önemli bir gün! İslam tarihinde takvim başlangıcıdır! Muharrem ayı'nın başı. Ayrıca Muharrem ayı, "Kerbela hadisesi" ile de ünlü! Bugün, "Hicret"i, 10 Muharrem'de "Kerbela"yı, kültürümüze giren "Aşure" den söz edelim Allah izin verir, emanetini almazsa, inşallah diyelim.

Hicret

Hicret; terk etmek, ayrılmak, ilgisini kesmek anlamındadır. Kişinin; herhangi bir şeyden bedenen, lisanen veya kalben ayrılıp uzaklaşması demektir. Ancak, hicret denilince ilk bakışta; bir yerin terk edilerek başka bir yere göç edilmesi olarak bilinir.

Genelde Müslüman olmayan bir ülkeden, Müslüman bir ülkeye gitmeyi, özel olarak Hz. Peygamberin ve Mekkeli Müslümanların Medine'ye göçünü ifade eder. Medine'ye göç eden Müslümanlara Muhacir, muhacirlere yardım eden Medineli Müslümanlara da; Ensar unvanı verilmiştir.

Bir hadiste; "Muhacir (Hicret eden), Allah'ın yasakladığı kötülük ve günahları terk eden kimsedir." Denilmekte, bir başka hadiste ise; Hicret "kötü şeyleri terk etmek" anlamındadır.

Hicret; kötü şeyleri terk etmek, Allah uğrunda başka bir yere göç etmek, Allah'ın yasakladığı kötülük ve günahları terk etmek, kötü şeylerden uzak durmak gibi anlama da gelmektedir.

Mutasavvıflar, hicret kavramını hem; "haramları terk edip, kötülüklerden uzaklaşmak" hem de; "nefsi terbiye etmek maksadıyla yolculuğa çıkmak" veya "kalben ve zihnen halkı terk etmek" anlamında kullanmışlardır.

Kur'an-ı Kerim, Hz. Peygamberden önceki dönemlerde de peygamberlerin ve onlara inanan insanların, kâfirlerce hicret etmeye zorlandıklarından ve bunların, inançları uğrunda yurtlarını bırakıp, başka yerlere gittiklerini anlatır. Hz. İbrahim, kavminin kendisini ateşte yakma girişiminin ardından; "Doğrusu ben, Rabbimin emrettiği yere hicret ediyorum" demiş ve önce Filistin, ardından Mısır'a göç edip, daha sonra da Ken'an diyarına yerleşmiştir.

Hz. İbrahim ile beraber Filistin'e kadar bu hicrete katılan Hz. Lut, peygamberlik görevini yaparken kâfirlerin azgınlık ve ahlaksızlıkları karşısında Cenabı Hak'tan aldığı emirle bir gece vakti inananlarla birlikte yurdundan çıkmış, arkasına dönüp bakmadan, gitmesi istenilen yere gitmişti.

Hz. Şuayp peygambere kavminin ileri gelen kibirlileri; "Ey Şuayp! Kesinlikle seni ve seninle beraber iman edenleri memleketimizden çıkaracağız, yahut dinimize döneceksiniz" demişler, onu ve müminleri hicrete zorlamışlardı.

Hz. Musa, Allah'ın emriyle geceleyin Mısır'dan yola çıkardığı İsrailoğullarını göç ettirmeyi başarmış, peşlerine düşen Firavun ve ordusu ise, denizde boğulmuştu.

Hicret, bütün peygamberlerin hayatında vardır. Tarihte; "Nuh, Âd ve Semud kavimlerinin kâfir olanlarının; "elbette size yurdumuzdan çıkaracağız ya da mutlaka dinimize döneceksiniz" dedikleri kayıtlıdır.

Hz. Peygamber ve kendisine inananlar da, daha önceki peygamberler ve ümmetlerinin âkıbetine uğramışlardır. Mekke Müşrikleri, sevgililer sevgilisi Hz. Peygamber'e karşı İslamiyet'i tebliğ etmeye başladığı andan itibaren olumsuz bir tavır takınmışlardır.

Mekke müşrikleri, sevgili peygamberimize karşı İslamiyet'i tebliğ etmeye başladığı andan itibaren olumsuz tavır takındılar. Bu tavır, sadece İslam'ı reddetmekten ibaret kalmadı. Sevgililer sevgilisi; alay edildi, ona inananlara baskı uygulandı ve bu baskılar, İslamiyet'in Mekke'de yayılmaya başlaması üzerine eziyet ve işkenceye dönüştü. Ammar bin Yasir'in babası Yasir ve annesi Sümeyye işkenceyle öldürüldü.

Hicret; geçmişte kalan bir şey değil, hala insanlık tarihini etkilemeye devam eden bir olay olarak özel bir zaman diliminin oluşmasına yol açmaktadır.

Kur'anda, "fi sebilillah" ifadeleri vardır. Anlamı; Allah yolunda demektir. Allah yolu, dünya kurulduğu andan itibaren kıyamete kadar süreceğine göre, kıyamete kadar hicret devam edecek demektir. Her insan, Allah yolunda olmaya ve kalmaya devam etmek zorundadır. Hiçbir insan, Allah'ın ilahi kurallarının dışında değildir ve olamaz da. Tabir yerindeyse, Allah'ın ilahi kanunları bizi çepeçevre kuşatmıştır. Ya bu dünyada onlara uygun davranır, hayatımızı düzene sokarız, ya da sonuç felaket olur! Kimsenin, "ben Allah'ın kuralını tanımıyorum, Allah'ı kabul etmiyorum" deme lüksüne sahip değildir. (25 EKİM 2014)

MEVLANA'YA AİT OLMAYAN SÖZLER!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

MEVLANA'YA AİT OLMAYAN SÖZLER!

Selçuk Üniversitesi Mevlana Araştırmaları Enstitüsü Müdürü Doç.Dr.Nuri Şimşekler, "Gel ne olursan ol yine gel" rubaisi 30 yıldır gündemde. Mevlana'nın şiir divanına dikte edilmiş ve kendisinin zannedilerek atfedilmiş bir beyittir. Ancak 1368 yılına ait en eski ve muteber Divan-ı Kebir'de bahsi geçen rubai yer almamaktadır. İlerleyen yıllarda bu sözler, rubai sıralamasında en sona, farklı karakterle yazılmıştır" dedi. Şimşekler, bahsi geçen sözün yapılan araştırmalar sonucunda Mevlana'dan 200 yıl önce Horasan Bölgesi'nde yaşamış olan din alimi ve sufi Ebu Said-i Ebul Hayr'a veya Efdalüddin Kaşani'ye ait olabileceğini belirterek, "Son yıllarda Mevlana'nın 7 öğüdü diye bilinen bir mesajı ortaya atılmıştır. Oysa 7 öğüdü yoktur." diye konuştu.

BAŞKA BİRİ TARAFINDAN YAZILMIŞ

İstanbul Medeniyet Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nden Mevlana Araştırmacısı Prof. Dr. Emine Yeniterz ise, şunları söyledi:

"Gel, ne olursan ol, yine gel" sözü Mevlana'ya atfedilir. Bu rubai, Mevlâna Müzesi'nde bulunan el yazması bir Divân-ı Kebir'in kabında kayıtlıdır. Diğer Divân-ı Kebir nüshalarında rastlanmadığı gibi, eserin içinde olmayıp da kapakta kayıtlı olmasından anlaşılacağı gibi; herhangi birisi tarafından oraya yazılmış, Mevlâna'ya ait olmayan bir şiirdir."

SONRADAN UYDURULMUŞ

Mevlana Araştırmaları Derneği Başkanı Kırıkkale Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr Adnan Karaismailoğlu da, "'Nice insanlar gördüm üzarinde elbise yok gibi ya da ben lafı söyleneyene bakarım' şeklindeki sözler de Mevlana'ya ait değildir. Bunlar sonradan uydurulmuştur" dedi.

HZ. MEVLANA'YA AİT OLMAYAN SÖZLER SOSYAL MEDYADA TÜRÜYOR

Türk tasavvuf düşünürü Ömer Tuğrul İnançer, "Hz. Mevlana'ya ait olmayan birçok lakırdıya sosyal medya denilen makinelerde çok rastlanıyor" diyerek şöyle konuştu:

"Ben Hazreti Pir'in bütün eserlerini okudum, hem de birkaç defa. O sözlerin hiçbiri ona ait değil. Meşhur 'Gel, ne olursan ol gel' diye tercüme edilen söz de onun değildir. Bunu rahmetli Şefik Can Hoca delilleriyle yazdı, kimsenin taktığı yok. O 'Ne kadar günahkâr olursanız olun Allah'ın rahmetinden ümidi kesmeyin' ayetinin dörtlük haline getirilmesidir."

Prof. Dr. İlber Ortaylı ve Murat Bardakçı, "gel" şiirinin, Mevlana'ya ait olmadığını söyledi.

İki isme destek, konunun uzmanlarından Prof. Dr. İskender Pala ile Prof. Dr. Mahmut Erol Kılıç'tan geldi. Onlara göre de bu dize Mevlana'nın hiçbir kitabında yer almamıştı.

Şiir, Orta Asyalı ünlü sufi Ebu Said Ebu'l Hayr'ındı.

Divan edebiyatı araştırmaları üzerine çalışmalarıyla tanınan Prof. Dr. İskender Pala ve tasavvuf tarihi araştırmalarının önemli ismi Prof. Dr. Mahmut Erol Kılıç da Bardakçı ve Ortaylı ile aynı fikirde. Dizeler Mevlana'dan önce yaşamış başka bir mutasavvıfa, Ebu Said Ebu'l Hayr'a ait.

Mevlana'nın beyitlerinin yer aldığı farklı Divan-ı Kebir nüshalarında bu dizeler alıntılanmış. Ancak son yıllarda yayımlanan karşılaştırmalı metinlerde bu tartışmalı beyitler ayıklanmış. (29 EKİM 2014)

KÖMÜR OCAKLARINDA NASIL BİR ISLAH YAPILABİLİR?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

KÖMÜR OCAKLARINDA NASIL BİR ISLAH YAPILABİLİR?

Soma'dan sonra acı haber Ermenek'ten geldi! 18 işçinin, patlayan suların altında kaldığı, suların; çamurla karışık mil şeklinde olduğu, o bakımdan suyun tahliyesinde sorunlar çıktığı, yetkililerce açıklandı. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı sayın Taner Yıldız, başlangıçtanberi olay yerinde!

Suyun, yakında bulunan barajdan gelebileceği de ihtimaller arasında. Aradan geçen bunca zaman içinde 18 işçi ile ilgili olumlu bir cevap verilemiyor!

Soma faciasının ardından hükümeti yıpratmaya çalışan bazı işgüzarlar ve özellikle muhalefet, hiçbir şekilde aklı, ilmî ve mantıklı bir husus ortaya koyamıyorlar! Tabii ki, olanlarda, eksiklikler, hatalar, ihmaller, savsaklamalar ve görmezden gelmeler üzerine gidilmelidir. Bu konuda neler yapılmalı, nasıl bir yöntem uygulanmalı, "bundan sonra bir daha olmasın" dediklerimizin kesin çözümleri aranmalıdır. Bunun için Avrupa ile Türkiye'nin bir karşılaştırmasını yapmakta yarar var;

Avrupa'da yer altı maden ocağı işletmeleri neredeyse terkedilmiş durumda. Bu işletmelerden galeri ve kuyu şeklindeki olanlarsa tamamıyla kapatılmış. 7 nükleer santralin bulunduğu 10 milyon nüfuslu Belçika'da tüm kömür ocaklarının kapısına 1981 yılında kilit vurulmuş. 19 nükleer santralin bulunduğu 55 milyonluk Fransa'da ise 1983 yılında ocaklar kapatılmış. Nükleer enerjinin yaygın olduğu Almanya'da, kömürün yüzeyden kepçelerle toplandığı açık ocaklar dışında sadece iki küçük ocak bulunmakta, onlar da kuyu ve galeri şeklinde değil.

Dünyada kömür madenciliği iki şekilde yapılıyor. Bunlar, yüzeyde işletilen açık ocaklar ve yeraltından çıkartma yapılan ocaklardır. Yeraltı ocakları içinde de kuyu ve galeri şeklindekiler maliyetin nükleerden daha pahalı olması nedeniyle Batı Avrupa'da tamamen devre dışı kalmış durumdadır.

Alman türü çevre düşmanı açık linyit işletmelerinin Türkiye kamuoyuna kabul ettirilebilmesi oldukça zor. Öte yandan küçük bir militan grup zaten nükleer enerjiye de, HES'lere de, kömüre de karşı. Uzmanlar Türkiye'nin dış bağımlılıktan kurtulmasının tek yolunun, kendi doğal kaynağı olan kömürde işgüvenliğini ön plana alan ileri teknolojiler geliştirmek zorunda olduğunu belirtmekteler. Linyitte ise tamamen açık ocakçılığı desteklemek gerektiği vurgulanıyor.

Almanya'da Yeşiller Partisi'nin baskısıyla uzun vadede nükleer santralden vazgeçilme sözü verilince 2000'lerden itibaren kömüre yeniden dönüş başladı. Ama bu dönüş açık linyit ocaklarının geniş ölçüde devreye sokulması şeklinde oldu. Soma'daki gibi bir linyit bölgesi olan Garzweiler'de dev bir işletmeyi devreye sokabilmek için son yıllarda 10 adet yerleşim yeri boşaltıldı. Soma madenciler nüfusuna yakın bir kitle, 7600 kişi evlerinden kopartılıp başka yerlere gönderildi. Buldozerlerle altüst edilen köyler, tarım alanları ve ormanların yerinde şimdi çok büyük bir çukur var. Kömür kepçelerle toplanıyor, makinalarda yıkandıktan sonra elektrik santrallerine gönderiliyor. Alman devleti işletmedeki kömürün 2045 yılında biteceğini planlamış ve oluşacak alanda 28 kilometre kare büyüklüğünde bir göl meydana getirme peşinde. Almanya'daki bu tür madencilik işletmelerinde iş makinalarının kaza yapması dışında bir risk zaten doğal olarak mevcut değil.

Fransa, nükleer enerjinin devreye girmesiyle birlikte yeraltı ocaklarını müzeye dönüştürdü. Ziyarete açılan müzeler her yıl yüzlerce turist tarafından geziliyor. Bu müzelerden en ünlüsüyse Saint-Etienne'deki Musée de la Mine... Avustralya'nın Emerald, Queensland Şehri'nde bulunan bir kömür ocağı, 2 Km derinde ve tam donanımlı makinalarla çalışıyorlar. Ve hala kazma, kürekle işçi çalıştıranlara; Kömür öyle çıkarılmaz, işte böyle çıkartılır! Dedirten cinsten... 1963'te Lengede'de 29 kişinin ölümüyle sonuçlanan kaza ve başka felaketler her seferinde iyileşme adına yeni adımların atılmasında önemli rol oynadı: Giderek daha düşük oranlarda gazı algılayabilen sensörler, yangın ve patlamalara karşı özel korunma yöntemleri geliştirildi.

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) Maden Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Torun, yüzey madenciliğinin azaldığını, derinlerde yer alan çok daha büyük maden yataklarının değerlendirilmesi gerektiğini söyledi.

"Yüzey madenciliği azalıyor ama yerin metrelerce derinliklerinde çok daha büyük maden kaynaklarımız var. Maden üretim derinliğimiz 200 metre. Bin metre daha derinlikte madenlerimiz var ve bunların ne olduğunu bilmiyoruz bile. Örneğin Güney Afrika'da 3 bin 600 metrede altın madeni çıkarılıyor. Avrupa'da madenlerin bulunduğu ortalama derinlik 1000-1500 metre. (03 KASIM 2014)

KİRALIK AKIL

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

KİRALIK AKIL

Kiralık akıl; insanların akıllarını kullanmamaları, okumamaları, düşünmemeleri, fikir ortaya atmamalarını anlatır. Kiralık akılda; kendi aklımız yerine başkalarının aklı devreye girer. Bu, en çok tarikatlarda şeyhlerin; akıllı olduğu, en iyi düşündükleri, doğru akıl yürüttüğü, İslâm'ı en iyi onların bildiği, müritlerini cennete onların koyacağı, şeyhlerin veya hocafendilerin şefaate edeceği, "şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır" anlayışı, şeyh ne derse o olur, şeyh hata yapmaz, "şeyh uçmaz, mürid uçurur" fikri...üzerinde durulur. Kendisi okumayıp başkalarının okuması, kitap okumak lüks ve israf, kitaba para verilir mi? zihniyeti.

Kiralık akıl sahipleri; "git şunu söyle, ona sor bakayım o ne diyor, gerçekten de doğru söylüyor, o büyük, herşeyi iyi bilir, atalarımın böyle gördüm veya böyle gördük" sözleri yaygındır. Kiralık akılda; kimse kendi aklını kullanmaz. Emanet akıl devreye girer, hata yapmaktan korkar, hatanın büyük bir suç ve hata yapanın büyük bir suçlu olduğu fikri yaygındır.

Kiralık akıl sahipleri; düşünmedikleri, akıllarını kullanmadıkları için herkesten şüphe eder, herkesi suçlu görür, hiçbir iş beceremezler. Durmadan; suçlu, günahkâr ve lekeli insan üretirler, her olayın altından bir anlam çıkarırlar, meselelere objektif yaklaşamazlar.

Kiralık akılda; halkın dini, Hak dinin yerine geçer, gelenekler din olur, hurafeler, batıl inanışlar, Kur'an'ın emir ve yasaklarının önünde yer alır. Kiralık akıl sahipleri; kendi hatalarını göremez, empati kuramaz, başkalarını sevemez, sevmek veya nefret; başkalarının iki dudağı arasında çıkacak söze bağlı.

Kiralık akılda; din en iyi istismar aracıdır. Fakire yardım ederken, kadınları kullanmak, onların cinsiyetinden yararlanmak, reklam aracı olarak kabul etmek, kadınlara ve fakir insanlara köle muamelesi yapmak en başta gelen bir unsurdur.

Akıllarını kiraya verenler; ibadetlerini gösteriş için yaparlar. Zekatlarını, sadakalarını, yardımlarını, "ne çok zekat veriyor, sadaka veriyor, hayır yapıyor, ne kadar da hayırsever, ön safta namaz kılıyor, elinden tespih hiç düşmüyor..." desinler içindedir.

Kiralık akıllılar; "el alem ne der", "bir gören olursa", "komşuya ayıp olur", "babam darılır, annem küser, kardeşim konuşmaz", "fitneyi uyandırma", "eski köye yeni adet getirme", "gittiğin yer körse sen de gözünü kıyıp bak", "aman ha fikrini söyleme", "suya sabuna dokunma", "sesini çıkarma, hiçbir şeye karışma", "altta kalanın canı çıksın", "seni ilgilendirmesin", "sana ne", "giden ağız gelen paşam", "kavgayı aralama, aracı yer dayacağı", "bırak ne halleri varsa görsünler", "kötülüğü gidermek sana mı kaldı?", "kendi başını bağlayamaz gider gelin başı bağlar", "kendisi muhtaç bir gede nerde kaldı başkasına himmet ede", "kendini düşün başkaları seni düşünüyor mu?"... sözünü sık sık söylerler.

Aklını kiraya verenler; Kur'anı süs olarak yüksellere koyarlar, ne okurlar, ne okuturlar ne de okuduklarını anlarlar. Kur'anın, "düşünmez misiniz? Akıl etmez misiniz? Tefekkür etmez misiniz?" ifadelerini görmezler veya görmezden gelirler. Kiralık akıllılar, kafalarını çalıştırmaz, beyinleri bir aksesuar olarak kafalarının içinde gizli kalır ve paslanır.

Akıllarını kiraya verenler; olaylardan ibret almaz, meselelere boş gözlerle bakar, herşeyin altında çapanoğlu arar, affedici değillerdir, kendi kendileriyle kavgalıdır.

İlk icatları Müslüman Türkler yaptı. Dünyada ne kadar ilk varsa hepsi Müslüman Türk'ün eseridir. Ama sonradan Batı, bunlara sahip çıktı. Sahip çıkmakla kalmadı, geliştirdi, ilerletti... öyle bir zaman geldi ki; "Batı, her şeyin en iyisini yapar. Batı yaptıysa iyi, Türk yaptıysa kötü. Zamanla kendimizi, "hiç bir şey yapamaz, hiçbir şey beceremez..." olarak hakir gördük! Yani aklımızı Batıya kiraladık. Kendi gücümüzün farkına varamadık.

Bugün baktığımız zaman İslam ülkelerinde; bölünme, parçalanma, kopukluk, ilgisizlik, tembellik... kol geziyor! Suriye öyle, Irak öyle, Mısır öyle, Libya öyle... diğerlerinin devlet yöneticileri, batının kontrolünde, batı ne derse onu yapar durumda! Hiçbir lider çıkıp da, "Biz ne yapıyoruz? Neden aklımızı kullanmıyoruz? Ne zamana kadar batının aklını kullanacağız? Neden kendi aklımızla hareket etmiyoruz?" diye sorgulamıyor! Batı'yı sorgulayanları da, "adam kendi vatandaşlarını bıraktı, başka ülkelerle uğraşılıyor, sana ne Avrupa'dan, İsrail'den, ABD'den... sen onlarla nasıl aşık atarsın? "One minute" diyerek, İsrail'e kafa tutuyorsun, sen kimsin? Sen şov yapıyorsun!..." diye suçlar aklını kiraya verenler!

Tarihte peygamberlerin yaptığı çalışmalar, ortaya koydukları mücadeleler bizlere örnek teşkil etmelidir. Kur'an; insanlardan; aktif, mücadeleci, kötülüklere sessiz kalmayan, olaylara karşı aymazlık içinde olmayan... bir üslup ister. (05 KASIM 2014)

HİCRETİMİZ KİME?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

HİCRETİMİZ KİME?

Bu başlığı görenler; "hicretin ne anlama geldiğini bilmiyor musun?" diye mutlaka soracaklar. Ve cevabını da şöyle verecekler, "hicret, haramdan helale gitmek. Hicret; Allah'ın nehiy ettiği şeylerden uzak durmak..." gibi birçok yorum yapılacak! Hatta bu başlığı; "Hizmetimiz Kime?" , "Kime yolculuk yapıyoruz?", "Kimin düdüğünü öttürüyoruz? Diye de söyleyebiliriz!

Gerçekten biz Müslümanlar, daha doğrusu "Müslüman'ım" deyip de Müslümanlığı içine sindiremeyen, Kur'an hükümleri dudaktan aşağı inmeyen, riyakârca tavır sergileyenlerin hicreti kime? Paraya mı? Mala mı? Kadına mı? Makam ve mevkie mi? Hırs ve tamaha mı? Bencillğe mi? Çıkarıcılığa mı? Münafıklığa mı? Firavun'a mı? Nemrut ve Nemrutlaşanlara mı?...

Muharrem ayı, Hicret ayı! Muharrem ayı; Kerbelâ gibi İslam dünyasını derinden yaralayan; fitnenin, münafıklığın, siyasi çekişmelerin, kan dökmenin adeta caiz kılındığı(!) bir ay! Muharrem ayında neden oruç tutarız? Nefsimizi kötülüklerden, şeytanın iğvasından, kötü dürtülerden uzak kılmak, melekler gibi olup asla yanlış yapmamak, el ele gönül gönüle verip birliğimizi, dirliğimizi sağlamak için değil mi?

Eğer hicret; Allah'ın yasakladıklarından uzak kalmak ise- ki öyledir- dünya Müslümanlarının ahvaline bakmamız gerekir. Dünyada Müslüman kanı akıyor! Bir avuç İsrail Devleti, dünyanın gözünün içine baka baka katliam yapıyor! Devletler, üzerlerine ölü toprağı serpilmiş gibi sessizce, aymazca, vurdumduymazca... bu katliamı seyrediyor! İsrail, Mescidi Aksa'ya postallarıyla girerek, camiye tahrip etti! Kan kol geziyor! BOP projesini yürürlüğe koymak için adım adım ilerliyor! Siyonizm, bütün dünyada kan içmeyi sürdürüyor!

Baktığımız zaman; bütün yer altı zenginliklerinin, İslam ülkelerinde olduğunu görüyoruz! Bugün dünya, petrole muhtaç! Petrolün çoğunluğu da İslam ülkelerinden çıkmakta! Yani demem odur ki; İslam ülkelerinin elinde çok büyük bir güç var. Bunu kullanarak; İsrail, ABD, Siyonizm... gibi dünyayı ateşe vermeye yeltenen kurum ve kuruluşlar, devletlere, "dur bakalım, nereye gidiyorsun? Bu katliama son ver, değilse bir kaşık suda seni boğarız, aklını başına al!" deme cüreti gösterme gücüne sahip! Hani bir zaman Fransa dans icat etmişti de, Kanuni Sultan Süleyman, mektup göndererek; "o dansı hemen kaldır, değilse dünyayı başına yıkarım" demişti!

Orta Doğu tarih boyu; Peygamberlerin hüküm sürdüğü, İlahi kelimelerin terennüm, birçok peygamber ve ulu kişilerin arzı endam ettiği kutlu mekânlardır! Burada hayat var! İsrail; Arz-ı Mev'ud (Vaad Edilen Topraklar) konusunda kimseyi dinlemiyor! Kendi tahrif edilmiş kitapları (Tevrat) ındaki hükümlere göre hareket ediyor! Onlar tahrif edilmiş bir kitaba uyuyorlar da, Müslümanlara ne oluyor? Tahrif edilmemiş, edilmeyecek olan Kur'an'a uygun davranmaktan neden uzak kalıyorlar? Niçin Allah'ın emirlerine, kör, sağır, dilsiz oluyorlar? Ne hakla İslam'ın peygamberinin dedikleri istikamette davranış sergilemiyorlar? Kaldı ki hiçbir peygamber; "yeryüzünü ateşe verin, insanları katledin, savaşı sürdürün, teröre destek verin..." dememiştir! Hak dinlerin, hak dinlerin peygamberlerinin amacı; birlik, kardeşlik, barış, sevgi ve cennet gibi bir dünya tesisidir! Yani; Tevhit'dir.

İsrail katliamına Müslüman ülkelerden neden ses gelmiyor? Yoksa onlar da İsrail uşağı mı? Dünya bu katliama niçin sesini çıkarmıyor? Acaba hepsi İsrail yandaşı, İsrail kölesi mi? Hani nerede BM? Nerede "dünyaya barış getireceğiz, Demokrasi getireceğiz" diye bas bas bağırıyorlar? Uyanın dünya Müslümanları! El ele verin. "Haksızlık karşısında susanın dilsiz şeytan" olduğu şuurunu elde edin! Kur'an'a yönelin, Allah'ın yasalarına hayatınızı adayın! Eğer yapmazsanız, bu ateşin, bütün dünyayı yakıp kavuracağını unutmayın! (07 KASIM 2014)

İSRAİL İHANETİ VE GAZZE

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

İSRAİL İHANETİ VE GAZZE

NKM Yayınlarından çıkan; "İSRAİL İHANETİ VE GAZZE" kitabımdan bazı bölümleri sizinle paylaşmak istiyorum; Gazze; ağlayan şehir. Gazze yıllarca İsrail'in ihanetine sahne olmuş bir yerleşim birimi. İsrail, taş taşın üstüne koymamak, yıkımda karar kılmak için harekete geçmiş bulunuyor. İsrail bunu hep yapıyor. Mutlaka ama mutlaka zalimlere karşı tek yürek, tek bilek olmaya mecburuz. Değilse kuvvetimiz, şerefimiz elden gider.

"Bana ne. Bunlar bir zaman bizi arkadan vurdu. Şimdi çeksinler cezalarını. Araplara acınmaz." Sözlerinin hiçbir tutarlılığı yoktur. Kur'an bize; "bir insanı diriltten bütün insanlığı diriltmiş, bir insanı öldüren, bütün insanları öldürmüş olur", "Müslüman Müslüman'ın kardeşidir." Buyurur. Sevgili peygamberimiz de; "Müslümanlar bir tarağın dişleri gibidir", "birbirinize düşman olmayınız, birbirinize kin tutmayınız, ey Allah'ın kulları kardeş olunuz" sözleriyle bu hususta bizlere ne yapmamız, nasıl yapmamızın yolunu gösteriyor.

Dünya artık bugünkü ortamda küçük bir köy durumundadır. Ulaşamamak, gidememek, yardım elimizi uzatamamak gibi bir durum söz konusu değildir ve olamaz.

Yalnız şu hususu tespit etmekte yarar var; bizler Müslümanlığı sadece sözle söylüyoruz. Uygulamamız yok. Kur'anı okuyoruz ama anlamıyoruz. Sadece okumuş olmak için okuyoruz. Okumadı demesinler, bizi tenkit etmesinler diye laf olsun diye okuyoruz. Yaptığımız hiçbir işimiz düzgün değil. "Allah'ın ipine sımsıkı sarılın, parçalanıp ayrılmayın" diyor, bizler aksini yapıyoruz. "zekâtınızı, sadakanızı verin" diyor, umursamıyoruz. "veren el olun" direktifleri kulaklarımızı çınlatıyor, sağır kesiliyor. "Dicle'nin kenarında bir kurt kapsa koyunu, gelir adli ilahi Ömer'den sorar onu" sözü sanki bize söylenmemiş gibi. "Emir olduğun gibi dosdoğru ol" ikazı bizim duygu semtimize, düşünce dünyamıza uğramıyor!

İnsanlara el uzatmadıkça, zorda kalanlara yardım etmedikçe ne kıldığımız namazın, ne tuttuğumuz orucun, ne gittiğimiz haccın, ne okuduğumuz Kur'anın bize yararı olur. Böyle bir yanlışlık içinde yapılanlar ancak bize yorgunluk verir. Onun için; "Ey iman edenler, iman ediniz", "Niçin yapmadığınızı söylersiniz ikazları vardır.

Kur'an'da İsrail Oğulları

"Ey İsrail Oğulları! Size verdiğim nimetimi hatırlayın, bana verdiğiniz sözünü yerine getirin ki ben de size vaad ettiklerimi vereyim. Asıl bana itaatsizlikten sakının."

"Ey İsrail Oğulları! Size verdiğim nimetimi ve sizi cümle aleme üstün kıldığımı hatırlayın. Öyle bir günden korkun ki, o gün kimse başkası için bir şey ödeyemez, hiç kimseden şefaht kabul edilmez, fidye alınmaz, onlara asla yardım da yapılmaz."

Allah, İsrail oğullarını "cümle aleme üstün kıldım" derken, onların kendi dönemlerinde küfür ve dalalet içinde yaşayan milletlere karşı ilahi dini benimsemeleri sebebiyle kazandıkları üstünlükler kastedilmektedir. Benî İsrail'in üstünlüğünün bir başka yönü; peygamberler atası Hz. İbrahim'in soyundan gelmeleridir.

"Hatırlayın ki sizi Firavun'un adamlarından kurtardık. Onlar size işkencenin en kötüsünü reva görüyorlar, erkek çocuklarınızı boğazlıyorlar, kızlarınızı sağ bırakıyorlardı. Bu size reva görülenlerde Rabbinizden büyük bir imtihan vardı. Bir zamanlar biz sizin için denizi yarıdık, size kurtardık. Firavun'un adamlarını da siz bakıp dururken denizde boğduk."

"Hani, biz Musa ile kırk gece için sözleşmiştik. Sizler ise onun ardından (Kendinize) zulmederek bir buzağıyı tanrı edindiniz."

"Musa, kavmine; "Ey Kavmim! Sizler, buzağıyı ilah edinmekle kendinize yazık ettiniz. Gelin, yaratıcınıza tövbe edin de nefislerinizi öldürün (Kendinizi düzeltin). Bu, Yaratıcınız katında sizin için daha iyidir. Böylece Allah da onların tövbesini kabul etti. Çünkü O, tövbeleri çok kabul edendir, çok merhametlidir."

"Hani; "Şu memlekete girin, orada dilediğiniz gibi bol bol yiyin, kapısından tevazu ile girin ve "hıtta" (Ya rabbi, bizi affet) deyin ki, biz de sizin hatalarınızı bağışlayalım. İyilik edenlere ise daha da fazlasını vereceğiz" demiştik." Ayet açıkça; Allah'ın İsrail Oğullarına karşı iyiliklerinden, kötülüklerle karşı korumasından söz etmekte, İsrail Oğulları uyarılmaktadır.

Kur'an'ı Kerimde en uzun sure bakara suresidir. Bakara suresi, İsrail Oğullarından, onlara verilen nimetler, onlara Allah'ın lütufları anlatılmakta, buna karşı İsrail Oğullarının nankörlüğü, şükürsüzlüğü, iyiliklerin kıymetini bilmemeleri dolayısıyla zulüm, işkence ve cinayet işlemelerinden söz etmektedir.

İsrail oğulları, yeryüzünde her bakımdan üstünlüklere sahip olmalarına rağmen, bu üstünlüklerini; terör, kan ve gözyaşı üstüne bina etmiştir. (11 KASIM 2014)

OSMANLICA, SADECE MEZAR TAŞI OKUMAK İÇİN Mİ?

ÖZTÜRKÇE

Twitter; kazm_ztrk

Facebook; kazim_ozturk@mynet.com

OSMANLICA, SADECE MEZAR TAŞI OKUMAK İÇİN Mİ?

Milli Eğitim Şurasında Osmanlı Türkçesi'nin Anadolu İmam Hatip ve Sosyal Bilimler liselerinde zorunlu diğer liselerde ise seçmeli ders olarak okutulması kararı çıktı. Karar genelde olumlu karşılandı ancak CHP Grup Başkanvekili Akif Hamzaçebi, "Mezar taşı okumak için zorunlu derse gerek yok" diye karşı çıktı.

Acaba, Osmanlıca sadece mezar taşı okumak için mi? birlikte görelim;

Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü bünyesinde yer alan Osmanlı Arşivinde 95 milyon belge ve 400 bine yakın defter bulunuyor. Bu belgelerin henüz yüzde 50'si tasnif edilebilmiş. Türkiye'de arşivde çalışan mevcut uzman sayısına bakıldığı zaman söz konusu belgelerin tamamının okunmasının uzun yıllar alacağı tahmin ediliyor. Belgeler arasında dünya ve Türkiye tarihini yakından ilgilendiren onlarca metin yer alıyor.

1928 yılı harf inkılabı ile birlikte Cumhuriyetin kuruluş dönemi başta olmak üzere Osmanlı döneminin belgeleri gerek dil gerekse alfabe açısından unutulmaya yüz tutmuş, sadece uzman ve meraklıların ilgisine terk edilmiştir.

Devlet Arşivleri bünyesinde yer alan Cumhuriyet Arşivi belgelerinin de 1928'e kadar olan bölümü Osmanlı Türkçesi ile kaleme alınmış. Resmi Gazete'nin yayınlandığı internet sitesine Osmanlı Türkçesi ile yazılmış metinler var.

Osmanlı'nın hüküm sürdüğü topraklarda kurulan devletlerin arşivlerinde milyonca belge var. Bu ülkeler bu belgelerin okunması, tasnifinin yapılması hatta dijitalleştirilmesi için Türkiye'den yardım talep ediyor.

Osmanlıca sadece bir alfabe değil aynı zamanda dil değişimi için de önemli. Osmanlıcanın öğrenilmesi ile aynı zamanda Türkçe'nin zenginliği de ortaya çıkacak. Osmanlıca ile birlikte Türkçede yaşanan değişim de gün yüzüne çıkacak. Cumhuriyet döneminin ilk yılları alfabe olarak Osmanlı iken, harf inkılabından sonra latin alfabesi ile yazılan eserler dildeki değişim nedeniyle bugün anlaşılması uzmanlık istiyor. Atatürk'ün Nutku'nun orijinalini bugünkü Türkçe ile anlayan nesillerin oranı çok düşük.

Osmanlıcanın (Eski Türkçe'nin) öğrenilmesiyle, alfabe öğreniminin yanında medeniyetimizin öğrenilmesi de söz konusu. Osmanlı Türkçesi ile yazılmış binlerce şiir okunmayı bekliyor. Farklı ilimlerde yazılmış binlerce yazma eser kütüphanelerde araştırmacıların ilgisini bekliyor.

Osmanlıca ile basılmış yüz binlerce eser kütüphanelerin tozlu raflarında bulunuyor. Hatta bugün internet ortamında erişimi mümkün olan hazine niteliğindeki bu kitapları okuyabilen kişi sayısının azlığı dikkat çekiyor. Osmanlıca arşivlerdeki konular lisan öğreniminden, çay üretimine kadar çeşitleniyor.

Tefsir'den Hadis'e, Astronomi'den Mantık'a kadar çok çeşitli bilimleri kapsıyor. Osmanlı Türkçesi ile yazılmış yüzbinlerce belki de milyonlarca sayıdan oluşan dergiler Milli Kütüphane'de ve hatta ülkemizin çeşitli kütüphanelerinde araştırmacıları bekliyor. 1950'li 60'lı yıllarda yazılmış hatıratlar bile Osmanlı Türkçesi ile yazılmış olarak karşımıza çıkıyor. Bir ressam günlüğünü Osmanlı Türkçesi ile tutuyor, bir siyasetçi mektubunu Osmanlı Türkçesi ile yazıyor.

Sultan 2. Abdülhamid'in torunu Orhan Osmanoğlu; "Osmanlıca, mezar taşlarını okuma meselesi değildir, olmaması gerekir. Gençlere Osmanlıca'yı öğrenmelerini tavsiye ediyorum. Gençlerimizin tarihimizi arşivlere girerek öğrenmeleri için fırsat. Başka bir dil öğreneceğiz diye korkmasınlar. Ben iyi olacağını düşünüyorum. Seçmeli olması daha iyi olur. Bu işi gençlere sevdirecek yapmak lazım" diye konuştu.

Yolda gördüğünüz bir çeşmenin kitabesinin Osmanlı Türkçesi ile yazılmış olduğunu görebileceğiniz gibi oturmuş olduğunuz evin ilk tapu kaydının Osmanlıca ile tutulmuş olduğunu da görebiliyorsunuz. (Yeni Şafak)

Şığ düşünenler, meseleyi sadece "Osmanlı düşmanlığı" üzerine kurgulayanlar; "Osmanlıca dersi, mezar taşı okumak için" diyerek atalarına, geçmişine, köküne saldırdıklarının farkında değil! Bir nasipsiz, televizyonda güya alay ederek, haberleri "Osmanlı Türkçesi" ile okudu! Ayrıca televizyonlarda programlar yapılıyor, Osmanlıca'yı kötülemek, yapılan güzelliklere gölge düşürmek için!

Neylersin kumaşımız bu! Derin boyutlu düşünemeyenler, geçmişten ilham alarak geleceğe yön veremezler! (11 ARALIK 2014)

SEVGİYE GÖTÜREN SÖZLER

KAZIM ÖZTÜRK

kazimozturk@yenikonya.com.tr

SEVGİYE GÖTÜREN SÖZLER

Yüreğinde yoksa Allah inancı,
Bil ki; budur seni kemiren sancı.
Ruhunla bedenini iki yabancı;
Bu çatık çehreyle bitmez bu yarış,
Sen, sen ol da, önce kendinle barış... (Cengiz Numanoglu)

Bir avuç toprak,
Biraz da suyum ben...
Neyimle övüneyim,
İşte buyum ben! (Yunus Emre)

Birine çamur atmadan önce düşün ve sakın unutmama; ilk önce senin ellerin kirlenecek!
Kimseyi kınama! Günahından haberin olabilir ama, tevbesinden haberin olmaz!
Yutmadan önce çiğnemek ne ise, konuşmadan önce düşünmek de odur.

Babamı namaz kılmış, dua ederken görünce dedim ki;
"benim için de dua et" babam şöyle bir baktı ve;
"kendisi nerede derse, ne diyeyim?" cevabını verdi.

Bak kardeşim, ben neden mutluyum biliyor musun? Çünkü ben, kimseye kin tutmam, hiçbir şekilde en mükemmel olmaya kalkışmam, insanların, benden daha iyi olmasını asla kıskanmam, aksine mutlu olur, herkesin benden daha iyi olmasını isterim!

- * Güvenmediğin kimseye aleyhine kullanabilecek hiçbir koz verme.
- * İnsanlara doğru değer ver, hak etmeyenleri sil.
- * Kimseye yalvarma....
- * Asla dönüp arkana bakma.
- * Sır tutmasını bil.
- * Dostlarının yeri ayrı, sevgilinin yeri ayrı. Sevgilin için dostlarını, dostların için sevgilini satma.
- * Kimsenin lafıyla dolduruşa gelme, ama aklının bir köşesinde de tut.
- * Bir ilişkiyi kafanda bitirdikten sonra iki çift tatlı söz, iki damla gözyaşı için asla yumuşama.
- * Seni sevenlerle kullananları iyi ayırt et.
- * Seni dinleyip anlamaya niyetli olmayanlarla tartışma.
- * Emrivaki oluşturulan dostlukları kabul etme.
- * Eğer verdiğin o kişide kalmıyorsa ikinci bir sır şansı verme.
- * Kendini öven insanlardan kaç.
- * Karşındakinin doğruyu söylediğini varsayma.
- * Kendine saygını yitirmene neden olacak hiçbir şey yapma.
- * Sorunun olduğunda insanlar zaman ayırıp seni dinliyorsa onların öğütlerini gözardı etme.
- * Göz göre göre su birikintilerine taş atma, mutlaka üzerine sıçrar.
- * Gözyaşlarının değerini bil. Onları hak etmeyenler için harcama.
- * Senin zekana inanan insanları hayal kırıklığına uğratma.
- * Kendini sev.
- * Dışarıdaki güneşe bakıp gülümse ve önünde koskocaman bir gelecek olduğunu unutma.
- * Dostluğunla yetinmeyenler için hiçbir fedakarlık yapma.
- * İnsanları kaybediyorsun diye ağlayıp sızlama, ama kazandığın insanların değerini bil.
- * Kimseye taşıyabileceğinden fazla değer verip bununla övünmesine fırsat verme.
- * İstedikini almak için asla duygu sömürüsü yapma.
- * Sana duyulan sevgiyi ve güveni istismar etme.

"Allahım! Beni lazım olan bilgiyle donat, yumuşak huylulukla süsle, iyi kul olmakla yücelt, sağlıkla güzelleştir" (Hz. Muhammed Sallallahü aleyhi ve selem)
Dost kalmak mı istiyorsunuz? O zaman;
Darılma, kin besleme, nefret etme, kıskanma, ayıp arama, öfkelenme, kibirlenme, özü kabul et, bencil olma, vefalı ol.. (15 ARALIK 2014)

MEVLANA HAFTASINDA NELER ELDE ETTİK?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

MEVLANA HAFTASINDA NELER ELDE ETTİK?

7-17 Aralık tarihleri, her yıl; “Mevlana Haftası” olarak idrak edilir. Her birimizin dilinde; “gel ne olursan ol yine gel...” sözü terennüm edilir. Bunu bilmeyen yoktur. Her ne kadar bu söz, Mevlana’ya ait olmasa da, yinde de güzel ve anlamlı. Hatta hayatımız boyunca bu sözün arkasına sığınırız. Fakat ne anlama geldiğini, ne demek istediğini pek düşünmeyiz. Daha doğrusu işimize pek gelmez.

Mevlana’yı yalnızca turistik amaçlı olarak görmeye gelenlerimiz var! Sadece türbesini ziyaret etmek, onunla ilgili hediyeler almak, “Gez Dünyayı gör Konya’yı” diye övünmek bir anlam ifade eder mi? Mevlana, bize ne anlatıyor? O, hayatında ne gibi mücadeleler içinde bulunmuş? “Ben Kur’anın kölesiyim...” derken ne demek istemiş? Bunları teker teker ele aldığımız zaman şu sonuç çıkar ortaya; bizim dergahımıza ham gelen, pişmiş çıkar. Cahil gelen, bilgili gider. İnançsız olarak aramıza katılanlar, İslâm’ın güzelliklerinden yararlanır. İşte o zaman, “gel, ne olursan ol yine gel” çağrısı bir anlam ifade eder. Bakınız bu hususta Şems-i Tebrizi ne diyor;

Alah’ı tanıdığınızı iddia ediyor, fakat ona olan borcunuzu vermiyorsunuz. Bu borcu, fakir ve muhtaçlara ihsanda bulunarak ödeyin.

Kur’an-ı Kerim’i okuyorsunuz fakat hüküm ve kurallarından haberiniz yok. Okuduklarınızı uygulayın.

Şeytanın, düşmanınız olduğunu iddia ediyor, fakat ona itaat ediyorsunuz. Onun tekliflerini geri çevirin.

Kendinizi Muhammed (SAV) ümmetinden sayıyor, fakat sünnetini uygulamaya çalışmıyorsunuz.

Cennete girmek istediğinizi söylüyor, fakat ona girmek için gerekli hiçbir ameli işlemiyorsunuz.

Ateşten kurtulmak istiyor, fakat günahlarınızı ve kötü amellerinizle kendinizi durmadan ona doğru sürüklüyorsunuz.

Ölümün herkese geldiğini biliyor, fakat ona hiçbir hazırlıkta bulunmuyorsunuz.

Bütün din kardeşlerinizin kusurlarını görüyor, fakat kendi kusurlarınızı görmüyorsunuz.

Allah’tan gelen bütün nimetleri şükretmeden yiyor ve kullanıyor, fakat O’na olan minnettarlığınızı size verdiği nimetlerden muhtaçlara tasadduk ederek göstermiyorsunuz.

Ölümlerinizi, aynı sonun sizin de başınıza geleceğini bile bile, ibret almadan, gömüyorsunuz.

İbn-i Arabi şöyle der; “Üç şeyden kork, Allah’tan, Nefsinden, Allah’tan Korkmayandan.”

Ya Rab No’la Halim Benim?

Senden dolu iki cihan,
Oldum zuhurunda nihân;
Ger bulmayam seni ayan,
Ya Rab, n’ola halim benim?..

Dilde kanaat olmaya,
Zühd ile tâat olmaya,
Senden hidâyet olmaya,
Ya Rab, n’ola halim benim?..

Şol gün ki mîzan kurula,
Hak tapusunda durula,
Halâyık oda sürüle,
Ya Rab, n’ola halim benim?..

Ağlarım üş de zâr ile,
Kaldım diriğ ağyar ile,
Bilişmedim sen yâr ile,
Ya Rab, n’ola halim benim?..

Hâmidî’nin gözü yaşlı,
Doldurur dağ ile taşı,

Bilmem n’idem garip başı,

Ya Rab, n’ola halim benim?..(Ebu Hamid)

Her işimizde, her davranışımızda, yüce Allah’a yönelik, O’nun rızasına uygun tavırlar sergilersek, ancak o vakit, “adam” olur; ŞEB-İ ARUS’a ulaşırız! (23 ARALIK 2014)

İNSANLIK İLKELERİ!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

İNSANLIK İLKELERİ!

Sevgili dostlar! Yaşadığımız sürece bize lazım olacak olan, “olmazsa olmaz” kabilinden önemli ilkeler vardır. Hani devamlı deriz ya; “adam gibi adam”, “adamlık lazım”, “adam olmak değil, adam kalmak önemli”, “söze değil, öze bakacaksın”...işte diğer ilkeler:

İstediğim, bir gıyabi dua, kabul olmaz diye düşünme asla!

Şurası kesin ki; yanmayan yakmaz, tatmayan bilmez, çile çekmeyen acıdan anlamaz. Bir eli yağda, bir eli balda olan, açlığı kavrayamaz! Ağlamayan gülemez. Kendisini düzeltmeyen, başkasını düzeltemez!

Sevmek zorunda değilsin, ancak sevmiyorsan, zarar da vermeyeceksin. Zira dünya sadece sana ait değil!

Bir avuç toprak

Biraz da suyum ben...

Neyimle övüneyim,

İşte buyum ben... (Yunus Emre)

İnsan iyiliği düşünmeden yapar. Kötülüğü ise düşünerek!...

Birine çamur atmadan önce düşün ve sakın unutma! İlk önce senin ellerin kirlenecek!

İnsanda güzel olma yüzdür. Yüzde güzel olan gözdür. Ama insanı insan yapan; ağızdan çıkan sözdür!

Sabır; hastalıkta Eyup, hasrette Yakup, zindanda Yusuf, ateşte İbrahim olmaktadır.

İbrahim'leri yetiştirmeyen toplumlar, Nemrut'ların sayısının çoğalmasına sebep olur!

Unutma! Her Nemrud'un İbrahim'i, her Firavun'un Musa'sı vardır!

“Ey can! Kimseyi kırma!

Sözden ağırı yoktur.

Beden çok yükü kaldırır ama,

Gönül her sözü kaldırmaz!” (Hz. Mevlana)

Yutmadan önce çiğnemek ne ise, konuşmadan önce düşünmek de odur!

Zamansız gelen ölümden değil, namazsız gelen ölümden kork!

Babamı namaz kılmış, dua ederken gördüm ve;

-“ Benim için de dua et” dedim.

Babam, şöyle bir baktı, sonunda şunu dedi;

-“kendisi nerede” derse ne diyeyim?

Bak kardeşim! Ben neden mutluyum biliyor musun?

Kimseye kin tutmam,

En mükemmel olmaya kalkışmam,

İnsanların benden daha iyi olmasını asla kıskanmam, aksine mutlu olurum.

Herkesin benden daha iyi olmasını isterim. (08 OCAK 2015)

KİMSE; HİÇ BİR KUTSAL DEĞERE HAKARET EDEMEZ!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

KİMSE; HİÇ BİR KUTSAL DEĞERE HAKARET EDEMEZ!

Herkes ayağını denk almalı. Kimsenin; başkalarının kutsal değerlerine saldırmaya, hakaret etmeye, küfür etmeye, aşağılamaya... ne hakkı var, ne de yetkisi! Hakaret; özgürlük değildir. Hele basın özgürlüğü hiç değildir! Bütün problem, kendini bilmeyen, kutsallar konusunda hassasiyeti olmayan basından kaynaklanıyor! Evet, bir kimseyi sevmeyebilirsiniz, ona inanmaya da bilirsiniz. Ama bu, size hakaret etme cesaretini vermez, böyle bir anlayışa sahip kim varsa karşısında; şuurlu, inançlı, kutsala saygı duyan, Kur'an çizgisinde hareket edenleri bulur! Adını zikrederek reklamını yapmak istemiyorum. Bu da benden bir tepki olarak görebilirsiniz! Derginin kapağında Hz. Muhammed'in karikatürüne yer veriliyor. Çizimde gözü yaşlı Hz. Muhammed büyük harflerle Fransızca "Je Suis Charlie" (Ben Charlie'yim) yazılı bir dövizi tutuyor. Üstte ise yine büyük harflerle "Tout est pardonne" (Her şey affedildi) yazıyor.

Derginin genel yayın yönetmeni Gerard Biard yaptığı açıklamada Türkçe baskının en önemlisi olduğunu belirterek, "Çünkü Türkiye'de anayasal laiklik saldırı altında" dedi.

"Türkiye'de anayasal laiklik saldırı altında" cümlesi çok önemli. Buradan hareketle, Türkiye'yi vurmak, Türkiye'deki gelişmelere engel olmak istiyorlar! Yine bu cümle bize; "laikliğin"; "dine baskı, dindarları yok saymak, dünyada ne kadar Müslüman varsa onlara hayat hakkı tanımamak" olduğu gibi bir algı oluşturuyor!

"Kutsal değerlere saldırı"nın altında yatan gerçek; Müslümanları sokağa dökmek, kavgaya çekmek, saldırı yaptırıp ortamı daha da içinden çıkılmaz hale getirmek istiyorlar! Amaçları bu! Eğer Müslümanlar sokağa dökülür, ortalığı kaosa çevirirlerse, "biz demedik mi Müslümanlar terörist, İslam terör dini!" nasıl da ortaya çıktı?" diyerek, dünya Müslümanlarının üstüne daha çok gidecekler!

Halbuki Kur'an'da; "Başkasının tanrısına sövmeyin ki o da sizin Allahınıza sövmesin" şeklinde bir ifade var. Yine Kur'an'da; "Biz hiçbir peygamber arasında ayırım yapmayız" cümleleri yer alır.

Nasıl Hıristiyanlar Hz. İsa'yı, Yahudiler Hz. Musa'yı kutsal ve dokunulmaz görüyorlarsa-ki doğrudur- bu peygamberlere hakarete tahammül edemiyorlarsa, Müslümanlar da aynı şekilde Hz. Muhammed (SAV)'e hakarete tahammül edemezler! Sadece Hz. Muhammed değil, Hz. İsa ve Hz. Musa'ya da hakarete tahammül edemezler!

Ancak şu da bir gerçek ki; Müslüman, mıymıntı, hakaretlere sessiz, aymaz ve ilgisiz... kalamaz! Sevgili peygamberimiz; "bir kötülük gördüğünüz zaman elinizle değiştirin. Buna gücünüz yetmezse dilinizle değiştirin. Buna da gücünüz yetmezse kalben buğz edin. Bu, sonucusu imanın en zayıf halkasıdır" buyurur.

Ayrıca Kur'an'da; "iyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak" olarak ifadesini bulan aktif olmayı emreden ilkeler vardır.

Her gün yeni provokasyonlarla karşı karşıyayız! Bazıları, herhalde Müslümanları test ediyor! Müslümanlar, hamdolsun, böylesine değerler karşısında uyanık duruyorlar! Dünyanın her yerinden-yetmese de- tepkiler gelmeye devam ediyor!

Fransız halkı derginin son sayısını yorumladı:

"Burası özgür bir ülke. Kendimi özgürce ifade ederim. Derginin yaptığına karşıyım çünkü bizim için çok kutsal bir değere sahip olan peygamberimize dokundu. Anneme, babama, çocuklarıma laf atabilirler ama peygamberime asla dokunamazlar."

Öte yandan dergiye Müslüman dünyasından tepkiler gelmeye devam ediyor. İran, derginin Hz. Muhammed'in yeni bir karikatürünü yayınlamasını "hakaret niteliği taşıdığı ve kışkırtıcı olduğu" gerekçesiyle kınadı. Mısır ise kapağı "1,5 milyar Müslüman'ın duygularına karşı haksız bir provokasyon" olarak niteledi.

Bunlar neden oluyor hiç düşündünüz mü? Türkiye; ayağa kalkıyor! Osmanlı ruhu diriliyor! Osmanlı, İslami hayatı özümsemişti, Kur'anı hayata hakim kıldığı, bu sebepten dünyaya adalet, kardeşlik, barış, sevgi, huzur... götürdüğü için bunun önüne geçmek; terörün bitmesini istememek, kardeşliğe kurşun sıkmak, ayağa kalkan değil sürünen, gavura el avuç açan bir ülke arzulamaları sebebiyle güya tedbir almak, dünyada haçlıları ve siyonizm'i harekete geçirip Müslümanları asimile etmenin çabası içindeler! İçimizdeki satılık kafalar da bunların ocağına odun taşıyor!

Gerçekten hassas bir dönemden geçiyoruz! (16 OCAK 2015)

Terörsüz Türkiye!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

Terörsüz Türkiye!

Hatırlamaya çalışalım şöyle, terör olaylarını; birçok büyükelçimiz şehit edilmiş, gazeteci, yazar, akademisyen, siyasetçi, devlet adamı, bürokrat, polis, asker, sivil, öğrenci, korucu... teröre kurban gitmiştir!

Hatta o kadar ki; ellerini ateşe sokmadılar, maşa olarak kullandılar! Küçük çocukları, tahsil hayatlarını heba ettirerek, genç yaşta suç işletip, yasa dışı yollara ittiler! Aynı sırada, aynı mahallede, daha doğrusu akraba olan gençleri, kardeşleri, anne ve babaları... siyasi mülahazalarla karşı karşıya getirerek bir hiç uğruna teröre bulaştırdılar!

Emperyalist güçlerin telkin ve etkisiyle milletin öz değerleri olan kültürüyle, diliyle, diniyle... oynanmış, tek parti iktidarı halka elinden gelen her türlü ezayı reva görmüş, halkın dini değerlerini hiçe saymış, adeta ülkede “dinsizlik” anlayışını ikame etmeye çalışmıştır!

“Avrupalılaşma” hastalığıyla millete ruh dünyası kaybettirilmiş, özüne düşman hale getirilmiştir! Ne ülkenin; kalkınması, ilerlemesi, çağdaş uygarlık düzeyine çıkması, dünyada hatırı sayılır duruma gelmesi için hiçbir çaba sarf edilmemiştir!

Milletin bağrından çıkan, halkın teveccühlerine mashar olan partiler sayesinde biraz olsun “oh” diyecek kadar bir nefes alma durumuna gelinmiş, kısa da olsa reformlar yapılmış, ezanın asli özelliği olan Arapça ile okunması, insanlarımızın dinini, diyanetini öğrenmesi için özgürlük ortamı meydana getirilmiş, Türkiye’nin kalkınması için çözümler üretilmeye çalışılmış, Adnan Menderes, milletin gönlünde taht kurmuş, on yıl, ülke rahat bir nefes almış, her yerde yüzler gülmüştür!

O dönemin muhalefet partisi, bu gelişmelerden rahatsız olmuş, halk tarafından seçilemediği için çeşitli ayak oyunları ile iktidar partisine kumpaslar kurulmuş, düzmece sözler, yalan ve iftiralarla Başbakan ve iki bakanını askeri ihtilal yaparak, idama mahkum etmiştir! Yapılan darbe ile memleket en az elli yıl geriye gitmiş, bu zaman zarfında terör besili hale gelmiş, semirmiştir!

Artık her on yılda bir darbe yapmak alışkanlık haline gelmiş, rutin bir uğraş olmuştu! Ne zaman halk, bir siyasi partiyi işbaşına getirmiş, sandıktan çıkmasına yardımcı olmuşsa, kışkırtma ile birilerine bir yerlerden talimatlar veriliyor, sivil, asker, öğrenci, sendikalar... “istemezzük” mızıkaları çalma başlıyorlardı! Özellikle üniversitelerde öğrenci olayları çıkartılıyor, terörün ekmeğine yağ sürülüyordu! Terör olayları o kadar arttı ki, lise ve ortaokullara kadar yayıldı! Terör grupları, okullara gelip, dersten öğretmenleri sınıftan dışarı çıkartıp, ya dövüyor veya öldürüyordu! Caddeler, mahalleler, “sağcı-solcu” diye ayrılıyor, sağcı olanlar, solcu olanların hakim olduğu yerlere giremiyor ve gidemiyordu! Çaybahçeleri, parklar parsellenmişti! Ailelerin içine kadar terör girmişti!

Fikrini açıkça söylemek, “ben de şu düşüncedeyim” demek mümkün değildi! Her şeyi; dövmek, kırmak, öldürmek, hır çıkarmak, ortamı germek... olarak mütalaa ediyorlardı! Gençleri siyasi partiler ve terör örgütleri kullanıyor, kendi adi menfaatleri için çocukların geleceklerini karartıyorlardı!

Böyle bir hengame içinde 12 Eylül darbesi yapılmış, bir sağdan, bir soldan olmak üzere gencecik fidanların hayatı karartılmıştı! O darbeden sonra kurulan ve yine halkın haklı teveccühüyle iktidara gelen siyasi parti; ülkede birçok reformlara imza atmış, ancak ömrü vefa etmemiştir! Turgut Özal, Türkiye’de terörü bitirmeye söz vermiş ve ahdetmişti! Ülkenin önündeki engelleri- en başta terör olmak üzere- birbir aşmaya çalışıyordu! –Durumu pek de açığa kavuşmayan- bir ölümle öldü gitti! Yine reformist bir bakan olan Adnan Kahveci de suikasta kurban gitti! İdealist, kahraman, inançlı ve samimi bir siyasetçi olan Muhsin Yazıcıoğlu da şaibeli bir helikopter kazasında şehit oldu! O da, ülkeyi terörden arındırmak için çaba sarf ediyordu!

Terörün; rengi, ırkı, milliyeti, vatani, dini, imanı, mezhebi yoktur! Terör; kalkınan, gelişen, büyüyen bir ülden rahatsız olur! Terör örgütlerine göre “açılım”; ülkeyi satmak, ülkeye hizmeti düşünmeyen, gençleri sokağa dökmekten başka marifeti olmayanlara göre “açılım”; Türkiye’yi Kürtlere peşkeş çekmektir!

Ülkede; Kürt, Laz, Çerkes, Abaza, Alevi, Hıristiyan, Yahudi, Mecusi, Ateist... varlığından rahatsız olan bir kesim, “bu ülke sadece Türk’lerin vatanıdır. Türk’ten başkasının yaşama hakkı yoktur!” anlayışı içindedir! Bu anlayışla Dersim’de Kürtler katledilmişti! Kürtler hak iddia ettiği zaman; “bunlara hak verilmez, onları top yekûn asimile etmek lazım” diyerek, terörün ocağına odun taşımışlardır! Bu anlayış, ne insanidir, ne de vicdani!

Durmadan Doğu ve özellikle Güneydoğu Anadolu’da terörü kaşımaya devam eden bir siyasi parti, Kürtleri desteklemek, onların yanında yer almak yerine teröre kucak açanların yanında yer almayı tercih ediyor!

Terörle başı dertte olan, huzurunu kaybeden, refahı arayan, özgürlüğe hasret bir ülke mi iyi? Yoksa demokrasiyi özümsemiş, özgürlüğün tadına varmış, her tarafta sevgi, kardeşlik, barış... rüzgârlarının estiği, kalkınan, ilerleyen, dünyaya sesini duyuran bir ülke mi daha iyi? İşte birkaç yıldır Türkiye’de terörün “T” sinin olmadığı bir atmosferdeyiz! Eskiden terörün kol gezdiği yerlerde şimdi kardeşlik türküleri söyleniyor! (26 OCAK 2015)

Neden Böyle Olduk?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

Neden Böyle Olduk?

Özgecan Aslan, Mersin'in Tarsus ilçesinde yolcu olarak bindiği minibüste cinsel tacize uğradıktan sonra bıçaklanarak öldürüldü, ardından cesedi yakıldı!

Anne Songül Aslan, "Kızımın tek hatası dolmuşa binip evine gelmek mi? Ablasına 'Annem merak etmesin 20.00'de geleceğim' diye mesaj atıyor. Bekliyorum, bekliyorum gelmiyor. Kanı yerde kalmasın. Katili idam etsinler" diye ağıtlar yaktı.

Genç kadını cami bahçesinde tekmeledikten sonra saçından çekerek şiddet uyguladı. Olay anı, caminin güvenlik kameraları tarafından saniye saniye kaydedildi.

Eşinden boşandıktan sonra sığınma evinde kalan kadın, çocuklarını görmek için gittiği evinin girişinde kendisini bekleyen eski kocası tarafından kızlarının gözü önünde kurşun yağmuruna tutuldu.

Dini nikahla birlikte yaşadığı kocasını öldürdükten sonra polise teslim oldu.

21 yaşındaki kadın tartıştığı kocası tarafından öldürüldü. Ağabeyine gidip "Kezban'ı vurdum" deyip kaçtı.

Ölmeden önce "katilim kocam" dedi. sokak ortasında bıçaklanan kadın vatandaşlara "beni kocam bıçakladı" dedi.

Köprü korkuluklarına tutunan erkek, ırmağa atlayacağını söyledi. Bu sırada eşiyile ilgili söyledikleri şaşkınlık yarattı.

Eşini nasıl dövdüğünü anlatan adam, polis müdahalesiyle korkuluklardan alınarak hastaneye kaldırıldı. İddiaya göre bir süre önce eşini sokak ortasında dövdü. 'Ben cahil biriyim, eşimi geçen gün dövdüm'.....

Gün geçmiyor ki; televizyonlarda, gazetelerde; cinayet, kadına şiddet, hakaret... haberleri duyulmasın! Nedir bu intikam hırsı? Nedir bu şiddet? Bu kavga?

Baktığımız zaman, her insanın bir can taşıdığı, her canda Allah'ın sonsuz kudretinin eserleri olduğunu görürüz. İnsan; Allah'ın yarattığı en şerefli bir varlıktır. Yüce yaratıcı, dünyayı, dünyadaki her şeyi insan için halk etmiştir. İlk insan Hz. Âdem'i yarattığı zaman, yanına eşi Hz. Havva'yı vermiştir. Kadın, Kur'anda onun ismiyle zikredilen müstakil bir sure (Meryem Suresi), kadın haklarıyla ilgili Nisa suresi mevcut. Her yerinde; "Ey iman edenler!" hitabı içindeki ifadede; kadın ve erkek herkese sesleniş vardır. Sevgili peygamberimiz; "ilim öğrenmek, kadın erkek herkese farzdır" derken hiç ayırım yapmıyor. Resulullah'ın hayatında kadına şiddet bulunmamaktadır! "Onlarla (Kadınlarla) iyi geçinin...diyerek, hayat maratonunda kadın ile erkeğin her türlü sıkıntıya, her türlü probleme birlikte göğüs germeleri gerektiği anlatılıyor.

"Yarisına kadar boş bardak" deme yerine, "Yarisına kadar dolu bardak" desek ne olur? Olayları kapkara görmek yerine, beyaz, pembe renklerle görmeye çalışsak kayıp mı ederiz? Neden olaylara tek gözle, dar kalıpla ve at gözlüğü ile bakıyoruz? Hiç mi bu dünyada güzellikler yok? Hiç mi kendimizi oto kontrole tabi tutmayacağız?

Dertlerin, sıkıntıların, problemlerin, kavgaların hatta savaşların bitmesinin tek yolu var: Empati kurmak. Empati, kendimizi karşıımızdaki insanın yerine koymak. Karşıımızdakilerin durumunu kendi içimizde hissetmek. Bunu Mevlana çok güzel dile getirmiş: "Cemiyeti içimizde hissetmek" sözüyle, Peygamberimiz de: "Ümmetî Ümmetî..(Ümmetim, Ümmetim)." derken empati kuruyorlardı.. Toplum için çalışmak, topluma bir şeyler vermek... bir empati örneği sergilemektir. Bir noktadan empati; toplumla hemhal olmak, onların dertlerini kendimize dert edinmektir. Bu açıdan bakılınca dertsiz insan yoktur. İnsan= dertli. Dertli= insan şeklinde bir formül geliştirebiliriz. Çok şükür dertliyim, bugün derdim var, insanların derdi benim derdim... diyebildiğimiz zaman mutluluğu yakalarız.

Hiçbir şeyle ilgilenmeyen; "Adam sende, gelen ağam, giden paşam, bana ne, beni ilgilendirmez...." gibi ifadelerin ne insanın, ne de toplumda yaşayan kendini bilenlerin ifadesi olamaz. Toplumda yaşıyor muyuz? Başka çaremiz de yok zaten. O halde; kendimize ilgilendiğimiz kadar toplumla, toplumun işleriyle, dertleriyle de ilgilenmek durumundayız. Durum bu merkezde olunca; her birimizin mutlaka bir yerlerden işe başlaması, bir şeyler yapması kaçınılmazdır.

Peygamberimiz; günü üçe ayırmış; bir bölümünü, kendi işine, bir bölümünü ailesinin işine, bir bölümünü de toplumun işine...O yüce insan; derneklerde görev yapmış, sosyal faaliyette bulunmuş, hepsinden güzeli, devlet yönetiminde söz sahibi olmuştur. (16 ŞUBAT 2015)

Yakarak Öldürmenin İslamda Yeri Yoktur

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

Yakarak Öldürmenin İslamda Yeri Yoktur

Özgecan Aslan'ın, hunharca, yakılarak öldürülmesi gündemdeki yerini koruyor. Koruması, unutulmaması gereken bir husus! Müslüman olduğumuza göre meseleyi Kur'anî ve islâmî çerçevede ele almak daha doğru olur.

Barış durumunda ve kasten öldürmede ve belli bir yargılama sonunda yapılan kısasta ise çeşitli şartların oluşması söz konusudur. (Bakara, 2/178)

Ebu Hanife'ye göre kısas sadece usulüne göre kılıç vb. aletle yerine getirilir.

Kisasın yakma ile gerçekleştirilmesi söz konusu olmayıp, Hanefi mezhebine göre kısasta öldürmeye aynı şekilde mukabelede bulunulmaz. Her durumda işkence etmeyle ilgili Peygamber (sav) şöyle buyurmuştur: "Dünyada insanlara işkence edenlere Allah da âhirette ceza verir." (Müslim, Birr, 117-119)

Bir savaş durumunda seriyenin çıkartılması esnasında Peygamber (sav)'in insanların yakılmasını nehyettikten sonra şöyle buyurduğu kaydedilmektedir: "... Ateşle yakarak cezalandırmak sadece Allah'a mahsustur" (Buhari, Cihad, 106)

Gerekli şartları oluşan savaşta düşmanla nasıl savaşılması, mücadele edilmesi gereği de açıkça belirtilmiştir: Savaş esnasında insanların uzuvlarını keserek sakat bırakmayı ve ölümlerin göz, kulak, burun gibi azalarının kesilerek saygısızlık yapılması (Müslim, "Cihât ve's-siyer", 2) ve meyve ağaçlarının kesilmesini, ekinli arazilere yakılarak zarar verilmesini, hayvanların yeme amacı dışında öldürülmeleri yasaklanmıştır. Savaşta hangi şartta olursa olsun sığınma talep eden kimseye bu hakkının verilmesi de önem arzeder. Savaş esnasında sığınma ve eman isteyen bir kişiye bu hakkın verilmesi de emredilmektedir (et-Tevbe, 9/6)

Esirlerle ilgili hükümler de yine açık ve nettir. Esir buldukları sürece nasıl davranılması gerektiği Peygamber (sav) tarafından şöyle ifade edilmiştir:

"Onlara yediğinizden yedirin, giydiğinizden giydirin, güçleri yetmeyecek işler yüklemeyiniz, zor iş yüklediğinizde yardım ediniz" (Buhari, Itk, 15)

Kur'an-ı Kerim'de açık bir şekilde belirtilmiş. Buna göre savaş esirleri öldürülmez, karşılıklı veya karşılıksız serbest bırakılırlar. (Muhammed 47/4)

Nitekim Peygamber (sav)'in Bedir'de esir alınan esirlerin Müslümanlara okuma yazma öğretme karşılığında, bir kısmını da karşılıksız olarak serbest bırakması bu durumu en iyi şekilde göstermektedir. Bir bütün olarak Peygamber (sav)'in hayatı incelendiğinde esirlere ilişkin bu muamelenin yapılmış olduğu görülür.

Ateşle cezalandırma, kısas etme veya esirlere bu şekilde muamele hiç caiz olmadığı ilgili âyet ve sahih hadislerdeki uygulamada açıkça görülmektedir. Dolayısıyla çeşitli zayıf rivayetlerden gerekse ya da tarih kitaplarındaki bilgilerden hareketle açık bir şekilde yasaklanmış "ateşle cezalandırma/öldürme" yöntemi söz konusu değildir.(Dr.

Abdurrahman Yazıcı / İslam Hukuku Uzmanı-Araştırmacı – Sabah)

İslam müctehidleri (büyük hukuk alimleri) idam cezasının hangi araçla ve şekilde yapılacağı konusunu tartışmışlar, başta Ebu Hanîfe olmak üzere birçoğu, "cinayet ne ile işlenirse işlensin idam kılıncı olur" demişlerdir. Unutmayalım ki, o devirde en az acı veren idam şekli budur.

Peygamberimiz (s.a.) şöyle buyurmuştur: "Şüphe yok ki, ateşle ancak Allah cezalandırabilir" (Buhârî, 2954).

Sahih hadis ortada iken, ona dayanan ictehadlar şöyle dururken asla insanı yakarak ceza verme şeklinde bir vahşete meydan verilmez; aksine bir zaruret bulunmadıkça rahmet, sevgi, af, barış, kötülüğe karşı bile iyilik dini olan İslam'ın nurlu yüzüne kimse leke süremez. (18 ŞUBAT 2015)

Süleyman Şah Türbesi

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

Süleyman Şah Türbesi

Süleyman Şah Türbesi ile Süleyman Şah Saygı Karakolu ve bulunduğu alan Suriye'nin Halep ilinin Karakozak Köyü sınırları içerisinde bulunan ve Türkiye'nin kendi sınırları dışında sahip olduğu ekslav statüsündeki tek toprak parçasıdır. Türbe'de Osmanlı Devleti'nin kurucusu ve ilk padişahı Osman Gazi'nin dedesi ve Ertuğrul Gazi'nin babası Süleyman Şah'ın ve iki askerinin naaşları bulunmaktadır. Türbede yatan Süleyman Şah'ın Osman Gazi'nin dedesi olan Süleyman Şah değil, I. Kılıçarslan'ın babası Kutalmışoğlu Süleyman olabileceği konusunda farklı görüşler bulunmaktadır.

Büyük Selçuklu Devleti Sultanı Alp Arslan'ın Malazgirt Zaferi'nden sonra yeni vatan edinmek maksadıyla batıya yönelen Oğuz boyları arasında Süleyman Şah önderliğindeki Kayı Boyu da bulunmaktaydı. Süleyman Şah, yeni yurt aramak üzere çıktığı bu yolculukta Halep yakınlarındaki Caber Kalesi'ne gelir ve Fırat Nehri boylarına yerleşir. Buradan tekrar yeni yurt aramak üzere yola çıkar, ancak 1227 yılında Fırat Nehri'nin karşı kıyısına geçmeye çalışırken muhafızları ile birlikte Fırat sularında boğulur. Süleyman Şah'ın naaşı ve iki askeri Caber Kalesi eteklerine bir kümbete defnedilir. Osmanlı Devleti döneminde devletin sınırları içerisinde olan mezarın bulunduğu yere bir türbe yapılarak buraya "Türk Mezarı" adı verilir. Türbe ve Caber Kalesi, Osmanlı devleti yıkılınca Fransız Suriye Mandası sınırları içerisinde kalmıştır. 20 Ekim 1921 tarihinde Türkiye ile Fransa hükümetleri arasında imzalanan Ankara Antlaşması'nın 9. maddesi ve 24 Temmuz 1923 Lozan Antlaşması'nın 3. maddesi gereğince Caber Kalesi ve türbe müştemilatı ile beraber Türkiye Cumhuriyeti toprağı olarak kabul edilmiş ve Türkiye'ye burada muhafız bulundurma ve bayrağını çekme hakkı tanınmıştır.

Ankara Hükümeti ile Fransa'nın 20 Ekim 1921'de imzaladıkları ve Caber Kalesi ile türbenin Türk toprağı olmasını öngören Ankara Anlaşması'nın görüşmeleri devam ederken son Halife II. Abdülmecid, TBMM'ne gönderdiği bir mektupta kendisinin ve Osmanlı Hanedanı'nın "atası" olan Süleyman Şah'ın mezarı konusunda Meclis'in gösterdiği alakaya teşekkür etmiştir.

Suriye hükümeti, Fırat Nehri üzerinde 1968 tarihinde başlattığı Tabka Barajı'nın 1973 yılında tamamlanacağını ve barajın su toplamaya başlamasıyla Caber Kalesi ve Süleyman Şah'ın türbesinin tamamen sular altında kalacağını ileri sürerek Türk Hükümeti'nden türbenin yerini değiştirmesini ya da türbenin Türkiye'ye naklini talep eden bir nota gönderdi. Türkiye de buna karşılık Suriye'ye bir nota verdi ve Keban Barajı'nın kapaklarını kapatarak Fırat Nehri üzerinden Suriye'ye su akışını engelledi. Karşılıklı bu restleşmenin ardından Türkiye bölgeye Devlet Su İşleri'nde (DSİ) görevli uzmanlar ve mimarlar gönderdi ve türbenin nereye taşınabileceğinin tespit edilmesini istedi. Ankara ve Şam hükümetleri arasında uzun süren müzakerelerin ardından bir anlaşma imzalandı. Anlaşmaya göre;

- Türbe, müştemilatı ile birlikte Halep–Hasseki yolu üzerinde bulunan Karakozak köyü yakınındaki yeni yerine nakledilecek,

- Barajın kenarında türbenin bu günkü konumuna en yakın yerde mermerden bir kitabe dikilecek,

- Türbenin bugünkü yerini tespit etmek maksadıyla göl üstüne bir şamandıra konacaktır.

1973 yılında türbe ve karakol, Halep'e 123, Şanlıurfa'ya 92 km uzaklıktaki Fırat'ın doğu kıyısındaki Karakozak köyündeki 10.096 m²'lik yeni yerine taşınmıştır. Türbe Caber Kalesi'nde değil, Halep'in Karakozak köyü yakınındaki yeni yerindedir.

1995 yılında, Suriye Hükümeti bu kez de Fırat Nehri'nin daha üst kotlarında inşasına başladığı Teşrin Barajı sebebiyle Karakozak bölgesindeki Süleyman Şah Türbesi'nin bölge dışında başka bir alana ya da Türkiye'ye taşınması hususunu yeniden gündeme getirdi. Bunun üzerine Türkiye ile Suriye arasında yapılan görüşmeler sonucunda türbenin mevcut yerinin baraj gölünün olumsuz tesirlerinden korunması için tahkim edilmesine karar verildi. 2001 yılında Fırat Nehri üzerindeki Teşrin Barajı'nın tamamlanması nedeniyle türbenin taşınması bir kez daha gündeme geldi. Suriye tarafı bu defa türbenin şimdiki yerinden de kaldırılarak gösterecekleri ve Türk tarafının da kabul edeceği bir yere taşınmasını istedi. Ancak 57. Türkiye Hükümeti'nin girişimleriyle proje, türbenin mevcut yerinin korunması yönünde değiştirildi.

23 Ocak 2003 tarihinde Ankara'da "Süleymanşah Türbesi Tahkimat Projesinin Uygulanmasına İlişkin Ana Tutanak" imzalandı. Bu çerçevede 10 dönüm'lük türbe arazisi sınırları tahkim edilmiş, türbe binasının içi ve dışı onarılmış, karakol binası da yeniden inşa edilmiş ve Süleyman Şah Türbesi yeniden ziyarete açılmıştır. (24 ŞUBAT 2015)

18 MART VE ŞEHADET RUHU!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

18 MART VE ŞEHADET RUHU!

Tarihte savaşlar iki kutup arasında olmuştur; İslam ve Haç. Bir başka açıdan söylersek, İman karşısında İnkâr, hak ve batıl söz konusudur. Bu anlayış hala varlığını sürdürmektedir! Dünyada tevhid mücadelesi vardır. Bütün peygamberler; Tevhid'in temsilcisidir. Hayat; hicret ve fetihten müteşekkildir. Allah ve O'nun benimsediği, emrettiği bütün emirlere karşı mücadele etmek için gayret sarf etmek, kötülüklerden, iyiliklere koşmak; hicreti oluşturur. Dolayısıyla doğduğumuz andan itibaren ölünceye kadar her insan, hicret içindedir. Her hicret, fethi getirir. O bakımdan Türklerin yaptığı bütün savaşların özünde; Tevhid mücadelesi vardır. Tevhid mücadelesinde hayatı kaybetmeye; şehadet, yaralanmaya; gazilik denir. Türkler, bu anlayışla şehadete koşarak giderler! Zira şehadet sonucunda cennet vardır.

Düşünebiliyor musunuz, Seyit Onbaşının 250 kiloluk top mermisini bir hamlede kaldırıp, topun ağzına sürmesi ve düşman gemisini batırması, Türk, Kürt, Laz, Çerkes, Abaza... her ırktan insanların birlikte, aynı cephede mücadele veriyorlar! Bunun, iman dışında izahı var mı? Aynı şekilde; ülke sever olmak; Bayrağım düşmesin, ezanım susmasın, toprağıma namahrem eli değmesin ruhunu taşımakla mümkündür!

Hala; şehit olma, dine, imana, kutsal değerlere saldırıda bulunanlara gereken dersi verme, birliğimizi bozan, barışı sabote edenlere karşı el birliğiyle mücadele etme azim ve iradesi mevcuttur!

Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır parlayacak!
O benimdir, o benim milletimindir ancak!

Çatma, kurban olayım, çehreni ey nazlı hilal!
Kahraman ırkıma bir gül... ne bu şiddet, bu celâl?
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helal.
Hakkıdır, Hakk'a tapan milletimin istiklal.

Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım;
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!
Kükremiş sel gibiyim, bendimi çiğner, aşarım.
Yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.

Garbın âfâkını sarmışsa çelik zırhlı duvar.
Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir imânı boğar,
'Medeniyet!' dediğin tek dişi kalmış canavar?

Arkadaş, yurduma alçakları uğratma sakın;
Siper et gövdeni, dursun bu hayâsızca akın.
Doğacaktır sana va'dettiği günler Hakk'ın,
Kim bilir, belki yarın, belki yarından da yakın.

Bastığın yerleri 'toprak' diyerek geçme, tanı!
Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehid oğlusun, incitme, yazıktır, atanı.
Verme, dünyâları alsan da bu cennet vatanı.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda?
Şühedâ fişkırarak toprağı sıksan, şühedâ!
Cânı, cânânı, bütün varımı alsın da Hudâ,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyâda cüdâ.

Rûhumun senden İlahî, şudur ancak emeli:
Değmesin ma' bedimin göğsüne nâ-mahrem eli!
Bu ezanlar-ki şehâdetleri dinin temeli-
Ebedî yurdumun üstünde benim inlemeli.

O zaman vecd ile bin secde eder -varsa- taşım.
Her cerîhamdan, îlâhî, boşanıp kanlı yaşım;
Fıskırır rûh-ı mücerred gibi yerden na'sım;
O zaman yükselerek arşa değer belki başım!

Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilâl!
Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helâl.
Ebediyyen sana yok, ırkıma yok izmihlâl;
Hakkıdır, hür yaşamış, bayrağımın hürriyet,
Hakkıdır, Hakk'a tapan milletimin istiklâl! (18 MART 2015)

Birbirinizin Boynunu Vurmayın

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

Birbirinizin Boynunu Vurmayın

Dışarıdan fitne pompalanıyor, o belli bir şey. Ama aynı davanın içinde olan, aynı kibleye yönelen, yıllarca aynı safta durmuş olanları anlamakta zorlanıyorum! Dava adamlığı; ikilik ve fitne çıkarmakla yürümez. Hani bir sözümüz var, "kol kırılır yen içinde kalır" denir. Müslümanlar; fitne çıkarıcı, fitneye mahal olucu, töhmet mahallerinden kaçınmak zorundadır. Yüce yaratanımız; "Allah'ın ipine sımsıkı sarılın, parçalanıp ayrılmayın" buyurur.

Sevgililer sevgilisi Hz. Peygamber Efendimiz şunları söylüyor;

"Allah Katında en sevimliniz; dostluk kuran ve kendisiyle dostluk kurulanlarıdır. Allah nezdinde en sevimsiziniz de arkadaşların arasını açanlardır."

"Mü'minler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acıtmakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar."

"Birbirinizi kıskanmayınız, birbirinize kin tutmayınız, birbirinize çirkin sözler söylemeyiniz, birbirinize sırtlarınızı dönmeyiniz, kiminiz kiminizi arkasından çekiştirmesin. Allah'ın kulları kardeşler olunuz."

"İman bağlarının en sağlamı Allah için dostluk, Allah için düşmanlık, Allah için sevgidir."

"İki kardeş (iki arkadaş) iki el gibidir, biri ötekini yıkar."

"Mü'min ile mü'min (birbirine karşı) duvar gibidir, birbirini sımsıkı tutarlar"

" Mü'minin mü'mine dayanışması, parçaları birbirine bağlayıp kuvvetlendiren bina gibidir."

"Sizleri zandan sakındırırım. Çünkü zanla söylenen sözler yalanı daha çok olandır. Birbirinizin eksikliğini görmeye ve işitmeye çalışmayınız, hususi ve mahrem hayatınızı da araştırmayınız. Birbirinize hased etmeyiniz, birbirinize arkanızı çevirip küsmeyiniz, birbirinize buğz ve düşmanlık da etmeyiniz. Ey Allah'ın kulları, birbirinizle kardeşler (mesabesinde) olunuz!"

"Kim dünyada bir müminin ayıbını örterse, kıyamet günü Allah da onun ayıbını örter."

Mevlana'ya kulak verelim;

Beri gel, daha beri, daha beri.

Bu yol vuruculuk nereye dek böyle?

Bu hır gür, bu savaş nereye dek?

Sen bensin işte, ben benim işte.

Ne diye bu direnme böyle, ne diye?

Ne diye aydınlıktan kaçır aydınlık, ne diye?

Topumuz bir tek olgun kişiyiz, bir tek,

ne diye böyle şaşı olmuşuz, ne diye?

Zengin yoksulu hor görür, ne diye?

Sağ soluna yan bakar, ne diye?

İkisi de senin elin, ikiside,

peki, kutlu ne, kutsuz ne?

Topumuz bir tek inciyiz, bir tek.

başımız da tek, aklımız da tek.

Ne diye iki görür olup kalmışız

iki büklüm gökkubbenin altında, ne diye?

Sen habire gevele dur bakalım,

habire 'usul boylu birlik çam ağacı' de,

sonu nereye varır bunun, nereye?

Şu beş duyudan, altı yönden

varını yoğunu birliğe çek, birliğe.

Kendine gel, benlikten çık, uzak dur,

insanlara karıl, insanlara,

insanlarla bir ol.

İnsanlarla bir oldun mu bir madensin, bir ulu deniz.

Kendinde kaldın mı bir damlasın, bir dane.

Erkek arslan dilediğini yapar, dilediğini.
Köpek köpekliğini ede durur, köpekliğini.
Tertemiz can canlılığını işler, canlılığını.
Beden de bedenliğini yapar, bedenliğini.

Ama sen canı da bir bil, bedeni de,
yalnız sayıda çoktur onlar, alabildiğine,
hani bademler gibi, bademler gibi.
Ama hepsindeki yağ bir.

Dünyada nice diller var, nice diller,
ama hepsin de anlam bir.
Sen kapları, testileri hele bir kır,
sular nasıl bir yol tutar, gider.
Hele birliğe ulaş, hır gürü, savaşı bırak,
can nasıl koşar, bunu canlara iletir.

Fitne ateşini daha fazla büyütmeden, el ele veriniz, kucaklaşınız. Eğer varsa bir kusur, bir hata-mutlaka olabilir, insan, hatadan, kusurdan salim değildir- affediverin, görmezden gelin. Safları sıkı tutun. El âlemi kendinize güldürmeyin. Kırgınlık, kızgınlık, öfke ve şiddeti bir kenara bırakın. Bir kardeşiniz olarak, bunu sizden istiyorum. (25 MART 2015)

Medeniyet Okulu Projesi ve Hüyük Söyleşimiz

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

Medeniyet Okulu Projesi ve Hüyük Söyleşimiz

Konya Büyükşehir Belediyesi'nin başlattığı; "Medeniyet Okulu Projesi" kapsamında "40 yazar buluşmaları" adıyla bendenizin yolu 25 Mart 2015 Çarşamba günü Hüyük'e düştü. İki lisemizde, öğrencilerle söyleşi yaptık. İlk lisemiz; Durmuş Akkuş Anadolu Lisesi, ikincisi ise; Makbule- Durmuş Akkuş Anadolu İmam Hatip Lisesi idi. Okul idaresiyle önceden yapılan görüşmeler neticesinde bizim geleceğimizden haberleri vardı. Gerekli hazırlıkları yapmışlardı. Durmuş Akkuş Anadolu Lisesi'nin Konferans salonu mevcut ancak gerekli malzemeler olmadığı için burada yapamadık söyleşimizi. En uygun yer olarak yemekhaneyi seçmiş okul idaresi. Okulun Konferans Salonunun eksiklerinin giderilmesi hususunda Büyükşehir belediyemize yine görev düşüyor. Daha yeni açılmış okul, iki sınıfı var; 9 ve 10. sınıflar. Erkek öğrenciler yatılı, kız öğrenciler taşınmalı sistemle eğitim alıyor. İkinci söyleşimizi de; Makbule-Durmuş Akkuş Anadolu İmam Hatip Lisesi'nde gerçekleştirdik. Burası da yeni açılmış. Ama mükemmel dizayn edilmiş bir konferans salonu var. Söyleşimizi Konferans salonunda gerçekleştirdik. Okul müdürünün dersi olduğu için okul hakkında fazla bilgi alamadık. Söyleşimizin Konusu; ümit idi. Söyleşimiz öğrencilerle olduğu için, "Ümit" konusu iyi seçilmiş. Aslında ümit sadece öğrencilere değil herkese lazım olan çok önemli bir konu.

Ümidin şu hususlarla taçlanması gerekir;

1. İnanç; yani inanmak, olacağına inanmak, sonuç vereceğini görmek. İleriyi görmek de diyebiliriz. Onun için iman; insana güç verir, hayata bağlanmayı sağlar, yaşantımızı disiplin altına alır.
2. Azim; "azmettiğin zaman, Allah'a tevekkül et" ilkesi, bize umut verir.
3. İrade; istemek, arzu etmek; "ben bunu yapmak istiyorum, ben bunda başarılı olurum... demek. İrade ortaya koymak diyoruz ya işte o. Yani, etken olmak, edilgen değil. Gündem oluşturmak, gündeme girmek değil. İpleri elimize almak. Yapıcı olmak, fail durumunda bulunmak.
4. Sabır; sabır, bir felaket geldiği zaman ilk andaki dirençtir. Sabır; uyuşukluk değil. Sabır, her şeye; "evet efendim" anlamı taşımaz. Sabır; bir yanağımıza vurana, öbür yanağımızı dönmek değildir. Sabır; İlahi rızaya tahammüldür. Bazı şeyler, bizim aleyhimize gibi görünür ama sonuç lehimize tecelli eder.
5. Kararlılık; karar; yılmamak, bıkmamak, usanmamak. Kararlılığa en somut örnek; ibadetlerimiz. "Ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et" ilkesi bunu anlatır.
6. Samimiyet; Yüce yaratan; "Niçin yapmadığınızı söylersiniz?" Mevlana; "ya olduğun gibi görün, ya görüldüğün gibi ol" der.

Samimiyete 3 arkadaş örneği. a.İşçi çalıştırıp, parasını almadan giden.... b.tanıdığı fakir kıza, sahip olmak amacıyla yardım etmek .... c.yaşlı anne ve babası uyanıncaya kadar elinde süt bardağıyla beklemek.

Samimiyet; riyasız tavır, maskesiz hayat, şeffaf olmak. "ameller niyetlere göre değerlendirilir."

Sonuç; BAŞARI.

Önce can, sonra canan;

Laf ile peynir gemisi yürümez;

İncinme, incitme;

Sana yapılmasını istemediğin bir şeyi başkasına yapma.

Empati kur.

Dili iyi kullan

Sizin duanız olmasa, Allah size ne diye değer versin?

Çaresizseniz, çare sizsiniz!

Olmaz olmaz demeyin.

Umudunuzu yitirmeyin.

Mevlana;

"umutsuz olma, ne umutlar var,

Karanlığa gitme ne ışıklar var!" diyerek bize mesaj veriyor.

"Derslerim zayıf, bu dersi yapamıyorum, beceremiyorum..." demeyin. Allah her insanı değişik yetenekte yaratmıştır. Her birinizde cevher var. Önemli olan bu cevherleri ortaya çıkarmaktır. Dikkat ederseniz, ümitvar olmak için, gereğini yapmak lazım.

Şunu diyemeyiz; hiç çalışmadan, gayret etmeden, sebebini işlemeden, "Allah'ım beni başarılı kıl, bana para ver, beni Cennetine kat... çalışmadan gökten ne altın yağar ne gümüş.

Karnımız aç olduğu zaman, yemek yemeden doyabilir miyiz? Susuz olduğumuzda, su içmeden susuzluğumuz gider mi? Her lokmayı ağızımızda çiğniyor ve bir emek veriyoruz. Hiç yemeden, içmeden, "oh be karnım doydum,

susuzluğum gitti” demek ne kadar yanlışsa, çalışmadan, emek vermeden ümit beslemek de o kadar yanlıştır.
Hz. Ömer; “Bu gün Allah için ne yaptın?” diye kendine sor der.
Okulda öğretmenlerimizin verdiği derslere çalışmadan başarılı olmanız mümkün mü? Çalışmadan başarı var mı?
Emek vermeden, ter dökmeden kim sonuç alabilir?
Askerlikte şöyle bir söz var; “Barışta ter dökmeyen, savaşta kan döker.” (27 MART 2015)

51. Kütüphaneler Haftası, 5. Yazar- Okur Buluşması!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

51. Kütüphaneler Haftası, 5. Yazar- Okur Buluşması!

TYB Konya Şubesi üyesi yazarları olarak, Selçuklu ilçesi'ndeki kütüphanelere ziyaret gerçekleştirdik. Birbirinden kıymetli yazarlar, program, Selçuklu Belediyesi'nin Mahmut Sami Ramazanoğlu İmam Hatip Lisesi'ne kazandırdığı okul kütüphaneyi ziyaretle başladı. Daha sonra Selçuklu Belediyesi halk kütüphanelerinden Süleyman Çelebi Kütüphanesi ziyaret edildi.

Kültürel yayınlar, kütüphane hizmetleri ve Konya için yapılabilecek projelerin değerlendirildiği programın ardından, Selçuklu Belediyesi tarafından yapımı devam eden Otizm ve Down Sendromu Yaşam Merkezi ve Kelebekler Vadisi'ni ziyaret ettik.

Selçuklu Belediyesi; ÇOCUKLARIMIZA OKUMA ALIŞKANLIĞI KAZANDIRMAK İÇİN ÇALIŞIYOR.

Geçtiğimiz günlerde 5 kütüphanenin aynı anda açılışı yapıldı. İnşallah yeni bağlanan mahallelerde de 3 kütüphane açarak bu sayıyı hızla çoğaltmak istiyor belediye. Burada amaç hem güncel yayınların takip edilmesini sağlamak hem de her yaş grubundan insana okuma alışkanlığını kazandırıp kitaplara en kolay ulaşılacakları alanları oluşturmak. Okullar Hayat Olsun Projesi kapsamında okullarda açılan kütüphaneler aslında mahalleye de hizmet veriyor. Sadece öğrencilerimiz için değil özellikle merkezde alan bulamamanın sorunu aşılmış oldu. Mareşal Mustafa Kemal İlkokulu'ndaki kütüphane bunun için çok iyi bir örnek. Orada her kesimden insana hizmet veriliyor.

Evet sadece Selçuklu Belediyesi değil, tüm belediyelerle birlikte Konya'nın Kültürüne imza atmak, tarihi değerlerini korumak, insanları; "OKUYAN- DÜŞÜNEN- ELEŞTİREN- YORUM YAPAN..." konumuna getirmek için yön vermek, motive etmek yazarların görevi, yazarlara destek vermek de Belediyelerin ve sivil toplum kuruluşlarının görevi olmalıdır.

Selçuklu Belediyemize, başta sayın başkan Uğur İbrahim Altay olmak üzere tüm emeği geçenlere teşekkür ediyorum. 5. yazar- okur buluşması bağlamında 4 Nisan Cumartesi günü icra edilen İmza gününde, her yıl sayısı artan ve ilerleyen yıllarda da artacağına emin olduğum genç yazarlarla tanışma fırsatını veren Rabbime hamd ediyorum. Her imza günü, her kitap fuarı bendenizde çok değişik duyguların yaşanmasına vesile oluyor! öncelikle şunu belirtmeden geçemeyeceğim; yeni kitaplar, yeni fikirler, yeni ve canlı ifadeler...yazarlığın ne kadar önemli olduğunu, bir kez daha ortaya koyuyor!

İmza gününe katılan yazarlarımızın kitaplarından bir nebze de olsa tanıtmak istiyorum. Öncelikle, çok genç, çiçeği burnunda bir yazarımızı ve kitabını ele almak arzusundayım.

Kitabını imzalayıp bana verdi sağ olsun. Konuşmamız esnasında bendenizin İmam Hatip Lisesi'nden arkadaşımın oğlu olduğunu öğrendim! Adı geçen genç yazarın ismi; Hasan Uzun. Bu da ayrı bir mutluluk oldu! İmzalayıp takdim ettiği kitabın ismi; "ŞEYTAN ARKADAŞLIK İSTEĞİ GÖNDERDİ" .

İçindekilere bir göz atmadan önce dikkatimi cu cümle çekiyor; "Bu kitap bitecek, yoksa arkandan ağlar!"

İçindekilere baktığımız zaman, şimdiye kadar olanların değil olmayanların kitaba alınmış olduğunu görüyoruz.

"Camimiz, 24 saat Allah tarafından izlenmektedir. Bize her ay şahadet, her yer Feysbuk, Cep telefonunuz şefaatiniz olsun mu?, Gündem Köleliği, Ağustos böceği Facebook'ta, Ölmeden önce Sevdiklerini öldür, Oyun oyna sevaba gir, Ayrılma ikili; Çocuk ve Televizyon, Tesettür "süs" sünüz Türkiye, Ölüm Bak Git, Facebook'ta Kandiller Bir Başkadır, cehennem biletleri Satışta, Şeytan Tweet Attı, İsrail'i İsrafil'e Bırakanlar, Face'mizi Book'lara Döndürme Zamanı, Şeytan Düğünde, Gelin Müslüman Olalım, Facebook da Mahşer'de Şahitlik Edecek, Şeytan Arkadaşlık İsteği Gönderdi....

İster istemez insan kitabın sayfalarına bakmayı, bir an önce okuyup bitirmeyi istiyor. Ne dersiniz ilginç buldunuz mu? Haydi o zaman ne duruyorsunuz kitabı hemen edinin ve kitaplığınıza kazandırın. Okumak ne güzel değil mi? hele okuduğunu yazıya dökmek, insanlara bilgiler sunmak, Allah'ın; "oku Yaratan Rabbi'nin adıyla oku" fermanına uygun davranış sergilemek! (06 NİSAN 2015)

"Kimseye çaktırmadan 5 vakit namaz nasıl kılıyorsunuz?"

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

"Kimseye çaktırmadan 5 vakit namaz nasıl kılıyorsunuz?"

Ayşe Arman, Murat Ülker'e 5 vakit namazla ilgili birbirinden garip sorular yöneltti. Ülker'in cevapları ise ibretlikti...Facook Twter LinkedIn Google

Hürriyet yazarı Ayşe Arman, Murat Ülker'le yaptığı röportajda "Kimseye çaktırmadan 5 vakit namaz nasıl kılıyorsunuz" gibi garip sorular yöneltti. Ülker ise "Tuvalete giderken çaktırıyor musunuz, niye çaktırmadan namaz kılayım" dedi.

Namaz kılmadığında sinirli olduğunu söyleyen Ülker, dünyanın her yerinde ibadete saygı duyulduğunu, bu yüzden namaz kılarken zorluk çekmediğini belirtse de röportajda en ilgi çekici olan bölümler Ayşe Arman'ın namazla ilgili sorduğu sorulardı.

İşte o bölümler..

-Hiç kimseye çaktırmadan 5 vakit namaz kalmayı nasıl başarıyorsunuz?

-Çaktırmadan kılmıyorum ki.

-Çaktırarak mı kılıyorsunuz?

-Hayır, çaktırarak da kılmıyorum. Affedersiniz tuvalete gitseniz herkese ilan mı edersiniz? Namazımı kılıyorum, geri geliyorum. Dünyanın her yerinde ibadetinize saygı duyuyorlar, Paris'te misin, odaya girdiğinde yatağının üzerine seccadeni ve kıblenameni bırakmış oluyorlar. Ben Çin'e de gitsem öyle oluyor. Tabii namaz kıldığımı bildiklerinden öyle davranıyorlardır.

Peki bir patron olarak soruyorum, iş verimliliğini düşüren bir şey mi? Toplantının ortasında kalkıyor namaza gidiyor...

-Toplantının ortasında tuvalete gidemez mi? "Otur, gitme!" mi diyeceğim? Bakın, ben namaz vakti gelip de kılamazsam çok sinirli olurum. Kılısam daha iyi. Toplantının selameti için. O yüzden de kimseye asla itiraz etmem. (Hürriyet)

Evet, çok anlamlı ve ders alınacak cinsten bir röportaj! Buna dik duruş denir! "Ya olduğun gibi görün, ya da görüldüğün gibi ol", "Niçin yapmadığınızı söylersiniz?" her zaman ve zeminde çekinmeden; "Ben Müslümanım" diyebilmek, Müslümanlığın gereklerini eksiksiz olarak yerine getirebilmek....asıl olan ve önem arz eden; uygulamadır. Uygulama ise, Allah'ın istediği bir duruştur! Bütün peygamberler böyle yapmadı mı? Uygulama olmadan, bizzat yapmadan sonuç alınmaz. İslam'ı ve ibadetleri sloganlaştırmamak lazım. Varsın gören görsün, bilen bilsin! İslam'a karşı olan, inançsız olduğunu ilan etmekten çekinmeyen, elinde içki bardağıyla poz vermekten utanmayan, hatta bunu bir övünç vesilesi sayanlara karşı neden Müslümanlar sessiz kalacak? Niçin gizli olarak ibadetlerini yerine getirecek?

İbrahim'leri yetiştirmeyen Toplumlar, Nemrut'ların sayısının çoğalmasına sebep olurlar!

"Ey Rabbimiz! Bizi, inkâr edenlerin zulmüne uğratma, bizi bağışla! Ey Rabbimiz! şüphesiz sen, mutlak güç, hüküm ve hikmet sahibisin!" (Mümtehine/5)

"Sakın, Allah'la beraber başka ilahlara yalvarma!" (Şuara/213)

"İnkâr edenler, Allah yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidayet yolu belli olduktan sonra peygamber'e karşı gelenler, hiçbir şekilde Allah'a zarar veremezler. Allah, onların amellerini boşa çıkaracaktır." (Muhammed/32)

"Kendilerine hainlik edenleri savunma! Zira Allah, hiçbir haini, hiçbir günahkârı sevmez!" (Nisa/107) (07 NİSAN 2015)

Ermeni Meselesi Yine Gündemde!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

Ermeni Meselesi Yine Gündemde!

Katoliklerin ruhani lideri Papa Francesco'nun 1915 olaylarının 100. yıldönümü sebebiyle Vatikan'da düzenlediği ayinde "20. yüzyılın ilk soykırımı Ermenilere yapıldı" demesi, dünyada geniş yer buldu. Papa "soykırım" iddiası ile Türkiye'yi öfkeliendirdi.

Konuyu tamamen, siyasi ve hamasi şekilde ele alıp, tarihi hiçbir gerçekliği olmayan, belgeye dayanmayan, Türkleri ve Türkiye'yi kendilerince dize getirme politikası izlenmektedir! Çanakkale'de dört bir taraftan; Müslüman Türk'ün boğazına sarılarak boğmak istemelerine benzemektedir!

Doğru tarihe baktım, Belgelere müracaat ettim, tarihçilerin bilgilerine başvurdum. Şunları gördüm; Ermeni asıllı yurttaşlar Papa'ya soykırım tepkisi gösterdi. Saro Sarasyan ve Sarkis Kisaonhanyan adlı Ermeni asıllı yurttaşlar, 1915 olayları için "soykırım" ifadesi kullanan Papa için "Dış mihrakların oyununa geldi" diye ifade ettiler.

ABD Temsilciler Meclisi Uluslararası İlişkiler Komitesi'nde kabul edilen sözde "Ermeni soykırımı" karar tasarısına tüm yurttan tepkiler yağarken, tarihi kaynaklarda Ermeni'lerin yaptığı katliamlar yeralıyor.

Atatürk Üniversitesi Türk-Ermeni İlişkileri ve Soykırım Araştırma Merkezi Müdürü Yrd. Doç. Dr. Erol Kürkçüoğlu; "Ermeniler, yaptıkları katliamların üstlerini örtmek için yıllardır Türkler'i katliamlarla suçladılar, fakat bu suçlamaların hiçbir tarihi kaynağa dayanmamaktadır. Ama Ermeniler'in yaptıkları katliamlar tarihi kaynaklarda yer almaktadır.

Ruslara ait tarihi kaynaklarda, Ermeni katliamları anlatılır. Doğu Anadolu Bölgesi'nde yerli Türk ahaliye yönelik katliamlara bizzat Ruslar şahit olmuştur. 1916 yılında Kafkas Cephesi'ndeki Rus Komutan Alex Karawich; "Eğer biraz daha gecikseydim, Ermeni Komiteci Antranik, Erzurum ve çevresinde tek canlı bırakmayacaktı." Diyor. Erzurum'un işgal altında bulunduğu dönemde 40 kişilik son askeri Rus Birliği komutanı olan Kale Komutanı Yarbay Tverdo Khlebov, hatıralarında, Ermeni katliamlarının korkunç boyutlarını şöyle anlatıyor; "Ermeniler bana, 27 Şubat gecesi 3000 türk öldürdüklerini övünerek anlattığı zaman, "savunmasız, masum insanların öldürülmesinin vahşet" olduğunu söylediğimde, bize; "Siz Russunuz, Ermeni milletin idealini anlayamazsınız" diye cevap verdiler."

Giresun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Aygün Attar, İsveç Parlamentosu'nda gerçekleştirilen konferansta 'Ermeni Soykırımı, tarihin gördüğü en büyük yalan olmaya devam ediyor' ifadelerini kullandı.

1906–1922 yılları arasında Anadolu'da Ermeniler tarafından Türklere uygulanan ve kesin ölü sayısı belirlenemeyen katliamlar:

- 11 Şubat 1906 Revan (25 köyde yangın ve katliam sonucu öldürülenler)
- 17 Aralık 1914 Eleşkirt (Köylerde yapılan saldırıda öldürülenler)
- 1915 Elazığ (Köylere yapılan saldırıda öldürülenler)
- 1915 Hizan (Hizan'a bağlı köylerde katliamlarda öldürülenler)
- 1915 Van (Köylerde yapılan katliamda öldürülenler, 5 bin 200 kişiden fazla)
- Ocak 1915 Muş (Köylerde yapılan katliamda öldürülenler, 2 köy halkı)
- Şubat 1915 Şatak (9 Köyün tamamen yok edilmesi)
- 9 Mayıs 1915 Bitlis (Hot köyü ahalisinin tamamen imhası)
- 9 Mayıs 1915 Bitlis (Muhacirlerin kılıçtan geçirilmesi sırasında ölenler)
- Haziran 1915 Bitlis (Köylere yapılan saldırıda öldürülenler, 100 hane)
- Mayıs 1915 Van (Köylere yapılan saldırıda öldürülenler)
- 11 Mayıs 1915 Trabzon (Sürmene, Of, Yomra civar köylerinde öldürülenler)
- 11 Haziran 1915 Van (İki köyde 180 hane halkının katledilmesi)
- Ağustos 1915 Gevaş (Köylerdeki ahaliden öldürülenler)
- Aralık 1915 Muş (Köylerde kadınlara yapılan katliamda öldürülenler)
- 20 Haziran 1915 Maçka (Çetelerin Maçka'yı istilası sırasında öldürülenler)
- 22 Mayıs 1916 Van (Tahliye esnasında katledilenler)
- 23 Mayıs 1916 Van (Erçek ve Havasor nahiyelerinin yüzde 70'i)
- 11 Haziran 1916 Bitlis (İşgal sırasındaki olaylarda ölenler)

11 Haziran 1916 Van (Timar nahiyesi köylerindeki olaylarda ölenler)
11 Haziran 1916 Başkale (Ahaliye karşı yapılan katliamda öldürülenler)
23 Mayıs 1916 Hınıs (Köylerde yapılan katliamda öldürülenler)
3 Haziran 1916 Diyarbakır (Haber alınamayan memurlar, 55 kişi)
Mayıs 1916 Tercan (Köylerde yapılan katliamda öldürülenler, 30 köy)
1918 Tekman (İki köy ahalisinin katledilmesi)
1919 Kars-Sarıkamış (Baskınla katliam sırasında öldürülenler)
1919 Kars-Sarıkamış (Baskınla katliam sırasında öldürülenler, 1 köy)
1919 Kars-Sarıkamış (Gençlerin kaybolması)
1919 Kars civarı (Süngü ve kurşunla öldürülenler ile yakılarak öldürülenler, birkaç çadır)
25 Ocak 1919 Ardahan (Çullu köyünde genç erkeklerin öldürülmesi)
Şubat 1919 Iğdır (Görüllü'de işkenceyle öldürülenler, yüzlerce)
Mart 1919 Kars civarı (Muhtelif işkencelerle öldürülenler, 85 hane)
Mart 1919 Sarıkamış (Koçak'ta bir köyün tamamen yok edilmesi)

Ermeni isyancılar tarafından öldürülen Türklerin toplam sayısı: 523.105 tir. (17 NİSAN 2015)

RAĞBET EDİLEBİLMEK

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

RAĞBET EDİLEBİLMEK

İnsan olarak, başkalarının bize rağbet etmesini, bizimle ilgilenmesini, bizi öne çıkarmasını, bizden söz etmesini, bizim reklamımızı yapmasını isteriz. Bu, yaratılışımızda olan bir olgudur. Daha ileriye gidecek olursak şunları da söyleyebiliriz; insan iyiye koşar, kötünden kaçar. Bütün iyiliklerin kendisine gelmesini, kötülüklerin başkalarında olmasını ister!

Buraya kadar söylenenler doğru. Pekiyi, bu hususlardan yanlış ve kötü olanları törpülemek, yok etmek, sıfırlamak, bertaraf etmek mümkün değil mi? Tabii ki mümkün. Eğer mümkün olmasaydı; eğitimin yararı olmazdı. Eğer, kötülükleri yok etmek, yanlışlara dur demek, hataları gidermek için çaba sarf etmek yararsız ve boşuna gayret olsaydı, o vakit hiçbir insan hatadan, kusurdan, günahattan, yanlıştan dönmek için faaliyet içine girmezdi.

Yanlış gidermek, kötülükleri sona erdirmek, günahlardan sıyrılmak daha doğrusu “TEMİZ TOPLUM” meydana getirmek için herkese lazım olan; otokontrol sistemine ihtiyaç bulunmaktadır. Buna nefis muhasebesi, nefis murakabesi, içe dönüş, kendini hesaba çekme, nefsiyle hesaplaşma da diyebiliriz. Otokontrol, aynı zamanda insana dinamizm kazandırır. İrademizin güçlenmesine yardımcı olur. Hayata daha sağlam bakarız. Ayaklarımızı yere daha güvenle basarız. Alnımız ak, yüzümüz pak olur.

İşte böyle bir zaman dilimindeyiz. Adına halk tabiriyle, “ÜÇ AYLAR” denilen ve Ramazan’a hazırlık niteliği taşıyan kutlu aylar! O yüzden ilk ay olan RECEP AYI’nın ilk Cuma gecesi idrak edilen REGAİB KANDİLİ’ni fırsat bilerek; kendimize rağbet ettirmek, kendimizin Allah’a rağbet ettiğimizi göstermek, rağbet edilen, güvenilen, emin insan statüsüne çıkabilen insan olabilmek için bu aydan itibaren, şimdiye kadar ne kadar; kusur, hata, suç, günah, kırılma noktaları, çizilen zikzaklar varsa hepsinden vazgeçmek, anamızdan doğduğumuz gibi tertemiz olmak, bütün yaratıklara; “yaratılanı hoş gördük yaratandan ötürü” anlayışı içinde hareket sergilemek gerekmektedir.

Kendimize rağbet ettirmek, herkesi kendimize hayran bırakmanın yolları; kendimize yapılmasını istemediğimiz bir şeyi başkasına yapmamak. Her yaptığımız işi samimiyetle, Allah rızası için yerine getirmek. Kötüler, ahlaksızlar, vatana, millete ihanet edenler, toplumda kötü olarak anılanlar dışında, kimsenin arkasından konuşmamak. Bize verilen bir görevi, dürüstçe, hileye kaçmadan, kimsenin ayağına çelme takmadan “adam gibi” yapmak.

Regaib kandili ve diğer kandillerden yola çıkarak, hayatımızın akışını değiştirmek zorundayız. Şunu asla unutmamalıyız; ne yapayım, bunca zaman günaha battım, ben bir daha iflah olmam, alışmışım bir kere bırakamam, Allah benim tevbemi kabul etmez... anlayışına girmek hayatımızda onulmaz yaralar açar. Hem kendimizi hem de toplumu geriye dönülmez felakete sürükler.

Hayatımızın her aşamasında, yaşantımızın her bölümünde mutlaka hatalar, günahlar, kusurlar vardır ve olacaktır. Çünkü insan demek; “nisyan yani hata yapan” demektir. Allah şöyle der; “eğer yeryüzünde günah işlemeyen insanlar olsaydı, ben onları helak eder, hata yapan insan yaratırdım.” Bir insan; devamlı içki içmiş, kumar oynamış, fuhuş yapmış, kötülüğü meslek edinmiş de olsa, şayet gönülden, içten gelerek tevbe eder, pişmanlığını ortaya koyarsa Allah o insanı bağışlar. İslâm’da umutsuzluk yoktur. Günahkar bir insan tevbe ettikten sonra Allah onun geçmişine bakmaz. Yani şunu demez; “sen ne hakla bana dua ediyorsun, senin evveliyatın kötülüklerle doluydu, sen perişan bir insandın...” tabir yerindeyse bir doktorun, hastalıklı bir organı ameliyatla alıp, sağlığına kavuşturması gibidir. Doktor veya diğer insanlar, o hastanın kesilen ve ameliyatla alınan organını devreye sokarak yargılarları mı? Hiç akıllarına bile getirmezler, düşünmezler bile.

Rağbet edilmek zor değil. Şunu da söylemeden geçemeyeceğim; cennete girmek, cennetlik olmak da zor değil. Esasında günaha giden yollar parayla yani pahalı, sevaba, insanlığa giden yollar parasızdır. Neden parasız ve ödüllere dolu olanı tercih etmiyoruz da, pahalı ve ücretli olanı benimsiyoruz? (21 NİSAN 2015)

Evet Üç Aylar Geldi!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

Evet Üç Aylar Geldi!

Bütün Mümin ve Müslümanların merakla beklediği, her yönden temizlenmeye vesile olan, “TEMİZ TOPLUM” a açılan bir kapı niteliği taşıyan “ÜÇ AYLAR” hayırlara vesile olsun.

Temiz Toplum ve Üç Aylar! Bunlar bize ne anlatıyor? Sadece üç ay mı temizleneceğiz? Temiz Toplum kavramı yalnızca bu günlere mi has? Bu mübarek günlerin içinde yer alan kandil gecelerinde camiler neden dolar taşar? Neden beş vakitte camilerimiz bu kadar dolu değil? Niçin sabah namazlarında 1-2-3....bilemediniz 10 cemaat var? Cemaatlerden zevk alıyor muyuz?

Bugün Allah için ne yaptım? diye kendimize soruyor muyuz? Kendimize yapılmasını istemediğimiz bir şeyi, başkalarına neden yapıyoruz? Borçlandığımız zaman, yazıyor ve şahit tutuyor muyuz? Fakir, yoksul, muhtaç, mağdurlar sefalet içideyken, her yıl umre şov mu yapıyoruz? Neden zekatlarımızı, sadakalarımızı, gerekli yardımlarımızı tam vermiyoruz? Komşularımızla aramız nasıl? “Komşusu aç iken tok yatan bizden değildir” ilkesi bize ne anlatır?...sorular, sorular, sorular!

Ne Yaptın Allah için?

Elest bezminde söz vermedin mi?

Şerefli varlıksın, görmedin mi?

Dünya senin emrinde, bilmedin mi?

Bunca yıl ne yaptın Allah için?

Ne ekersen, onu biçersen,

Durmadan; haram yer, içersen!

Allah’ı dinlemezsen, imansız göçersen!

Kendine bir sor; “Ne yaptın Allah için?”

Evine helal mal götürdün mü?

Paranı helale yatırdın mı?

Helal; sebze, meyve bitirdin mi?

Rızıkına bak da söyle; “Ne yaptın Allah için?”

Hak yemeden çalıştın mı?

Doğru söze alıştın mı?

İyilere karıştın mı?

Cevap ver; “Ne yaptın Allah için?”

Hiç selam alıp verdin mi?

İnsanlığa sevgi bağı serdin mi?

Hatır, gönül bildin mi?

Söylesene, ne yaptın Allah için?

Çocuklarla ilgilendin mi?

Ailenle bilgilendin mi?

Kur’anla belgelendin mi?

Anlat bana; ne yaptın Allah için?

Yedin, içtin, gezdin, tozdun...!

Hak’tan geldin, sen Hakk’ı bozdun!

Rab verince iyice azdın!

Allah aşkına, ne yaptın Allah için?

Bugün sağlıklısın, ya yarın?...!

Sağlıkta var mı ayarın?

Ecel geliverirse, nedir kârın?

Düşünsene, ne yaptın Allah için? (24 NİSAN 2015)

DIYANET'İ İTİBARSIZLAŞTIRMA ÇABALARI!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

DIYANET'İ İTİBARSIZLAŞTIRMA ÇABALARI!

Her zaman yapıyor! Fırsat eline geçti mi; Müslümanlara, Müslümanların kutsal değerlerine, İmamlara, din görevlilerine...saldırmakta hiçbir sakınca görmüyor!

Bunu yaparken, bir zamanlar İngiliz başbakanının, elinde bir paketle İngiliz Meclisi'nde milletvekillerine; "Biz şimdiki kadar Türkleri neden yenemedik biliyor musunuz?" diye sorması ve; "işte şu elimdeki yüzünden!" diyerek Kur'anı göstermesi, Kur'an anlayışından Müslüman Türkleri uzaklaştırmanın yollarını işaret etmesi...ile aynı paralelde bir hile içine girerek, Müslümanlar gözünde Diyanet İşleri Başkanlığı'nı itibarsızlaştırmak istiyor malum gazeteler! Siyasilerin de dilinde son zamanlarda Diyanet! Muhalefet; "Diyanet'i kaldıracağız" diyor! Bu, şu anlama gelir; "Biz, din, diyanet anlamayız, bize dinden söz etmeyin, dinsiz bir toplum inşa etmeye çalışıyoruz, biz öyle; dindar nesil, dindar gençlik....gibi gerici va laiklik ilkesine aykırı lafları sevmeyiz! Biz, ot gibi, geleceği olmayan, tarihinden, kültüründen, harsından, dininden, inancından...habersiz olarak, vatan millet Sakarya türküsü söyleyen nesil istiyoruz!"

Adı geçen medya; Müslüman Türk'e, Türkiye'ye yılların birikimi olan kinini kusan dış güçlerin- haçlıların- oyununa geliyor! Onların ocağına odun taşıyor! Haçlıların kini hala bitmedi! Yapılan savaşlarda devamlı Türkiye'nin şamarını yedi akıllanmadı! Akıllanmaz, çünkü onlarda, öteden beri gelen bir; İslam düşmanlığı var!

Onlar öyle de; içimizdekilere ne oluyor? Onlar neden, haçlıların borusunu öttürüyor? Acaba bir menfaetleri olmasın! Onlarla işbirliğine girip bu cennet vatani dışarıya peşkeş çekmesinler! Bakın hala aynı kışkırtıcı, aynı çirkin oyunlarını manşetlerinden vermeye utanmıyorlar!

Sözcü; "Tayyip, seçim yaklaştıça eski numaralarına sarıldı. Kur'anı alet etme. Gün gelir, Allah da çarpar, millet de.." Cumhuriyet; "Kur'an Kürsüde; toplu açılışlar bahanesiyle AKP için seçim meydanlarına çıkan Cumhurbaşkanı Erdoğan, din üzerinden kampanya yapıp, oy toplamaya çalışıyor."

Ve diğerleri!...

Sormak gerekmez mi? pekala, kürsüde Kur'an olmayacak da, içki mi olacak? Elde içki kadehi olunca, gençlere bira fefivali yapınca; "çağdaş, ilerici, medeni..." olacaklar öyle mi? Erdoğan, sadece seçim zamanlarında yapmıyor ki bunları. Her zaman yaptığı, her zaman uyguladığı bir şey! O, oy almak için değil, gerçekten inandığı, samimi olduğu içindir!

Kur'an, Din, Diyanet... bunlar sizi neden rahatsız ediyor? Allah'ın varlığı neden sizi korkutuyor? Siz ne kadar dinsizseniz, bu millet de o kadar dindardır! Siz ne kadar; Kur'andan, Allah'tan ürküyorsanız, bu necip millet o kadar ve samimiyetle dinine, imanına, Kur'anına sahiptir, sahip çıkacaktır!

Kurtuluş savaşını bu dindar nesil kazandı! Seyyit Çavuş, 240 kiloluk mermiyi iman gücüyle kaldırdı! Yemek yiyebiliyor, su içebiliyorsun, ayakta durabiliyorsun... hepsi Allah'ın sana verdiği destek yüzündendir! Bütün bu duyguları sana ve çocuklarına anlatan Diyanet İşleridir, dini kitaplardır, Kur'andır!... Cenazen olduğu zaman musallaya getiriliyorsun, sen namaza durmuyor bir kenarda süs biberi, biblo gibi bekliyor, ağzında piponla heykel gibi dikiliyorsun! Senin cenaze namazını yine Müslümanlar kılıyor!

Diyanet itibarsızlaştırma oyunundan vaz geçin. Medeniyet kuran, çağ kapatıp çağ açan bu necip milletin hassas damarlarına basmayın! Din olmazsa, insanlık olmaz! İnsanlık olmazsa medeniyet olmaz! Din, Kur'an demek! Din; Allah demek! Din; ilerleme, çağı yakalama, barış, kardeşlik, huzur, sevgi, saygı, ahlak... demek! Dinden, Kur'andan... nefret ettiğiniz sürece de bu ülkede iktidar şansını elde edemezsiniz, edemeyeceksiniz! (06 MAYIS 2015)

Müslümanlarda Şuur Gelişimi!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

Müslümanlarda Şuur Gelişimi!

Kur'an'da, peygamber kıssaları anlatılır. Allah, neden böyle, kıssa anlatma veya kıssaları bize söylüyor? Kur'an bir hikaye kitabı mı? Bu kıssalar, Müslümanlara veya okuyanlara hoşça vakit geçirtsin, zamanlarını böyle hikayelerle bitirsin, toplantılara renk katsın... diye değildir!

Kur'an; okuyana, inanana şuur veren, onları ahlaki yönden dizayn eden, tabir yerindeyse, insanı inşa eden ilahi yasadır! Peygamberlerin insan olarak gönderilmesi, yaptıkları mücadele... bizlerin de aynen onlar gibi bir hayat tarzı benimsemek, hayatımıza anlam kazandırmak içindir. Elbette peygamberlerin peygamberlikleri ilahi bir durumdur, yani peygamberlik, vehbidir. Çalışmakla; "ben de peygamber olacağım" demekle olmayan bir husustur. Ama bunun dışındaki beşeri noktalarda bizler de, peygamberler gibi bir hayat tarzını benimseyip, dünyamızı cennet yapabiliriz. Kur'an; bir köşeye çekilip, sabahtan akşama kadar camilerde, mescitlerde tespih çekmeyi istemiyor. Çalışmayı, haksızlıkla mücadeleyi, kötülüğü gidermek için çaba sarf etmeyi, zalimler karşısında dik durmayı... emrediyor. Hatta bunlar; farz ibadetlerdir, adına cihat denir. Beş vakit namaz kadar önemlidir, haksızlıkla mücadele! Nasıl ki namaz müminin miracı ise, ilay-ı kelimetullah yolunda yapılan çaba da, miraca yükselmeye vesiledir.

Kur'an, şuurdu insan ister. Kur'an; dinamik, uyanık, ferasetli mümin ister. Dünyanın neresinde olursa olsun, bir mümin ve Müslüman'ın ayağına bir diken battığı zaman rahatsız olur. Dünyanın neresinde gözyaşı dökken bir Müslüman, bir insan varsa oraya gidip, huzuru temin etmek için elinde ve avucunda ne varsa vermeye hazırdır! Mısır'da, Müslümanların % 52 oyuyla iktidara gelen Muhammed Mursi'yi darbeciler ayak oyunları ile indirip, hapse attılar! İçinde İslam âlimi Yusuf Kardavi de var! Mısır'da, yıllarca "Müslüman kardeşler- ihvan-ı müslimin-" teşkilatına şaşı bakan, Mısır'a Müslümanların hakim olmamasını isteyen bir rejim mevcut! Bu rejim, İslam alimi ve mücahidi; Seyyid Kutub, Muhammed Kutub, Atiye Kutub, Hasan el Benna... gibi inançlı, kararlı insanları acımadan öldürdüler, çeşitli işkencelere maruz bıraktılar!

Bizim içimizdeki bazı beyinsizler de, Mısır'ı örnek göstererek; "bak, ayağını denk al Tayyip Erdoğan, görüyorsun ya, Mısır'da % 52 oyla cumhurbaşkanı seçilen Mursi'yi idama mahkum ettik! Senin de sonun bu olacak!" diyerek algı operasyonu yapmaya çalışıyorlar!

Müslüman, ferasetli olur; olayları iyi tahlil eder! Dünyada olanlar, Müslümanların üstüne bu kadar gelmeler, özellikle Türkiye'de Recep Tayyip Erdoğan'ın istenmemesi, ondan rahatsızlık duyulması neyin nesi? Erdoğan, bu ülkeye hangi zararı verdi? Hangi alanda gelişme yapmadı? Hangi yönden insanları mağdur etti? Özgürlüklere kapı mı açtı? Yoksa esareti mi pompaladı? Terörden başı ağrıyan, her gün bir çok şehit haberi ile yıkılan evler, anneler, babalar, bacılar, eşler, kardeşler, evlatlar...artık gözyaşı döküyor mu? Bir zaman terörle adını duyuran şehirlerde bugün barış ve kardeşlik havası var mı yok mu?

"İyi de adam hırsız" diyenler çıkacak! Pekala, hırsız da, bu kadar hizmet nasıl yapıldı? ve yapılıyor? Bu otoyollar, hastaneler, yerli; tanklar, helikopterler, uçaklar, denizaltılar, insansız hava araçları, evde hastalara bakanlara maaş verilmesi, okullara ücretsiz kitap ve tablet dağıtımı... söyleyin Allah aşkına bunlar, hırsızlığın olduğu bir ortamda mümkün olur mu?

Müslüman şuurdu! Olaylara tek gözle bakmaz, bakamaz. Meselenin arka planlarını bilir. Yıllarca Müslümanlara nasıl bir kumpas kurulduğunu, Kurtuluş savaşlarında ne gibi Bizans oyunu oynandığını, Haçlı savaşlarının hala devam etmekte olduğunun farkına varır!

Müslüman; "bana ne, gelen ağam, giden paşam, beni hiç ilgilendirme, altta kalanın canı çıksın..." mantığında olamaz. Müslüman, "bir kötülük gördüğü zaman, eliyle, diliyle veya kalben buğz ederek" gidermek için mücadele verir.

Müslüman; bugünden, yarını idrak eder. Bir kere sokulduğu deliğe bir daha elini, parmağını sokmaz. (18 MAYIS 2015)

İş Ehl Ellere Vermek Gerekli

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

İş Ehl Ellere Vermek Gerekli

Ehliyet çok önemli bir kavram. Aslında, kavramdan öte bir uygulama. Sıkıntı çektiğimiz bir konu bu. Her alanda, her mekanda, her yerde aynı. İnsanın becerisine, ehline değil, “bu kart hamili yakınımdır” referansıya, “bizim partiden, bizden...” diyerek işe almak, bir yere yerleştirmek, iş sahibi yapmak, öteden beri yapılan bir hata!

Halbuki, işe ehil mi? Bu işin adamı mı? Uhdesine verilen işi yapabilecek mi? sorumluluk sahibi mi?...gibi konulara pek bakan yok.

Eğer sorumluluk yoksa, orada sorun vardır. Sorunun olduğu yerde ise işler yürümez, yani o iş yerinin kıyameti kopar! Sevgili peygamberimize;

-“Ya Resulullah! Kıyamet ne zaman?”

Diye sorduklarında;

-“İş, ehil olmayana verildiği zaman kıyameti bekleyin” cevabı bize rehber olmalı.

Hani, araba kullanmak için ehliyet gerekiyorsa, ehliyetsiz araba kullanmak suçsa, ehliyetsiz araba kullananların, çoğunlukla kaza yapma olasılıkları çoksa, aynen bunun gibi, ehil olmayan, işten anlamayanların da, çalıştıkları iş yerini, buldukları makamları yerle bir etmek, perişan duruma sokmak, iflas bayrağını çektirmek de aynıdır!

Cenap şehabettin’in çok güzel bir özdeyişi var; şöyle der;

-“yükseklerde yılan da, kartala da rastlarsınız. Birisi sürünerek, diğeri uçarak çıkmıştır.”

İşin içine; ideolojiyi değil, ehliyeti sokmak, işin içinde, mezhep, tarikat, siyasi mülahaza değil, işi yapabilme yeteneği olup olmadığına bakmak en doğru olandır.

Buradan hareketle, bakıyoruz; hiçbir dini, ilmi ve ilahiyat tahsili görmemiş insanlar, “sohbet hocalığı” yapıyor! Elif’i görse mertek sananlar, bir sitede, bir evde veya herhangi bir mekanda sohbet etmeye kalkıyor! “Yarım hoca dinden, yarım doktor candan eder” dedikleri gibi, insanları dini konuda yanlış ve hatalı bilgilendiriyorlar! İslam’ın “usulü”nü bilmeyen, İslam’ın ve Kur’anın ne demek istediğini anlamayan kısır düşüncelilerin bu davranışlarına “dur” demek gerekli.

İş, ehliyetten açıldığına göre, bir başka açmazımız da; “şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır” anlayışı! Nerede yazıyor? Kim söylüyor? Hangi belgeye veya hangi ayet ve hadise dayanıyor? Bu, “tarikat şeyhiyim” diyenlerin uydurdukları bir yalandır! Ehil olunmazsa, bu ve buna benzer saçmalıklarla daha çok karşılaşırız!

Ne mi yapılmalı? Her işyerinde, her toplulukta; ilahiyat tahsili almış, dinin özünü özümsemiş, Kur’anı ve Resulullah’ın anlatmak istediklerini iyi kavramış, ilmi ve mantıklı bir açıklama getirebilecek, Tefsir Usulü, Hadis Usulü, Fıkıh Usulü, Din Felsefesi, Kelam, Mantık.... Konularında “mürekkep yalamış” insanlara görev vermek daha doğru olur kanaatindeyim.

Bunun için; Diyanet’e, İlahiyat Fakültelerine ve de devlete çok büyük görev düşüyor. Aslında yapılıyor da, ama tamamen na ehil olanların kökü kazınmadı. Bu konuda çok ciddi ve titiz bir çalışma sergilemek lazım. Değilse, başımızı ağrıtan, ülkeye büyük zarar veren “paralel yapı” misali bir yapılaşma ortaya çıkar ki Allah korusun, o vakit; “dindar gençlik” yetiştirme düşünceleri hayal olur! Daha doğrusu, “sağlam temellere oturan bir toplumu” oluşturamayız.

Ehil olmayanları, derneklerde, vakıflarda, sivil toplum kuruluşlarında...da görmek mümkündür. Hiçbir zaman; “ben olmalıyım, ben yapmalıyım, ben olmazsam olmaz, ben vitrine oynamalıyım....” Düşüncelerine kapılmamalı. (20 MAYIS 2015)

Razamazan'a Doğru

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

Razamazan'a Doğru

Mevlana'ya atfedilen, aslında İranlı şair; Ebu Said Ebu'l Hayr'a ait olan;
“Gel, ne olursan ol, yine gel.

Kâfir, Mecusi, putperest olsan da gel,
Bizim dergâhımız ümitsizlik dergahı değildir,
Yüz kere tövbeni bozmuş olsan da gel.”

Sözünde; gel ama geldiğin gibi kalma. Bozuk gelirsen buradan düzgün çıkarsın. Bal peteğine giren bir sinek nasıl bal olursa sen de; İslâm'ın huzur, mutluluk, sevgi diyarına girersen değişime uğrarsın anlamı vardır.

Şu sıcaklarda susuzluktan kurumuş, şerha şerha yarılmış, güneşin yakıcı etkisiyle kavrulmuş olan toprağa su verilince, topraktaki sevinci görmeliyiz! Mis gibi toprak kokusu, insana gülen bir tabiat! Yaratana şükür, hamd, minnettarlık duyguları içinde kalır bizim cansız sandığımız toprak! Artık o, kabaran, su ile canlanan nesneye ne ekerseniz karşılığını alırsınız. Eski kuru, cansız, bereketsiz olan özelliği gitmiş, hayat veren bir duruma girmiştir. Yani değişmiştir!

Günahların yakıldığı, su ile toprağın canlandığı, hayat bulduğu iklim gibi bir zaman dilimindeyiz! Evet büyük bir değişim zamanındayız. 11 ay, belki de yıllarca katılaşmış, körelmiş, duyarsız hale gelmiş, günahlarla nem ne şekil olmuş ruh âlemimizin; törpülenmesi, yıkanması, tabir yerindeyse dezenfekte edilmesi için ele geçmez bir zaman dilimindeyiz. Bunu iyi değerlendirmemiz, fırsatları iyi kullanmamız şarttır.

“ama hava çok sıcak, bu sıcakta nasıl oruç tutacağız? Dayanamıyoruz. Şimdi tutmasam da kışın kısa günlerde tutsam” sözlerini çok duyuyoruz şu günlerde. Elbette sıcak, hem de boğucu sıcaklar var. Günler de uzun. İşte insanın imtihanı burada başlıyor. Şöyle düşünersek sanırım sıcaklığın etkisini daha az hissederiz. Allah'ın bu kadar ihsanı, bu kadar hesaba ve kitaba sığmayan nimetleri karşılığında bizim 16- 17 saat oruç tutarak O'na minnettarlığımızı ortaya koymamız çok mu? Bir nefesin hesabını veremeyiz. Eğer doğduğumuz zamandan itibaren nefesler parayla satılsaydı nasıl hakkından gelecektik? Buna para pul yeter miydi? Servetler kâfi gelir miydi? Bir başka, üzerinde düşünmemiz gereken husus; sağlığımız. Devamlı hasta olmuş, doğru dürüst; ne yürüyebiliyor, ne konuşabiliyor, ne düşünebiliyor durumda olsaydık, tedavi için harcadığımız paralar yeter miydi? Kalbimiz teklese, midemizde problem olsa, gözümüz görmese, elimiz tutmasa, ayağımız basamasa, kulaklarımız duymasa, bu yaşantıdan sıkıntı duyarız değil mi?

Ama şimdi? Şimdi sapasağlamız, sıksak taşın suyunu çıkaracak durumdayız! Bunca nimetler karşısında bizim insan olarak Allah'ın bu iyiliklerine sıcak da olsa, soğuk da olsa oruçla, namazla, hac ile, zekâtla, dua ve diğer yönelişlerle teşekkür etmemiz gerekmez mi?

Kendimizi, âdetlerimizi, nefsimizin isteklerini değiştirmemiz, değişime uğramamız şarttır. Bu yönüyle Ramazan ayı büyük bir fırsat! O kadar merhametli, o kadar kullarını ödüle boğan bir yaratıcı! Ne kadar sevinsek, ne kadar mutlu olsak yine de az! Küçük bir iyilik yapsak onu değerlendiriyor. Küçük bir kötülük yapsak onu da değerlendiriyor. Ama iyiliği hemen değerlendiriyor, hem de en az 10, 100, 1000 ve belki de sayısız derecede! Fakat kötülüğü hemen değerlendirmiyor; bir gün bekliyor, belki pişman olur, tövbe eder de yanlışını düzeltir diye. Sonra kötülüğü misli misline değerlendiriyor. Yani bir gram kötülük yapmışsak, bir gram ceza veriyor. Ancak Allah'ın merhameti, öfkesinden daha fazladır. Bizi her an affetmek, kurtarmak için elimizden tutup cennete koymaya can atıyor! (02 HAZİRAN 2015)

Değişim Zamanı

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

Değişim Zamanı

Değişim; yanlıştan, zarardan, kötülükten, yanlıştan, eski alışkanlıklardan, günahattan...uzaklaşıp, yepyeni hale gelmek. Her değişim, bir dönüşümdür. Her canlı hayatı süresince değişime tabidir. Fikirde değişim, anlayışta değişim, inanç kabul edilen uygulamalarda değişim...

Değişimler; yenilenmeye kapı açar. Daha istikrarlı, daha dinamik, daha zinde olmayı sağlar. Değişim, kalp huzuru verir, sağlıklı, güvenli bir hayat sürmeye yol açar.

Tevbe, pişmanlık, dua, istiğfar... değişime girmek için en etkin yöntemdir. Günahattan arınmak için yapılan dualar, pişmanlıktan dolayı dökülen gözyaşları, Allah'ın hoşuna gitmeyen işler nedeniyle secdeye kapanmak...hepsi insanı inşa eden, insana insanlık kapılarını açan birer inşa taşlarıdır.

Hz.Âdem ile Hz. Havva, şeytanın aldatması sebebiyle Cennet'ten çıkarılmışlar, her birisi birbirinden mesafelerce uzak yerlere indirilmişlerdi. Günlerce, aylarca dua ettiler, gözyaşı döktüler, yaptıklarına pişman oldular. Şu sözlerle değişime, dönüşüme girdiler;

"Rabbimiz! Biz nefsimize kötülük ettik. Eğer bizi bağışlamaz, bize acımazsan, hüsrana uğrayanlardan oluruz!" bu güzel sözler sonucunda yaratığımız, her ikisini de Arafat'ta bir araya getirdi. Bu değişimde samimiyet vardı. Her samimi hareket değişime vesiledir.

Hz. Yunus da pişmanlığını şu sözlerle dile getirdi:

"Senden başka ilah yoktur. Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim. Ben zalimlerden oldum."

Mevlana Celaleddin-i Rumi'ye isnat edilen ama aslında ona ait olmayıp İranlı şair Ebu Said Ebu'l Hayr'a ait olan; "Gel ne olursan ol yine gel..." sözü hepimizi en kısa zamanda dönüştürmeye yönelten, etkin bir ifadedir. Gel ama geldiğin gibi kalma, çamur geldiysen, hamur olarak; kamış geldiysen ney olarak; yamuk geldiysen, elif olarak... git demektir. Çünkü eğri cetvelden doğru çizgi çıkmaz.

İnsanın yaratılış serüveni; Adem, Âdem, Adam şeklindedir. Adem; yokluk demek. İnsan önceleri yok iken yüce Mevla her renkten aldığı toprakları suyla karıştırarak Âdem'i meydana getirdi. Fakat Âdem'in adam olması gerekiyordu. Onun için kendi ruhundan üfledi.

Demek ki gerçek insan olmanın yolu; İlahi boya ile boyanmak, Allah'ın çizgisinde gitmek, hayatımızı her an değişime tabi tutmaktan geçiyor.

İşte önümüze bir fırsat serildi. Bugünden itibaren 28 gün-ki bu yıl ramazan 29 çekecek- değişime girmek, yanlıştan, hatadan, günahattan, kötülükten, ahlaksızlıktan, çirkinlikten.... Kurtulmak için en önemli bir zaman dilimindeyiz. Hiçbir şekilde umutsuz olmamalıyız. Zira Allah'tan umut kesilmez. Günahımız dağlar kadar da olsa, tamamen günah batağında da olsak; pişmanlıkla, bir daha yapmamak üzere gözyaşlarıyla Allah'a dua edip geriye dönüş yaptığımızda hiç günah işlememiş gibi oluruz. Allah, tevbe edenin tevbesini Kabul eder. Tevbe kapısı kıyamete kadar açıktır. Allah, dua edenin duasına cevap verir. Ellerimizi kaldırmamız, duaya cevap verildiğinin bir alametidir, duada dilimizi kımıldatmamız, duaya icabetin bir belirtisidir. Asıl olan duaya yönelmek, dua için kapı aralamak, beynimizi, bedenimizi, bütün her şeyiyle O'na konsantre etmek, değişime girmek anlamı taşır.

Haydi bu değişim ziyafetinden yararlanmak için silkinelim. Hep birlikte umduğumuza nail, korktuğumuzdan emin olalım. Bütün kardeşlerimin Ramazanını tebrik eder, değişime vesile olmasını niyaz ederim. (18 HAZİRAN 2015)

Bayramı Hak Etmek!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

Bayramı Hak Etmek!

Bugün Ramazanın 16'sı. Artık çıkmasına 13 gün kaldı. Üç ayların sonuncusu olan, her Müslüman'ın merakla beklediği ve "On bir ayın sultanı" dediğimiz Ramazan yavaş yavaş inananları terk ediyor!

Ramazan; Kur'anın inmeye, İslam'ın gelmeye, cahiliye karanlıklarının insanlığı terk etmeye başladığı kutlu bir ay! Onun için; "Kur'an ayı" denir. Yani bu ayda; Kur'an okunur, hatim yapılır. Mukabele geleneği devam ettirilir. Gündüzleri oruç tutulur, akşamları da teravih namazı kılınır.

Bu, bize bir şeyler anlatıyor. Oruç, Allah'ın bir emridir. Yaratan biz Müslümanlara; "verdiğim bu kadar nimet karşısında bana yılda bir ay oruç tutarak ibadet ediniz" diyor. Oruç, İslam'dan önceki dinlerde de vardı. Zira ilk din tevhid dini olarak, ilk insanla birlikte var olmuştur. Demek oluyor ki; Hak din, dünya yaratıldığı günden beri varlığını sürdürüyor ve kıyamete kadar da sürdürecektir.

Yahudiler, Ekim ayına rastlayan yılbaşlarından on gün sonra, gün batımından ertesi günün gün batımına kadar oruç tutarlar. Bu güne, "kipur" derler. Ayrıca yılın farklı günlerinde tuttıkları başka farz ve nafile oruçlar da vardır. Hıristiyan şeriatında, Hz. İsa, kendisine peygamberlik gelmeden önce kırk gün oruç tutmuş, Hıristiyan din adamları da, bunu ibadet telakki etmişlerdir.

Oruç; kişinin iradesini güçlendirir. Bu, sadece aç kalmaktan ibaret değildir. Fakir, aç, açık, muhtaç, kimsesiz, ihtiyaç sahiplerine el uzatmak, onların çektiği sıkıntıları yaşamak yani empati kurarak, sosyal adaletin tesisine yardımcı olmaktır.

Oruç, aynı zamanda, midenin dinlenmesi, yılda bir ay adeta bir makine gibi olan vücudun revizyona girmesi ve bakıma alınması anlamı taşır.

Ramazan ayında; cinayetler, hırsızlıklar, katliamlar, kötü davranışlar... aza inmektedir. Çünkü oruç, bir disiplindir. Hayatın hızla giden akışı karşısında kötülöklere karşı bir çeşit fren görevi görür.

Nereden bakarsak bakalım orucun, insana büyük yararı bulunmaktadır. Allah, hiçbir kuluna gücünün üstünde bir yük yüklemeyiz. O, her zaman kullarının yararını düşünür.

Hiçbir gayri Müslim (Hıristiyan ve Yahudi...) Müslümanların yanında, ramazan ayında açıktan yemek yemez. Müslümanların kutsal aylarına saygısızlık olmasın diye! Diğer dinlere mensup olanlar, Müslümanlara karşı edebi aşan tavır sergilemezler!

Bir üniversitede; Oruçla, ramazanla, dini değerlerle alay eden görüntüler basına yansıdı! Caddelerde, sokaklarda alenen oruç yiyen, oruç tutmamayı adeta bir marifet sayan, ağızlarında sigara, ellerinde kola ve bilmem ne... ile arzı endam edenler var!

Sormak hakkımız değil mi; "siz Hıristiyan mısınız? Yahudi misiniz? Yoksa Müslüman mı? Eğer Hıristiyan'ız veya Yahudi'yiz diyorsanız, neden Müslüman'ların oruçlu olduğu bir günde açıktan, onlara saygısızlık edersene oruç yiyorsunuz? Kaldı ki hiçbir Hıristiyan ve Yahudi, başkalarının dini değerlerine saygısızlık etmez. Yok Müslüman'sanız-ki Müslüman olanlar da var(!)- madem Ramazanda oruç tutmadınız, madem bu kutsal ayı nazarı itibara almadınız o zaman Müslümanların kutlaması gereken bayrama ortak olmayınız! Bayram, ramazanı idrak eden, orucunu tutan, Kur'anla hemhal olan, eksiksiz biçimde ibadetlerini yapmaya çalışanların hakkı değil mi? Dini değerlere önem veren, Allah'ın mesajlarına kulak veren, her anını "insanca" yaşayanların hakkıdır bayram!

Tabii ki, pişman olmak, yapılanlara nedamet getirmek, İslam'ın güzelliklerine kapı aralamak için bu bayramı vesile edinenlere de İlahi lütuf kapıları açıktır. Ama devamlı olmak şartıyla. Kuranı anlayan, gönlüne indiren, hayatının akışının değişmesine sebep olanlar, bayramı hak ederler. Ne mutlu böyle olanlara! Ne mutlu bayramı hak edenlere!
(03 TEMMUZ 2015)

İmsak Şuuru!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

İmsak Şuuru!

İmsak; tutmak demektir. “imsak kesildi” sözü; artık oruç başladı, kendimizi tutma zamanı geldi anlamında kullanılır. “Tutmak”, neyi, nasıl ve ne şekilde tutmak? Orucun, aç kalmak dışında tutmayla ilgisi var mı? Varsa ne kadar ve nereye kadar?

Evet; oruç; önce yememek, içmemek ve nefsanî arzulardan uzak kalmak, yani bu yönleri frenlemektir. Bunu yerine getirenler, oruç tutmuş olur ve oruç sevabını alır. Ama yeterli mi? Böyle yaparak orucun kalitesini yakalamış oluyor muyuz?

Şu tespiti iyi yapmak zorundayız; “ben akşama kadar yememek, içmemek... şeklinde bir hareketle yetinirim, ama bunun yanında yine gıybetimi yaparım, yine yalanımı söylerim, yine iftiramı atarım, insanların haklarını yemeye devam ederim...” Demekle acaba nasıl bir yanılğı içine girdiğimizi biliyor muyuz?

Gözlerimizle günah işlemek için etrafı kolaçan ettikçe, ellerimizle, haksızlıklara el uzaktıkça, ayaklarımızla, gayya kuyusuna gittikçe, kalbimizi, fitne, fücür derekelerinde seyahat ettirdikçe... aç kalsak ne yazar, susuz olsak ne yazar! Mükemmel anlamda imsak şuuru ile her an oruçlu olmuş oluyoruz! Şunu demek istiyorum; hayatımız Kur’an olduğu sürece yalnızca Ramazanlarda değil bir ömür boyu oruçlu kalmış, her saniyemizi imsak anlayışı içinde geçirmiş oluruz.

Orucu, sadece; “akşama kadar sıkıntı çekerek, aç kalmak” olarak telakki etmekle peşinen iflas ediyor, ilahî mesajı anlamadığımızı ortaya koymuş oluyoruz!

İmsak şuurunu, oruçla sınırlandıramayız. Hayatımızın her kesiminde vardır imsak. Sabır bir imsaktır. Azim bir imsaktır. Gözü haramdan korumak imsaktır. Kul hakkı yememek imsaktır. Hakaret etmemek imsaktır. Eşine kaba kuvvet kullanmamak imsaktır. Peygamberî bir hayat ilkesini benimsemek imsaktır. Hz. İbrahim gibi bir kul olup, ateşe atılmaktan korkmamak imsaktır. Hz. İsmail gibi bir evlat olarak, ilahî mesaj karşısında kurban olmaya aday olmak imsaktır. Hz. Nuh’un, Dermesil zaliminin karşısında hakkı söylemesi imsaktır.

İmsakın olduğu yerde hicret vardır. İmsak varsa, fetih vardır. İmsakla insanlık eş değerdir. İmsakî ilke edinenler, imsak şuurunda olanlar, yaşayan Kur’andır, sevgililer sevgilisi Hz. Peygamber efendimizin anlatımıyla; “mümin, elinden, dilinden başkalarının emin olduğu kişidir”. Yine o muhterem insanın ifade ettiği gibi, “bir kötülük gördüğü zaman, eliyle gidermeye çalışsan, buna gücü yetmezse diliyle gidermek için mücadele eden ve buna da gücü yetmiyorsa kalben buğz ederek kötülüğü gidermeye çalışan insan”, imsak şuuruna ermiş insandır.

Namazımızı imsak şuurunda mı kılıyoruz? Yaptığımız işlerimizde imsak idraki var mı? Yanımızda çalıştırdığımız elemanlara imsak anlayışı içinde mi davranıyoruz? “sizden olan ulul emre itaat edin” ilahî fermanını nasıl algılıyoruz? Dini değerlere yapılan hakaretleri imsak şuurunda değerlendirme mantığımız ne merkezde? Dinde siyasetin var olduğunu, Müslümanların da siyasette olması gerektiğini, Müslümanların siyasete ilgisiz kalmamalarını, eğer siyasetle ilgilenmezlerse, Müslümanlara ilgisiz kalanların, Müslümanları idare edeceğini anlamak, imsak şuuruna ermekle mümkündür.

İmsak şuurunda olanlar, fatihtir. İmsakî hayat düsturu edinenler, mücahittir. Sahî orucumuz böyle bir oruç mu? Özlemle beklediğimiz ve hüznle uğurlayacağımız şu mübarek Ramazan ayını; imsak şuurunda mı geçirdik? (06 TEMMUZ 2015)

BU, BİR BAŞKA GECE!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

BU, BİR BAŞKA GECE!

Beyaz Sayfa

Beyaz bir sayfa açıldı,
Kırmızı, yeşil, siyahlarla kirletmeyelim.
Çok değil üç yüz altmış beş gün,
El ele olup, barış ve sevgi verelim.
Her gün beyaz sayfa, her gün fırsatlar,
"Gel bunu değerlendir" bak fırsat var.
Geceler, gündüzler, haftalar, aylar...
Ömürler, hayatlar, fikirler, yıllar....
Temiz bir sayfa, temiz bir dünya,
Temiz bir toplum, temiz bir hülya...

Bir gece düşünün; bir ömre bedel! Bir gece düşünün; melekler, sabaha kadar yere inerek, geceyi değerlendirenlere esenlik dilesinler! Bir gece ki; bin aydan daha hayırlı! Bir insan ömrü; 83 yıl! Fakat bu geceyi kazanmak, sadece bir gecede mümkün olmaz. Bu gecedan başlayarak, her gecemizi, her gündüzümüzü, her halimizi güzelliklerle donatmak, eski; yanlış, hata, günah ve yamukluklara; "artık bundan sonra benden sana açık kapı yok" demek. Allah; "sizin duanız olmasa Allah size ne diye değer versin!" uyarısı yapıyor!
Ne demek; "duanız olmasa Allah size ne diye değer versin!" Bunun içinde, sorumluluk var, şahsiyet var, kararlılık var, azim, sabır, çaba, mücadele, ter dökmek, emek vermek, "nefsini bilen Rabbini bilir" ifadesi var! Asıl olan fiili dua!
Yüce kitabımız, boydan ayağa fiili dua yani eylem, aksiyon, hareket, amel-i salih adıyla zikredilen etkinlik içinde olunmasını emreder. Yalnız başına imanın geçerli olmadığını vurgular. İmanla birlikte iyi davranış içinde olunmasını ister.
Bir Ramazan; ne oruç, ne teravih, ne diğer ibadetler, ne de islami konulara karşı sevgi, istek ve arzu olmamış da olsa, Kadir gecesinde kurtuluş mümkün! Hayatımız boyunca hep; islami hassasiyetlere ters iş yapmış olsak, nerede Kur'an, nerede peygamber sevgisi, nerede cami, cemaat ve değer yargıları varsa hepsine boykot ilan etmiş halde bulunsak, kadir gecesine gelinceye kadar bir an olsun yönümüz kibleye dönmese bile, Kadir gecesinde; samimiyetle, içten gelerek ve "dün"e bir daha dönüp bakmamak şartıyla, tevbe ettiğimiz zaman anamızdan doğduğumuz ilk günkü gibi tertemiz oluruz! Böylesine temiz ve halis bir niyetle hareket ettiğimizde, ölüm gelinceye kadar temizlikte karar kılırsak kurtuluşumuz söz konusudur!
"Kim, inanarak ve sevabını Allah'tan umarak Kadir gecesini ihya ederse, geçmiş günahları bağışlanır." "Kıyamet kopuncaya kadar Allah tevbeleri Kabul eder." Tevbe kapısı her zaman açıktır. Tek yapacağımız şey, samimi olmak. Kadir gecemiz mübarek olsun. Bugünden itibaren Kur'anın istediği Müslüman olarak hayat sürmeyi nasip etsin. (13 TEMMUZ 2015)

YARIN BAYRAM!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

YARIN BAYRAM!

Bayram Günleri!

Kirlenen ruhlara rahmetler yağar,
Kararan güneşi gündüzler saġar,
Mutsuz gönüllere umutlar aġar,
Bayram günleri!

Ölü topraġın dirildiġi an,
Bahçeden gülün derildiġi an,
Berat defterinin verildiġi an,
Bayram günleri!

Yıkık boyunlar tebessüm eder,
Küsler, kırgınlar teşerrüf eder,
Selamla birbirine hürmetler diler,
Bayram günleri!

Küçük, büyük herkes el ele..
Kibir yok, riya yok, hele velvele..
Esamisi okunmaz,
Bayram günleri!

Bir güzelliġi daha geride bıraktık. Her bayram, kandil, ramazan hazırlığı ve toplumları bir araya getiren çimento kabilinden olan bu güzellikler; birbirini göremeyen, muhabbet etme imkânı bulamayan, hasret giderme durumunda kalamayanlar için bulunmaz bir fırsattır.

Bayramı tatil olarak düşünmek aslında bayramın güzelliğinden haberdar olamamak demektir. Annelerimiz, babalarımız, dede ve ninelerimiz, uzakta olan yakınlarımız, yılda iki kere gelen bu kaynaşma zamanını iple çekiyor! Elbette tatil de yapılacak, tabii ki; dinlenmek, hayatın sıkıcı ortamından kurtulup kafamızı dinlemeye de ihtiyacımız var. Ancak anlayamadığımız veya bile bile yanlışa düştüğümüz bir şey var; bayramı; deniz, orman, başka diyarlara gitmek, bomboş vakit geçirmek, akrabalarından, eş ve dosttan uzaklara gitmek biçiminde anlıyoruz. Bayram dışındaki zamanlarda bu mekanlara da gidilebilir. Gidilmeli de. Zira seyahatte sağlık vardır. Gezmek, bilgi ve görgümüzü artırır. Bayramlarda ve birlikte bulunulması gereken zamanlarda bir arada bulunmadıktan sonra; akrabalığın, tanıdık olmanın bir anlamı oluyor mu? “insan, insanın ağısını alır” der büyüklerimiz. Hiçbir şey yapmamış da olsak, bir araya gelip dağılmak bile bir berekettir. İnsanların fiziki yakınlığı, nefeslerini hissetmeleri, hata da yapsalar bir şeyler paylaşmaları kadar mutluluk veren bir durum olabilir mi?

İnternet çıkınca sanal arkadaşlıklar da gündeme geldi! Yalnız adı üstünde, “sanal”. Sanal, hiç gerçek gibi olur mu? Arkadaşlıklar, derneklerde, vakıflarda, teşkilatlarda birlikte bulunmalar; hem insanın stresini alır, hem de topluma hizmet etmenin hazzını tadar. Hiçbir kimse; “ne yapayım arkadaşım yok” deme lüksüne sahip değil. Bunun için dinimiz; cemaatle namazı emreder. Ömürde bir defa durumu iyi olanların hacca gitmesini şart koşar. Zekat vererek, başka insanlarla birlikte olmanın, oruçla insanlara yakınlaşmanın güzelliklerini benimsetir. Sadaka taşlarıyla kendimize Müslüman olmadığımızı ortaya koymuş oluruz.

Günümüz insanında stres yoğunlukta! Bu; yalnızlık, armudun sapı üzümün çöpü var ve kendini dinlemekten kaynaklanan bir hastalıktır. Halbuki bizim kültürümüz buna çareyi bulmuştur; birlikte olmak, cemaat anlayışı, toplum içine karışmak, başkalarının derdiyle dertlenmek, veren el olmak! Vermeyen, kendine yaşamaya çalışan, toplumdan uzak kalanlar; başkalarına örnek olamazlar, kendinden sonra gelenlere iyi bir kültür mirası bırakamazlar.

Şöyle bir etrafımıza bakarsak; mutlu, neşeli, huzurlu olanların; başkalarıyla barışık, daima topluma hizmeti şiar edinenler olduğunu görürüz. Hülasa; toplumdan uzak kalmamak, insanlara el uzatmak, arkadaş edinmek ve arkadaşları kusursuz görmemek, hayırlı işlerde yarışmayı ibadet saymak hayata sağlam basmayı gerektirir. Herkese iyi bayramlar! (16 TEMMUZ 2015)

NEYİN BARIŞI? KİMİNLE BARIŞ?

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

NEYİN BARIŞI? KİMİNLE BARIŞ?

“Çözüm süreci” adıyla herkesi, her kesimi ilgilendiren, sevindiren, ülkede bayram havasının esmesine zemin hazırlayan, kucaklaşmaya, kardeşliğe vesile olan güzellik ikame edildi! Silahları susturun, silahla barış bir arada olmaz. Silahın olduğu yerde; huzur, kardeşlik yeşermez!

Terör bitsin, Türkiye rahat etsin, analar ağlamasın, çocuklar öksüz kalmasın, kan akmasın... diye hoşhörü ortamı oluşturuldu! Ama olmadı, olmuyor, HDP ve terörü destekleyenler, yapılan bu hizmetlere, bu güzelliklere silahla karşılık verdiler, karşılık veriyorlar!

Askerimizi, polisimizi kalleşçe pusuya düşürüp şehit ettiler! Türk bayrağını askerimizin gözü önünde indirdiler! Teröristbaşı APO'nun posterleri ve PKK posterleriyle yürüdüler! Yolları kestiler, kimlik sordular, yaktılar, yıktılar, haraç aldılar!

Diyarbakır-Bingöl karayolunda askeri aracın geçişi sırasında PKK'nın döşediği mayını uzaktan kumanda ile patlatması sonucu Yozgatlı Jandarma Uzman Çavuş Mehmet Koçak şehit oldu!

Mardin'in Nusaybin ilçesinde, seyir halindeki bir araçtan bölge trafik istasyonu önünde nöbet tutan polisler uzun namlulu silahlarla ateş açıldı. Saldırı sonucu 5 polis memuru yaralandı.

Van' da gösterilere müdahale etmeye giden polisin zırhlı aracına, teröristlerce ateş açıldı.

Bitlis'in Tatvan İlçesi'nde polis lojmalarına roketatarlı, polis otosuna ise silahla ateş açıldı.

Yurdun her yerinde, ateş, bombalama, şehit haberleri gelmeye başladı!

PKK'ya yakın bir internet sitesinde yapılan açıklamada da ateşkesin bittiği iddia edildi.

"24 Temmuz gecesi saat 23.00 sularında Türk ordusuna ait çok sayıda savaş uçağı medya savunma alanlarımızda başta Behdinan bölgesi olmak üzere yoğun bir bombardımana başlamıştır. Yapılan yoğun bombardıman devam ederken 25 Temmuz gece yarısı 01.00'den itibaren Kandil ve Hakurk alanlarına da yoğun bir bombardıman başlamıştır. Yapılan bu yoğun hava bombardımanlarıyla da ateşkesin bir anlamı kalmamıştır."

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin terör örgütü PKK'ya yönelik operasyonlarının ardından örgütten Associated Press ajansına yapılan açıklamada, "Türkiye ateşkesi bitirdi" denilerek 2013'ten bu yana devam eden barış sürecinin sona erdiği belirtildi.

Devletin bu kadar özverili çabasına rağmen HDP; “silahlar sussun, barış yapalım” diyebiliyor! Neyin barışı? Kiminle barış? Nasıl barış?

Yozgatlı Jandarma Uzman Çavuş Mehmet Koçak'ın eşinin şu feryadını duyuyor musunuz? Bu, size bir şey anlatmıyor mu?

“Nasıl bir çözüm süreci bu nasıl. Milleti oyalıyorsunuz, çözüm süreci diye. Burada millet yiye içip keyfine bakıyor, siz biliyor musunuz Doğu'da neler oluyor. Benim kocam 5 gündür evine gelmiyor, çocuklarının yüzünü görmüyor. Çözüm süreci diye oyaladınız, oyaladınız. Millettin canını yaktınız. Millettin canı yanıyor. Sonra iki gün sonra herkes keyfine bakıyor. Kocamın kanı yerde kalmasın. Millet Doğu'da dışarıya çıkmaya korkuyor. Bu nasıl bir şey? Bu nasıl bir yaşam tarzı? Güneydoğu'yu alıyorlar. Askere vur emri vermiyorlar. Terör vuruyor, asker bekliyor. Eline silah alıyor, gidiyor yolun ortasında bekliyor sap gibi. Asker de vursun, asker de onları öldürsün". (28 TEMMUZ 2015)

Yüreğim Bin Parça!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

Yüreğim Bin Parça!

Ekranlara bakamıyorum, haberleri izlerken yüreğim parçalanıyor! Parçalanan, yanan yüreğimin sesini şiirle teskin etmeye, biraz olsun yangınını söndürmeye çalışıyorum;

Bayrağımı Kirletmeyin!

Vergi kaçırın, haram yiyenler,
Irza geçen, haramiye babam diyenler,
Vatanı satan, teröristi övenler,
Allah'a, kitaba sövenler,
Bayrağımı kirletmeyin!

Kutsal değerlere saldıranlar,
İnancı rafa kaldıranlar,
Kuran adıyla cep dolduranlar,
Soysuzları mahreme daldıranlar,
Bayrağımı kirletmeyin!

İnsanları şişleyenler,
Çalışanı fişleyenler,
Garibanı dişleyenler,
Uluyanlar, kişneyenler,
Bayrağımı kirletmeyin!

Ne kadar bağırırsan da,
Yandaşlarını çağırırsan da,
Hayvan gibi böğürsen de,
Bu vatan baki,
Bayrağımı kirletmeyin!

Şehidimin al kanıdır o,
Vatanımın öz malıdır o,
İstiklalimin fermanıdır o,
Varlığımın dermanıdır o,
Bayrağımı kirletmeyin!

Dua

Mazlumlar ezilirken birer birer,
Allahım bize nusratını gönder!
Uyandır müslümanları
Kaldır ayağa inananları!
Aç gözlerimizi şerre karşı,
Tut elimizden, utandırma.
Zalimlerin ateşiyle yandırma!

Ateş Bacayı Sardı!

Yalan söylediler, talan yaptılar,
Milleti fişlediler fena çarptılar,
"Sakın yapma" deyip parsa kaptılar,
Şimdi ateş bacayı sardı!

Mitingler yaptılar, ıslık çaldılar,
Bayrak salladılar alkış tuttular,

Kafalarda soru kaldılar,
Şimdi ateş bacayı sardı!

Devletin içinde devleti soydular,
Halkın düşüncesine ipotek koydular,
Muhafiflerini acımadan vurdular,
Şimdi ateş bacayı sardı!

Ülkenin altını üstüne getirdiler,
Teşkilat kurdular paraları götürdüler,
El attıkları her yeri batırdılar,
Şimdi ateş bacayı sardı!

Yediler, içtiler, gezip tozdular,
Vatanın güzelliğini bozdular,
“Dur” diyen çıkmadı iyice azdılar,
Şimdi ateş bacayı sardı!

Terörle yaşayıp, törerle güldüler,
İstedikleri mekana doldular,
Haraç kestiler harami oldular,
Şimdi ateş bacayı sardı!

Yapılanlar çıkmaz mı sandınız,
Gerçeği yalanladınız, yalana kandınız,
Allah'ı bırakıp, “İzm”lerle yandınız,
Şimdi ateş bacayı sardı! (01 AĞUSTOS 2015)

KUR'ÂN-I KERİM'SİZ BİR HAYAT DÜŞÜNÜLEMEZ

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

KUR'ÂN-I KERİM'SİZ BİR HAYAT DÜŞÜNÜLEMEZ

Artık herkes öğrendi, her hafta Cumartesi günleri Kültür Park İl Halk Kütüphanesinde; TYB Kültürel etkinliği var! Havalarda ne kadar sıcak olursa olsun, kültür, sanat, edebiyat, tarih ve fikir adamlarının buraya koşarak gittiğini görürsünüz! Fikren serinlemenin, ilmen huzur bulmanın yolu Kültür etkinliklerinden geçiyor.

Bu hafta, "Kur'an ve Estetik" konuşuldu. Hafız Ahmet Çalışır'ın, nefis anlatımı, esprili konuşmaları, halkı dikkalice dinlemeye sevk eden üslubuyla gerçekten bizleri, Kur'anı tefekküre yöneltti!

Konuşmasına Kur'an-ı Kerim tilavetiyle başlayan Ahmet Çalışır, "Kur'an ve Estetik" konulu konferansında İslâm medeniyetinde estetiğin Kur'an okuyarak başladığını ve kademe kademe ilerlediğini, Kur'an okumaya heves eden bir insanın önce bir hoca efendiye intisap edeceğini söyledi. Kur'an-ı Kerim okumak üç kısımdan ibarettir, bunların birincisi Kur'an-ı Kerim'i doğru okumak, ikincisi düzgün okumak, üçüncüsü ise güzel okumaktır.

Kur'an-ı Kerim'i doğru okumak için, harfleri ve hareketleri doğru tespit ederek tutturmalarını doğru yaparak kesintisiz bir okuma gerçekleştirmek birinci aşamadır. İkinci aşamada tecvitli okumak için içine giriyor ve tasih-i huruf giriyor, maharic-i huruf giriyor, harfleri doğru çıkartmak ve tecvit kurallarına riayetle birlikte güzel okuma gerçekleşmiş oluyor. Üçüncü aşamada Kur'an-ı Kerim'i güzel okuma dediğimiz fitrî istidat, istikrar, sebat, çalışma ve gayret için içine giriyor. Bundan sonra ise musıkî geliyor.

Çalgıcılıkla sanatçılığı birbirinden ayırmamız gerekir. Her şeyin temelinde Kur'an'la ülfet vardır. Kur'an-ı Kerim'le aramız ne kadar iyi ise o kadar ferasetli, o kadar nazenin, o kadar zarif bir Müslüman'ız, o kadar iyi bir anneyiz, babayız, evladız, insanız demektir.

Müslüman zarif, nazenin olmak zorundadır. Bu da Kur'an-ı Kerim'le ülfetten geçer. Kur'an'a bir adım atmazsanız, o size on adım değil, bir adım yaklaşmaz. Önce siz bir adım atacaksınız, ondan sonra samimi söylüyorum Arapça bilmeseniz bile Kur'an size mana kapılarını açacak. Kur'an-ı Kerim'siz bir sanat, edebiyat, musıkî düşünülemez. Kur'an-ı Kerim'siz bir hayat düşünülemez. Hayatı Kur'an-ı Kerim'le hemhâl olmuş bir insan asla kötülük yapamaz. Yaptığı her işi güzel, tam ve eksiksiz yapar. Çünkü Kur'an-ı Kerim sürekli güzelliği va'z eder bize.

Annelerimize çok büyük iş düşüyor; çünkü nesil annede şekilleniyor. Çocuk ana rahmine düştüğü andan itibaren duymaya, koklamaya, hissetmeye başlıyor. Çocuklarımızı iyi bir insan, iyi bir Müslüman ve estetik anlayışla donatmanın yolu da onları Kur'an'la, Kur'an'ı sevdirecek buluşturmaktan geçiyor.

Nasıl kortizon kıvamında ve uygun miktarda, reçeteli olarak kullanılıncaya kadar tedavi ederse; aksi takdirde vücudu tahrip ederse; musıkî de ölçülü ve yerinde kullanılırsa ruhun gıdası olur. Kıvamında kullanılırsa Kur'an'ın tezyinâtıdır. Bir besmele çekerken sanat gösterisi yapmaya kalkarsanız bu doğru olmaz. Ruha dokunmaz. (04 AĞUSTOS 2015)

YAZARLIK HİKÂYEM

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

YAZARLIK HİKÂYEM

Yazarlıkla tanışmam, İmam Hatip Lisesi'nde başladı. Bendenize Edebiyatı sevdiren üç önemli isim var: Gündüz Gürgen, Celal Tarakçı ve Enver Etik.

İmam Hatip Lisesi'nde "Duvar Gazetesi" çıkardı. Bu gazeteye yazılar yazarak, yazarlığa adım atmış oldum. Yazım çıktıkça çok mutlu olurdum.

Yazarlıkta ilke şudur: Çok okumak, araştırmak, okuduğunu not almak, dinlemek, kayıt altına almak; Fiş usulü çalışmak. (Derli toplu olması bakımından defter usulü daha garanti). Okumayan dinleyemez. Dinlemeyen dinlenmez. Çocukluğumda, rahmetli babam okur, ben de onu can kulağıyla dinlerdim. Okuyan insanın mutlaka yazması lazım. Zira; söz uçar yazı kalır.

Evimizde kütüphane yetersizdi. Benim okuyacağım kitaplar bulunmazdı. Ama okumam lazımdı. O zaman yolum İl Halk Kütüphanesine düşerdi. O zaman İl Halk Kütüphanesi, bugün Devlet Tiyatrosu olan bina idi. Oraya gittiğimde büyük bir istek ve arzuyla; Şiir, Deneme, Hikaye ve Romanları okurdum. Eğer bitiremezsem, eve götürmek için emanet alırdım. O dönemde kütüphanede yer bulmak imkansızdı. O yüzden erken gitmek zorundaydık. Çünkü herkeste, okuma, ders çalışma, bir şeyler yazma merakı vardı.

İlk yazarlığım; "İSLAM'IN İLK EMRİ OKU mecmuası"nda başladı. Yaşı 40 ve 50'nin üzerinde olanlar bilir "Cıvıloğlu Yurdu" vardı. Bu gün Karatay Belediyesi ve yanındaki iş merkezlerinin olduğu yerde. Mecmuanın idare yeri oradaydı. O zaman Konya'nın ve hatta Türkiye'nin en kaliteli, en çok okunan ve en çok abonesi olan dergi idi.

Bir gün okuldayken bir telefon geldi; "Kazım hocam seni Konya Postası'ndan çağırıyorlar." Diyordu. Dersimi bitirince doğruca Konya Postası'na gittim. Eski Sümerbank'ın arkası, dolmuşların kalktığı yerde eski bir binada (Bu gün Acartürk İş hanı) basılıyordu gazete. Gazetenin sahibi bana; "Hocam gazetemizde köşe yazarı olmanı istiyorum." Dedi. Bendeniz, "yapamam, ben hayatımda hiç köşe yazarlığı yapmadım, nasıl olacak?" cevabını verdim. O: "Hocam mutlaka yazacaksın, yarından itibaren gazetede spot gireceğim, ilan edeceğim, sen birkaç tane yazı getir de, biri girmezse diğeri girer" dedi.

Ertesi gün gazeteyi elime aldığım, gazetenin sürmanşetinde; "kuvvetli kalem Kazım Öztürk, Çarşamba gününden itibaren gazetemizde" yazıyordu. Ben bu yazı görünce iyiden iyiye heveslendim. Yani bana bu yazı doping etkisi yaptı. Eve gidince ilk işim gazeteye yazı hazırlamak oldu. O zaman bugünkü gibi bilgisayar falan yok. Daktilo ile yazacağım. Yazacağım da ne yazacağım, neyi yazacağım, nasıl yazacağım? Bir türlü karar veremedim. Sonunda elime bir tarih kitabı aldım, oradan ilgimi çeken bir bölümü aktardım. İkinci yazıyı da Kur'an Mealinden bir ayetin açıklamasıyla başladım ve bitirdim.

Sabah olunca doğruca gazeteye yazıları vermeye gittim. Gazete patronu yazıları aldı ve yazı işleri Müdürüne verdi. Ertesi gün gazeteyi aldım, önce yazım çıktı mı çıkmadı mı diye bakmak oldu. Evet yazım çıkmıştı. O kadar çok sevindim ki anlatamam. Yazı, insanın çocuğu gibi. Yazmaya günlük olarak başladım. Ama birkaç hafta o kadar zor geldi ki bana! Adeta evin tavanı tepeme çökecek gibi oluyordu. Ruhum sıkılıyordu, daralıyordum. Fakat bir kenarda da; gazetede bir köşem olmuştu. Hergün o köşenin mutlaka dolması, bir şeyler yazılması lazımdı.

Bir hafta geçince alıştım. Artık her gün kendime yazmayı meslek edindim. Daktilo ile yazdığım ve bilgisayar olmadığı, internet denilen hikmetli ve sihirli cihaz olmadığından yazılarımı bazen bir haftalık, bazen iki veya üç günlük olarak verirdim. Tabii en son yazımı verince güncelliği kaybolur ve tabir yerindeyse bozulmuş yemek gibi olurdu.

Köşe yazarlığına 1980'li yıllarda başladım. O gün bu gündür Allah'a hamdolsun devam ediyorum.

Artık bugün daha rahat ve bilgiye ulaşmak daha kolay. Çünkü internet, elimizin altında. Bilgisayar vasıtasıyla da, hata yapma oranı çok düştü. Daktilo ile yazarken, gazetede ayrıca diziliyordu. Dolayısıyla dizilirken hata yapma olasılığı daha çok oluyordu.

Gençlere önerim: okurken not alsınlar. Mutlaka, ya fişe, ya da deftere kaydetsinler. Zira kitap yazacaklarında, araştırma yapacaklarında, bir bilgi lazım olduğunda ulaşmak son derece kolay olur.

Yazarlık Hikâyemiz ve kitaplarımız hakkında bilgileri TYB'nin 08 Ağustos 2015 Cumartesi günü, Hüzeyme Yeşim Koçak, Ömer Lütfi Ersöz ve bendeniz yarın Kültür park İl Halk Kütüphanesi Konferans salonunda anlatacağız. Gönül dostlarımızı bekleriz. (07 AĞUSTOS 2015)

FARKLI BİR SİVİL TOPLUM KURULUŞU (STK): TEYAD

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

FARKLI BİR SİVİL TOPLUM KURULUŞU (STK):

TEYAD

TEYAD (Tüm Eğitim Yardımlaşma Araştırma Derneği): Geleceğin teminatı gençler başta olmak üzere toplumun tüm bireylerine yönelik; bilgili, Kültürlü, Sağlıklı, Sosyal Donanımlı insanlar yetiştirmek, geleceği inşa etmek, eğitim alanında var olanın, yok olanla paylaşımını sağlamak üzere yardımlaşma alanında, sosyal ve kültürel zenginlikleri öne çıkarmak için araştırmalar yaparak faaliyetlerde bulunmak üzere farklı bir Sivil Toplum Kuruluşu (STK) olarak, bir yıl önce Yapıcı İş Merkezi'nde çalışmalarına başlamış, 01 OCAK 2015 tarihinden itibaren İhsaniye Mahallesi Hazırol Sokak No: 8 (ZAFER/ Ferah İş Hanı Karşısı)'de bulunan 5 katlı adrese taşınmış, derneğin ve Selçuklu Halk Eğitim Müdürlüğü'nün dernek binasında yaptığı Eğitim Merkezi'nin resmi açılışı, 08 Mayıs 2015 tarihinde yapılmıştır.

1. Kat: GENÇLİK MERKEZİ ERKAM KİTAP KAFE şeklinde tanzim edilmiş, Kitap okuma, Etüt Merkezi olarak gençlerimizin hizmetine açılmıştır. Derneğin arka bahçesi Lokal olarak hizmet vermektedir. Hafta sonları; Panel ve Söyleşiler yapılmakta ve Konferanslar verilmektedir.
2. Kat: DERNEK GENEL MERKEZİ; Genel Başkan, Genel Müdür, Yönetim ve Denetim Kurulları, Komisyonlar, Mescid ve Sekreterlik odaları yer almakta olup haftalık toplantılar ve dernek faaliyetleri burada yürütülmektedir.
3. Kat: AİLE DANIŞMANLIK MERKEZİ: İl Milli Eğitim Müdürlüğü ile yapılan protokol gereği Selçuklu Halk Eğitim Müdürlüğü'ne kullanımı tahsis edilmiş olup, AİLE EĞİTİM MERKEZİ olarak 6 sınıf açılmış ve 180 öğrenci ders görmektedir.
4. Kat: KARIYER MERKEZİ: Üniversiteye hazırlık, Lise ve dengi okullarda eğitim gören öğrencilere, çalışan gençlik için; Kurslar, Etütler düzenlenmektedir. Ayrıca Sağlık, Sosyal, Kültürel Faaliyetlerle, Kurs, Seminer, Etüt ve Panel çalışmaları başlatılmıştır.
5. Kat: MİSAFİRHANE: Üniversitede okuyan yurt ve ev bulamayan öğrenciler başta olmak üzere geçici olarak Barınma ve Misafirhane hizmeti vermek üzere açılmıştır.

TEYAD, misyonu gereği yardıma muhtaç aileler ve ihtiyaç sahibi öğrencilere burs ve yiyecek yardımı yapmak, özellikle her zengine bir fakiri Kardeş Edindirme Projesi kapsamında çalışmalar başlatmıştır.

Profesyonel bir çalışma ortamı oluşturmak için Yönetim Kurulu dışında 5 komisyon oluşturulmuştur.

1. Basın- Tanıtım ve Halkla İlişkiler Komisyonu
2. Araştırma Komisyonu
3. Eğitim Komisyonu
4. Yardımlaşma Komisyonu
5. Gençlik Komisyonu.

Kurulan Komisyonlar vasıtasıyla daha geniş kitlelere ulaşarak Dernek hizmetleri devam etmektedir.

Tüzük gereği İstişare Kurulu oluşturulmuş ve çalışmalarına başlamıştır.

Gençlik Komisyonu, AB Hibe Projelerinden faydalanmak üzere (T.C. Gençlik ve Spor Bakanlığı gençlik Projeleri Destek Programı) HAYATA DOKUN PROJESİ hazırlamış ve Dernek yönetimi tarafından bakanlığın onayına sunulmuştur.

Basın-Tanıtım ve Halkla İlişkiler Komisyonu tarafından çalışma programı yapılmış, Derneğin tanıtımı ile ilgili broşür hazırlanmış ve halkın bilgisine sunulmuştur. Bu cümleden olarak sık sık ziyaretlerde bulunulmakta, TEYAD hakkında gerekli izahatlar yapılmaktadır.

TEYAD faaliyetleri, Tüzük gereği ve misyonu istikametinde devam etmektedir.

TEYAD'da Selçuklu halk eğitim öğretmen kadrosuyla aktif olarak sabah ve öğle, hafta sonu 4-6 yaş çocuk etkinlikleri kursu verilmektedir. Kurs, Selçuklu Halk Eğitim sertifikalı olup ücretsizdir. (14 AĞUSTOS 2015)

'EDİ BESE-ARTIK YETER'

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

'EDİ BESE-ARTIK YETER'

Kürt kökenli gençler, bir internet sitesi üzerinden "Edi Bese (Artık Yeter)" adıyla başlattıkları imza kampanyasının ardından, bu kez Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'a seslerini duyurmak için mektup yazdı. Kurduğu "www.edibese.org" adlı internet sitesi üzerinden imza kampanyasını başlatan Emrah İnanç, kaleme aldıkları mektup hakkında bilgi verdi. Mektubun, "Sayın Cumhurbaşkanımız, bizler, barıştan, kardeşlikten, huzur ve birliktelikten yana tavır almış Kürt gençleriyiz" sözleriyle başladığını belirtti. Gençler, mektupta şu görüşlerini belirttiler:

"Bizler, bu vatanı öz yurdu, ay yıldızlı şanlı bayrağı şerefi ve namusu olarak kabullenmiş, ülkenin bütünlüğüne kastetmiş teröristlerin ihanetine tanıklık eden, 'halkımız adına' halkımıza zulmeden terör örgütünün zulmüne maruz kalmış gençleriz. Kürt gençleri olarak, çocukluğu barut kokusu sinmemiş, rengarenk çiçekler ile bezenmiş dağ eteklerinde, yeşil bahçelerde, parklarda oyun oynayarak geçen, gençliğini, geleceğini, kariyerini, eğitimini bilgi ile dolduran mutlu insanlar yeni nesiller olsun istiyoruz. Sizin ve bu milletin hayali olan Yeni Türkiye'nin bir parçası olarak bu ülkede huzurla yaşamak isteyen Kürt gençleri olarak, Kürt gençliğine terör ve ölümden başka bir şey vadetmeyenlere 'edi bese-artık yeter' diyoruz. Çeyrek asırdan daha fazla bir süredir Türk ve Kürt halklarına karşı hain saldırılar düzenleyen terör örgütlerinin ve diğer yapılanmaların da en büyük mağdurunun Kürt gençleridir.

Dün olduğu gibi bugün de talihsiz yüzyılımızın acı feryadı ülkemizi ve ümmet-i İslam'ı sarmış bulunuyor. Türkiye Cumhuriyeti kurulduğu günden beridir, hainlerle süren savaşımızda, bu vatan uğruna canlarını feda eden şehitlerimiz gibi vatan ve millet sevdalısı asil bir Kürt gençliğinin de bu uğurda canlarını feda etmeye hazır olduğunu bilmenizi isteriz. Bir hilal uğruna gözünü kırpmadan canını feda eden yiğitler gibi binlerce hatta yüz binlerce Kürt genci; kardeşlik, birlik ve beraberlik için, şanlı bayrağımızın korkusuzca dalgalanması için üzerine düşen tüm sorumlulukları yerine getirmeye hazırdır.

Bu ülkede kardeşlik hukukunu siz başlattınız. İnsan haklarına saygı, demokrasi, özgürlükler için her türlü engellemelere rağmen siz mücadele verdiniz. Anadilde 24 saat yayın yapan devlet televizyonu, Kürtçe seçmeli ders olmasını, yerleşim yerlerine Kürtçe adların geri iadesini, en büyük teşviklerin bölgeye verilmesini siz sağladınız. Biz bu coğrafyanın gençleri olarak, sizin Kürt kardeşleriniz için yapmış olduğunuz fedakarlıkların şahidiyiz ve üzerimize gelen tüm baskılara, tehditlere rağmen yüksek sesle haykırıyoruz: Kürtler ve Türkler kardeştir. Hiçbir oyunun bizim kardeşliğimize hanel getirmesine izin vermeyeceğiz. Bizler Kürt gençleri olarak, yüzyıl önce oynanan oyunların tekrar sahneye koyulduğunun farkındayız ve açık yüreklilikle söylüyoruz: Sizi Abdülhamit Han'ın yalnızlığına bırakmayacağız."

Sayın Cumhurbaşkanım, terör sorununa karşı tüm engellemelere rağmen en somut ve samimi adımları attığınızı biliyoruz. Sizin cesur ve kararlı çabalarınıza rağmen her fırsatta Çözüm Süreci'ni baltalamaya çalışanlar, bizlerin hayatlarını hiçe sayanlar bugün yine aynı riyakarlık ve ihanetle ülkeyi ateşe atma derdindediler. İnaniyoruz ki ateşin İbrahim'i yakmadığı gibi, bıçağın İsmail'i kesmediği, balığın Yunus'u yutmadığı gibi tüm hain emeller ve planlar boşa çıkacak ve terörün fitne ateşi bu milleti yakmaya muvaffak olamayacaktır. Biz Kürt gençlerinin hayatlarını hiçe sayarak, çocuk yaştakilerin eline silah ve molotofkokteyli verip, Batı'nın finansal ve fitnesel gücünü arkasına alarak ülkemizde ve yaşadığımız bölgelerde fitne duvarları örmeye kalkışan; dinimiz, mezhebimiz ve meşrebimiz ile uyuşmayan bu ihanet sarmalına vatan sevdalısı Müslüman Kürtler olarak müsaade etmeyeceğiz.

Bugüne dek Kürt gençleri için bir tek olumlu adım atmayıp, onları hep ön saflarda ölüme ve eyleme yollayan yapılanmalar Kürt halklarının haklarını temsil etmemektedir.

Düğünlerde havai fişek patlatıldığında bile yüreği ağzına gelen annelerimizin gözyaşı dinsic diye, oğlu askerde olan ve her çalan telefonda yüreği ağzına gelen vakarlı anne-babalarımız için 'edi bese-artık yeter' diyoruz. Baldıran zehri içerek hiçbir tehdide boyun eğmeden çıktığınız bu yolda bizler de ülkenin huzur ve birlikteliği için sadece elimizi değil bedenlerimizi de taşın altına koyarak, 'edi bese-artık yeter' diyoruz.

Türk, Kürt, Laz, Çerkez kim olursa olsun, birlikte yaşadığımız tüm kardeş halkların teröre karşı 'edi bese-artık yeter' demesini istiyoruz. Hayatının baharında yitip giden tüm canlar için, yetim kalan çocuklar gözü yaşlı aileler için 'edi bese-artık yeter' diyoruz." (AA) (27 AĞUSTOS 2015)

TAKLİT EDEREK GELİŞME OLMAZ!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

TAKLİT EDEREK GELİŞME OLMAZ!

TYB Konya Şubesi'nin kültürel etkinliklerinde konuşan Doç. Dr. Murat Ertekin, "Çağdaş medeniyet çizgisine ulaşmak için, ona ulaşmış ülkeleri taklit etmek çağdaş medeniyet seviyesine ulaşmak demek değildir" dedi Türkiye Yazarlar Birliği (TYB) Konya Şubesi'nin 2015 yılı Kültürel Etkinlikleri'ne konuk olan Necmettin Erbakan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi İç Mimari ve Çevre Tasarımı Bölümü Başkanı Doç. Dr. Murat Ertekin, "Kentsel Mekân ve Sanat" konulu bir konuşma yaptı.

Değerli bilim adamı, şehircilik uzmanı konuşmacıyı can kulağıyla dinledik. Salonda herkesin de aynısını yaptığını biliyorum. Susamışız böyle konuşmalara! Hasret kalmışız, halkın hissiyatına tercüman olunan böyle toplantılara! Şu önemli konulara parmak bastı:

"Bahçe sanatının, yeşil alanların mutlaka yaşatılması ve bütün mekânlarda uygulanması gerekir. Elimizdeki bu değeri yeteri kadar kullanamıyoruz. Selçuklu Konyası, bir taraftan dinî değerleriyle birlikte yönetim tarzını belirlerken, diğer taraftan askerî kısmı da göz ardı etmeyerek bir şehir genişleme modeli ortaya koymuştur. Dolayısıyla kale kent, eklemli kent tiplerinden birisidir. Bizans yapıları gibi kale içinde yapılaşma zorunluluğu yoktur.

Çağdaş medeniyet çizgisine ulaşmak için, ona ulaşmış ülkeleri taklit etmek, çağdaş medeniyet seviyesine ulaşmak demek değildir. Cumhuriyetin ilk dönemlerinde Avrupa'daki kent yapıları ve mimarî tarzları bizim ülkemize de adapte edilmeye çalışılmış ya da aynı binalar yapılmaya başlanmıştır. Dolayısıyla geleneksel hatta bir kopukluk oluşmuştur.

Bizim ülkemizde başka ülkelerde olmayan sekiz bin yıl öncesinden gelen bir miras, birikim ve zenginlik mevcut! Dünyanın en gelişmiş ülkelerinin bile kentsel tarihi 250-300 yılı geçmemektedir. Sekiz-on bin yıl öncesine giden geniş bir sermaye birikimine sahibiz! Sahip olduğumuz birikimin dışına çıkıp da modernlik adı altında, Avrupaî tarzdaki eserlerin ülkemize sokulması ve adapte edilmesi son derece yanlıştır.

AVM'lerin ilk çıkışı, hızla artan nüfusun, toplu konutlarda yaşayanların sosyal, ruhî ve bedenî ihtiyaçlarını karşılamak içindir. Kapitalist zihniyet bunu değiştirdi."

Gerçekten; bütün Belediye Başkanlarının, çevrecilerin, mimarların, kente şekil verenlerin bulunması ve dinlemesi gereken bir konferanstı! Tarihi okuduğumuzda, karşımıza çıkan gerçeklerle, yapılanların hiç uyuşmadığını görüyoruz! Yol açmak, imar çalışması yapmak... adına şehirlerin özelliği ve güzelliği bozuluyor! Konya'nın bir kalesi vardı! Şimdi nerede? Nereye gitti?

Aslında şehirlerdeki; kültür, sanat ve tarihi değeri olan yapılarda yapılacak olan çalışmalar için halkın görüşüne, bilenlerin bilgisine sormak, "referandum" yapmak, yani şehir insanının önüne sandık koyup; "Belediye olarak şunları şunları yapmak istiyoruz, ne dersiniz?" diye sorarak, görüşüne başvurarak ortaya koyulan işler, hem şehirler için, hem belediyeler için ve hem de halkın rahatı, tarihin korunması, kültürün ayaklar altına alınmaması açısından önemlidir.

Tarih kokan, her taşının altından; kültür, sanat, tarih fışkıran şehir mi? Yoksa beton kalıpları arasında havasız, estetikten uzak, sanat özelliği olmayan, insanların şehirlerden kaçmasına sebep olan bir kentleşme mi? (02 EYLÜL 2015)

“ELİF” OLABİLMEK

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

“ELİF” OLABİLMEK

Sizin duanız olmasa, Allah size ne diye değer versin?

Nedir Elif?

İnancında; dimdik olmak,
Hayatında kula kulluk yapmamak,
“Emir olunduğu gibi dosdoğru olmak”,
Sıratı müstakimden başka yola sapmamak,
Elif; Kıyamdır, ayakta duruştur, kararlılıktır!...
Sözünün eri, evinin eri, eşinin ferî olmaktadır!
Bakarken elif, söylerken elif, yaparken elif!...
Elif; ilk olmaktadır, ön sırada durmaktadır,
Baba olmak, eş olmak, kardeş olmak,
Sırdaş olmak, yoldaş olmaktadır!
Elif; kötülere hasım, hayırlara hısım olmak,
Gariplere hemdem, kimsesize tılsım olmaktadır!...
Elif; Komşusu açken tok yatmamak,
Kimseye yan gözle bakmamak,
“kendî için istediğini başkası için de istemek”,
Dünya çıkarı için kimseye küsmemektir!...
Elif, adam olmak, adam kalmaktır!
Elif; yaratana tam kul olmaktadır!

ELİF: Tasavvuf ıstılahı olarak, Zât-ı Ehadiyyet'e işaret eder. Zira O, ezellerin ezeline eşyanın ilkidir.

Elif, tanışmak, kaynaşmak, sevmek, cana yakın olmak, dostlukta bulunmak anlamlarına gelen “ülfet” ile bir şeyin müteaddit unsurlarını bir araya getirmek, arasını bulmak, imtizaç ettirmek anlamındaki “te’lîf” masterlarının türediği “e-l-f” kökündendir.

Birçok deyimler “elif” ile ifade edilmiştir: “Elif’ ten yâya kadar” deyimi baştan sona kadar okumak, bilmek ve öğrenmek; “Elifi görse mertek sanır” deyimi de okuma yazma bilmeme ve cehalet anlamına gelir. “Elifi elifine” aynen, tıpatıp uygunluğu ifade için kullanılır.

Tarikatlarda bir kısım tarikat eşyaları elifle yapılmış isimler taşır. Meselâ tarikat ehlinin kullandığı bir tür başlığa “elifi tâc” denmektedir.

Üsküdar’lı Râzî şöyle der:

“Başta elifi tâcı
Kendi başların tâcı
Tarîk-i Nakşîyye’den
Gözlerin Hallâc’ı.”

“Elif Allah aşkıdır, gönlümde mihmanım benim.
Mim Muhammed mürşidim, hem canda cananım benim.”

“ELİF” olmayı becerebiliyor muyuz? “elif” olmak, adam olmaktadır, adam kalmaktır. (06 EKİM 2015)

TÜRKİYE'DEN NOBEL ÖDÜLLÜ İLİM ADAMI NEDEN AZ ÇIKIYOR!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

TÜRKİYE'DEN NOBEL ÖDÜLLÜ İLİM ADAMI NEDEN AZ ÇIKIYOR!

Nobel Edebiyat Ödülü sahipleri (İsveççe: Nobelpriset i litteratur) edebiyat alanında seçkin katkılarda bulunmuş yazarlardan seçilerek, her yıl İsveç Akademisi tarafından takdim edilir. Nobel Ödülü, Alfred Nobel'in 1895 tarihli vasiyeti üzerine; kimya, fizik, edebiyat, barış ve fizyoloji veya tıp alanlarında olmak üzere beş dalda ödül verilmeye başlanmıştır.

Nobel'in vasiyetinde belirttiği gibi, Edebiyat Ödülü sahibine İsveç Akademisi'nin seçtiği beş üyeli komite tarafından karar verilir ve ödül, Nobel Vakfı tarafından karşılanır.

Nobel Edebiyat Ödülü ilk kez 1901 yılında verilmiş, bu ödülü Fransa'dan Sully Prudhomme kazanmıştır. Her ödül sahibi, bir madalya, bir diploma ve miktarı yıllara göre değişen nakit para ile ödüllendirilir. 1901 yılında, Prudhomme 150.782 İsveç kronu almıştır, ki bu, Aralık 2007 tarihinde 7.731.004 İsveç kronuna eşdeğerdir. 2008 yılında, bu ödüle Fransa'dan Jean-Marie Gustave Le Clézio nail görülmüş ve 10.000.000 İsveç kronu ile ödüllendirilmiştir. Ödül töreni; geleneksel olarak Stokholm'da, Alfred Nobel'in ölüm yıldönümü olan 10 Aralık tarihinde yapılmaktadır.

2012 yılına gelindiğinde Nobel Edebiyat Ödülü 105 defa verilmiş ve toplamda 109 kişi bu ödülü kazanmıştır. 1958 yılında Rusya doğumlu Boris Pasternak bu ödüle layık görülmüş, ancak Sovyetler Birliği hükümetinin baskısı altında bu ödülü reddetmek zorunda kalmıştır.

1964 yılında Jean-Paul Sartre, geçmişte tüm resmî ödülleri reddettiği gibi, bu ödülü de reddetmiştir. Bugüne kadar on iki kadın Nobel Edebiyat Ödülü'nü kazanmıştır ki, Nobel Barış Ödülü ile birlikte, diğer tüm Nobel dallarından daha fazladır.

Nobel Edebiyat Ödülü'nün verildiği tüm bu yıllar boyunca sadece dört defa, ödül iki kişiye verilmiştir (1904, 1917, 1966, 1974). Ayrıca yedi defa Nobel Edebiyat Ödülü verilmemiştir (1914, 1918, 1935, 1940–1943).

Türkiye'ye çok güzel haber geldi. 2015 Nobel Kimya ödülünü Türk bilim insanı Prof. Dr. Aziz Sancar, Tomas Lindahl ve Paul Modrich aldı. Peki kanser üzerine çalışmalarıyla dünya çapında tanınan Prof. Aziz Sancar kimdir?

Aziz Sancar, Mardin'in Savur İlçesinde, okuma yazma bilmeyen ancak eğitime önem veren sekiz çocuklu bir anne-babanın çocuğu olarak doğdu. İstanbul Tıp Fakültesi'ni bitirdi. Yurtdışında yaptığı çalışmalarla Amerikan Ulusal Bilimler Akademisi'ne kabul edilen üç Türk'ten biri oldu.

Tarihçi Mustafa Armağan, Nobel Edebiyat Ödülü konusunda şunları söylüyor:

“Orhan Pamuk'un Nobel Edebiyat Ödülü'nü alması geniş yankı uyandırdı. Bu ödülü alan ilk Türk olduğu manşetlere kadar çıktı. Ancak konunun bir de tarihe ilişkin kısmı var. Hem Nobel ödüllerinin, hem de Osmanlı'nın yakın tarihine eğildiğimizde şaşırtıcı bir gerçekle karşılaşmaktayız. Eğer Osmanlı Devleti 19. yüzyıldaki gibi devam etmiş olsaydı, bugün bir değil 4 Nobel'imiz olacaktı.

Biz neden Osmanlı için aynısını yapmayalım ki? Diye düşündüm. Mesela bir “Boşnak Osmanlı edebiyatı”, bir Gürcü, Arap, Yunan, Sırp, hatta Macar Osmanlı edebiyatı neden olmasın? Bunlar büyük Osmanlı şemsiyesi ve medeniyeti altında yaşadılar ve nefes alıp verdiler. Öyleyse, “Osmanlı edebiyatı” terimini de yeniden tartışmaya açmamız gerekmez mi?

Osmanlı edebiyatı, yalnızca Osmanlıca, yani Arap harfli Türkçe metinlerden mi oluşuyordu? Hayır: Mesela Karamanlıca neydi? Mübadelede Yunanistan'a giden Karamanlı Türkler Yunan alfabesiyle Türkçe yazmıyorlar mıydı? Yazılan bal gibi Türkçeydi ama harfler Yunan alfabesindendi: Bu açıdan bakarsak üç Osmanlı kökenli yazarın edebiyat dünyasının bu en büyük ödülüne sahip olduğunu görürüz. Bunlar İvo Andriç, Yorgo Seferis ve Elias Canetti'dir.”

1916 yılında yine edebiyat dalında ödül kazanmış olan Polonyalı yazar Henryk Adam'ın baba tarafından Litvanya ya yerleşen bir tatar türkü olduğu söylenir. Trylogia isimli tatar Türklerini anlatan eseriyle ödül alan Henryk Nobel ödülünü kazanan ilk Türk olurken Orhan Pamuk ta Nobel ödülünü kazanan ilk Türk vatandaşı unvanını aldı.

“Türkiye'de Neden Nobel Ödüllü İlim Adamı az çıkıyor?” sorusunun cevabı; Eğitim'in yazboz tahtasına döndürüldüğü, her önüne gelenin eğitimi bozduğu, düşünen, fikir geliştiren, tefekkür eden insan yetiştirmediğimiz için. (09 EKİM 2015)

HİCRİ YILBAŞI!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

HİCRİ YILBAŞI!

Hicri yılbaşı Müslümanlar için çok önemli bir gün! İslam tarihinde takvim başlangıcıdır! Muharrem ayı'nın başı. Ayrıca Muharrem ayı, "Kerbela hadisesi" ile de ünlü!

Hicret; terk etmek, ayrılmak, ilgisini kesmek anlamındadır. Kişinin; herhangi bir şeyden bedenen, lisanen veya kalben ayrılıp uzaklaşması demektir. Ancak, hicret denilince ilk bakışta; bir yerin terk edilerek başka bir yere göç edilmesi olarak bilinir.

Genelde Müslüman olmayan bir ülkeden, Müslüman bir ülkeye gitmeyi, özel olarak Hz. Peygamberin ve Mekkeli Müslümanların Medine'ye göçünü ifade eder. Medine'ye göç eden Müslümanlara Muhacir, muhacirlere yardım eden Medineli Müslümanlara da; Ensar unvanı verilmiştir.

Bir hadiste; "Muhacir (Hicret eden), Allah'ın yasakladığı kötülük ve günahları terk eden kimsedir." Denilmekte, bir başka hadiste ise; Hicret "kötü şeyleri terk etmek" anlamındadır.

Hicret; kötü şeyleri terk etmek, Allah uğrunda başka bir yere göç etmek, Allah'ın yasakladığı kötülük ve günahları terk etmek, kötü şeylerden uzak durmak gibi anlama da gelmektedir.

Mutasavvıflar, hicret kavramını hem; "haramları terk edip, kötülüklerden uzaklaşmak" hem de; "nefsi terbiye etmek maksadıyla yolculuğa çıkmak" veya "kalben ve zihnen halkı terk etmek" anlamında kullanmışlardır.

Kur'an-ı Kerim, Hz. Peygamberden önceki dönemlerde de peygamberlerin ve onlara inanan insanların, kâfirlerce hicret etmeye zorlandıklarından ve bunların, inançları uğrunda yurtlarını bırakıp, başka yerlere gittiklerini anlatır. Hz. İbrahim, kavminin kendisini ateşte yakma girişiminin ardından; "Doğrusu ben, Rabbimin emrettiği yere hicret ediyorum" demiş ve önce Filistin, ardından Mısır'a göç edip, daha sonra da Ken'an diyarına yerleşmiştir.

Hz. İbrahim ile beraber Filistin'e kadar bu hicrete katılan Hz. Lut, peygamberlik görevini yaparken kâfirlerin azgınlık ve ahlaksızlıkları karşısında Cenabı Hak'tan aldığı emirle bir gece vakti inananlarla birlikte yurdundan çıkmış, arkasına dönüp bakmadan, gitmesi istenilen yere gitmişti.

Hz. Şuayp peygambere kavminin ileri gelen kibirlileri; "Ey Şuayp! Kesinlikle seni ve seninle beraber iman edenleri memleketimizden çıkaracağız, yahut dinimize döneceksiniz" demişler, onu ve müminleri hicrete zorlamışlardı.

Hz. Musa, Allah'ın emriyle geceleyin Mısır'dan yola çıkardığı İsrailoğullarını göç ettirmeyi başarmış, peşlerine düşen Firavun ve ordusu ise, denizde boğulmuştu.

Hicret, bütün peygamberlerin hayatında vardır. Tarihte; "Nuh, Âd ve Semud kavimlerinin kâfir olanlarının; "elbette sizi yurdumuzdan çıkaracağız ya da mutlaka dinimize döneceksiniz" dedikleri kayıtlıdır.

Hz. Peygamber ve kendisine inananlar da, daha önceki peygamberler ve ümmetlerinin âkıbetine uğramışlardır. Mekke Müşrikleri, sevgililer sevgilisi Hz. Peygamber'e karşı İslamiyet'i tebliğ etmeye başladığı andan itibaren olumsuz bir tavır takınmışlardır.

Bu tavır, sadece İslam'ı reddetmekten ibaret kalmadı.

Sevgililer sevgilisi; alay edildi, ona inananlara baskı uygulandı ve bu baskılar, İslamiyet'in Mekke'de yayılmaya başlaması üzerine eziyet ve işkenceye dönüştü. Ammar bin Yasir'in babası Yasir ve annesi Sümeyye işkenceyle öldürüldü.

Hicret; geçmişte kalan bir şey değil, hala insanlık tarihini etkilemeye devam eden bir olay olarak özel bir zaman diliminin oluşmasına yol açmaktadır.

Kur'anda, "fi sebilillah" ifadeleri vardır. Anlamı; Allah yolunda demektir. Allah yolu, dünya kurulduğu andan itibaren kıyamete kadar süreceğine göre, kıyamete kadar hicret devam edecek demektir. Her insan, Allah yolunda olmaya ve kalmaya devam etmek zorundadır. Hiçbir insan, Allah'ın ilahi kurallarının dışında değildir ve olamaz da. Tabir yerindeyse, Allah'ın ilahi kanunları bizi çepeçevre kuşatmıştır. Ya bu dünyada onlara uygun davranır, hayatımızı düzene sokarız, ya da sonuç felaket olur! Kimse: "Ben Allah'ın kuralını tanımıyorum, Allah'ı kabul etmiyorum" deme lüksüne sahip değildir. (15 EKİM 2015)

ŞEHİRLERİN HAFIZASI

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

ŞEHİRLERİN HAFIZASI

Şehirler; yapılarıyla, mimari görüntüleriyle, yeşil alanlarıyla, park ve bahçeleriyle, cami, kilise, havra ve tarihi eserleriyle...şehir olma vasfını yerine getirmiş olmaz. Şehirler; cansız, ruhsuz mekanlardır. Onlara ruh veren; ilim ve fikir adamları, mütefekkirler, mutasavvıflar, kanaat önderleri, yazarlar, edebiyatçılar, şairler ve kültür insanlarıdır. Kültür adamlarını, ilim erbabını çekip aldığınız zaman ortada; ruhsuz, cansız, anlamsız, kör ve sağır bir görüntü çıkar karşımıza! Tarihe baktığınızda, bütün devlet ricalinin yanında mutlaka; ilim erbabının bulunduğunu görürsünüz. Selçuklular döneminde; Mevlana'lar, Şems-i Tebrizi'ler, Sadreddin Konevi'ler... ve daha sayamadığımız birçok ilim, din ve tefekkür adamları, devletin her işinde söz sahibi olmuş, "devlet ebed müddet" anlayışı içinde bir yol izlemişlerdir. Şehirlerin fethinde; dervişler, mütefekkirler ve ilim erbabının payı inkâr edilmez! Anadolu'nun, Türk yurdu olmasından önce; "Abdalan-ı Rum, Bacıyan-ı Rum, Gaziyan-ı Rum" unvanlı "ilim, kültür, sanat ve tefekkür erbabının büyük rolü olmuştur! Bunlar öncelikle, kalelerin fethinden evvel, gönülleri fethetmişler ve kalelerin fethi kolay olmuştur!

Osmanlı'nın kurucusu Osman Gazi, Şeyh Edebalı'den; Fatih Sultan Mehmet, Molla Gürani'den...feyiz almış, hocaları, ilim, fikir ve düşünce adamları, devletin bekası için çalışmış, devlet yöneticileri, bu insanlarla yanyana, kol kola hareket etmişlerdir.

Bir başkent her zaman başkenttir anlayışı, Konya'da her zaman kendini gösteriyor. Bu şehir, canlılığını, hayat veren özelliğini koruyor! Belediyeler, maddi alanlara önem verdiği gibi, Kültür, sanat, edebiyat, şiir ve tefekkür alanlarında da büyük gayret içindeler! Konya ve Türkiye adına çok önemli eserlere imza atıyorlar! Mesela Mevlana'nın dünyaca meşhur eseri; Mesnevi'nin, 24 yabancı dile çevirisi yapılmış, bütün dünyanın, hem Mevlana'yı, hem de en önemli eseri olan Mesnevi'yi tanıma, okuma, anlama ve hayatına uygulama şansını yakalayacaktır! Mesnevi'de hedef 50 dile çevirisinin yapılması.

Çok çok önemli olan ve büyük bir eksikliği dolduran, Konya Ansiklopedisi, hamdolsun tamamlandı. Tamamı 9 cilt oldu! Gerçekten; "şehrin hafızası" niteliğinde bir eser. Aynı zamanda başvuru kitabı, kaynak kitap, araştırmacılara, yazarlara, ilim adamlarına ışık tutacak ve yol gösterecek bir değerle manzumesi! Sebep olan, bu konuda elini değil vücudunu taşın altına koyan bütün ilim, edebiyat, yazar ve araştırmacılara şükranlarımı sunarım.

Büyükşehir Belediyesi'nin; yayın sayısı 400'e yaklaştı. Yani; "Konya Kitaplığı" oluşturuldu. Artık Konya hakkında bilgi almak isteyen, Mevlana ile ilgili araştırmada bulunacakların tek ve net bir adresi var; "Konya Kitaplığı!"

Bu örnek tutum, bütün şehirlere, insanlara örnek oluşturmaktadır. Daha doğrusu örnek olmalıdır. El ele verince başarılamayacak, üstesinden gelinemeyecek hiçbir iş yoktur.

Sadece; Mimarları, yalnızca Mühendisleri, doktorları, avukatları, esnafı, ticaret erbabı... yetmiyor. Devreye; yazar, ilim adamı, edebiyat insanı, mütefekkirler, felsefeciler, fikir üretenler... girmedikçe, hep birlikte hareket etmedikçe eksik oluyor.

Şehirler; kültürleriyle, kültüre hizmet eden değerleriyle ülkelerin hafızasıdır. Bugün, Büyükşehirlerin uğraş alanları daha da genişlemiş, bütün il sınırları, belediyelerin hizmet alanı olmuştur. Bu demektir ki; her ilçe'ye, her beldeye, her köy ve mahalleye ilim, kültür, edebiyat erbabı ile birlikte ruh götürülecek, bilgi aktarılacak, gençlerimize, kadın ve erkeğimize... manevi eğitim sunulacaktır! (22 EKİM 2015)

CAMİLER, ASLİ GÖREVİNE DÖNÜYOR!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

CAMİLER, ASLİ GÖREVİNE DÖNÜYOR!

Bu yazı başlığını okuyan kardeşlerim; “kazım hocam, camiler asli görevinde değil mi? baksana namaz kılıyoruz, cemaat oluyoruz, mevlilere, hatimlere geliyoruz. Cuma ve bayram namazlarında camileri tıklım tıklım dolduruyoruz...” Diyeceklerdir.

Doğru; camilerde; namaz kılıyoruz, Cuma ve bayram namazlarına geliyoruz... pekiyi sonra? Sonra ne oluyor? Şu unutulmasın ki; namaz, camiden çıktıktan, hac, Kâbe'den döndükten sonra başlar. Camide cemaat mı oluyoruz? Yoksa kuru kalabalık mı? Aynı safta, yan yana namaz kılan Müslümanlar, camiden çıktıktan sonra, el ele gönül gönüle, kafa kafaya vererek, olayları, meseleleri, konuları, ülke, islam ve insanlık hususlarını masaya yatırıyorlar mı? Camileri sadece Cuma ve bayramlarda mı dolduracağız? Elbette bunlar da güzel, fakat beşvakit camileri doldurmamız; mahallemizin, sokağımızın, şehrimizin insanlarıyla ilgilenmek, düşünce geliştirmek, hatta tartışmak... en asil ve en doğru bir meseledir. Yalnız tartışma konusunu iyi ayarlamak, kırıncı ve düşman saflara ayırıcı tutum sergilememek gerekli.

Resulullah döneminde camiler. Hem ibadethane, hem okul, hem ülke ile ilgili meselelerin tartışılıp görüşüldüğü karar makamı, hem fikir alışverişinin yapıldığı dayanışma mekanlarıydı.

Aynen o kutlu dönem gibi; Türkiye'nin çeşitli illerinde camiler asli fonksiyonlarını yerine getirmeye başladı!

Hamdolsun. Bu duruma getirenlere müteşekkirimiz!

Konya'da, Sahip Ata Camiinde; Büyükşehir Belediyesi'nin, Medeniyet Okulu projesi kapsamında her hafta Perşembe günleri “Tefsir Sohbetleri” yapılıyor. Katılım epey çok! Millet, buna susamış! Halkımız, dinini, Kur'anını, doğru kaynaktan ve doğru kişilerden öğrenmenin mutluluğunu yaşıyor! Aliya Ali İzzet Begoviç Camiinde de, alışılmışın ötesinde programlar icra ediliyor!

Basından aldığımız bilgilere göre Tokat Müftülüğünce başlatılan “Cami Öğrenci Evi” projesi kapsamında, kent merkezindeki 25 cami yakınında kiralanan öğrenci evlerinde 20'si kız 120 üniversite öğrencisine sıcak yuva imkânı sunuldu. Tokat Müftüsü Ahmet Erdem, proje fikrinin 2014 yılındaki “Cami ve Gençlik” konusunun işlendiği Cami ve Din Görevlileri Haftası'nda çıktığını söyledi. Erdem, projenin adını “Cami Öğrenci Evi” koyduklarını vurgulayarak “Burada asıl olan cami ile öğrenciyi bütünleştirmek. Hiç kopmayacak bir gönül bağı oluşturmak ki bu oluştu” diye konuştu. 2014 yılından, 2015 Cami ve Din Görevlileri Haftası'na kadar 25 Cami Öğrenci Evi'ne ulaştıklarına dikkati çeken Erdem, şöyle devam etti: “Her biri bir caminin adını taşıyor. 25 öğrenci evimizden 21 tanesi erkek öğrencilerin kaldığı evler ve burada 100 öğrenci kalıyor. 4 tanesi kız öğrencilerin kaldığı evler ve burada da 20 tane kız öğrencimiz kalıyor. Erkek evlerinden sorumlu olan imam veya müezzin o evle ilgileniyorlar. Sadece kira ödemek değil. Özel sıkıntıları oluyor, dertleri oluyor kısaca onlarla hemhal oluyorlar” dedi

Daha bilmediğimiz ve duymadığımız camilerimizde, bu tür güzel faaliyetlere imza atıldığını tahmin ediyorum.

Böylesine güzellikleri başlatan, devam ettiren, ilgilenen, katılan herkese teşekkür ediyorum. Evet, Cami; toplayan, bir araya getiren... anlamındaki görevine şimdi kavuşuyor! (28 EKİM 2015)

Millet: “İstikrar” Dedi!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

Millet: “İstikrar” Dedi!

Millet; 7 Haziran seçimlerinde yanlış yaptığının farkına vardı. O istedi ki, AK PARTİ'nin kulağını çekelim, kendisine çeki düzen versin. Ama bu hatırlatmayı yaparken, yani kulağı çekerken kulak elde kaldı! Tabii yapılan yanlışın faturasını yine millet ödedi! Piyasalar dibe vurdu, terör azdı, sanayicide umutsuzluk hakim oldu! Dolar, avro çıldırdı, borsa çöktü! Yatırımlar durdu!... yapılan koalisyon görüşmelerinden sonuç çıkmadı! Partiler (CHP, MHP,HDP) ülkeyi karanlığa sürüklemek için ellerinden ne geliyorsa yaptılar! Halk, illalalh dedi.

Ve hayırlısıyla 1 Kasım seçimleri yapıldı! 1 Kasım'da genel seçimlerde sandıktan 'istikrar'a devam çıktı. AK Parti hükümetlerinin son 13 yılda siyasette ve ekonomide sağladığı istikrar ortamının devamını sağlayacak sandık sonuçları yeni dönemde ekonomiyi de sıçratacak. Sandıktan AK Parti'nin tek başına iktidar olarak çıkması, hem iş dünyasında hem de piyasalarda büyük bir zafer olarak algılandı.

Kısa vadede, başta ABD Merkez Bankası'nın faiz artırımı endişelerinin baskıladığı, dünyada kriz ortamının yaşandığı bir dönemde güçlü siyasi istikrarla hem piyasalara hem de ekonomiye güvenin tekrar geleceğini belirten uzmanlar, orta ve uzun vadede Türkiye'nin tekrar ihracatta artış hızını yakalayarak yüzde 4'ün üzerinde performans sağlayacağını söylediler. Yerli ve yabancı yatırımcıların tekrar artışa geçmesiyle istihdamın artacağını dolayısıyla işsizliğin tekrar düşüş trendine gireceğini belirten uzmanlar, Türk Lirası'nın tekrar güçleneceğini kaydetti. Yeni dönemde reformlar da hız kazanacak. 2003-2014 döneminde uyguladığı reformlarla Türkiye'yi alt orta gelir grubundan, üst orta gelir grubuna çıkaran AK Parti, kişi başı gelirden Türkiye'yi 3.500 dolardan alıp yaklaşık 10 bin dolar seviyesine çıkarırken, birinci nesil reformlarla sınıf atlattı.

Kredi notunda da Türkiye'yi yatırım yapılabilir ülkeler sınıfına sokan AK Parti'nin şimdi hedefi 'ekonomiyi sıçratacak' ikinci nesil reformlarda. Türkiye ikinci nesil reformlarla niteliksel dönüşüm sağlanarak, 2023 hedeflerine emin adımlarla yürümeye devam edecek. Yine Türkiye'yi 2023 hedeflerine ulaştıracak toplamda 100 milyar doları aşan mega projelere ilişkin yatırımlar da hız kazanacak. 2023 hedefleri kapsamında Türkiye'nin, dünyanın ilk 10 ekonomisi arasına girmesi yer alıyor. GSYİH'nın 2 trilyon dolara, kişi başı milli gelirin 25 bin dolara çıkarılması öngörülüyor. İhracatın 500 milyar dolara, turizm gelirlerinin 50 milyar dolara çıkarılması öncelikli hedefler arasında yer alıyor. İşsizliğin ise yüzde 5 bandına düşürülmesi planlanıyor.

ABD Merkez Bankası'nın (FED) geçen hafta içinde faiz artışıyla ilgili aralık ayı sinyalini vermesi nedeniyle baskı altına giren piyasalar, tek parti iktidarına sevindi. İlk olumlu tepki Türk Lirası'ndan geldi. Seçim sonuçlarıyla istikrarı gören dolar, TL karşısında uluslararası piyasalarda hızla geriledi. Cuma günü 2.91 seviyesinden işlem gören dolar, dün akşam 2.80 seviyesine düştü. Bankacılar, 7 Haziran'dan bu yana devam eden siyasi belirsizliğin ortadan kalkması nedeniyle, dolar karşısında sene başından beri yüzde 20'nin üzerinde değer kaybeden TL'nin güç kazanacağını söylediler. Faizlerde de ilk etapta 1 puana yakın düşüş olabileceğini kaydeden piyasa uzmanları, borsanın da hızlı bir yükseliş trendine girebileceğini söyledi.

7 Haziran'da çıkan sonuç, epey üzdü milleti! Ama, bazı şeyler, aleyhe gibi görünür ama lehte tecelli eder. Şimdi de öyle oldu! AK PARTİ, milletin verdiği mesajı aldı. Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri şöyle diyor;
Tevfizname - Mevla Görelim Neyler

Hak şerleri hayreyler
Zannetme ki gayreyler
Ârif onu seyreyler
Mevlâ görelim neyler
Neylerse güzel eyler!

Sen Hakk'a tevekkül kıl
Tefviz et ve rahat bul
Sabreyle ve razı ol
Mevlâ görelim neyler
Neylerse güzel eyler!

Kalbin ona berk eyle
Tedbirini terk eyle
Takdirini derk eyle
Mevlâ görelim neyler
Neylerse güzel eyler!

.....
Dilden gamı dŭr eyle
Rabbinle huzur eyle
Tefviz-i umur eyle
Mevlâ görelim neyler
Neylerse güzel eyler!

Sen adli zulŭm sanma
Teslim ol oda yanma
Sabret sakın usanma
Mevlâ görelim neyler
Neylerse güzel eyler!

Deme Şu niçin Şöyle
Yerinedir ol öyle
Bak sonuna sabreyle
Mevlâ görelim neyler
Neylerse güzel eyler!

Hiç kimseye hor akma
İncitme, gönŭl yıkma
Sen nefsine yan çıkma
Mevlâ görelim neyler
Neylerse güzel eyler!

.....
Vallahi güzel etmiş
Billahi güzel etmiş
Tallahi güzel etmiş
Allah görelim netmiŐ
NetmiŐŐe güzel etmiş! (03 KASIM 2015)

TV'DE SÖYLEŞİ (GÜNCEL OLAYLAR)

08. 11. 2015 (BUGÜN) SAAT 17.00'DA KON TV "BÜYÜTEÇ" PROGRAMI KONUĞUYUM. KONU GÜNCEL MESELELER. İZLERSENİZ SEVİNİRİM. SELAM OLSUN.

ELİF GİBİ OLMAK ZOR MU?

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

ELİF GİBİ OLMAK ZOR MU?

Sizin duanız olmasa, Allah size ne diye değer versin?

“Elif Allah aşkıdır, gönlümde mihmanım benim.
Mim Muhammed mürşidim, hem canda cananım benim.”

Aşk elif gibidir, isminde gizlidir, ama okunmaz. O olmadan da besmele sese gelmez. O her şeyin içindedir, ama hiç bir şeyde görünmez.

İnsan vav şeklinde doğar, bir ara doğrulunca kendini elif sanır. İnsan iki büklüm yaşar, oysa en doğru olduğu gün ölmüştür. Kulluğun manası vavdadır, elif uluhiyetin ve ehadiyetin simgesidir. O yüzden Lafz-ı ilahi elifle başlar. Elif, kainatın anahtarıdır, vav kainattır.

Rabbim; vav gibi mütevazı olsun ister kulları. Musa dal olmuştur ama Firavunun gözü Elifte kalmıştır. İbrahim ateşte vavdır, Nemrut bizzat ateşe odun.

Yunus, vav olup balığın karnında anca kurtarmıştır kendini. İnsan iki büklüm olunca rahat eder ana karnında. Boylu boyunca uzansa da kim rahattır mezarında?

Vavin elifle münasebeti ne kadar iyiye, kainatın dengesi de o kadar düzgündür.

Kim kimi hatırlarsa evvel o ona koşar. Kainatta tüm cisimler boşlukta dönerken insan belki o yüzden boşlukta kalmamış, Rabbi onu imanla doldurmuştur. Evvelde eliftir, bir ilahi nefesle ahirde vav olur kainat.

Bazen bir insanın secdedeki hali, bazen bir ceninin anne karnındaki haline benzer..Vav Harfi, Allah'ın Vahid ismini ve birliğini simgeler. Ebced hesabında 6 rakamına denktir ki ; Bu yönüyle aynı zamanda imanın 6 şartını temsil ettiği söylenir. Harfi med olduğu gibi, kasem harfidir. Aynı zamanda, iki cümleyi veya özneyi bağlayan bağlaçtır.

Ey aşkın bin bir başlı vav hali

Ey sonsuz kavram

Gaflet vaktinde

Gel gönlümün üstüne

Usta bir hattatım ben.

Aşkı çizerim mekânlarla

Aşk sığmaz ki bu ummana

Vav olur gözlerimiz

Bürünürüz canlara

Bir seyyah gibi

Gelip göçen, göçüp giden

Bu mekândan mekân'a.

Demem o ki

Tarifini yapamam ben imkâna

Bir hattatım

Zamana vav çizmekteyim

Hilalin dolunaya

Dolunayın hilale dönüştüğü zamana.

Ve mahlukat

Nefes nefes aşk çekerken Mevla'ya

Üstümde aşk kokusu var

Yaşadıkça beni yontar

Ve benzetir insana.

Elimde vav

Gönlümde vav

Gözümde vav

Dem dem vav kesilirim

Beni insan yapana

Ey kalbimden geçeni bilen Allah'ım

'Kulum' de kâfi bana

İster nârına garket İster nuruna!

Nedir Elif?

İnancında; dimdik olmak,

Hayatında kula kulluk yapmamak,
“Emir olunduğu gibi dosdoğru olmak”,
Sıratı müstakimden başka yola sapmamak,
Elif; Kıyamdır, ayakta duruştur, kararlılıktır!...
Sözünün eri, evinin eri, eşinin ferî olmaktır!
Bakarken elif, söylerken elif, yaparken elif!...
Elif; ilk olmaktır, ön sırada durmaktır,
Baba olmak, eş olmak, kardeş olmak,
Sırdaş olmak, yoldaş olmaktır!
Elif; kötülere hasım, hayırlara hısım olmak,
Gariplere hemdem, kimsesize tılsım olmaktır!...
Elif; Komşusu açken tok yatmamak,
Kimseye yan gözle bakmamak,
“kendi için istediğini başkası için de istemek”,
Dünya çıkarı için kimseye küsmemektir!...
Elif, adam olmak, adam kalmaktır!
Elif; yaratana tam kul olmaktır!

“Elif” olmadan diğer harflerin olmadığı gibi, “Lâ” da olmaz, “İllâ” da olmaz. Onun için; “Lâ İlahe İllallah” ilkesinde;
“Allah’tan başka bütün ilahlara, ilah yerine konulara, Allah’ı devre dışı bırakmayı kendine meslek edinmiş Allah’ı
inkâr eden bütün İZM’lere, bütün “ELİF”sizlere, dünyayı teröre gark eden, barışı baltalayan her felsefi akıma, insan
elinden çıkan her türlü şeytanî vesveseye “Hayır” demelidir.

“Elif” olmak; Hz. Adem’in yaratılması, insanın yaratılış serüveni, Allah’ın ruhlardan aldığı; “elest” akti, Hz.
Peygamberin; “beni Hud suresindeki; “Emir olunduğun gibi dosdoğru ol” ayeti yaşlandırdı” ifadesi, Kur’anda çokça
zikredilen; düşünce, fikir, akıllı kullanma emirleri, ayetlerin hep; “Elif” olmayı yani “Kâmil insan” olmayı öğütlemesi,
“Elif” gibi davranış sergileyerek kurtuluşa ermek isteyenler; önce olumsuzluklara, “hayır” diyerek, olumluya adım
atmayı temsil eden, “İlla”ya yani; batıl, Allah’a şirk koşan, tevhit dışı, “ELİF” siz bütün sistemleri temelden yıktıktan
sonra yepyeni bir sistem kurmak meselesine kafa yorar. (16 KASIM 2015)

“İNSAN HAYVANAT BAHÇESİ!”

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

AVRUPA’NIN DÜŞTÜĞÜ DEREKE:

“İNSAN HAYVANAT BAHÇESİ!”

“İnsanlık” dersi vermeye soyunan ama barbarlıkta sınır tanımayan Avrupa’nın en büyük insanlık ayıbı “İnsan Bahçeleri” nde insanlar ziyaretçi bekleyen birer hayvanmış gibi kafesler içinde teşhir edildi!

Dünya tatlısı siyahî bir çocuğa maymun muamelesi yapılıp çitlerin dışından ona yemek atarken çekilen resmi, yürekleri dağlar!

Bir çok Siyu yerlisi, Eskimo ve Afrikalı yerliler, bu bahçelerde, yoğun bir iş günü geçiren insanları eğlendirmek için haftasonlarında sergilendikleri kafeslerde hayatını kaybetti.

Yalnızca yeni bir medeniyete değil, aynı zamanda hiç tanımadıkları virüslerin neden olduğu hastalıklara da ayak uyduramayan bu insanların kimi yakalandıkları verem, veba, suçiçeği gibi hastalıklardan, kimisi de aşırı soğuk ve yetersiz beslenmeden dolayı hayatını kaybetti.

1904 yılında Samuel Verner adlı evrimci bir araştırmacı tarafından Kongo'dan getirilip zalimce zincirlenerek kafese kondu. Birkaç şempanze, bir goril ve bir orangutan ile birlikte "insanın eski ataları"adı altında kafes içine alınarak hayvanat bahçesindeki ziyaretçilere sergilendi!

Bu insanlar özel eğitimlere tabi tutulup, aslanlara, maymunlara, köpeklere öğretilen gösterileri yapmak zorunda bırakılmışlardı.

O dönem Paris'ten Riga'ya, Bern'den Varşova ve Bükreş'e kadar hemen hemen bütün Avrupa'yı dolaşan Michael, sirklerde ve yabancı halk ve ırkların teşhirinde nasıl rol aldığını hâlâ çok net hatırlıyor. Bugün 88 yaşında olan Michael, uzun süre o dönemden hiç bahsetmek istememiş. Yabancı halk ve ırkların teşhiri ve sirklerde yer almaktan, çok erken yaşta nefret etmeye başladığını kaydeden Michael, yıllar sonra kendi ve ailesinin hikâyesini anlatan bir kitap yazmaya karar vermiş;

Kitabın adı “Alman ve Üstüne Bir De Siyahî Olmak”.

Michael, “Biz siyahîlerden her zaman neler yapabildiğimizi kanıtlamamız ve yapmamız isteniyor. Benim ten rengime ve görünümüme sahip bir insan bir Alman gibi düşündüğünü nasıl kanıtlayabilir. Bana kimse güvenmek istemiyor. Sürekli bir şeyler kanıtlamak zorundayım. Bunun artık sona ermesini istiyorum. Alman olmanın da renkleri olduğu artık kabul edilmeli” diyor.

Çok değil bundan 55 yıl öncesine kadar Belçika, Hollanda, İspanya, Macaristan, Almanya, İsveç, İtalya, ABD’de, bir değil pek çok kentinde 1870’lerden 1960’lara kadar Afrika’dan getirilen insanlar etrafı dikenli tellerle çevrili hayvanat bahçelerinde teşhir ediliyorlardı.

“Vahşi insanlar, ilkeller, insana benziyorlar, insanoğluna en yakın varlık galiba” diye tasnif ediliyorlardı. Hayvanat bahçelerinde, fuarlarda, sergi alanlarında teşhir edilmek için binlerce insan kadın, erkek, çocuk Afrika’dan gemilerle taşınıyorlardı. İnsanlar nadir hayvanlarmış gibi seçiliyorlar ve kafese konuyorlardı.

Fuar alanının dışındaki levhada “Lütfen yiyecek vermeyin daha önce beslendiler” yazılıydı. Çoğunun üzerindeki çıkarılıyordu, göğüsleri açıktaydı. Bazıları intihar etti, bazıları ise teşhir edilirken öldü. Ölen de sergilendi. Aynı dönemlerde bazı bilim adamlarının görüşleri de aktarılıyordu: “Haftalardır bunların üzerinde çalışıyoruz, bunların aklı aşırı derecede geri. Fevkalade saldırganlar ve hiçbir hisleri yok. İnsana en yakın vahşi örneği denebilir”

1931’de Paris’te, Eiffel’in altında açılan İnsan Hayvanat Bahçesi’ni 34 milyon kişi gezdi. 82 yıl önce yeni kıtada ekonomik buhran, Sovyetler’de kıtlık vardı. Avrupa’da ırkçılık yükselişteydi. Eiffel’in altında açılan insan hayvanat bahçesinin tanıtımında “Fransa’nın medeniyet misyonunu gerçekleştirirken nelerle meşgul olduğunu keşfedin” yazılıyordu. (18 KASIM 2015)

KONYA YERİNDE DURAMIYOR!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

KONYA YERİNDE DURAMIYOR!

Konya, gerçekten; “Bir başkent, her zaman başkenttir” sözünü yerine getirmekte ve kültürel alanda durmak bilmeyen bir çalışma içindedir.

Aydınlar Ocağı, Kültür, sanat, edebiyat, tarih ve ilme susamışlara, alanında uzman kişiler tarafından konferans verdirmekte, paneller yapmakta ve kültürün nabzını tutmaktadır! Uzun zaman her hafta Salı günleri, Sille Kültür Evi’nde faaliyetini yürütmüştür. Bu süre içinde programa gelmek isteyenler için Belediye otobüs tahsis etmiş, kültür, ilim, edebiyat, sanat... âşıklarını Sille Kültür evi’ne Salı Sohbetlerine taşımıştır.

Sille Kültür evi’ndeki faaliyeti sona eren Aydınlar Ocağı, bundan sonra ve devamlı olarak yine her hafta Salı günleri İl Halk Kütüphanesi Konferans Salonu’nda Kültür âşıklarını beklemektedir. Uzun soluklu, kararlı bir program yaptığı için Aydınlar Ocağı yöneticilerini kutluyorum.

Kültürden söz edilip de, Yazarlar Birliği’nden bahsedilmez mi? Yazarlar Birliği Konya Şubesi, kurulduğu günden bu tarafa, her hafta Cumartesi günleri her alanda; Din, Edebiyat, Tarih, Şiir, Kültür, Sanat... alanında ne kadar güzellik ve bilinmesi gereken, gönül dünyamızı süsleyen cilruba faaliyetlere imza atmaktadır.

Yazarlar Birliği’nin bahçeli evini özlüyorum. Havuzu, gülleri, programın samimi bir havada yapılması...! Bilmiyorum ama bu güzelliklerin heba edilmesine gönlüm razı değil. Hem tarihi bir özelliği vardı, hem de sıcak bir ortam! Eğer yenilenecekse, bu bina, aynen; bedesten’deki yenileştirme gibi yapılabilirdi. Dolayısıyla Konya’da bir marka olan; Yazarlar Birliği’ne uygun bir mekanda gerçek anlamıyla Kültürel faaliyetler sürdürülebilirdi.

Her yıl, yeni etkinlik takvimi yayınlanmakta yazarların ve üyelerin fikirleri istikametinde program icra edilmektedir. Yazarlar Birliği de, her hafta Cumartesi günleri, Kültürel etkinliklerini Kültür park içindeki İl Halk Kütüphanesi konferans salonunda yürütmektedir. Katılımlar her geçen gün artmakta, katılımcılar, memnuniyetini katılarak ortaya koymaktadır!

Konya Büyükşehir Belediyesi Koyunoğlu Şehir Müze ve Kütüphanesi bünyesindeki Konya Yaşam Kültürü Müzesi’nde her Cumartesi İkinci Sohbetleri düzenleniyor.

Ayrıca “İkinci Sohbetleri” kapsamında Mesnevi Okumaları da icra edilmektedir. “Mesnevi Okumaları”nın diğer programlardan daha önemli olduğunu düşünüyorum. Zira, hem osmanlıca olarak yazılmış mesnevi’den parçalar okunuyor, hem de Osmanlıca’ya karşı bir merak uyandırılıyor. Bunun, gençlerde ve Osmanlıca’yı öğrenmek isteyenlerde büyük bir ilgi meydana getireceğini düşünüyorum.

Konya’da Kültürel etkinlikler, bu kadarla sınırlı değil; herhafta Perşembe günleri yatsı namazından sonra Sahip Ata Külliye ve Camiinde; “tefsir sohbetleri devam ediyor! Tatlı, akıcı, ve sempatik yavırlarıyla Konya il Müftüsü Prof. Dr. Sayın Ali Akpınar, cemaate, Kur’ani gerçekleri, hayat ilkelerini, Rabbimizin mesajlarını, bizi disipline sokan ilkeleri tefsirle açıklıyor!

Dahası mı? Elbette var. Bazı vakıf, Dernek ve Gönüllü kuruluşlar, kendi bünyelerinde aynı tür faaliyetlere imza atmaktadır. Hatta ev sohbetleri yapılmakta, ev hanımlarımıza, hanım kardeşlerimiz tarafından sohbet icra edilmektedir! (21 KASIM 2015)

BİZDEN BİRİLERİ; BAYIRBUCAK TÜRKMENLERİ!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

BİZDEN BİRİLERİ; BAYIRBUCAK TÜRKMENLERİ!

Hatay'ın güneyinde, Suriye sınırlarında bulunan Bayır-Bucak Türkmenleri katliamla karşı karşıya. Suriye Türklerinin yaşadığı bölgeye saldırı başlatan Rusya, Suriye ve Hizbullah, Türkmen Dağı'na girdi. 27 Türkmen köyünün yer aldığı Türkmen Dağı civarını havadan ve karadan bombalayan üçlü ittifak, bölgedeki Türk izlerini silme peşinde.

Bölgedeki DAEŞ tehdidine karşı silahlanan Türkmenler, kendilerini koruyamayan rejimin saldırısıyla karşı karşıya. Savaşın başladığı günden itibaren yalnız bırakılan Türkmen köyleri önce DAEŞ'in sonra PYD'nin tehdidiyle karşı karşıya. DAEŞ saldırılarının ardından PYD tarafından köyleri boşaltılan Türkmenler bir süre sonra kendilerini korumaya başladı fakat bu defa devreye Suriye rejimi girdi. Rusya ve Hizbullah ile birlikte Türkmen Dağı'na saldıran rejim güçleri bölgenin kontrolünü büyük ölçüde ele geçirdi.

DAEŞ'e karşı operasyon başlatacağını duyuran Rusya, ilk günden itibaren Esad'a karşı savaşan muhalifleri hedef aldı. Muhaliflerin büyük tepki gösterdiği operasyon dünya kamuoyunda yeterli tepkiyi göremeyince Rusya uçakları bu defa Türkmen köylerine yöneldi. Bölgeyi havadan bombalayan Rus uçakları, böylece rejim askerlerinin geçişini kontrol altına aldı.

Son günlerde girdikleri çatışmalarla DAEŞ'den iki köylerini geri alan Türkmenler, ardından Suriye rejimin hedefi oldu. Bölgede yaşayan yaklaşık 25 bin Türkmen'e bundan sonra ne olacağı ise muamma.

Suriye Türkleri ya da Suriye Türkmenleri, Suriye'de yaşayan Türk azınlıktır. Suriye Türkleri, Selçuklu Sultanı Alparslan'ın Malazgirt Savaşı'ndan önce belirli oranlarda Rakka ve Halep bölgesine yerleşmeye başlayan ardından Anadolu'nun fethiyle bölgeye genel anlamda yerleşmeye başlayan Haçlı Seferlerine karşı önemle yerleştirilmiş Oğuz boylarıdır.

Osmanlı döneminde hac yolunu korumak üzere Suriye'ye yerleştirilen Türkler, bugün anadillerini unutmakla başbaşa. Şam, Humus, Lazkiye ve Halep'te kenar mahallelere yerleşen Türkmenler; hem ekonomik, hem de kültürel bakımdan zayıf durumdadır! Bilek güçleriyle çalışıyorlar ama önemli mevkilere gelemiyorlar!

Bugün Suriye'de yaşayan Türkmenlere ait net bir rakam yok. Kendileri nüfuslarının dört milyonu bulunduğunu söylese de, Türkiye, 1.5 milyon Türkmen'den söz ediyor. En doğru bilgi Suriye'nin elinde. Nüfus cüzdanlarında "Arap vatandaşı" olanların gerçek kimlikleri kayır altında.

Suriye Türkmenleri ana dillerini unutuyor! Unutuyor değil, unutturuluyor! Özellikle Hama ve Humus'un iç kesimlerinde huzuru, rahatı, güvenliği Araplar gibi yaşayabilenler, çocuklarına Türkçe öğretmek istemiyorlar! "Türkmen olmak, iyi bir gelecek vaad etmiyor" diyorlar. Kimliklerini reddetmiyorlar ancak, yakın zamanda kim olduklarını unutacaklar!

Suriye Türkmen Kitleleri Lideri ve Suriye Türkmen Meclisi üyesi Turgay Mollamusa, durdurulan MİT TIR'larına ilişkin, "O TIR'lar bize geliyordu. Haberimiz vardı. Ama bize ulaşmadı" dedi.

Türkiye, her zaman ve herkese olduğu gibi bu kardeşlerimize de elini uzattı! Türk Kızılayı, son günlerde saldırıların hedefi haline gelen Suriye'deki Bayırbucak Türkmenleri için sınır üstünden bölgeye gıda, çadır, kışlık kıyafet, temiz su, kadın ve çocuklara yönelik malzeme gönderdi. Saldırıları nedeniyle binlerce Bayırbucak Türkmeni Hatay'ın Yayladağı sınırına yakın yerlere sığındı, binlercesi de evlerinde bombaların gölgesinde yaşam mücadelesi veriyor! Kızılay, 4 bin 200 battaniye, 760 yatak, 24 bin 300 adet konserve gıda, 22 bin ekmek, 650 parça kışlık kıyafet, çocuklar için süt, biberon, bisküvi ve bez yardımında bulundu. (24 KASIM 2015)

Tarihî Roman, Romanda Tarih

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

Tarihî Roman, Romanda Tarih

Tarihi romandan, romanı tarihten ayıramazsınız. Tarih varsa, roman vardır. Roman; tarih olduğ için kaleme alınır. Tarih; insanları, şehirleri, yaşam tarzlarını, medeniyetleri, savaşları, barışı... ele alır. Romanda da; insan unsuru, şehirler, yaşam biçimleri, savaşlar ve barış... yer alır. Demem odur ki; tarihsiz roman, romansız tarih olmaz. Tarihsiz roman, talihsiz romandır!

Tarih, roman türünün vazgeçilmez konularındandır. Son zamanlarda ülkemizde çok sayıda tarihi roman yayınlandı. Yunus Emre, Mevlana, Hacı Bektaş Veli, Fatih, kanuni, Yavuz gibi tarihi şahsiyetler, bir çok romanın konusu oldu. Büyük tarihi olaylar, tarihi şahsiyetler, roman olarak sıkça okuyucunun önüne geliyor. Bunların film ve dizi olarak halka ulaşması da çokça görülmektedir.

Tarih ne kadar romanlaşabilir? Roman ne kadar tarihleşir? Tarihi gerçeklerle edebi gerçeklik ne ölçüde örtüşür? Tarihin alanı ile, edebiyatın alanı en fazla hangi türde kesişir?

Şu gerçeği asla göz ardı etmemek lazım; tarihte Edebiyat, edebiyatta tarih, tarihte roman, romanda tarih ve edebiyat...üçü, ayrılmaz üçüz kardeş gibidir. Eğer edebiyatı tarihten çekip alırsanız, ortada vahşet görünür! Roman da, bir edebi tür olduğuna göre, onun da, mutlaka edebi bir üslup içinde ele alınması, insanların, tarihi şahsiyetlerin edep ve namusunu ayaklar altına alan çalışmalara yer verilmemesi, kutsal değerleri ön planda tutulması şarttır. Yazılan bazı romanlarda, bizim kültürümüze, tarihimize, dini değerlerimize aykırı bir yol izlediği, “popüler kültür” denilen ve bizden olmayan imaj ve yazıların kaleme alındığı çokça görülmekte ve ne yazık ki, bunların da çok satanlar listesinde yer aldığını müşahade etmekteyiz!

Sanal ve uydurma sahneler, uçuk, kaçık ifadeler, ucundan kıyısından, köşesinden bucağından kopartılan ve “kopyala yapıştır” anlayışıyla ele alınan, satılık beyinlerin yazdığı romanlara, “roman” demek bile yanlış.

Kitap yazmak, roman ve hikaye kaleme almak, edebi bir tür meydana getirmek; “ben de bir kitap yazayım, ben de hikaye ve roman çalışması yapayım da adım duyulsun, şanımlı yücelsin...” mantığıyla ortaya çıkmak, en azından, ilme, edebiyata, tarihe, ilim adamlarına, kültür sevdalılarına, insanlığa büyük hakarettir!

Bu ve benzeri konuların ele alındığı, üç gün boyunca, işinin uzmanı, ehil kişiler tarafından tartışıldığı; “III.

Milletlerarası Tarihî Roman ve Romanda Tarih Bilgi Şöleni” Türkiye Yazarlar Birliği ve Konya Büyükşehir Belediyesi işbirliğiyle 27-29 Kasım 2015 günleri arasında Konya’da yapıldı.

Türkiye Yazarlar Birliği, konuyla ilgili ciddi çalışmalara ihtiyaç olduğu düşüncesiyle böyle bir program düzenliyor. Bu 3. Sü. 1.si, Topkapı Sarayı’nda, 2.si Dolmabahçe Sarayı’nda yapıldı. Her iki yılda bir yapılıyor ve yapılmalı.

Bu yıl, ilk defa “Tarihî Roman Ödülleri” verildi. Üç değerli yazarımıza ödülleri takdim edildi. Ne mutlu! Ödül alan romancılarımız; Melahat Ürkmez, İsmail Bilgin ve Beyazıt Akman. Ödül alan yazarlarımızı kutluyor, daha nice romanlara ve ödüllere hak kazanmalarını temenni ediyorum.

“Marifet, iltifata tabi” denir. Bu, her alanda, her yerde geçer akçe olan bir uygulamadır. Eğer, iltifat edilirse, marifet sergilenir. Satışa sunulmayan mal, zayıdır, boşa gitmiş demektir. Yazarlarımız için de aynı durum söz konusu!

Yazarlara, edebiyatçılara, ilim erbabına, kültür adamlarına... gerekli iltifat gösterildiği zaman, onlardan çok güzel eserler görülecektir. (01 ARALIK 2015)

"Biz tezek yakarız, Ruslar ne yiyecek?"

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

"Biz tezek yakarız, Ruslar ne yiyecek?"

Rusya ile Türkiye arasında çıkan gerginlik, meseleyi hemen doğalgaza getirdi. Tabii, önümüz kış, evlerde ısınmak için doğalgaz kullanılıyor. İlk akla gelen ambargo, doğalgaz olacaktır! Doğalgaz gündeme gelince, basın mensupları, halkın nabzını tutmaya başladı. Erzurumlu bir vatandaş, televizyon muhabirinin sorusu karşısında; "Biz tezek yakarız, Ruslar ne yiyecek?" demesinin altında yatan gerçekler var. Aynı soruyu sayın Kurtulmuş'a soruyorlar. Onun cevabı da şöyle:

"Hiç şüphesiz, buna gerek yok. İnşallah böyle bir şeye gerek olmaz ama bu da milletimizin dayanma kapasitesinin bir göstergesidir. Bu millet öyle sıradan bir millet değil, kimse kusura bakmasın. Kurtuluş harbini öyle tesadüfen, falanca ülke destek olduğu için, falanca ülke koltuk çıktığı için bu millet kazanmadı. Bırakın silahını, bir kazması, küreği dahi olmayan bir millet, ordusu dağılmış olan bir millet, şehirleri işgal edilmiş olan bir millet, 72 düvelin tepesine binmiş olduğu bu millet, 'Ya Allah' diyerek ayağa kalktı. Evet, tezek yaktı, yeri geldiği zaman ot yedi. Dedelerimizden bunları duyduk hepimiz. Yeri geldiği zaman çarığını yedi ama bu millet bir istiklal mücadelesi verdi. Türkiye diye üzerinde konuştuğumuz ülke nasıl sıradan bir coğrafyaya sahip değilse bu aziz millet de sıradan bir millet değildir. Büyük bir tarihi birikimde. Erzurum'daki vatandaşımız tezek derken şaka olsun diye bunu söylemiyor. İçindeki bu duygularla bu birikimle konuşuyor. İnşallah böyle bir şeye ihtiyaç olmayacak. Tabii ki bu dönemde bu bir sembolik, ironik bir şeydir tezek meselesi. Bunu çok da büyütmeden inşallah Türkiye bu süreci atlatacak. Ama milletimizin bu dayanma gücünün de olduğunu göstermesi bakımından önemli bir örnektir."

Diyelim ki Rusya, doğalgazı kesti, diyelim ki, bizden alması gereken sebze ve meyveleri almadı... o almadı diye elimiz kolumuz bağlı mı duracağız? "aman Rusya bizimle ticari ilişkileri kesti, ekonomik ambargo uyguluyor, bu yandığımızın resmidir" mi diyeceğiz? Pes mi edeceğiz? Türkiye'nin tek dostu; Rusya ve Suriye mi? Tabii kriz çıkmaması için her türlü tedbir alınıyor ve alınmalıdır.

Sıvılaştırılmış gaz ithalatıyla ilgili Katar'la yeni bir anlaşma imzalandı. Azerbaycan, Türkmenistan doğalgaz ve petrolleriyle ilgili de bir takım anlaşmalar yapılabilir.

Hazar Denizi'ndeki doğalgazı Azerbaycan, Gürcistan ve Türkiye üzerinden Avrupa'ya taşıyacak olan Trans Anadolu Doğalgaz Boru Hattı Projesi'nin (TANAP) Türkiye'deki temeli Kars'ta atıldı. Projenin ilk temeli daha önce Azerbaycan'da atılmıştı.

Türkiye'nin yıllık doğalgaz ihtiyacı 50 milyar metreküpken, bunun 6 milyar metreküpünü Azerbaycan'dan karşılıyor. BOTAŞ ile Katar milli petrol şirketi, Türkiye'nin bu ülkeden uzun vadeli ve düzenli LNG ithalatı yapmasını sağlayacak ön mutabakat zaptı imzalandı.

Türkiye'de de sınırlı bir miktarda doğalgaz çıkmakta ve kullanıma sunulmaktadır. Türkiye doğal gazı esas olarak Rusya ve İran'dan boru hatlarıyla, Cezayir ve Nijerya'dan sıvılaştırılmış (LNG)olarak deniz yoluyla satın almaktadır. Ayrıca Azerbaycan ve Türkmenistan ile doğalgaz temini için anlaşmalar yapmıştır.

Dünyanın neresinden, kim doğalgazını Avrupa'ya geçirmek istiyorsa Türkiye'nin üzerinden geçmek zorunda. Türkiye enerji terminali olmanın çok ötesinde, bir enerji dağıtım merkezi durumunda! Diyelim ki böyle bir coğrafyada değil de Kuzey Afrika'da ya da Asya'da bir yerde olsaydık böyle bir imkanımız olmayacaktı.

En zor şartlarda bile hiçbir ülke Türkiye'nin ortaya koyduğu bu imkanı gözardı edemez. Gözardı ederlerse kendi maliyetlerini düşünmek zorundalar. Nihayetinde petrolünü satan da, doğalgazını satan da bunu en önemli tüketici olan Avrupa pazarına çıkarırlar da bir maliyet hesabı yapmak zorundalar. Rusya'ya karşı Katar doğalgazı geliyor hem de uzun süreli! (04 ARALIK 2015)

Ne zaman uyanacak Müslümanlar?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

Ne zaman uyanacak Müslümanlar?

1932 yılında Cumhuriyet gazetesi

bir güzellik yarışması tertipler.

Türkiye'nin bu ilk güzellik yarışmasını Keriman Halis kazanır. Türkiye'nin ilk güzellik yarışmasını kazanan 19 yaşındaki Keriman Halis, aynı yıl 28 ülkenin katılımıyla Belçika'nın Spa şehrinde düzenlenen dünya güzellik yarışmasına Türkiye'yi temsilen gönderilir.

İlk kez bir Türk kıza dünya güzellik yarışmasına katılacaktır. Herkes yarışmanın sonucunu merak etmektedir. Her ülkeden gelen katılımcılar günlerce Belçika'nın Spa şehrinde çeşitli kişilerle görüşür ve konuşurlar. Derken yarışma günü gelir ve ülkelerini temsil eden kızlar jürinin önüne sırayla gelip, puan toplamaya çalışırlar.

Bütün katılımcıları izleyen jüri üyeleri puan değerlendirmesi yapmak üzere başka bir salonda toplanırlar. Başkan kürsüye gelir ve jüri üyelerine şu konuşmayı yapar;

“Sayın jüri üyeleri, bugün Avrupa'nın zaferini kutluyoruz. Yüzyıllardır dünya üzerinde hâkimiyetini sürdüren Osmanlı imparatorluğu artık bitmiştir.

Onu Avrupa bitirmiştir. Bir zamanlar sokağı bile, pencere arkasından seyredilebilen Müslüman kadınların temsilcisi olan Türk güzeli Keriman Halis, karşımıza mayo ile çıkıp kendini bize beğendirmeye çalışmıştır.

Bu Türk kızını kendi zaferimizin tacı kabul edeceğiz ve onu kraliçe seçeceğiz.

Bu sene güzellik kraliçesi seçmiyoruz. Bu sene İslam'ı ve Türkleri yenmenin zaferini kutluyoruz. Avrupa'nın zaferini kutluyoruz. Bundan dolayı Türk güzelini dünya güzeli olarak seçeceğiz. Fakat kadehlerimizi Avrupa'nın zaferi için kaldıracamız.” Bu konuşmadan sonra jüri üyeleri toplandıkları salondan çıkarlar ve Türkiye'yi temsilen dünya güzellik yarışmasına katılan Keriman Halis'i dünya güzeli olarak seçtiklerini açıklarlar.

Arif Nihat Asya şöyle dile getirir serzenişini;

Bize bir nazar oldu Cumamız Pazar oldu,

Ne olduysa hep bize azar, azar oldu.

Ne şöhetten hastayız, ne de candan hastayız,

Ne ruhça, ne vücutça, ne de kandan hastayız.

Avrupa'ya bir değil iki pencere açtık,

Uzun yıllardan beri cereyandan hastayız.

Batı, batı diyerek eyvah hep batıyoruz!

Yaklaştıkça her sene öz yurdumda yılbaşı,

Yapılır milletime Frenkçe sahte aşı!

Buna ağlar ağacı, hem toprağı, taşı...

Batı, batı diyerek eyvah hep batıyoruz!

“Sen Hıristiyan mısın?” Diye sorsan darılır,

Yılbaşında hindi, kaz yemesine bayılır,

Çam deviren hindi ki nasıl mümin sayılır?

Bilmiyoruz çoğumuz ne edip yapıyoruz,

Batı, batı diyerek eyvah hep batıyoruz!

150 yıldır İslam coğrafyasında çekilen her tetiğin, patlayan her bombanın, akıtılan her damla kanın, sömürü ve gözyaşının arkasında batılı beyaz adam vardır!

Tamam, katil, batılı beyaz adam! anladık, bunu biliyoruz. Pekala dünya Müslümanları neden birlik olmuyor? Neden el ele vermiyor? Neden İslam coğrafyasındaki ateşe izin veriyor? Ne zaman uyanacak Müslümanlar? Ne zaman kıyama kalkacak? (08 ARALIK 2015)

Mevlana Diyor ki

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

Mevlana Diyor ki

Beri gel, daha beri, daha beri.
Bu yol vuruculuk nereye dek böyle?
Bu hır gür, bu savaş nereye dek?
Sen bensin işte, ben benim işte.

Ne diye bu direnme böyle, ne diye?
Ne diye aydınlıktan kaçar aydınlık, ne diye?
Topumuz bir tek olgun kişiyiz, bir tek,
Ne diye böyle şaşı olmuşuz, ne diye?

Zengin yoksulu hor görür, ne diye?
Sağ soluna yan bakar, ne diye?
İkisi de senin elin, ikisi de,
Peki, kutlu ne, kutsuz ne?

Topumuz bir tek inciyiz, bir tek.
Başımız da tek, aklımız da tek.
Ne diye iki görür olup kalmışız?
İki büklüm gökkubbenin altında, ne diye?

Sen habire gevele dur bakalım,
Habire 'usul boylu birlik çam ağacı' de,
Sonu nereye varır bunun, nereye?

Şu beş duyudan, altı yönden
Varını yoğunu birliğe çek, birliğe.
Kendine gel, benlikten çık, uzak dur,
İnsanlara karıl, insanlara,
İnsanlarla bir ol.
İnsanlarla bir oldun mu bir madensin, bir ulu deniz.
Kendinde kaldın mı bir damlasın, bir dane.

Dünyada nice diller var, nice diller,
Ama hepsinde anlam bir.
Sen kapları, testileri hele bir kır,
Sular nasıl bir yol tutar, gider.
Hele birliğe ulaş, hır gürü, savaşı bırak,
Can nasıl koşar, bunu canlara iletir.

Kalbin bir gün seni sevgiliye götürecektir. Ruhun bir gün seni sevgiliye taşıyacak. Sakın acında kaybolma. Bil ki çektiğin acı bir gün dermanın olacak.

Gerçek aşk'ı bilen kalp, bir damla suya bile hürmetle bakar.

Cahil kişi gülün güzelliğini görmez, gider dikenine takılır.

Ben hiç dilek tutmadım, hep dua ettim. Ömrün ömrüme nasip olsun diye!

Sus gönlüm! Bütün bu susmalarına karşılık her şeyin hayırlısının olacağına inanarak sus.

Nasibinde varsa alırsın karıncadan bile ders. Nasibinde yoksa bütün cihan önüne serilse sana ters.

Yürürken başımın yerde olması sizi rahatsız etmesin. Benim tek derdim; yere düşen edebinize takılmamak.

Küle döndüysen, yeniden güle dönmeyi bekle. Ve geçmişte kaç kere küle dönüştüğünü değil, kaç kere yeniden küllerin arasından doğrulup yeni bir gül olduğunu hatırla.

Ey Müslüman, edep nedir diye sorarsan bil ki edep, her edepsizin edepsizliğine katlanmaktır.

Sen bana kendi gözünle bakma, benim gözümle bak da biri iki görme! Bana, bir an olsun benim gözümle bak da varlıktan öte bir meydan gör!

Üstünün dostu ol ki üstün olasın. Kendine gel be hey azgın, mağluplarla dost olma! Münkirin delili ancak ve ancak şudur: Ben şu görünen yurttan başka bir şey görmüyorum! Hiç düşünmez ki nerede görünen bir şey varsa o, gizli hikmetleri haber vermededir. Her görünen şeyin faydası, faydanın ilaçlarla gizli oluşu gibi o şeyin içinde gizlidir.

Dünya, kendisini yeni gelin gibi gösteren, cilveler eden, kokmuş bir kocakadındır.

Yol kesenler olmadıkça, lanetlenmiş şeytan bulunmadıkça, sabırlılar, gerçek erler, yoksulları doyuranlar nasıl belirir, anlaşılır?

Kaderde sevmek var ama kavuşmak yok ise şayet, Olsun! Vuslata aşık gönül, susmaya da razı.

Dediler ki: Gözden irak olan gönülden de irak olur. Dedim ki: Gönüle giren gözden irak olsa ne olur.

Aklın varsa bir başka akılla dost ol da, işlerini danışarak yap.

Nefsin ejderhadır. Öldü sanma, uykuya dalar o. Dertten eline fırsat düşmediği için uyur. Dertten bitince çıkar hemen.

Hüner; dertsizken de nefsi uykuda tutmadadır.

Bizi bilen bilir, bilmeyen de kendisi gibi bilir!

Yaşadığın dünyaya bak; Yüce Tanrı, hangi eserini sevginin kucağında büyütmemiş? Neden okşamak ve kucaklamakla gidilecek yere, tekme ve tokatla erişmeyi tercih edesin?

Yüz kişinin içinde âşık, gökte yıldızlar arasında parıldayan ay gibi belli olur.

Seni bağrıma değil, bağrımı ve başımı ayağının altına bastım. Gözüm toprak olacak, ama gönlüm daima aşk kokacak. İsyanlardayım dedi. Hayır, imtihanlardaydı. Fark etseydi, kurtulacaktı.

Sarılmayı bilir misin? Sahiplenmeyi, sahiplendiğinde sadık kalmayı? Sen bilir misin âşık olmayı? Bölünebilir misin ikilere, üçlere, gerekirse binlere? Yapabilir misin? Gerçekten sevebilir misin? Sevmenin demesi olmaz. Unutma; ya çok seversin bir kere, ya da hiç sevmezsin.

Altın ne oluyor, can ne oluyor, inci, mercan da nedir bir sevgiye harcanmadıktan, bir sevgiliye feda edilmedikten sonra? (10 ARALIK 2015)

Çocuklar da Ebeveyni Terbiye Eder!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

Çocuklar da Ebeveyni Terbiye Eder!

Çoğunlukla anne ve baba çocuğuna öğüt verir. Bu, doğal bir durum olduğu gibi, çocukların, anne ve babasına öğüt verici sözleri de normaldir. Yani, anne-baba çocuğunu terbiye ettiği gibi, çocuk da, anne-babayı terbiye eder. İşte size, bir çocuğun, anne-babasına yazdığı mektup:

“Bana iyiyi, kötüyü, doğruyu, yanlış telkin edin, öğretin. İyi işler yaptığım zaman yüzüme söyleyin, özellikle başkalarının yanında takdir edin. Yanlışlarımı yüzüme vurmayın. Hele hele başkalarının yanında bu yanlış asla yapmayın. Yanlış ve hatada devam ediyorsam, başkalarının görmediği yerde beni eleştirin, hatalarımı düzeltmemi söyleyin, doğruyu gösterin. Ama lütfen bana karşı sabırlı olun.

Canım anneciğim ve babacığim! Dünyaya gelişime siz vesile oldunuz. Kendi isteğinizle çocuğunuz olmasını arzu ettiniz. O halde benim de sizden isteklerim olacak ve olmalı. Lütfen bana kulak verir misiniz?

Beni, sırf ben olduğum için sevin, sevdiğinizi gösterin. Ana rahminde duyduğum güven ve rahatlığı, ancak sizin kollarınız arasında, sıcacık göğsünüze dayanarak tekrar yaşadığımı bilin. Benim, bundan şımaracağımı asla düşünmeyin.

Bu güzel aile kurumunu başlatırken, benim tercih hakkım yoktu, ama sizin vardı. mademki bu yuvayı kurdunuz, aile kurumunun temeli olan sevgiyi kendi aranızda da gerçekleştirin. En azından benim için buna kendinizi zorlayın. Anne, babalık, büyük bir ustalık gerektiren gerçek bir sanattır. Bu sanatı icra edebilmek için gerekli bilgi ve deneyimlerle donanmaya çalışın. Sürekli kendinizi yenileme çabasında olun. Mademki çocuk bir nesildir, üstelik bu çocuk, sizin nesliniz ve eserinizdir, o zaman gerekli ihtimam ve inceliği gösterin. Çocuğunuzun eğitimini kendinize en büyük ilke edinin.

Benim karşımda kesinlikle; iki zıt kutup, düşman değil, yekpare olun. Bana kesin ve tutarlı davranın. Davranışlarınız, kurallarınız, yere ve zamana göre değişikliğe uğramasın. Öğüt veren değil, örnek olan anne- baba olun.

Benden beklentilerinizin bir anda gerçekleşmesini istemeyin. Her çocuğun aynı yetenekte ve özellikte olmadığını bilin. Beni asla başka çocuklarla kıyaslamayın.

Unutmayın ki, çim tohumları üç günde, çınar tohumları, üç ayda yeşerir. Çimin ömrü, birkaç aylıkken, çınarın ömrü, asırlar sürer.

Beni dinleyin, beni anlayın. Bana değer verin. “Bu çocuk, bir şey anlamaz” demeyin. Unutmayın ki, biz çocuklar, anne ve babanın her hareketini beynimize, adeta bir kamera gibi kaydederiz. Beni asla dinler gibi yapmayın. Karşıma hep yetişkinler olarak gelmeyin. Bir de çocuk olarak gelmeyi deneyin.

Beni tamamemn serbest bırakırsanız, isteklerimin sonu gelmez. Gerektiğinde; “hayır” demesini bilin. Her istediğimi “evet” le karşılırsanız, beni hiç büyütemezsiniz. Bana her istediğimi almayın. Bu, cazip çevrede istediğimi almanızın bana doyumsuz ve mutsuz birkişilik kazandıracağını unutmayın.

Arkadaşlarımı eve davet edin, tanıyın. Bu, hem bana değer verdiğiniz gösterecek, hem de size, yakın çevremdeki arkadaşlarımı görerek, beni denetleme imkanı verecektir. Yaptığım davranışların sonuçlarını görmeme yardım edin. Üzerimde kollayıcı, koruyucu olmayın.

Annelik ve babalık; en iyi yediren, en iyi giydiren, en iyi okullarda okutan değildir, bunu aklınızdan çıkarmayın.

Benim en iyi arkadaşım olun. Bana zaman ayırın. Üçümüzün birlikteliğinin, benim için dünyanın en büyük mutluluğu olduğunu bilin.

Canım anneciğim ve babacığim! Dünyaya gelişime uygun olarak yetişmemin, iki cihan mutluluğunun, sizin elinizde ve sorumluluğunuzda olduğunu bir an olsun unutmayın.

Sizi hiçbir zaman unutmayan, sizinle gurur duyan ve sizi her şeyden çok seven biricik yavrunuz.” (15 ARALIK 2015)

MEVLİD KANDİLİ KUTLAMAK, RESULÜ SEVMEK MİDİR?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

MEVLİD KANDİLİ KUTLAMAK, RESULÜ SEVMEK MİDİR?

Kutsal gün ve gecelerimiz var. Bu zaman dilimlerinde, her zamankinden daha çok hassaslaşırız. Diğer zamanlarda yapmadıklarımızı, bu gecelerde yapmaya, diğer vakitlerde yerine getirmediğimiz ibadetlerimizi bu saatlerde ifa etmenin çabası içine gireriz. Kandil gecelerinde doldurmadığımız camileri bu anlarda tıklım tıklım doldururuz... "Allah'ı seviyorum", "resule âşığım" demek yeterli olur mu? Oluyor mu? Mevlid kandillerinde mevlid dinlemek, ilahilerle çuş-u huruşa gelmek... peygamberi sevmek midir? Elbette bunları yapmak güzel, yerinde ve anlamlı! Ancak bu vakitler bittikten, kandil geceleri sona erdikten sonraki hayatımız nasıl şekilleniyor? Resulün hayat ilkesini kendimize ilke ediniyor muyuz? Konuşmalarımız ne merkezde? Ticaretimizin durumu nasıl? İnsanlarla iletişimde hangi konumdayız? Resulullah; hayatında pasif olmamış, bir kenara çekilip tembel tembel oturmamış! "camiden eve, evden camiye" anlayışı yanlış. Söylediğimiz yanlışlardan birisi; "Namaz, Niyaz, Boğaz". Bunlar, Müslümanı pasifize etmeye, islam'ı camiye hapsedmeye yönelik düşmanca sözlerdir!

Sevgili peygamberimiz; gençliğinden itibaren derneklere girmiş, bizzat aktif olarak çalışmış, toplumda hakemlik görevi ifa etmiş, hayatı boyunca siyasetin içinde olmuştur! Evet sevgili peygamberimiz asla; "siyasetten Allah'a sığınırım" dememiştir. Zira siyasete soğuk bakanları, Müslümanlara soğuk bakanlar yönetir. Her peygamberlerden, devlet başkanlığı yapanlar vardır. Peygamberimiz de bir devlet başkanıydı! Medine ilk İslam Devletinin başkentiydi. Asrı saadet denilen 4 halife dönemi, dünyada, adaletin, hukukun, kardeşliğin, barışın, sevginin... ikame edildiği en kutlu dönemlerdir.

Dünyada islami yönetimleri bir kenara bıraktığınız zaman, terör, zulüm, insan hakkı ihlalleri, düşmanlık, kin, nefret, kan ve gözyaşı... sel olmuş akmıştır! Kur'an, aktif Müslüman ister. Allah; mücadelecı, uyanık, haksızlığa tepki koyan, inanca zulüm söz konusu olduğu zaman- anne ve baban da olsa- karşı durmak, itiraz etmek, gerektiğinde bu zulmü ve haksızlığı gidermek için her türlü mücadeleyi emretmiştir. Peygamberler, bunun için savaş yapmıştır. İman, uygulama ister. "ben müminim, ben Müslümanım" demekle iş bitmiyor. İmanın görünen yüzü ibadetlerdir. İbadetlerin parlaklığı, güzelliği de ahlakla ortaya çıkar. Sevgili peygamberimiz; "İslam, güzel ahlaktan ibarettir", "ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim"... der. Yüce Mevla da; "sen ancak yüce bir ahlak üzerindesin" buyurur. Hz. Aişe'ye; "resulullah'ın ahlakı nasıldı? Diyene; "siz Kur'an okumuyor musunuz? O'nun ahlakı Kur'andan ibaretti" demesi bize mesaj vermeli.

Toplum içinde gözyaşı dökmek, herkes görsün diye polyannavari hareketlerde bulunmak, daima maske takarak hayat sürmek, yanibaşımızdaki insanlar; aç, açık, evsiz, barksız, muhtaç durumdayken, Müslümanlar işkence altındayken, haksızlıklar dizboyu iken... ne camilerde cemaate katılmak, ne her yıl umreye gitmek, heryıl Ramazan aylarında hatim yarışında bulunmak, bayram namazlarında camileri doldurmak... hatta secdeden alınımızı kaldırmamasak bile hiçbir anlam ifade etmemektedir.

Zaten, cemaat, hac, umre, kur'an hatmi ve tüm ibadetlerin amacı; diğergâm insan olmak, başkalarına yardım etmek, veren el olmak, adam olmak ve adam kalmak içindir. Bunun için sevgili peygamberimiz; "insanların namazı sizi aldatmasın", "Öyle Kur'an okuyucular vardır ki, Kur'an O'na lanet eder" derken, namazınız, Kur'anınız; ahlakınıza yansısın, samimiyet damarlarınızda dolaşan kan gibi olsun. "niçin yapmadığınızı söylersiniz?" diyor Rabbimiz. Mevlana da; "Ya olduğun gibi görün, ya görüdüğün gibi ol" sahte tavırlardan sakının, hayatınızda maskeler olmasın diyor.

Demek oluyor ki; kandil kutlamak önemli değil, önemli olan kandilden sonraki hayat! Kur'an okumak, Kur'an hatmetmek elbette güzel, hatta ibadet; ama Kur'an hayatımıza ne kadar giriyor? Yürüyen Kur'an mıyız? Yaşayan Kur'an mıyız? Kur'an, bizim hayatımızın her anını meşgul ediyor mu? (24 ARALIK 2015)

Kutsal gün ve gecelerimiz var. Bu zaman dilimlerinde, her zamankinden daha çok hassaslaşırız. Diğer zamanlarda yapmadıklarımızı, bu gecelerde yapmaya, diğer vakitlerde yerine getirmediğimiz ibadetlerimizi bu saatlerde ifa etmenin çabası içine gireriz. Kandil gecelerinde doldurmadığımız camileri bu anlarda tıklım tıklım doldururuz... "Allah'ı seviyorum", "resule âşığım" demek yeterli olur mu? Oluyor mu? Mevlid kandillerinde mevlid dinlemek, ilahilerle çuş-u huruşa gelmek... peygamberi sevmek midir? Elbette bunları yapmak güzel, yerinde ve anlamlı! Ancak bu vakitler bittikten, kandil geceleri sona erdikten sonraki hayatımız nasıl şekilleniyor? Resulün hayat ilkesini kendimize ilke ediniyor muyuz? Konuşmalarımız ne merkezde? Ticaretimizin durumu nasıl? İnsanlarla iletişimde hangi konumdayız? Resulullah; hayatında pasif olmamış, bir kenara çekilip tembel tembel oturmamış! "camiden eve, evden camiye" anlayışı yanlış. Söylediğimiz yanlışlardan birisi; "Namaz, Niyaz, Boğaz". Bunlar, Müslümanı pasifize etmeye, islam'ı camiye hapsedmeye yönelik düşmanca sözlerdir!

Sevgili peygamberimiz; gençliğinden itibaren derneklere girmiş, bizzat aktif olarak çalışmış, toplumda hakemlik görevi ifa etmiş, hayatı boyunca siyasetin içinde olmuştur! Evet sevgili peygamberimiz asla; "siyasetten Allah'a sığınırım" dememiştir. Zira siyasete soğuk bakanları, Müslümanlara soğuk bakanlar yönetir. Her peygamberlerden,

devlet başkanlığı yapanlar vardır. Peygamberimiz de bir devlet başkanıydı! Medine ilk İslam Devletinin başkentiydi. Asrı saadet denilen 4 halife dönemi, dünyada, adaletin, hukukun, kardeşliğin, barışın, sevginin... ikame edildiği en kutlu dönemlerdir.

Dünyada İslami yönetimleri bir kenara bıraktığınız zaman, terör, zulüm, insan hakkı ihlalleri, düşmanlık, kin, nefret, kan ve gözyaşı... sel olmuş akmıştır! Kur'an, aktif Müslüman ister. Allah; mücadeleci, uyanık, haksızlığa tepki koyan, inanca zulüm söz konusu olduğu zaman- anne ve baban da olsa- karşı durmak, itiraz etmek, gerektiğinde bu zulmü ve haksızlığı gidermek için her türlü mücadeleyi emretmiştir. Peygamberler, bunun için savaş yapmıştır.

İman, uygulama ister. "ben müminim, ben Müslümanım" demekle iş bitmiyor. İmanın görünen yüzü ibadetlerdir. İbadetlerin parlaklığı, güzelliği de ahlakla ortaya çıkar. Sevgili peygamberimiz; "İslam, güzel ahlaktan ibarettir", "ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim"... der. Yüce Mevla da; "sen ancak yüce bir ahlak üzerindesin" buyurur. Hz. Aişe'ye; "resulullah'ın ahlakı nasıldı? Diyene; "siz Kur'an okumuyor musunuz? O'nun ahlakı Kur'andan ibaretti" demesi bize mesaj vermeli.

Toplum içinde gözyaşı dökmek, herkes görsün diye polyannavari hareketlerde bulunmak, daima maske takarak hayat sürmek, yanı başımızdaki insanlar; aç, açık, evsiz, barksız, muhtaç durumdayken, Müslümanlar işkence altındayken, haksızlıklar diz boyu iken... ne camilerde cemaate katılmak, ne her yıl umreye gitmek, her yıl Ramazan aylarında hatim yarışında bulunmak, bayram namazlarında camileri doldurmak... hatta secdeden alınımızı kaldırmamak bile hiçbir anlam ifade etmemektedir.

Zaten, cemaat, hac, umre, kur'an hatmi ve tüm ibadetlerin amacı; diğergâm insan olmak, başkalarına yardım etmek, veren el olmak, adam olmak ve adam kalmak içindir. Bunun için sevgili peygamberimiz; "insanların namazı sizi aldatmasın", "Öyle Kur'an okuyucular vardır ki, Kur'an O'na lanet eder" derken, namazınız, Kur'anınız; ahlakınıza yansısın, samimiyet damarlarınızda dolaşan kan gibi olsun. "niçin yapmadığınızı söylersiniz?" diyor Rabbimiz. Mevlana da; "Ya olduğun gibi görün, ya görüldüğün gibi ol" sahte tavırlardan sakının, hayatınızda maskeler olmasın diyor.

Demek oluyor ki; kandil kutlamak önemli değil, önemli olan kandilden sonraki hayat! Kur'an okumak, Kur'an hatmetmek elbette güzel, hatta ibadet; ama Kur'an hayatımıza ne kadar giriyor? Yürüyen Kur'an mıyız? Yaşayan Kur'an mıyız? Kur'an, bizim hayatımızın her anını meşgul ediyor mu? (24 ARALIK 2015)

AKLİMİZİ TERLETELİM

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

AKLİMİZİ TERLETELİM

“Aklın terlemesi mi? Alın terlemesi mi?” veya “Akıl mı terlemeli? Yoksa alın mı?”

Aklın terlemesi ne demek? Akıl terler mi?

“Tabii ki alının terlemesi, alın teri olmadan hiçbir şey olmaz. Emek olmadan yemek olmaz, insanın en değerli kazancı, alının teriyle elde ettiği...” diyeceksiniz.

Bendeniz de size; asıl olan ve önemlisi, “aklın terlemesi” desem ne olur? Evet, temel ilke aklın terlemesidir. Aklını terletmeyenler, alını terletemezler, daha doğrusu terletmezler, böyle bir risk almazlar. Yüce yaratan, bize aklımızı terletmemizi, aklımızı yormamızı, akıl yürütmemizi, düşünmemizi, tefekkür etmemizi, fikir ortaya atmamızı, aksiyoner olmamızı öğütler. Hatta bunları ibadet ilkesi olarak ortaya koyar.

Niçin namaz kılarız? Neden ibadet ederiz? Aklını terletmeyen insanın namazı geçerli midir? Aklını terletmeyenlerin, okuduğu Kur’an, tuttuğu oruç, gittiği hac, verdiği zekât ve yaptığı hayırların anlamı olur mu? “Zekât” emrine, “sadaka” buyruklarına rağmen neden hala fakir, yoksul, muhtaç insanlar var? Bunun için sevgili peygamberimizin; “öyle kur’an okuyucuları vardır ki, Kur’an ona lanet eder”, “kimsenin namazı seni aldatmasın” sözü, aklın terlemesine girer mi? Rabbimiz; “Ey iman edenler! İman ediniz” derken ne kastediyor?

Gökyüzü, direksiz, desteksiz olarak nasıl duruyor? Dünya, boşlukta, hiçbir yere dayanmadan nasıl dönüyor? Güneş, nasıl ısıtır ve nasıl ışık verir? Dünyayı yaratmak mı kolay? İnsanı yaratmak mı?

Nasıl; bir küçücük damlacık sudan; dünyaları bir radar gibi gören göz, her sesi duyan kulak, her icadı yapan beyin, adeta bir pompa görevi gören ve hiç durmadan çalışan kalp... meydana geliyor?

Her gün, her an, her saniye ve salise alıp verdiğimiz nefes karşılığında Allah bize; “ey kullarım! Bu aldığınız nefeslerin ücretini ödeyin” dese ne yaparız, ödeyebilir miyiz? Durmadan bize ışık ve ısını gönderen güneş mukabilinde yaratanımız; “güneşimden bunca zamandır yararlanıyorsunuz, bunların ücretini verin” deseydi ne yapardık? Hangi birimiz hakkında gelirdik?...

Yumurtadan çıkan civciv, hemen annesi gibi yem yemeye, kanat çırpmaya... başlıyor? Bal arısı; binlerce, on binlerce çiçeği dolaşarak, yorulmadan, tatil yapmadan, kovana bal adını verdiğimiz tatlı nesneyi nasıl boşaltıyor? Bunu ona kim öğretiyor? Kim telkin ediyor?

Hz. İbrahim’in; Eşi Hz. Hacer ile oğlu İsmail’i; ıpıssız, hiçbir canlı emaresi olmayan Mekke ve Kabe’nin bulunduğu yere bırakıp gitmesi! Korumasız bir çocuk, yalnız başına bir kadın! Allah’a teslimiyet!

Hz. İbrahim’in, oğlu İsmail’i kesmek için keskin bıçakla boğazına sürmesi ve bıçağın kesmemesi! Ateşin, Hz. İbrahim’i yakmaması! Sevgili peygamberimizin; kısa bir süre içinde semayı deveren etmesi!... sahi bunları nasıl izah edersiniz? Annesinden yeni doğmuş bir bebek, nasıl yürür? Nasıl konuşur? Nasıl koşar? İnsan nasıl düşünür? Bir avuç et parçası olan beyin; tefekkür işini nasıl yerine getirir? Nasıl icat yapar? Koca koca gemileri, gökyüzünde uçan kocaman uçakları, uzay araçlarını, yeraltı gemilerini...yapmak için devreye giren akla bu yeteneği veren kim?

Göz nasıl görür? Kulak nasıl duyar? Mide yiyecekleri nasıl sindirir? Vücudumuzdaki kan nasıl oluşur? Kemiklerin içine ilik nasıl girer? Ayakta dengede nasıl dururuz? Burnumuz nasıl koku alır?

Ölüm nasıl bir şey? Ölenler nasıl dirilecek? Niçin dirilecek? İnsan niçin yaratıldı? Allah, neden, peygamberleri insanlardan gönderdi? Neden insanlar, rengarenk? İnsanlar neden toplu yaşamak zorunda?...

Bir insanın akli terlemeli. Akıl terlemesi, alın terlemesinden önemlidir. Akli terleyenler; Kur'an-ı Kerim'i hayat düsturu yapar. Akli terleyenler; "emir olunduğu gibi dosdoğru", kararlı, sabırlı, azimli olur. Dünyayı, akli terleyenler yönetir. Akli terleyen; aile kıymeti bilir, insan hakkına uyar, insanları; "yaratılanı severiz yaratandan ötürü" anlayışını ilke edinir. (05 OCAK 2016)

KUR'ANIN MESAJINI, MEVLANA ALMIŞ, BİZ ALAMAZ MIYIZ?

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

KUR'ANIN MESAJINI, MEVLANA ALMIŞ,
BİZ ALAMAZ MIYIZ?

Yazıma Mevlana'nın; asırlara hükmeden, insanlara; "adam olun, adam gibi durun" diyerek verdiği mesajlardan çok önemseydiğim bir şiiriyle başlamak istiyorum:

Beri gel, daha beri, daha beri.

Bu yol vuruculuk nereye dek böyle?

Bu hır gür, bu savaş nereye dek?

Sen bensin işte, ben benim işte.

Ne diye bu direnme böyle, ne diye?

Ne diye aydınlıktan kaçar aydınlık, ne diye?

Topumuz bir tek olgun kişiyiz, bir tek,

Ne diye böyle şaşmış olmuştuk, ne diye?

Zengin yoksulu hor görür, ne diye?

Sağ soluna yan bakar, ne diye?

İkisi de senin elin, ikisi de,

Peki, kutlu ne, kutsuz ne?

Topumuz bir tek inciyiz, bir tek.

Başımız da tek, aklımız da tek.

Ne diye iki görür olup kalmışız?

İki büklüm gök kubbenin altında, ne diye?

Sen habire gevele dur bakalım,

Habire 'usul boylu birlik çam ağacı' de,

Sonu nereye varır bunun, nereye?

Şu beş duyudan, altı yönden

Varını yoğunu birliğe çek, birliğe.

Kendine gel, benlikten çık, uzak dur,

İnsanlara karıl, insanlara,

İnsanlarla bir ol.

İnsanlarla bir oldun mu bir madensin, bir ulu deniz.

Kendinde kaldın mı bir damlasın, bir dane.

Dünyada nice diller var, nice diller,

Ama hepsinde anlam bir.

Sen kapları, testileri hele bir kır,

Sular nasıl bir yol tutar, gider.

Hele birliğe ulaş, hır gürü, savaşı bırak,

Can nasıl koşar, bunu canlara iletir.

Kur'anı okuyup da, etkilenmeyen, onun mesajlarıyla hayatı değişmeyen insan yoktur. Tabii bu etkilenme; kendini o mesajın sihirli ifadelerine kaptırma, ilahi kelama önem vermekle olur. Değilse "Tevrat'la yükümlü tutulup da amel etmeyenlerin durumu, ciltlerle kitap taşıyan eşeğin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini inkâr eden topluluğun hali ne kötüdür! Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez." (Cuma/ 5) diye buyuran ilahi mesaja uygun olmuş olur.

Mevlana'ya atfedilen, aslında İranlı şair; Ebu Said Ebu'l Hayr'a ait olan;

"Gel, ne olursan ol, yine gel.

Kâfir, Mecusi, putperest olsan da gel,

Bizim dergâhımız ümitsizlik dergâhı değildir,

Yüz kere tövbeni bozmuş olsan da gel."

Sözünde; gel ama geldiğin gibi kalma. Bozuk gelirsen buradan düzgün çıkarsın. Bal peteğine giren bir sinek nasıl bal olursa sen de; İslâm'ın huzur, mutluluk, sevgi diyarına girersen değişime uğrarsın anlamı vardır.

Günlük hayatımızda sık sık, birbirimizle anlaşabilmek için başvurduğumuz, iyi bir iletişimin şartlarından olan kelimeler kullanırız. Konuşmalarımız, yazmalarımız kelimelerden oluşur. Zaman zaman o kadar çok kelime kullandığımız olur ki, bunları bir araya getirsek hiçbir anlamı olmadığını görürüz. Ama yine de konuşmuş olmak için konuşuruz. Bu tür konuşmalar bize sadece yorgunluk verir, iplerin kopmasına, dostlukların düşmanlığa dönüşmesine sebep olur. Halbuki üç sihirli kelimeyi kullansak, bunlarla açamayacağımız kapı yoktur. Bu sihirli kelimeler; adeta güneşin buzları erittiği gibi kırgınlıkları eritir, ortalığa sıcak bir atmosfer yayar. Çok zor değil, hatta hiç zor değil. Hepimiz yapabiliriz. Herkes bu kelimelerden yararlanabilir. Bunun için tahsile, terbiyeye, okumaya, okula gitmeye gerek yok. Hani hasretini çekeriz ya, hani hep dillendiririz ve; “Ne olur dilimizi güzel kullansak, birbirimizi kırmasak, bir selam versen, bir hal hatır sorsan ne olur?...” deriz. Deriz de bir türlü bu sihirli kelimeyi kullanmayı aklımıza getirmeyiz. Hep, efelenmek, dili uzunluk, ben bilirim ukalalıkları, bana ne, o selam versin, ben mi hal hatır soracağım? O, tekke mi hep ziyaret edilecek? Kardeşim ben, senin hatırın için kaidemi bozamam... gibi uç, saçma, bir anlamı olmayan konuşmaları ihmal etmeyiz. Sonra da, bir iş yapmış gibi kendimizde bir renk görürüz. Sonuç; sıfır, dostsuz kalmak, arkadaşlardan uzaklık, yalnızlık.....(15 OCAK 2016)

OKUL SÖYLEŞİLERİ, MAHALLE GÖNÜL SOHBETLERİ

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

OKUL SÖYLEŞİLERİ, MAHALLE GÖNÜL SOHBETLERİ

Destek ve yardım deyince aklımıza en önce parasal yardım gelir. "neden yardım etmiyorsunuz?" diyene, çoğunlukla; "acın yatıp, gücün kalkıyoruz, elde yok, avuçta yok..." cevabını veririz. Sanmayız ki yardım yalnızca parasal olmaz. İçimize işlemiş bir yanılğı; "para her kapıyı açar" sözü. Elbette parasız olmaz, ama para her kapıyı açmaz, açamaz. Sevgi, saygı, para kazandırır fakat para, sevgi ve saygı kazandırmaz. Ahlak, her zaman para kazandırır ama para ahlak kazandırmaz.

Okuduğunu başkasıyla paylaşmak, insanlara; eğitim, kültür, bilgi... konularında yardım etmek, onlara destek olmak, veren el olmak... herkesin vereceği bir şeyleri vardır. Kimi maldan, kimi bilgiden bir şeyler verir. Paylaşıcılık, en güzel insani meziyettir! Vermek için illa para düşünülmemeli. Parasız da yardım olur, parasız da bir şeyler yapılır. Akıl vermek para ister mi? Yol göstermenin rayici var mı?

Deseler ki; "falan yerde, filan ilçe ve mahallede, insanların, sizin konuşmanıza, sizin konferansınıza, sizin sohbetinize ihtiyacı var" gitmez misiniz? Şunu diyebilir misiniz; "Benim bu insanlara verecek maddiyatım yok." Yazar olmak böyle bir şey! Bendenize sorsalar, "Yazarlık nedir?" diye, vereceğim cevap; "Okuduğunu başkalarıyla paylaşan, paylaşımcı gönül insanıdır" olur. Yazarda; kibir olamaz, yazar; herkese ;"yaratılanı hoş görürüz, yaratandan ötürü" mantığıyla yaklaşır.

Yazar; toplumun aynasıdır. Her zaman ve her zeminde; fikirlerini başkalarıyla bölüşen, toplumun dertlerine neşter vurup çözüm üreten düşünce adamıdır! Yazar; aymaz olamaz. Vurdumduymazlık, yazarın semtine uğramaz. Yazar, ekmeğini bölüşen adamdır. Yazar, aklını terleten, fikir ve düşünce geliştiren, "komşusu açken tok yatmayandır." Buradan teklif ediyorum; her mahallede gönül sohbetleri, her okulda söyleşi ve konferanslar başlatılsa, Konya'daki her yazar, her fikir adamı, her gönül insanı mahallelerde gönül sohbetlerine, okullarda söyleşilere katılsa, Belediyeler, bu hususa destek olsa çok yerinde ve yararlı bir iş yapılmış olur. Elbette ki belediyelerimizin kültür alanında inkâr edilemeyecek katkıları var ama bana göre yetersiz. Her yazarımıza ulaşamıyor, her kalem erbabının, gönül sohbetlerinde katkısı bulunamıyor.

Mesela Selçuklu Belediyesi'nin, SEDEP projesi içinde, Selçuklu ilçesindeki mahallelerde, okullarda, Meram Belediyesi'nin-ki ciddi anlamda kültürel katkıları müşahede ediyorum- de Meram ilçesi sınırları içindeki mahallelerde, okullarda, Karatay ilçesi sınırları içindeki mahallelerde ve okullarda GÖNÜL SOHBETLERİ'ne sayın Başkanlarımızın olumlu bakacaklarına inancım tamdır. Hatta onların teşvik edeceklerini, bu hususta her türlü özveriyi göstereceklerini de biliyorum.

Değerli dostlar, insanımız; kültüre aç, bilgiye aç, dinin doğru anlatılmasını istiyor, tarihini doğru öğrenmekten yana. Ehil olanların bu konuda devreye girmesini arzuluyor.

Hani, her zaman söyleriz ya; "bir elin nesi var, iki elin sesi var." Gerçekten, biz, kendi kabuğumuza çekilir, "bize görev versinler, bizi arasınlar" diyerek, sessiz kalırsak, kim ne bilecek, nereden haberi olacak, kimin hizmet etmek istediğinden! Allah hepimize soracak; "ben size, güç, kuvvet, ilim tahsili imkânı, sağlık, beyin gücü, düşünme yeteneği verdim. Ne yaptınız? Bunların hakkını verdiniz mi? Size nefes verdim, nimetler verdim... verdiğim bunca nimete karşı siz, hangi çabayı gösterdiniz? Elinizi taşın altına soktunuz mu?" derse cevabımız ne olur? Şöyle deme hakkımız var mı; "Allah'ım, yazdık, kendi kendimize söyledik, sessizliğimizi koruduk, aman zarar gelmesin diye korktuk, suya sabuna dokunmamak için gayret ettik, el ne der diye pustuk!..."

Her şeyi başkasından beklemek doğru mu? Herkese peşin yargıyla, ön yargıyla bakmanın anlamı var mı? Yarisına kadar boş bardak mı demeliyiz? Yoksa yarisına kadar dolu bardak mı? Hiç empati kurmayacak mıyız? Fert olarak, "ben de buradayım, ben de varım, benim de bu çorbada tuzum bulunsun..." demeyecek miyiz? (19 OCAK 2016)

EVLİLİK ve SORUNLARI

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

EVLİLİK ve SORUNLARI

(I)

Kısa adı TEYAD olan; Tüm Eğitimciler Yardımlaşma Araştırma Derneği, toplumun kanayan yarası olan evlilikte ortaya çıkan problemlere neşter vurdu.

23 Ocak 2016 Cumartesi günü saat: 13.00'de Kültür Park içi İl Halk Kütüphanesi Konferans salonunda; "Ailenin Önemi- Boşanma Sebepleri-Sonuçları ve Çözüm Yolları" konulu panel yapıldı.

İl Müftüsü Prof. Dr. Ali Akpınar; Evliliğin önemi başlıklı konuşmasında;

Kur'an ailesini; dini yaşamda birbirini tamamlayan kurum olarak niteledi. Evliliğin ilk gününde eşlerin birbirlerine okuması gereken şu peygamber sözünü hatırlattı; "Doğrusu erkek karısına, kadın kocasına baktığı zaman, Allah da onlara rahmet nazarıyla bakar. Koca, karısının elini tuttuğunda, parmaklarının arasından günahları dökülür gider." Eşlerin birbirine rahmet nazarıyla bakmaları, yuvanın; sevgi, saygı, sadakat temeli üzerine kurulması gerektiği, karı kocanın öncelikle iman kardeşi oldukları; bizim dünya ahiret hayat arkadaşlarımız olduğu, dini yaşamda birbirlerine köstek değil, destek olunması, en fazla birlikte olduğumuz bir ortamda bulunduğu, bizi en iyi tanıyan, en çok dinleyen, en fazla etkileyen ve etkilenenler durumunda buldukları, idealimizdeki hedefleri öncelikle ailelerimizle gerçekleştirmemiz gerektiğini söyledi. Yuvayı ayakta tutan temeller; iyi niyet, karşılıklı anlayış, sevgi ve saygı, bağışlama, takdir ve teşekkür ve dua.

KADEM KONYA TEMSİLCİSİ

Dt. KÜBRA SOLAK; " Boşanmanın nedenleri-sonuçları –çözüm önerileri" isimli sunumunda;

Boşanmanın bireylerde meydana getirdiği sıkıntılar:

Yapılan araştırmalarda boşanan kadının karşılaştığı güçlükler:

- Ekonomik sıkıntı (%88.6)
- Çevre baskısı (%80.8)
- Velayet babadaysa çocuklara özlem duyma (%79)
- Erkek tacizi (%77)
- Aile baskısı (%73.2)
- Ruhsal/duygusal sıkıntı (%70)

Erkeğin karşılaştığı güçlükler şöyledir:

- Velayet annedeyse çocuklara özlem duyma (%71.6)
- Ev ve kendi işlerini yapmakta güçlük (%62.6).
- Ruhsal/duygusal sıkıntı (%58.6)

Çocuklar açısından boşanmada çocuklarda meydana gelen problemler:

Küçük yaşlardaki çocuklarda altını ıslatma, parmak emme, içe kapanma, kabus görme, saldırganlık ve hiper aktivite gözlenirken; daha büyük çocuklarda

- Boşanmadan dolayı anne babayı veya kendisini suçlama
- Ebeveynlerinin boşanmış olmasından utanç duyma
- Boşanma sonrası yaşamında meydana gelen değişimler nedeniyle öfke ve kırgınlık hissetme
- Birlikte olamadığı ebeveynine büyük özlem duyma ve kimi zaman bundan diğer ebeveyni sorumlu tutma
- Okul başarısında düşme
- Arkadaş ilişkilerinde başarısızlık
- İçe kapanma
- Söz dinlememe, inatçılık, isyankârlık gibi olumsuz davranışlar gösterme
- Kötü alışkanlıklar edinmeye eğilim ve başlama gözlenir.

TEYAD, eğitim faaliyetlerine devam ediyor. Sosyal yaralara neşter vuruyor. Sağlıklı, huzurlu, sevgi ve saygının ikame edildiği, barış ortamının sağlandığı "TEMİZ TOPLUM"u oluşturmak için her türlü eğitim faaliyetine imza atıyor!

TEYAD, "Âsım'ın Nesli", "Dindar gençlik" anlayışıyla yola çıkmıştır. Dindar olmayan gençlik ve insanlık, topluma bir şey veremez. Bu cümleden olmak üzere, toplumun azgınlık dışlıları arasında heba olmaması için gençlerimize sahip çıkmak en birinci görevidir. (25 OCAK 2016)

panel

SEVGİLİ DOSTLAR, BUHARİ KIZ İMAM HATİP LİSESİ PANEL DÜZENLEMİŞ. PANELE; KAZIM ÖZTÜRK, Ö. LÜTFİ ERSÖZ VE M.EMİN TEKPINAR PANELİST OLARAK KATILACAĞIZ. PANELİN KONUSU: SAYGI, SORUMLULUK, SABIR VE DOĞRULUK. BU DEĞERLERİN, PEYGAMBER EFENDİMİZİN HAYATINDAKİ YERİ VE O'NUN GÖZÜNDE ÖNEMİ.

PANEL: 11 ŞUBAT 2016 PERŞEMBE GÜNÜ SAAT: 13.30'DA İHL KONFERANS SALONUNDA YAPILACAKTIR.
BÜTÜN GÖNÜL DOSTLARIMIZI BEKLERİZ.

panel

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

BUHARİ KIZ ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ PANELİNE KATILDIK

Buhari Kız Anadolu imam Hatip Lisesi'nde "Saygı, Sorumluluk, Sabır ve Doğruluk"; (Bu değerlerin; Peygamber efendimizin hayatındaki yeri ve O'nun gözünde önemi) üzerine bir panel yapıldı. Panelistler; Kazım Öztürk, M. Emin Tekpınar, Ömer Litfi Ersöz ve iki tane de vaize hanım idi.

Panel yöneticisi Ömer Lütf, Ersöz ilk sözü bana verdi. Panelde şu konulara değinmeye çalıştım 10 dakikalık zaman içinde;

Sorumluluk: Yüreğin ayağa kalkması, vicdanın pır pır çarpması, kanın aktif akması, beynin bal yapması, düşüncenin eylemi...dertlerle hem dert oluş, gönüllere taht kuruş, rahatı bırakmak, uykuyu unutmak, geceleri gündüz yapmak, karanlıkları yırtmak.. karanlık için mum yakmak, aklın terlemesi, eli taş altına sokmak!...

İnsanı ayakta tutan iskelet ve kas sistemi değil; prensipleri, sorumlulukları ve inançlarıdır. (Fatih)

Sorumluluktan kaçmak; insanın kendisine ihanet etmesi demektir. (Emrehan)

Ömrün oldukça, zor ve sorumlu bir hayat yaşa. Çünkü omuzunda bu gibi yükümlülük ve sorumluluk olmazsa, asıl o zaman hayat çekilmez bir yük olur. (Gassion)

Yalnız yaptıklarımızdan değil, yapmadıklarımızdan da sorumluyuz. (Molière)

Önemli biri olmanın bedeli, sorumluluktur.

Sorumluluk duygusu, inançtan doğar.

İnsan kendini başıboş bırakılacak mı sanır?

Öyle söz söyle ki, herkesçe bilinsin,

Sana ölü gelen, sende dirilsin.

Hayat sorumluluktan ibarettir. Sorumluluktan kaçmak insanlıktan uzaklaşmaktır.

Kulluk imtihanı tek başına gerçekleşmez. Mağarada yaşamak kurtuluş yolu değildir.

Hayat mücadele ve sabırdır. Öyle olmasaydı Hz. Peygamber Hira'dan ayrılmaz, Hz. Musa Tûr'u terk etmezdi.

Peygamberlerin üstünlükleri üstün mücadeleleriyle.

Efendimiz bu durumu şöyle belirtiyor. "İnsanlar arasına karışıp, onların eziyetlerine karşı sabreden Müslüman, onlardan uzak durup eziyetlerine katlanmayan Müslümandan daha hayırlıdır." (Tirmizi, Kıyamet 56, İbn Mace, fiten 23)

Allah içimize bir cip koymuş; İman cipi! Bunun anlatımı olmaz yani anlatılmaz.

İman, yaşanan, uygulanan bir hayat tarzıdır, bir prensiptir. Dünya bu ilkeyle ayakta durur. Sorumluluğunu bilenler başarıya ulaşır. Sorumluluk; zahmeti, azmi, yorgunluğu, çok çalışmayı, akli terletmeyi gerektirir. Peygamberler;

yeryüzünün en çalışkan, en fedakâr, en cefakâr, en kahraman ve en azimli insanlarıdır. Hz. İbrahim, Allah'a olan sorumluluğu karşısında babasına bile tepki koymuştur. Yine Rabbine olan sorumluluğu sayesinde ateş onu yakmamıştır. Sorumluluk, sadakati gerektirir. Sadakat; sadık olmak, doğru kalmak, istikamet üzere olmak demektir.

Hz. İbrahim, sadakati ve sadakatin getirdiği sorumluluk sebebiyle, biricik oğlunu kurban etmek için büyük bir sınavı geçmiş ve; "Halilullah" olmuştur.

Sevgili peygamberimizin hayatı bizim için baştan sona kadar sorumluluk örnekleriyle doludur.

Sevgililer sevgilisi, gününü üç ayırmış; bir bölümünü ailesine, bir bölümünü halkına, bir bölümünü de Hakka ayırmıştır.

Halk için Hakkı terk etmemiştir.

Hz. Peygamberi, zaman olmuş, bir cemiyette, zaman olmuş savaşta, zaman olmuş, çocuklara eğitim verme konusunda, zaman olmuş halkın içinde...görürüz.

O, namazı camide bırakmamış, haccı, Arafat'ta bırakıp gitmemiştir.

Problem odaklı değil, çözüm odaklı bir hayat sürmüştür.

Panel sonunda öğretmenler, "hocam, panelde konular, zaman darlığı sebebiyle kısa oluyor, geniş biz zaman diliminde, konferansa da bekleriz" dediler. Paneli tertip eden herkese şükranlarımı sunuyorum. (13 ŞUBAT 2016)

CEMRE NEREYE DÜŞTÜ?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

CEMRE NEREYE DÜŞTÜ?

Cemreler, sıcaklığı temsil ediyor. Cemreler havaya, suya, toprağa düşerek bu unsurların ısınmasına, insanlara ve tüm canlılara hayat olmaya başlamasına sebep oluyor. Cemreler, bir bakıma; ünsiyet peyda etmek, kaynaşmak, yakınlaşmak, huzur bulmak, sevinmek, gülmek, oynamak.... Anlamlarını da barındırır içinde. Neden mi? Tabiat olayı olan cemre düşünce, baharı müjdelemez mi? Bahar gelince de insanlar, bahçelere, parklara, açık alanlara gidip eğlenmez mi? Canlılarda hayat emaresi belirmez mi? Tabiat gülmez mi?

Cemre düşüyor, tamam da; kalplere, yüreklere, ciğerlere düşen cemrelere ne anlam vereceğiz? Ülkemizin Güney Doğusundaki vicdanları yakıp kavuran, her gün ciğerlere ateş salan, insanların; “yok mu bir umut? Yok mu vicdanı titreyen bir ülke? Nerede, insanları güldürecek, onlara tabiat olayı gibi sıcaklık verecek cemre?” dedikleri bir ortamda, cemre; havaya düşmüş, suya ve toprağa düşmüş ne anlamı var?

Her gün gencecik fidanlarımız, cemre yerine kara toprağa düşüyor! Baharı beklerken; terör belası ciğerlerimize cemre gibi düşüyor! Bu cemreler, annelerin, babaların, bacıların, eşlerin, herkesin yüreğinde bahar yerine, fırtınalar koparıyor!

Cemrelerin düştüğü şu bahar havasında, barış cemrelerinin de bütün dünyaya düşmesini temenni ediyorum. Asıl, vicdanı buz tutmuş, kalbi paslanmış, gözünü kan bürümüş, kan emmekten başka mesleği olmayanların gönlüne bahar cemrelerinin düşmesini yüce yaratandan niyaz ediyorum. Eğer bu bahar cemrelerinin düşme şansı yoksa; karakış fırtınalarında donup, buz olup, yok olup gitsinler! (22 ŞUBAT 2016)

ÖLÜMÜ HATIRLARSAK, HAYATA BAKIŞIMIZ DEĞİŞİR!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

ÖLÜMÜ HATIRLARSAK, HAYATA BAKIŞIMIZ DEĞİŞİR!

Bir gün olur götürürler evinden,
Allah'ın adını bırakma dilinden,
Kurtuluş yok Azrail'in elinden,
Dünya kadar malın olsa ne fayda!

Ölüm; son nokta değil, üç noktadır! Ölüm, ansızın gelir! Ölüm; son uyku değil, son uyanıştır. Hayat sistemi. Zamanı gelen doğuyor, zamanı gelen ölüyor. Yüce yaratan, şaşmaz olan bu sistem çerçevesinde hükmünü icra ediyor. Ölüm kaderdir. Ölümden kaçmak mümkün değil. Kimse, doğma konusunda yetkiye sahip değil. Kimse, anne ve babasını seçmekte de özgür değil. Yine aynı şekilde; ırkını, vatanını, ülkesini, dilini, dinini...seçme hususunda da yetkili değil.

Eğer anne ve babamız Müslümansa, Müslüman olarak dünyaya geliyoruz. Başka bir dinden isek, o dine göre doğuyoruz. Ta ki; ergenlik (mükellef) çağına gelinceye kadar. Bu yaşa geldikten sonra artık; yaptıklarımızdan, anne ve babalarımızın yaptıklarından, etrafımızın hal ve hareketlerinden sorumlu oluyoruz. Şayet zamanında anne ve babalarımız; Müslüman olmakla birlikte uygulamalarında İslam'a uymayan hususlar varsa, onlara müdahale etmek görevlerimiz arasında sayılıyor.

Yaratıcı; bu dünya hayatımızın düzenli gitmesi, yanlışlara düşülmemesi, zikzak çizilmemesi... için "kanun" ortaya koymuştur. Bu kanunun daha iyi kullanılması, daha iyi uyulması yönünde "Yönetmelikler" ihdas etmiştir. Önce böyle bir Kanunu kabulleneceğiz. Kanunu kabullenmeden uymamız söz konusu olamaz. Kanunu kabullenmeye de mecburuz. Zira başka kanun yok. Şunu dememizin bir anlamı yok;

"Ben bu kanunu benimsemiyorum, bu kanuna uygun hareket etmiyorum, etmeyeceğim." Farz edelim böyle dedik veya kanuna kafa tuttuk; gerçekten bu kafa tutuşumuz samimi mi? Yoksa ilerde geri dönüş mü yapacağız? Veya benimsemediğimiz kanuna ve kanun koyucuya kafa tutmak, isyan etmek, karşı gelmek, dediklerini yapmamak... gibi bir durumda kanun koyucu;

"Madem öyleyse benim arazimi terk et, başka, benim olmadığım bir araziye git!" deme hakkına sahip. Yaratıcının kanununa uymamakta ısrar ettiğimiz vakit, şunu da diyecektir, demesi normal;

"Eğer benim kanunlarıma uymayacaksan, inanmayacaksan, benim dediklerimi yapmayacak, bana karşı geleceksen...verdiğim rızıkları kullanma; karnını doyuracak yiyeceklerden yararlanma, çeşit çeşit giydiğin elbiseleri giyme, aldığın nefesin parasını ver, kullandığın güneşin ücretini öde, sana göz verdim; rahatça bakıyor, dünyadaki güzellikleri temaşa ediyor, renklerin zevkine varıyorsun! Burnun sayesinde; her kokuyu hissediyor, güzellerinden haz alıyor, nefes alıp verirken bu organ sebebiyle sıkıntı çekmiyorsun! Kulakların her sesi duymakta adeta bir anten gibi! Duyamadığın zaman rahatsızlanıyor, haşinleşiyorsun! Ellerin sanki bir kepçe gibi! Her arzu ettiğini hiç düşünmeden, hiç problem yaşamadan alıp tutabiliyorsun! Ayaklarınla da; her istediğin yere gidiyor, her arzu ettiğin şehre ayak basıyor, icabında koşuyor, zıplıyorsun! Kalbin doğduğu andan itibaren saat gibi çalışıyor! bir an bile; "ben yorulduğum artık dinleneceğim" demiyor! Mide öyle, akciğerlerin öyle, bağırsaklar, pankreas, karaciğer... hepsi verdiğim görevleri tam ve eksiksiz yapıyor! Gelelim beyne; bütün hareketlerini merkezi beyin! Dünyada yapılan bütün icatlara imza atan o! O olmazsa hiçbir iş olmaz! "beyin ölümü" demek, insanın fonksiyonlarının ölmesi demek! Eğer bu ihсанlarıma karşı yine de bana, kanunlarıma karşı geleceksen, bırak bunları, kullanma!"

"Mümkün değil" diyorsun değil mi? O zaman ilahi kanun çerçevesinde hareket edecek ve O'nun yolunda gideceksin. Daha bu sayılanlar ne ki! Evren bir harika! Denizler, dağlar, yıldızlar, bulutlar, güneş, ay... "benim nimetlerimi saymaya kalksanız sayamazsınız. Eğer denizler mürekkep, ağaçlar kalem olsa saymayı bitiremezsiniz."

Allah'ın isteği, O'nun muradı olmasa insanlar hiçbir iş yapamaz! Elimizi bile kıpırdatamayız. Hatta gözlerimizi farkına olmadan açıp kapatıyoruz, O, istemediği vakit açıp kapatmak mümkün olmaz!

" Bunları sana emanet olarak veriyorum. İyi kullan, yerli yerinde kullan. ..." diye bize geçici olarak veriyor bu nimetleri! Zamanı gelince alacak.

Kanundan sonra diğer bir kural; "Yönetmelik!" Yönetmelikler; peygamberlerin uygulamaları. Yönetmelikler Kanuna aykırı olamaz. O bakımdan, peygamberlerin uygulamaları da ilahi kanuna aykırı ve ters olamaz. Bu iki hususa dikkat edildiği zaman hem dünyamız hem de ahiretimiz güzel olur.

Yaratılış cevherimizde; inanmak vardır. Dünyaya inananlar hakim olacaktır. Allah, "tevhid" (birlik) esası üzerine kurmuştur dünyayı! Dünyada; barışı, kardeşliği, sevgiyi, ahlaklı davranışı, iyi niyeti, samimiyeti, özverili olmayı, empati kurmayı, yanlışlara, "dur" demeyi, geleneği din haline getirenlere karşı tepki koymayı yüce yaratan bizden istiyor.

Bunları yaptığımız vakit; daha yaşarken ölümümüzü güzelleştirmiş oluyoruz. Güzel yaşayan güzel ölür. Güzel ölen güzel dirilir. (26 ŞUBAT 2016)

SORUMLULUKLARIMIZI NE KADAR YERİNE GETİRİYORUZ?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

SORUMLULUKLARIMIZI NE KADAR YERİNE GETİRİYORUZ?

Sağlığımız yerinde mi? Rahatımız iyi mi? Emniyet ve güven içinde miyiz? Her gün huzur içinde işimize gidip geliyor muyuz? Öyleyse biraz olsun düşünmek ve: "Acaba ben ne yapabilirim bu ülke için? Elimden geldiği, gücüm yettiği kadar, kafa yoruyor muyum?" diye mutlaka hepimizin düşünmesi ve bir şeyler yapması lazımdır. Hatta bu, en birinci görevdir.

TÜRKİYE'DEN BAŞKA TÜRKİYE YOKTUR gerçeğini bir kez daha tekrarlamak istiyorum. Biz doğru olursak, eğrinin zarar veremeyeceğini bilip, kendimize bir istikamet çizmemiz şarttır. Dualarımızda durmadan: "Allah'ım! Bizi dosdoğru yola ilet, kendilerine nimet verdiklerinin yoluna! Sapıkların yoluna değil!" diyerek akdimizi yenilememiz, bu akit üzerinde durmamız gerekir. Münafığın alametinin: "Konuştuğu zaman yalan söylemek, verdiği sözde durmamak, emanete hıyanet etmek..." olduğu şuuru içinde davranıp hayatımıza yön vermeliyiz. Bu vatanın bize bir emanet olduğunu bilmeli ve vatanımızı korumak, kalkındırmak, en ileri seviyeye ulaştırmanın çabasını içimizde taşımamız. Mevlânâ toplum şuurunu şu şekilde belirtir: "Toplum içimizde hissetmek" bu şu anlama gelir; toplumun bütün dertlerini kendi derdimiz gibi görmek, empati kurmak...o zaman kâmil insan, gerçek anlamda insan olmuş oluruz. Onun için ülke kalkınmasında insan unsurunun önemli bir faktör olduğu duygusu ile hareket edip, kişisel gelişime önem vermek için gayret etmeliyiz. Türkiye'mizin daha mutlu yarınlara kavuşması, halkımızın mutluluğu ve refahı için birlik içinde hareket ederek ülkemizi yarınlara taşımak boynumuzun borcudur. Kim: "Kardeşim, ben tek başıma ne yapabilirim?" diyorsa, şunu söylemeden geçemeyeceğim; bir kere: "Önce can, sonra canan" " iğneyi kendimize, çuvaldızı başkasına batırmak" "kendimize yapılmasını istemediğimiz bir şeyi başkalarına yapmamak"..... ilkeleri doğrultusunda hareket etmeye mecburuz. Ülkemizin güzelleşmesi de, kirlenmesi de bizim elimizdedir. Oy verdiklerimizi, seçtiklerimizi adam gibi seçer, bir oyun icabında ülke yönetiminde önemli bir payı olduğunu bilmemiz gerekir. Her birimizin görevi vardır, bu da ülkeyi yönetecekleri seçmek, ülkeyi en iyi biçimde yönetip, dışarıya el açmayacak duruma getirmek, ekonomik, sosyolojik ve psikolojik durumunu iyileştirmek. Demek ki sorumluluk hiçbir zaman inkar edilemiyormuş!

Ağlamanın, feryat etmenin manası yok. İnsanı insan yapan unsur; eylem, fiil, aktivite ve çabadır. Hiçbir zaman çaba olmadan, sadece kuru sözlerle, kuru gürültülerle bir yere varılmaz ve şimdiye kadar da varılmamıştır. Laf ile peynir gemisi yürümüyor!

ABD ve Batı bizi değişik yöntemlerle kısırmak için; bazen Kıbrıs, bazen Irak, bazen Terör, bazen ekonomik darboğaza sokmak... gibi formüllerle güya üzerimizde tahakküm kurmaya çalışıyor! Milletçe duyarlı, şuurlu, aklımız başımızda olursa kimse bize bu konuda zarar veremez. Geçmişte olduğu gibi. Tarihi iyi bilmemiz, geçmişten ders çıkartmamız gerekir. Niçin Osmanlı 600 sene ayakta kalabildi? Neden bütün dünyaya adaleti ile parmak ısırttı? Niçin şimdi bu güzellikler yok? Neyimiz eksik? O zamandan bu zamana neler değişti? İnsanlar yine aynı insanlar! Sadece kılık, kıyafet, yönetim biçiminde değişiklikler oldu! Bu da; fikirlerde, tasavvurlarda.... değişikliği getirdi. Dolayısıyla özümüzden, kültürümüzden, değer yargılarımızdan uzaklaştık! Her birimiz bir tarafa çektik! Sonunda da birliğimizi bozduk ve bugünkü kaos ortamına geldik! Bu karanlık tabloyu, aydınlığa çıkartacak yine bizleriz, bizim fikirlerimiz, inancımızdır! (02 MART 2016)

KADIN HAKLARI MI, O DA NE?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

KADIN HAKLARI MI, O DA NE?

Anadolu'nun çilekeş kadını için 8 Mart Dünya Kadınlar Günü bir anlam ifade etmiyor. O, günlük hayatta omuzlarında sırtladığı değişik yüklerle zaman zaman karşımıza çıkıyor.

Dünyada ve Türkiye'de 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nün kutlandığı günde, Anadolu'da yaşayan kadınlar her türlü fedakarlığın en güzel örneklerini sergiliyor. Kimi kadın evinde, kimisi çalışma hayatında, kimisi de köyünde hayattan değişik kesitler sunuyor. Yakacak ihtiyacı için dağdan topladığı çalı çırpyı doldurduğu çuvalında omuzlayarak evine kadar götürmekte olan yaşlı bir kadın Anadolu kadınının çilekeş hayatını gözler önüne seriyor.

Çilekeş kadınlar her görevi görüyor. Bazen tarlada çalışırken, aynı anda çocuklarının bakımıyla uğraşılıyor. Bazen tek başına yemeğini yapıyor, bulaşığını ve çamaşırını yıkıyor.

Çilekeş bir kadın şöyle diyor:

"Bazı insanların 1 çocuğuna bakmakta zorlanıyor, ben 15'inde evlendim 10 çocuğum var. Sabah erkenden kalkıp çocuğumu emzirdikten sonra tarlaya çalışmaya gidiyorum. Sabah saat 08.00 olmadan eve dönüp hayvanları sağıyor, onlara ot veriyorum. Sonra 10 çocuğumu kaldırıp onlara kahvaltı verdikten sonra kirli çamaşırlarını çıkartıp dışarıda kaynattığım suyla yıkıyorum. Kahvaltıyı toplayıp tabakları da yıkadıktan sonra gene tarlaya çalışmaya gidiyorum. Sonra öğle yemeği hazırlamaya başlıyorum. 30 yıldır evliyim aynı hayatım devam ediyor."

Ancak Türkiye'de bir gerçek olmakla birlikte bu gerçekler bir bölgeye bir coğrafyaya hapsedilmek yanlıştır. Aslında bu tür yükler Türkiye'nin kırsalda yaşayan tüm kadınları üzerinde yaşanmaktadır.

Belki de bu olaylar doğu ve güney doğuda daha bariz ve açık yaşanırken, keskin töre kuralları ve çokça çocuk sahibi olmak onlar için en büyük sıkıntı olmakla birlikte bu gerçekleri kadınlı erkekli tüm gençler yaşamaktadır.

Ancak çalışma hayatlarının tarla ve bağlarda, gelip evde ve çoluk çocuk ve koca derken gerçekten bu insanlarımız ağır bir yükün altında ömürlerini geçirmekte ve ve başka çıkar yolları da olmamamaktadır.

Orta Anadolu kadınları bağ bahçe ve tarla işleri ile birlikte hayvancılık oradan ev işi ve koca gönlünü etme gibi çok ağır ve insanların kaldıramayacağı ve taşıyamayacağı kadar görevleri olmakla birlikte, bu görevlere itiraz etme ve hayat akışlarını da değiştirebilme yetki ve insiyatifleri de yoktur.

Ülkemin Doğu Anadolu, Karadeniz, Orta Anadolu ve Güneydoğu Anadolu topraklarında köy kırsalında kadın olmak gerçekten çok zor.

Oğluna 17 yıldır gözü gibi bakıyor. "Yatağa bağımlı, "söylenenleri anlamaz" olan çocuk, bu fedakar ve cefakar kadın sayesinde zor da olsa gözleri ve mimikleriyle iletişim kuruyor. Bazı kişilerin: "kendini de paranı da bitirdin" demesine rağmen canından çok sevdiği evladınının hareketlerinden ne istediğini anlıyor. Yutma fonksiyonu olmadığı için midesindeki sondadan sıvı gıdalarla besliyor. Düzenli ilaçlarının verilmesi ve beslenmesi gerekiyor. Bunu da böylesine fedakar kadınlardan başkası yapamaz.

Şimdi sorarım size; her yıl kutlanan ve sadece bir günlük kutlamayla yetinilen, "8 Mart Dünya Kadınlar Günü" gerçekten sizce bir anlam ifade ediyor mu? Her gün birçok katliama ve hunharca öldürülmeye sahne olan, sapık hedeflere maruz kalan, cinsiyeti yüzünden horlanan ve ticari meta şeklinde düşünülen, ailenin yüz karası biçiminde telakki edilen... kadının hangi gününü kutlayacaksınız?

"Kadın eksik etek", "kadının saçı uzun aklı kıt", "kadına söz hakkı verilmez", "Gelinler; aile içinde konuşmaz, fikir beyan etmez", "Kaşık düşmanı"... daha bir çok mantıksız, anlamsız ve absürd ifadeler! Akli olan, biraz düşünen anlar ki; kadın olmadan biz olamayız! Kadın olmadan annelerimiz olamaz! Dünya, kadın ve erkekler bir denge oluşturur! Eğer öyle olmasaydı, Hz. Âdem yaratılır yaratılmaz, Hz. Havva var edilmezdi. Eğer kadın değersiz olsaydı, Hz. Âdem ile birlikte cennet'e konmazdı.

Asırlarca önce sevgili peygamberimiz, veda hutbesiyle önem verilmesini istediği kadınlarımız hala köle muamelesine tabi tutuluyor! İslam'dan önceki cahiliye döneminden daha şiddetli şekilde, kadınlar horlanıyor!

Kur'anda; Kadınlar demek olan; "Nisa" suresi mevcut. Ayrıca bir kadın olan ve Allah'ın değer ve önem verdiği Hz. Meryem'i anlatan; "Meryem" suresi bulunmakta. Eğer kadın değersiz olsaydı, bunlar olur muydu? Kadın değerini İslam'la kazanmıştır. Ne zaman İslam'dan uzaklaşmış, kadın değerini kaybetmiştir! (07 MART 2016)

İSTİKLALİMİZİN MARŞI!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

İSTİKLALİMİZİN MARŞI!

(12 Mart 1921)

23 Nisan 1920 günü Meclis açılmış. İstiklal harbi başlamış. Ordularımız, Anadolu'yu işgal edenlerle savaşıyor. Yunan ordusu Ankara yakınlarına kadar ilerlemiş. Meclis bu ortamda, yeni kurulan Türk Devleti için bir İstiklal Marşı hazırlamak istiyor. 1920 yılı sonlarında bu amaçla bir şiir yarışması açılıyor.

Katılımcılara 6 ay süre veriliyor.

İstiklal Marşı yarışmasına bu süre içerisinde tam 724 şiir gönderiliyor. O zamanki adıyla Maarif Vekaleti, yani Milli Eğitim Bakanlığı, bu şiirleri değerlendirmek için bir komisyon kuruyor. O dönemin Türkiye'sinde iletişim imkânlarının neredeyse sıfır olduğu bir ülkede yarışmaya katılan 724 şiir tek tek okunuyor, içlerinden 6 şiir elemeyi geçip Meclis Matbaası tarafından bastırılıyor ve milletvekillerine dağıtılıyor.

Ayrıca kazanan şiir için 500 lira ödül var. O zaman için çok büyük bir para.

O sırada Maarif Vekili olan Hamdullah Suphi (Tanrıöver), Ankara'da yaşayan ve aynı zamanda milletvekili olan ünlü şairimiz Mehmet Akif (Ersoy)'dan da bir şiir istiyor.

Bunun üzerine Mehmet Akif Bey: "Ben mebusum (milletvekiliyim), müsabakaya katılmam. Ayrıca bir şiir yazıp size veririm" diyor. Ama bu konuda isteksizdir. Buna bir çare bulmak için, Hasan Basri Çantay'ı devreye sokarlar.

Hasan Basri (Çantay) Bey şunları anlatır:

"Akif Bey'in yanımda olduğu bir zaman, elime bir Kâğıt parçası alarak, onun dikkatini çekecek bir tarzda yazmaya başladım."

Akif:

"Ne yazıyorsun?" diyor.

Hasan Basri:

"Marş...İstiklal Marşı yazıyorum." Cevabını verir.

Akif:

"Yahu sen ne adamsın? Seçilecek şiire para ödülü verileceğini bilmiyor musun? İçinde para olan bir işe nasıl katılıyorsun?"

Hasan Basri:

"Yarışma kaldırıldı? Seçilecek şiire ne para verilecek, ne de her hangi bir ödül. Milli Eğitim Bakanı bana güvence verdi." Deyince,

Akif:

"Ya, o halde yazalım." Karşılığını verir.

İşte böylece yazılmaya başlanan ve 48 saatte bitirilen İstiklal Marşı, imzasız olarak Milli Eğitim Bakanlığının seçici kuruluna sunuluyor.

Milli Eğitim Bakanı Hamdullah Suphi, daha önce seçilen 6 şiirle birlikte yeni şiiri Ordu Komutanlarına gönderiyor. Onlardan, şiirlerin askerlere okunmasını, beğenilenleri sıralamalarını istiyor. Komutanlar, kısa sürede sonucu bildiriyorlar: Hepsi de Mehmet Akif'in şiirini birinci sıraya almış. Bundan sonraki iş, İstiklal Marşı'nın T.B.M.M'ne getirip kabul ettirmek oluyor.

Marş, ilkin Meclis'in 1 Mart 1921 günü yaptığı ikinci oturumunda ele alınıyor. Başkan Mustafa Kemal'in söz vermesi üzerine Hamdullah Suphi kürsüye gelerek, sık sık alkışlarla kesilen şiiri okuyor ve son seçimin Meclis'e ait olduğunu söylüyor. O Gün oylama yapılmıyor. Şiirle ilgili konuşmalar ve oylama, Meclis'in 12 Mart 1921 günü öğleden sonraki oturumunda yapılıyor.

Bazı milletvekilleri, bir komisyon kurularak şiirin yeniden incelenmesini, bazıları da hemen görülüp karara bağlanmasını istiyorlar. Uzunca tartışmalardan sonra, şiirin kabulü için verilen 6 önerge benimseniyor ve İstiklal Marşı çoğunlukla kabul ediliyor!

İstiklal Marşı, hepimizin bildiği ve bilmesi gereken milli marşımız! Yazıldığı ve milli marş olarak kabul edildiği günden beri, tazeliğini, canlılığını koruyan ve her okundukça insanı duygulandıran bir marş! Her cümlesi anlam yüklü, her kelimesinde; vatanımız, vatanımızın bağımsızlığı, vatana dört elle sarılma, şehadet...ruhu bulunan canlı bir marş!

"Arkadaş! Yurduma alçakları uğratma sakın,

Siper et gövdeni dursun bu hayasızca akın,

Doğacaktır sana vaad ettiği günler Hakk'ın,

Kim bilir belki yarın, belki yarından da yakın"

.....

(12 MART 2016)

ÂSİM'İN NESLİ, ÂKİF'İ ANLIYOR!

KAZIM ÖZTÜEK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

ÂSİM'İN NESLİ, ÂKİF'İ ANLIYOR!

İster "Âsım'ın nesli" diyelim, ister; "Dindar nesil", isterse de; "Şuurlu nesil" .... Hepsi aynı kapıya çıkar. Dinamik toplumların oluşmasında, temiz toplumların meydana gelmesinde, gençliğin payı büyük!

Hayatımızı, dün, bugün ve yarın olarak anlayabilir, düne; yaşlılık, bugüne; gençlik, yarına da; bebeklik veya çocukluk diyebiliriz. Yarınımız bugün oluyor, bugün düne dönüyor. O halde bugünü iyi değerlendirmek, bugüne anlam kazandırmak ve boşa geçirmemek için; Kur'an'dan ilham alarak, İslam'ı zamanın idrakine söyletmek, asra damga vurdurmak zorunluluğu kaçınılmazdır.

Zamanın Başbakanı, şimdiki Cumhurbaşkanımız sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın; "Dindar gençlik" dediği, "Âsım'ın nesli" gençliktir. Türkiye, gençlere önem vermelidir. Bu açıdan bakılınca, Cumhurbaşkanımızın; ilk defa olan; "gençlik sohbetleri" ni önemsiyorum. Zira bugünün gençliği, dünü bilmiyor, koalisyonlardan, darbelerden, 12 Eylül'den, 28 Şubat'tan...haberi yok. Yine bugünün gençleri; Türkiye'nin nereden nereye geldiği hakkında fikir sahibi değil. Bu gençlere, tarihi en yalın ve en doğru şekilde aktarmak hepimizin boynunun borcudur.

Hiçbirimizin ihmal etmeye, savsaklamaya ve işi geçiştirmeye hakkı yoktur; gençlere el uzatmak, onlarla, kültürel, edebi, tarihi, dini ve milli konularda hasbihal etmek, dün'deki yanlışların bugün ve yarın yapılmasına göz yummak için mutlaka, "yarınlarımızın umudu olan gençlerimizin" yanında olmak durumundayız.

Değerli dostlar, buradan; mutlu olduğumu, gençlerimizde, "Âsım'ın Nesli" şuurunun uyandığını söyleyebilirim. Zira TYB Konya Şubesi, "Âkif Okumaları" adı altında sürdürdüğü çalışmalarının ilk meyvesini, 19 Mart 2016 tarihinde, 2016 yılının ilk kültürel etkinliğinde ortaya koydu! Katılımcı ve panelist gençlerimizin gözündeki o; milli, dini, ahlaki... pırıltı benzenizde umut ışıkları yaktı!

Dedim ki; "Korkma!" evet Âkif de öyle diyordu;

Korkma sönmez bu şafaklarda yüzen Alsancak,

Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak,

O benim milletimin yıldızıdır parlayacak,

O, benimdir, o, benim milletimindir ancak!

.....

Arkadaş! Yurduma alçakları uğratma sakın;

Siper et gövdeni, dursun bu hayasızca akın.

Doğacaktır sana va'd ettiği günler Hakk'ın...

Kim bilir, belki yarın, belki yarından da yakın.

Bastığın yerleri "toprak!" diyerek geçme, tanı!

Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı.

Sen şehid oğlusun, incitme, yazıktır, atanı:

Verme, dünyaları alsan da, bu cennet vatanı.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda?

Şüheda fışkıracak toprağı sıksan, şüheda!

Canı, cananı, bütün varımı alsın da Huda,

Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüda.

.....

.....

İstiklal Marşını anlamak, Âkif'i anlamaktır. Âkif'i anlamak, yurdu anlamak, Müslümanların, haçlılarla nasıl mücadele ettiklerini, bu hususta ne gibi badirelerden geçtiklerinin idraki içinde olmak, yurdun; "yokuşlarda susatılmak" istenmesini anlamaktır! (22 MART 2016)

ÖRNEK HANIMLAR!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

ÖRNEK HANIMLAR!

Rasûlullâh (s.a.v.) Efendimiz; İslâm davetinde, üzerlerine düşen görevlerini en iyi bir şekilde yaparak İslâmî harekette ve tebliğde önemli bir yer işgal etmişler ve geleceğin müslüman hanımlarına güzel örnek olmuşlardır.

Rasûlullâh (s.a.v.) Efendimiz'in zamanındaki ilk İslam cemaatinin dörtte birini kadınlar oluşturmaktaydı. İslâm'a giren erkeklerin çoğunun hanımları da onlarla birlikte İslâm'ı kabul etmişler, bu örnek tavırlarıyla kocalarına daima yardımcı ve destek olmuşlardır.

İslâm'ın bu yüce mücâhideleri Allâh ve Rasûlü'nden gelen her emir ve yasağı âdetâ kanlarına işlercesine bu konuda eşsiz bir tablo sergilemişlerdir.

İlk İslâm'a giren kişi, bir kadın olan Hz. Hatîce (r.anhâ) idi. Mekkenin en zengin iş kadını idi. Allah Rasulüne (s.a.v) iman ettikten sonra İslamın ilk iki yılında bütün malını Allahın dinini tebliğ noktasında harcamıştı. Öyleki Allah Rasülü (s.a.v) ne bir gün Cebrail(a.s) gelerek Hz.Hatice'nin üzerindeki yamalıklı elbiseden bahsetmiş, Allah'ın selamını Hz.Hatice'ye ilet ya Rasûlullah demişti ve Hz.Hatice de bundan dolayı çok mutlu olmuştu.

Ve ilk şehîd edilen de Hz. Sümeyye (r.anhâ) adında bir mücâhide idi. Mekke'nin azgın müşrikleri sırf Allah'a iman ettiği için Ona yapmadık işkence bırakmamışlardı. Ama O bir kere iman etmişti.Ve imanının bedelini hayatıyla da olsa ödeyerek, insanlığa büyük bir ders vermişti.

Onlar, Allah ve Rasûlü'nün kendilerinden ne istediğinin şuûrundaydılar. İslâm'ın yücelmesi için gereken her şeyi yapmaktan çekinmediler. Onlar, bu dâvâ için neler yapmamışlardı ki!

İslâmiyyet'in başlangıcında İslâm'a koşup müslüman olan ilk kadın sahâbîlerden olmak şerefini kazanan Hz. Zinnîre (r.anhâ), inancından dolayı kendisine yapılan işkencelerin neticesinde gözlerini fedâ etmişti.

Hattâb'ın kızı Fâtımâ (r.anhâ), kanlar içinde yere serilme pahâsına da olsa, henüz müslüman olmayan ağabeyi Ömer'e karşı İslâm'ı haykırıştı.

Uhud harbinde Nesîbe Hatun (r.anhâ), kocası ve oğullarının şehit haberini almasına rağmen Rasûlullah nerede diyerek Allah Rasûlünü bulmuş ve canı pahasına Allah Rasûlünü korumuştur. Hz.Peygamber (s.a.v) o gün nereye baktımsa Nesibe'yi gördüm buyurmuş, Nesibe Annemize;

-“ senin katlandığın şu sıkıntıya kim katlanır?” demişti.

Nesibe Annemiz;

-“ anam babam sana feda olsun ey Allahın Rasülü,‘dua et Allah beni sana cennette komşu eylesin” demişti.

Firavun; aşâğılık ve kötü bir insan olmasına karşı, karısı Âsiye âdeta temizlik, dürüstlük, iffet ve asalet timsaliydi. Halk, onun kocasının korkusundan rahat bir nefes alamaz ve geceleri dahi rahat uyuyamazken o, Allah'a tam bir inanç ve kendine güvenle yaşamını sürdürüyor, Firavun'un hemen yanı başında yaşıyor olmasından zerrece etkilenip dehşete kapılmıyordu.

Nil kraliçesi Âsiye, Allah Teâlâ'nın yanında öylesine has bir makama ulaşmış ve Allah'ın yakınlığını kazanabilmiştir ki, Hz. Resul-i Ekrem (s.a.a) şöyle buyurmuşlardır:

"Kadınlardan kâmil olanlar dört kişidir: Firavun'un karısı Âsiye, İmran kızı Meryem, Huveyled kızı Hatice ve Muhammed (s.a.a) kızı Fâtıma."

"Cennet kadınlarının en iyisi şu dördüdür: Firavun'un hanımı Müzâhim kızı Âsiye, İmran kızı Meryem, Huveylid kızı Hatice ve Muhammed (s.a.a) kızı Fâtıma. Bunların en üstünüyse Fâtıma'dır."

Âsiye, bir lahza olsun kocasının işlediği zulüm ve haksızlıkları hoş karşılamadı, bir defa olsun onun safında yer almadı. Erkek çocuk doğururlar da büyüyünce onun yaptığı zulüm ve haksızlıklara karşı çıkarlar korkusuyla, Yâkup soyunun hamile kadınlarının karnını deşip bebeklerini diri diri parçalayan kan içici kocasının bu vahşiliklerine karşı bir kez bile ilgisiz kalmadı. (25 MART 2016)

MODERNİZMİN DAYATTIĞI AİLE Mİ? KUR'AN ÖLÇÜSÜNDE AİLE Mİ?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

MODERNİZMİN DAYATTIĞI AİLE Mİ?

KUR'AN ÖLÇÜSÜNDE AİLE Mİ?

Konya Sivil Toplum Platformu ve Meram Belediyesi müştereken güzel bir organizasyona imza attılar! Günümüzde üzerinde çokça durulması, çokça analiz edilmesi ve neştere tabi tutulması gereken bir meseleyi masaya yatırdılar! İki gün sürecek olan bu toplantının, şehrimize, ülkemize ve insanlığa hayırlı sonuçlar getireceğine inanıyor, böyle önemli ve hayati öneme haiz toplantıyı tertip edenleri canı gönülden kutluyorum.

“Gelenekten Geleceğe Aile Çalıştayı”, adıyla organize edilen bu panelde; aile ve sorunları her açıdan ele alındı.

Evliliğin kutsallığı, kuralları, evlenecek olanların dikkat etmesi gereken hususlar, evliliği bitiren davranışlar, boşanmaya giden yollar...geniş bir şekilde masaya yatırıldı.

Baktığımız zaman; aile yuvasının çatırdamaya başladığı, “kuşak çatışması” denilen ve anneyi babayı hiçe sayan, aile mahremiyetini es geçen, nikah gibi önemli ve hassas bir konunun yok farz edildiği, Kur’anî ve İlahi bir kurumun; Modernleşme adı altında dejenere edilmeye çalışıldığı bir eksen kayması yaşıyoruz!

Evlilik, bir oyuncak ve evcilik oyunu değildir. Hissi, mantıksız, içi boş, sadece zevk, şehvet ve maddeye yönelik bir evlilik anlayışının aileye hayır getirmeyeceği ve getirmediği artık anlaşılmıştır.

Evliliğin; pazara kadar değil, mezara kadar giden uzun bir yolculuk olduğunun unutulduğu, “Allah’ın emri, peygamberin kavli” sözünün askıda kaldığı bir savrulma içindeyiz! Evlenme aşamasındaki; “Allah’ın emri, peygamberin kavli” sözü, sadece bu esnada söylenip, sonra unutulacak, üzerinde hiç durulmayacak, beylik bir laf olmadığını idrak etmek zorundayız.

Aile yuvalarımıza Kurt girdi! İçin için kemiriyor! Asırlık bir ağacı, kurdun içten kemirip güçsüz, zayıf ve yıkılmaya yüz tuttuğu gibi, insanlıkla başlayan, olmazsa olmaz kabilinden olan kutsal aile kurumu, kutsallığını kaybetti! Komşuluk ilişkileri, misafirlik anlayışı, yardımlaşma ve karzı hasen şuuru, arkadaşlık ve vefa duygusu, “Allah için sevme” idraki, samimiyet, “Bu gün Allah için ne yaptın?” düşüncesi...gibi, “aile şuurunu” da unuttuk!

Aile fertleri; hem akraba, hem komşu, hem arkadaş, hem yoldaş, hem de yaratılıştaki ve dinde kardeş bireylerdir! Aile, cennette kurulan bir yuva! Hz. Âdem ile Hz Havva yaratılır yaratılmaz Cennete girdiler, Cennette huzur içinde yaşamaya başladılar! Bu ne demek biliyor musunuz? Eğer aileler temeli sağlam atar, bu yuvanın kutsal olduğu, Allah’ın emri bulunduğu şuurunda olunursa, cennet hayatının yaşanacağı kaçınılmazdır.

Toplantılar yapmak, paneller tertip etmek, konferanslar vermek... hepsi, güzelliğe atılan imzalar! Ancak iş, “kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın”, “Niçin yapmadığınızı söylersiniz?”, “emir olduğun gibi dosdoğru ol”... ilkelerine kafa yormadığımız, gönlümüzü, ruhumuzu, özümüzü ve davranışlarımızı bu ilkeler istikametinde yönlendirmediğimiz zaman hiçbir sonucun alınacağını sanmıyorum!

Bu tehlikeyi fark eden AK PARTİ Hükümeti; Aile bütünlüğünü olumsuz etkileyen unsurlar ile boşanma olaylarının araştırılması ve aile kurumunun güçlendirilmesi için alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla; “TBMM Aile Bütünlüğünün Korunmasını Araştırma Komisyonu” kurdu.

Böylece, ailelerdeki parçalanmalar, boşanmalar, kırılmalar, aile cinayetlerinin...önüne geçilecek, toplumun temeli olan ailelerdeki temel sağlamlaşacaktır. Ocak 2016 tarihinde kurulan bu Komisyon, Türkiye’nin 7 bölgesindeki illerde incelemeler yapacaktır. Komisyon Başkanı Ayşe Keşir, bu çalışmaların Urfa’da başladığını, tüm yurttaki devam edeceğini belirtti.

Malumunuz olduğu üzere, böylesi çalışmalar, sadece hükümetin tek başına yapacağı iş değil. STK’larla, yazarlarla, düşünürlerle, fikir adamları ve kanaat önderleriyle, halkla... hülasa herkesle el ele gönül gönüle, birlik içinde, istişare ederek soruna çözüm bulunacaktır.

Hep birlikte aile yuvalarımızın kurtarılması, “Gelenekten Geleceğe”; demek; Kur’an’ı, İslam’ı referans alarak geleceğe sağlam adımlarla yürümek demektir. İslami aile hayatını ikame edenlerin, en mutlu, en huzurlu, en uzun ömürlü ve mezara kadar gidecek bir aile olacağının bilinmesini isterim.

Kur’an’ı referans alan İslami aileler; aile cinayetlerinin olmadığı, kadına hakkının verildiği, çocukların psikolojilerinin bozulmadığı, toplumsal savrulmaların yaşanmadığı, dejenerasyonun görülmediği...temiz Toplumun temelini atmış olur! (31 MART 2016)

Haddini Bilmezlere!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

Haddini Bilmezlere!

İslam kültüründe; “EDEB” denilen bir kavram var. Eline, Diline Beline sahip ol demektir. İslam kültüründen haberi olmayanın; edepten, hayadan, insanlıktan haberi olmaz! Neyi, ne zaman, nasıl konuşulacağını, dilini nasıl kullanacağını bilmez! Zavallıdır!

Bin biliyorsan da hepsinden âlâsı haddini bilmektir. Haddini bilmeyen kimse lâ edeptir. Bir hikayedir anlatılır; Edepsiz, haddini bilmez birisi zamanın büyük alimlerinden birisine onu imtihan etmek maksadıyla;

-“İslam’ın şartı kaçtır?” diye sormuş.

Âlim kişi;

-“ İslamın şartı altı ” demiş.

Edepsiz, haddini bilmeyen, ne konuştuğunun farkında olmayan, sivri dilli adam;

-“Utanın utanın, bir de memlekette fetva verir müftülük yaparsınız. Siz daha İslamın şartını bile tam olarak bilmiyorsunuz” demiş.

Hadsiz, edepsiz karşısında, kendini bilmeyenlere karşı; İslami terbiye almış olan âli insan;

-“ Ey nefsi aklının önüne geçmiş adam, bilmelisin ki islamın şartı beştir. Bunlar; savm, salat, haccü zekat ve kelime-i şehadettir. Altıncısına gelince o da; haddini bilmektir.” Cevabını vermiş!

Ukalalar her zaman ve her yer de saygısızdır. Bunlarda ne soru sorma adabı var, ne haddini bilme gibi bir sınır vardır. İki satır bir yazıyı yazarken bile bir sürü hatası olmasına karşın kendi gözündeki çöpü görmeyip başkasının gözünün çapağını eleştirecek kadar saygısız kimselerdir bunlar.

Bir eşek, bir çukura idrarını yapmış, o idrarın üzerine bir saman çöpü düşmüş. Daha sonra bir eşek arısı gelip o çöpün üzerine konmuş. Hafiften bir rüzgâr çıkınca yavaş yavaş o idrar birikintisini dalgalandırmaya başlamış. Az şeyi çok sanan eşek arısı, eşeğin idrarını okyanus, içindeki saman çöpünü büyük bir gemi, kendini de o geminin kapatana sanmış.

Bazı kimseler hem edepsiz, hem ukaladır. Kendi yumruğunu dağ sanırlar. Gurur onlara gerçekleri görmesine perde olur da kendilerini bulunmaz Hint kumaşı gibi görürler.

İncinme İncitenden

Hazer kıl kırma kalbin, kimsenin cânını incitme

Esir-i gurbet-i nâlân olan insânı incitme

Tarîk-i ışkda bi-çâreyi hicrânı incitme

Sabır kıl her belâya hâne-yi Rahmân’ı incitme

Felekde hâsılı insan isen bir cânı incitme

Günahkâr olma Fahr-i Âlem-i zî-şânı incitme!

Elin çek meyl-i dünyâdan eğer âşık isen yâre

Muhabbet câminı nûş et, asıl Mansur gibi dâre

Misâfirsin felek bağında bendin salma efkâre

Düşersin bir belâya sabır kıl Mevlâ verir çâre

Felekde hâsılı insan isen bir cânı incitme

Günahkâr olma Fahr-i Âlem-i zi-şânı incitme! (Alvarlı Efe) (07 NİSAN 2016)

Şahidi Dede

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

Şahidi Dede

Muğlanın meşhur alimlerinden biri olan İbrahim Şahidî Dede,1470 (H.875) de doğdu. On sekiz yaşına kadar memleketinde, sonra Bursa ve İstanbul'da çeşitli ilimleri tahsil edip ilimde yetiştikten sonra, bir gün rüyasında Sultan Divani hazretlerini görür ve onunla sohbet eder. Bu rüyadan sonra gönlüne Sultan Divani'yi görmek arzusuna düşer. Bu sırada Sultan Divani, Çiltenanla (40 Müridi) beraber Muğla'ya gitmek üzere yola koyulmuştur. Muğlalılar Mevlevî dervişlerin geldiğini duyunca şehrin bir kaç kilometre yakınına karşılamağa çıktılar. Şahidî ise herkesten önce görür ve kendi evine niisafir olmasını rica eder. Bunun üzerine Sultan Divani:

-“Biz yolumuz uğruna canını ve başını feda edenlerin misafiri oluruz” der.

Buna cevaben İbrahim Dede:

-“Senin gibi Sultanın, uğruna canım ve başım feda ol sun” karşılığını verir.

Bu cevaptan memnun olan Sultan Divanî, İbrahim Dede'nin (Şahidi) evine misafir olur. Biraz istihattten sonra Muğla ileri gelenleri ve Mevlevi dervişleri beraberce büyük bir salonda otururken, Sultan Divani, İbrahim Dede:

-“Haydi vadini yerine getir” deyince Şahidi boynunu uzatır ve “Canım ve başım senin uğruna feda olsun. Senin Velî, Mürşid-i Kamil olduğuna şahid olduk!” diyerek Sultan Divanî'nin elini öper. Sultan Divani de mükafat olarak kendisine Şahidi ismini verir. Böylece Mevlevi tarikatına giren İbrahim dede, “Şahidi” ismiyle şöhret bulur ve şiirlerinde bu mahlası kullanır.

Başına Mevlevi sikkesi, sırtına mevlevi elbisesi giyip, zahiri ilimlerle olgun olan Şahidi, Sultan Divani'den feyiz almak suretiyle manevi bakımdan da coşkunlaşıp içli şiirler söylemeğe başlar.

Söylediği şiirlerin (Gülşeni Vahdet), (Gülşeni Tevhid) ve (Gülşeni Esrar) isimli üç kitapta toplamıştır.

Şahidi, Sultan Divanî'nin zikir halkasına girdikten sonra evlad, mal, mülk, aile ve memleketinden, vazgeçer, bir gölge gibi Sultan Divanî'nin arkasından takip etmeye başlar. Aynı zamanda Sultan Divanî'nin söylediği şiir ve vecizelerini kaydetmek suretiyle, katiplik yapar.(Ne yazı ki Afyonkarahisar Mevlevi Dergahının birkaç defa yanmasıyla Sultan Divanî'ye ait ancak yirmi kadar şiir zamanımıza kadar gelebilmiştir.)

Böylece Sultan Divanî'nin, hayranı olan Şahidî, onun arkasından yalın ayak başı açık bir şekilde Mısır çölleri ve Anadolu bozkırlarında dolaşırken takip etmiştir. Sultan Divani her gittiği şehirden Şahidi'ye; binmesi için bir at, ayaklarına, giymesi için bir ayakkabı alırdı. Sultan Divanî önde, Şahidi arkada yol yürümüş, bir müddet sonra Sultan Divani arkasına baktığında ne görsün? Şahidi attan inmiş ayaklarından ayakkabılarını çıkarmış arkadan geliyor.

Sultan Divani, Şahidi'ye;

-“Şahidi! Niçin bana eziyet ediyorsun? Sen ayakların çıplak vaziyette, yürüdükçe ben üzülüyorum!..» der. Şahidi dede ise şu cevabı verir;

” Ey velayet Şahî! Senin bastığın ve gölgenin bulunduğu bu topraklara ayakkabı ile basmaya utanırım.”

Resîdem ân şeb ân-câ çün Süreyyâ

Meğer yek Mevlenihâne bûd ân-câ

Ki Fânî bud şeyheş Mesnevî-dân

Ki Şeydâyî bûdestî kûçek-i ân

Çü ber-mî-dâşt Şeydâyî külâhî

Me-râ bordend Fânî vü Fenâyî

(O gece, oraya Süreyya yıldızı gibi vardım. Meğer orası bir Mevlevihane idi. Ki oranın şeyhi, mesnevî bilen Fânî idi. Şeydâyî ise onun köçeği idi. Şeydâyî külâhını kaldırıncâ, Fânî ve Fenâyî beni götürdüler.)

Ailesi ve Çocukları

Kaynaklarda, onun iki çocuğundan söz edilmekte, bunlardan bir tanesi olan Hüsameddin Efendi, H.993/M,1585'de yazdığı Farsça kuralları içeren Tuhfe-i Hüsâmî adlı, risalesinde şöyle diyor:

Kilk-i sıhhatile bunı yazdı Hüsâm bin Şâhidî

Okuyan tahsil-i fûrs idüp murâdına ire

Didiler gökde melâik şevk ile tarih ile

Şâhidî-zâde Hüsâmî yadigârını göre

Şâhidî'nin diğer oğlu olan Şuhûdî ise, babası ölünce, 40 yılı aşkın Mevlevihâne'de şeyhlik yapmış ve H.1000/M.1591de Muğla'da vefat etmiştir. (14 NİSAN 2016)

NE KADAR ADAMIZ?

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

NE KADAR ADAMIZ?

“Adam gibi adam”, “adam ol”, “ne biçim adamsın?”, “Bu yaptığın adamlığa sığar mı?”... daha buna benzer birçok özdeyiş ve güzel söz var dilimizde. Adam, sadece erkek anlamına gelmez. Ne kadar kadın var ki, bizim, “adam” dediğimiz erkeklerden daha erkektir! Adamlık, cinsiyetle değil, şahsiyetle alakalıdır.

Gelin, toplanın huzuruma; ben sizin rabbiniz değil miyim? Herkes birbirine bakınıyor, acaba neden böyle diyor Rabbimiz diye şaşkınlıklarını gizleyemiyorlar! Ve itirazsız olarak, “evet rabbimizsin” cevabını veriyorlar büyük bir mutluluk içinde. Böylece; yaratana yaratılan arasında bir sözleşme imzalanıyor.

Bu sözleşme; ilk insan ve ilk peygamberden itibaren çeşitli zamanlarda gelen peygamberlerin ve ümmetlerinin hak yoldan, dosdoğru yönden sapmayacakları konusunda bir akittir, yaratana söz vermedir, bir çeşit emanettir.

Bu sözleşmeye sadık kalıp kalamayacağını denemek için Âdem ve Havva’yı yaratıyor Allahımız. Yaratır yaratmaz bazı kelimeleri öğretiyor ve meleklerle, “Âdem’e secde edin” buyuruyor. Melekler secde ediyor ancak İblis hariç! Allah;

-Neden Âdem’e secde etmedin? Sorusu karşısında İblis;

-Ben ondan hayırlıyım. Ben ateşten, Âdem topraktan yaratıldı” cevabını veriyor. Yani Allah’a karşı isyan ediyor ve adı; “Şeytan” oluyor! Şeytan; huzurdan kovulan demektir.

Allah’ın ilkelerine karşı olan her hareket, İblisleşmektir, Şeytanın yolunda gitmektir! “Şeytanın adımlarını takip etmeyin” derken, sakın ola ki; Şeytan ve şeytan tıynetinde olanlar seni kandırmasın, sana cazip tekliflerle gelerek Hak yoldan ayırmassın... demektir. Zira Şeytana uymak, Âdem’in ağlamasına sebep olur. Şeytanın adımlarını takip etmek, adam olamamak demektir.

“Ben, cinleri ve insanları yalnız bana ibadet etsinler diye yarattım” ilkesi! Her gün beş vakit, kırk rekat namazda okuduğumuz Fatiha suresinde, “Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım isteriz” taahhüdü! “Emir olunduğun gibi dosdoğru ol”, “Niçin yapmadığınızı söylersiniz?” uyarıları!...bu uyarılara uymak; adam olmaktadır.

Âdem’in her yanlışı, bütün Âdemleri ağlatır! Âdem’in her zellesi, dünyada büyük yankı bulur! Âdem, bir semboldür insanlık için. Her Âdem, bir adamdır. Her adam da; ilkelere ayak uydurduğu, ilahi mesajlara kulak verdiği sürece adamdır.

Âdem’i ağlatmak istemeyen; Müslümanlara karşı tavır alamaz. Kendi menfaatleri için ülke menfaatini bir kenara koyamaz, fitne üretmez. Allah’ın emirlerine uyan Ülü’l emre itaat eder.

Âdem’i ağlatmak istemeyenler; Kur’anî ilkeler doğrultusunda hareket etmeye mecburdur. Ehl-i kibleyi tekfir derecesinde suçlayamaz, hakaret edemez, kendi basın ve yayın organlarında gammazlayamaz.

Ruhlar aleminde verdiğimiz, “Evet Sen bizim Rabbimizsin” ahbine uymadığımız için Âdem ağlıyor! Âdemler ağlıyor! İnsanlık ağlıyor! İslam dünyası ağlıyor! Bugün Müslümanların kısır çekişmeleri, Âdem’i ağlatıyor!

Yaratıcı; bu dünya hayatımızın düzenli gitmesi, yanlışlara düşülmemesi, zikzak çizilmemesi... için “kanun” ortaya koymuştur. Bu kanunun daha iyi kullanılması, daha iyi uyulması yönünde “Yönetmelikler” ihdas etmiştir.

Samimiyet Öldü mü?

Sen nesen? Kimsin? Nerelisin?

Halin nedir? Aç mısın? Tok mu?

Selam veren yok, hiç empati yok mu?

Gel, baş başa verelim, konuşalım,

Dertlerimizi dökelim, paylaşalım...

Bak gözlerime, neler söylüyor;

“Bende çok mesaj var, dinle” diyor!

Çekinme, ben de bir Allah kuluyum,

Rengime bakma, kılığım seni korkutmasın,

Dilimi anlamazsın ama, duygularımız susmasın.

Aynı dili konuşanlar hep çatışır,

Fakat aynı duyguları paylaşanlar anlaşır!

Hep kaybettik; kabukla uğraşmaktan,

Sahteyle takıldık, sesimiz kısıldı konuşmaktan!

Gördüğümüz insanlara, şirinlikler yaptık,

Olduğumuz gibi görünmedik, gösterişe taptık!

“Ne var, ne yok” diyene; “Allah’a duacıyım” dedik,

Hiç samimi olmadık, hep yalan söyledik!

Ağladık, inledik, üzüldük... duyan çıkmadı,

“Beni anlayın” sözüne uyan çıkmadı!

“Paran var mı?” zengin misin?” “makamın ne?”...

Hep kabuk, hep madde, hep yaldız...!
Gönüller kırgın, kalpler küskün, ruh yalnız! (25 NİSAN 2016)